ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΧ. 1
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 59 ΤΗΛ. 3-01 ΚΑΙ 2-
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΓΡΑΦΕΙΑ ΕΦΗΜ. "ΣΦΑΙΡΑ„ ΤΗΛ. 36
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 92 α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ - ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΙΑΝ„

ΟΚΤΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ. ΕΤΟΣ Ε'. ΑΡ. 1394
ΚΥΡΙΑΚΗ
3
ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1929
Ἀνατ. ἡλ. 6 ὥ. 55 λ. Δύσις ἡλίου 5 ὥ. 22 λ.
ΙΩΣΗΦ & ΑΚΕΨΙΜΑ ΜΑΡΤ.

Ο ΚΑΙΡΟΣ
Θερμ. μεγ. 24.4, ἐλαχ. 15.6. Μέση ὑγρασία μεγάλη. Ἄνεμοι: μέτριοι. Θάλασσα: Αἰγαῖον, Κρητικὸν ἕως ὀλίγον τεταραγμένη.
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 768.4

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΕΣΧΑΤΗ ΠΛΑΝΗ

Οὔτε αἱ ἀλλεπάλληλοι ἀποτυχίαι εἰς τὴν ἐσωτερικήν, καὶ εἰς τὴν οἰκονομικήν, πολιτικήν, οὔτε ἡ λαϊκὴ δυσφορία, οὔτε ἄλλαι ἀφορμαὶ ἀπογοητεύσεως ἴσχυσαν νὰ κάμψουν παρὰ τῷ κ. **Βενιζέλῳ** τὴν θέλησιν τῆς ἐπικρατήσεως. **Ἀντὶ** δὲ νὰ καταθέσῃ οὗτος τὰ ὅπλα, ὡς θὰ ἔπραττεν ἄλλος τις, καθορῶν τὴν ἰδίαν ἀνικανότητα ἐν τῇ ἐπιδιώξει τῆς ἐφαρμογῆς ἑνὸς ἐπηγγελμένου προγράμματος, ἀντὶ νὰ δώσῃ εἰς τὰ ἀποτελέσματα τῶν δημοτικῶν ἐκλογῶν τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν ἔχουν ταῦτα, ἀπεφάσισε ν' ἀντιδράσῃ κατὰ τῆς καταστάσεως καὶ νὰ ζητήσῃ τὴν ἀνάκτησιν τοῦ ἀπολεσθέντος ἐδάφους! **Καὶ ἰδοὺ ἡ ἐξήγησις** τῆς νέας διοικητικῆς ὀργανώσεως τοῦ κόμματος τῶν **Φιλελευθέρων. Ἀλλὰ περὶ ποίας** ὀργανώσεως πρόκειται;

Κατὰ τὸ ἑσπερινὸν ὄργανον τῆς κυβερνήσεως, ἡ νέα ὀργάνωσις θ' ἀποβλέψῃ εἰς τὴν καλυτέραν ἀντιπροσώπευσιν τῶν ἐπαρχιακῶν πολιτικῶν συλλόγων εἰς τὸ **Κεντρικὸν** δεκαπενταμελὲς συμβούλιον τῶν Φιλελευθέρων. **Τὸ Συμβούλιον** θὰ ἐκλέγῃ τὴν τριμερῆ ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπὴν τοῦ κόμματος. **Οὕτως** ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος θ' ἀπαλλαγῇ διαφόρων κομματικῶν μικροφροντίδων, περιοριζόμενος εἰς τὴν λῆψιν ἀποφάσεων διὰ τὰ μεγάλα καὶ σπουδαιοτέρας φύσεως ζητήματα. **Ἀλλ'** ἐνδέχεται καὶ αὐτοῦ τοῦ προγράμματος τοῦ κόμματος ἡ κατάστρωσις ν' ἀνατεθῇ εἰς τὸ δεκαπενταμελὲς συμβούλιον.

Δὲν πρόκειται νὰ ζητήσωμεν τὴν ἀντιγραφὴν τοῦ σχεδίου τούτου τῶν **Φιλελευθέρων:** θὰ παρελείπαμεν ὅμως τὸ καθῆκόν μας ἂν δὲν παρεκινοῦμεν τοὺς **Λαϊκοὺς** καὶ τοὺς ἄλλους ἀντιπολιτευομένους εἰς μίαν προσπάθειαν πολιτικῆς ἐκ βάθρων ὀργανώσεως, διὰ μίαν καλυτέραν ἐπικοινωνίαν τοῦ **Λαοῦ** καὶ τοῦ πολιτικοῦ κόσμου. **Μία** τοιαύτη ἐπικοινωνία, μία τοιαύτη ψυχικὴ ἐπαφὴ θὰ ἔφερε τὴν ἀντιπολίτευσιν ἐγγύτερον πρὸς τὴν πραγματικότητα, θὰ ἐξουδετέρωνεν ἀφ' ἑτέρου τὰ νέα δημαγωγικὰ σχέδια τοῦ **Βενιζελισμοῦ. Ἴσως** ἀκόμη θὰ καθίστα δυνατὴν τὴν ἑνοποίησιν τῶν διεσπασμένων δυνάμεων διὰ μίαν ἐν τῷ μέλλοντι καλυτέραν ἀντιμετώπισιν τοῦ ἐν τῇ ἀρχῇ κόμματος. **Ἀναμφιβόλως** δὲ θὰ ἔφερεν εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τὰ στοιχεῖα ἐκ τῶν ὁποίων θ' ἀνενεοῦντο κάποτε τὰ στελέχη τοῦ λεγομένου «ἀντιβενιζελισμοῦ»: **Ὁ** ὁποῖος ὀφείλει, ἂν ὄχι τι ἄλλο, νὰ ἐκτιμήσῃ τὴν κομματικὴν...προνοητικότητα καὶ τὴν ἀναμφισβήτητον ζωτικότητα τῆς ἀντιπάλου παρατάξεως, ἐκδηλουμένην τόσον περιφανῶς, ἐνῷ εἶναι γνωστὸν ὅτι δὲν εὑρισκόμεθα εἰς παραμονὰς ἐκλογῶν.

Ἡ «Πρωΐα» ὄχι ἅπαξ, οὐδὲ δίς, ἀλλὰ δεκάκις ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην ὅπως παύσῃ αὐτὴ ἡ πολιτικὴ ὀμφαλοσκοπία τῶν ἀντιβενιζελικῶν καὶ ὅπως καταβληθῇ προσπάθεια διὰ μίαν ἀναμέτρησιν τῶνπολιτικῶν καὶ τῶν ἠθικῶν δυνάμεών των. **Ἀλλὰ** εἶναι γεγονὸς ὅτι τὸ κήρυγμά της δὲν ἔσχεν ἀποτέλεσμα, ἐδημιούργησε μάλιστα καὶ μερικὰς παρεξηγήσεις μεταξὺ τῶν παλαιοτέρων συναγωνιστῶν, οἱ ὁποῖοι ἠθέλησαν νὰ τὸ ἐξηγήσουν ὡς ἀποβλέπον εἰς τὸ νὰ ὑποσκάψῃ τὴν θέσιν τοῦ ἑνὸς ἢ τοῦ ἄλλου. **Παρὰ** πάντα ταῦτα, παρὰ τὸν φόβον μας νὰ παρεξηγηθῶμεν καὶ πάλιν ριψοκινδυνεύομεν μίαν παρακέλευσιν πρὸς τὸν πολιτικὸν κόσμον, ὁ ὁποῖος ἐκ τῶν συντηρητικῶν παραδόσεών του, ἐκ τῆς προϊστορίας του καὶ τῆς ἱστορίας του, ἐκ τῶν ἀναμνήσεών του καὶ τῶν αἰσθημάτων του, ἐκ τῆς ἰδεολογίας του τέλος δὲν δύναται νὰ συνεργασθῇ μὲ τὴν παροῦσαν κατάστασιν καὶ θεωρεῖ τὴν κυβέρνησιν **Βενιζέλου** ὡς κυβέρνησιν προχειρολόγον, ἀσυνάρτητον, δημαγωγικὴν καὶ ἀνίκανον νὰ λύσῃ τὰ μεγάλα προβλήματα, τὰ ὁποῖα μᾶς πολιορκοῦν: **Εἶναι** ἀνάγκη νὰ ὀργανωθῇ. **Εἶναι** ἀνάγκη νὰ ἀνανεώσῃ τὰ στελέχη του, εἶναι τοὐλάχιστον ἀνάγκη νὰ πληρώσῃ τὰ κενά, τὰ ὁποῖα, ἐκ διαφόρων λόγων, ἐδημιουργήθησαν εἰς τὴν ἐξηρθρωμένην παράταξίν του. **Εἶναι** ἀνάγκη νὰ γνωρίσωμεν ἡμᾶς αὐτοὺς καὶ ἀλλήλους, νὰ ἀναμετρήσωμεν τὰς ἐλλείψεις μας, νὰ φροντίσωμεν πρὸς συγκρότησιν ἑνὸς μεγάλου πολιτικοῦ **Ἐπιτελείου** τοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ.

Ἡ πραγμάτωσις ὅλων τούτων εἶναι ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ, ἐὰν ἀποβλέπωμεν εἰς τὴν κατάκτησιν τῆς ἐξουσίας ἐν προσεχεῖ ἢ ἀπωτέρῳ μέλλοντι, εἰς τὴν ὁμαλὴν ἐξέλιξιν τοῦ πολιτικοῦ μας βίου, εἰς τὴν πρόοδον τοῦ τόπου. **Αὐτὴ** δὲ ἡ ἀποτυχία τοῦ κ. **Βενιζέλου** ἐν τῇ κυβερνήσει, αὐτὴ ἡ τραγικὴ ἀληθῶς καὶ ἀπίστευτος ἀποτυχία πρέπει νὰ δώσῃ εἰς ὅλους ἡμᾶς νὰ σκεφθῶμεν ὅτι μὲ παρομοίους ἢ ἀναλόγους αὐτοσχεδιασμούς, μὲ ὑπουργεῖα ἐξ ἀναρμοδιοτήτων, ἀσημοτήτων ἢ μηδαμινοτήτων δὲν πρόκειται νὰ ἀποτύχωμεν ἡμεῖς ὀλιγώτερον. **Ἀλλ'** ἡ ἐνδεχομένη ἀποτυχία μας, μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τοῦ κ. **Βενιζέλου**, προώρισται νὰ κατακρημνίσῃ τὸν κοινοβουλευτισμὸν εἰς τὴν χώραν μας καὶ ἐπὶ τῶν ἐρειπίων του νὰ ὀρθώσῃ καμμίαν νέαν **Πολωνικοῦ, Ἰσπανικοῦ** ἢ **Πορτογαλλικοῦ** τύπου δικτατορίαν, ἐξ ἴσου κακὴν ἢ χειροτέραν τῆς δικτατορίας **Πλαστήρα, Παγκάλου** καὶ **Κονδύλη.**

Δὲν προτείνομεν τὴν ἀντιγραφὴν τοῦ σχεδίου νέας διοικητικῆς ὀργανώσεως τοῦ **Βενιζελισμοῦ** εἰς τοὺς ἀντιπολιτευομένους. **Οὐδὲ** ἄλλο τι σύστημα ὀργανώσεως ἐκ τῶν προτέρων καθωρισμένον. **Ὁ** πολιτικὸς κόσμος τῆς παρατάξεώς μας διὰ τῶν ἡγετῶν του δύναται νὰ εὕρῃ τὸ κατάλληλον σύστημα. **Ἀλλ'** ἂν δὲν ζητήσῃ νὰ τὸ εὕρῃ, ἂν συνεχίσῃ τὴν ὀμφαλοσκοπίαν του, ἂν ἀρκεσθῇ εἰς μοιρολατρικὴν ἀναμονὴν τῆς μοιραίας φθορᾶς τοῦ κ. **Βενιζέλου**, ἐὰν πραγματώσῃ τὴν παραβολὴν τῶν μωρῶν παρθένων, ἐὰν ἐξακολουθήσῃ τὴν σημερινὴν ἀπράγμονα μακαριότητα, ἐνδέχεται νὰ ἴδῃ τὸν λαὸν λοξοδρομοῦντα, ἢ ἐνδέχεται νὰ φθάσῃ τραγικῶς ἀπαράσκευος εἰς τὴν ἐξουσίαν. **Καὶ** θὰ εἶναι τοῦτο ἡ «ἐσχάτη πλάνη χείρων τῆς πρώτης», κατὰ τὴν γνωστὴν **Εὐαγγελικὴν** ἔκφρασιν.

ΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΞΕΝΟΙ

Η ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΟΥΪΛΙΑΜ ΜΑΡΤΕΝ

[Ὁ διακεκριμένος διεθνολόγος καὶ διπλωματικὸς διευθυντὴς τῆς «Ἐφημερίδος τῆς Γενεύης» κ. Οὐΐλλιαμ Μαρτὲν μετέβη τελευταίως εἰς τὴν Αἴγυπτον ἵνα μελετήσῃ ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὰ προβλήματα, τὰ ὁποῖα γεννῶνται ἐκ τῆς ἀναπτύξεως τοῦ αἰγυπτιακοῦ ἐθνικισμοῦ καὶ ἐκ τῆς προσφάτου ἐξελίξεως τῶν ἀγγλοαιγυπτιακῶν σχέσεων. Εἰς τὸ κατωτέρω δημοσιευόμενον πρῶτον ἄρθρον του ἐξετάζει τὴν θέσιν τῶν Εὐρωπαίων ἐν Αἰγύπτῳ καὶ τοὺς φόβους ὑφ' ὧν οὗτοι κατέχονται ἐπὶ τῇ προόψει τῆς καταργήσεως τῶν διομολογήσεων καὶ τῆς ἐπεκτάσεως τῆς αἰγυπτιακῆς ἀνεξαρτησίας].

Δὲν εἶνε ἀνάγκη νὰ παραμείνῃ τις ἐπὶ μακρὸν εἰς τὴν Αἴγυπτον διὰ νὰ ἀντιληφθῇ ὅτι οἱ ἐκεῖ διαμένοντες Εὐρωπαῖοι εἶνε ἀνήσυχοι. Ἡ ἀγγλοαιγυπτιακὴ συνθήκη τῆς ὁποίας ἡ κύρωσις δι' οὐδένα εἶνε ἀμφίβολος, τοὺς κατέλαβεν ἐξ ἀπίνης. Δὲν ἔσχον τὸν καιρὸν οὔτε νὰ παρασκευασθοῦν ὑλικῶς, οὔτε νὰ ἐθισθοῦν ἠθικῶς πρὸς αὐτὴν καὶ πολλοὶ διερωτῶνται τί θὰ ἀπογίνουν τὰ τεράστια οἰκονομικὰ συμφέροντα τὰ ὁποῖα ἀντιπροσωπεύουν.

Οἱ λόγοι τῶν ἀνησυχιῶν τούτων εἶνε πολλαπλοῖ. Ὁ βαθύτερος ἀναμφιβόλως εἶνε ὁ φόβος μήπως οἱ Αἰγύπτιοι, ἀποτόμως παραδιδόμενοι εἰς ἑαυτούς, ἀσκήσουν οἰκονομικὸν ἐθνικισμὸν ἔναντι τοῦ ξένου κεφαλαίου. Τὸ παράδειγμα τῆς Τουρκίας εἶνε, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἀρκετὰ ἀνησυχητικόν, τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον τὰ ξένα συμφέροντα ἐν Αἰγύπτῳ εἶνε πολὺ σημαντικώτερα.

Ὑπάρχει πράγματι ὁ φόβος ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι δὲν κατανοοῦν ἀρκετὰ πόσον ἔχουν ἀνάγκην τοῦ ἐξωτερικοῦ. Τὸ καθεστὼς τῶν διομολογήσεων ἔχει ὀρθώσει μεταξὺ αὐτῶν καὶ τῶν ξένων των ἕναν ἀδιάβατον ἠθικὸν φραγμόν. Αἱ ξέναι ἐπιχειρήσεις δὲν ἔχουν ἠθικῶς πολιτογραφηθῆ ἐν τῇ χώρᾳ καὶ ἡ χώρα δὲν ἔχει συνηθίσει νὰ τὰς θεωρῇ ὡς ἰδικάς της. Συχνάκις, οἱ Αἰγύπτιοι δὲν εἶδον παρὰ τὰς θέσεις τὰς κατειλημμένας ὑπὸ τῶν ξένων καὶ ὄχι ὅ,τι οἱ ξένοι προσεκόμιζον εἰς τὴν χώραν. Ἔτσι ἐσχηματίσθη μία κατάστασις πνευμάτων, ἐλάχιστα εὐνοϊκὴ πρὸς μίαν φιλικὴν συνεργασίαν ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς ἰσότητος.

Τοῦτο εἶνε τοσούτῳ μᾶλλον ἀληθὲς καθόσον οἱ Αἰγύπτιοι τῆς ἰθυνούσης τάξεως εἶνε ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον μεγαλογαιοκτήμονες, τῶν ὁποίων ὅλον τὸ ἐνδιαφέρον στρέφεται πρὸς τὴν γεωργίαν. Ἡ Αἴγυπτος, ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, κατέχει ὅλως ἰδιάζουσαν θέσιν: ἡ εὐημερία της, ὁ πλοῦτός της ἐξαρτῶνται ἐξ ὁλοκλήρου ἐκ μιᾶς μόνης καλλιεργείας, τοῦ βάμβακος. Ὅταν ὁ βάμβαξ πάῃ καλά, ὅλη ἡ Αἴγυπτος κυλίεται στὸ χρυσάφι· ὅταν ἡ τιμὴ τοῦ βάμβακος κατέρχεται, ὅλοι σφίγγουν τὴν ζώνην των, τὰ καταστήματα δὲν ἔχουν πλέον ἀγοραστάς, τὰ θέατρα ἀδειάζουν καὶ οἱ Αἰγύπτιοι μένουν εἰς τὸν τόπον των ἀντὶ νὰ ταξειδεύουν. Θὰ ἠδύνατό τις νὰ φοβηθῇ ὑπὸ τοιούτους ὅρους μήπως οἱ Αἰγύπτιοι δὲν κατανοοῦν ἐπαρκῶς τοὺς ἄλλους κλάδους τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ μήπως ἰδιαιτέρως τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχανία, ἅτινα εἶνε τὰ πεδία ὅπου εὑρίσκει τις τὰ μεγαλύτερα ξένα συμφέροντα, κρίνωνται ὑπ' αὐτῶν ὡς δευτερευούσης σημασίας.

Ἤδη, ἐνεφανίσθησαν ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, ἀνησυχητικὰ προμηνύματα εἰς ὡρισμένας ἐπιχειρήσεις ὡς ἡ τῶν τροχιοδρόμων τῆς Ἀλεξανδρείας, καὶ οἱ Εὐρωπαῖοι διερωτῶνται ἐὰν αὐτὴ ἡ κατάστασις πνευμάτων δὲν ὑπάρχῃ κίνδυνος νὰ ἐνταθῇ ὑπὸ τὸ νέον καθεστώς.

Πολλοὶ φοβοῦνται ἐπίσης μήπως ἡ νομικὴ προστασία ἡ παρεχομένη ὑπὸ τῶν ἰθαγενῶν δικαστηρίων δὲν εἶνε ἐπαρκής, τόσον ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς δικανικῆς ἱκανότητος ὅσον καὶ ὑπὸ τὴν ἔποψιν τῆς ἀμεροληψίας καὶ τοῦ ἀδεκάστου.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὴν 7ην σελίδα)

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΠΡΟΣ ΛΥΣΙΝ

Ο κ. ΤΑΡΝΤΙΕ ΘΑ ΕΣΧΗΜΑΤΙΖΕΝ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΝ

ΟΙ ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΙΚΟΙ ΑΠΕΦΑΣΙΣΑΝ ΝΑ ΜΗ ΛΑΒΟΥΝ ΜΕΡΟΣ

Η ΕΚ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΙΚΟΥ ΑΝΤΑΓΩΝΙΣΜΟΥ ΠΡΟΚΑΛΟΥΜΕΝΗ ΑΚΥΒΕΡΝΗΣΙΑ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ κ. Ταρντιὲ ἀναχωρῶν ἐκ τῶν Ἠλυσίων ὅπου συνειργάσθη μετὰ τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας, ἐδήλωσεν ὅτι θὰ σχηματίσῃ ὁπωσδήποτε Κυβέρνησιν. Ὅσον ἀφορᾷ τὴν σύνθεσιν αὐτῆς δὲν ἦτο ἀκόμη εἰς θέσιν, εἶπε, νὰ ἀνακοινώσῃ τίποτε, πάντως ἔχει ἐξησφαλισμένην τὴν συμμετοχὴν τῶν κ.κ. Μπριάν, Λουσέρ, Ζερμαὶν Μαρτὲν καὶ Εὐνάκ.

Οἱ Ριζοσπαστικοὶ κατὰ τὴν σημερινὴν σύσκεψίν των ἐν τῇ Βουλῇ ἀπεφάσισαν ὅπως τὸ κόμμα των μὴ μετάσχῃ τῆς ὑπὸ τὸν κ. Ταρντιὲ Κυβερνήσεως, καίτοι δὲ ἀναγνωρίζοντες τὴν συμβιβαστικὴν προσπάθειαν τοῦ κ. Ταρντιέ, ἐπιφυλάσσονται νὰ κρίνουν τὴν Κυβέρνησίν του ἐκ τῶν ἔργων της.

Ὁ κ. Ταρντιὲ πληροφορηθεὶς ὅτι διὰ τῆς ἀνωτέρω ἀποφάσεως ἀπηγορεύθη εἰς τοὺς Ριζοσπαστικοὺς βουλευτὰς νὰ μετάσχουν τῆς Κυβερνήσεώς του, ἐξέφρασε τὴν λύπην του ἀλλ' ὁπωσδήποτε, εἶπε, θὰ σχηματίσῃ ἀπόψε τὴν Κυβέρνησιν καὶ αὔριον (σήμερον) θὰ δημοσιευθῇ ὁ κατάλογος τῶν ὑπουργῶν.

Μερὶς τοῦ Γαλλικοῦ Τύπου ὅμως, δὲν ἀποκλείει μέχρι καὶ τῆς τελευταίας στιγμῆς τὰ ἀπρόοπτα. Ὁπωσδήποτε τὴν συμμετοχὴν τοῦ κ. Μπριὰν ἐν τῇ νέᾳ Κυβερνήσει, τὴν θεωρεῖ ὡς ἔνδειξιν ὅτι αὕτη θὰ εἶνε ἐστραμμένη πρὸς τὴν ἀριστεράν.

Τὴν νύκτα διεδόθη μετ' ἐπιτάσεως ὅτι ὁ κ. Παινλεβὲ ἀρνεῖται νὰ παραμείνῃ ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Ὁ Παρισινὸς «Χρόνος» σημειῶν ἐν τῷ ἄρθρῳ του ὅτι λόγῳ τοῦ κομματικοῦ ἀνταγωνισμοῦ ἡ Χώρα μένει ἀκυβέρνητος ἀπὸ δέκα ἤδη ἡμερῶν, συνιστᾷ εἰς τὸν κ. Ταρντιὲ νὰ ἐκκαθαρίσῃ τὴν κατάστασιν καὶ νὰ δράσῃ ἀποφασιστικῶς.

Ἐντυπώσεις ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν

Τὸ Πάρκο τοῦ Σαραΐ-Μπουρνοῦ

Ἡ παλαιὰ βυζαντινὴ Ἀκρόπολις.—Τὰ μυστηριώδη σαράγια τῶν Σουλτάνων.—Νεωτέρα Τουρκικὴ κηπουρική.—Ὁ παιδικὸς κῆπος.—Ἀνδριὰς ἢ μαρμάρινος προπηλακισμός;

Ὁ κῆπος ποῦ περιμένει θαμῶνας.

Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου τῆς «Πρωΐας»

Τὸ δυτικὸν ἥμισυ σχεδὸν τοῦ περιβόλου ποὺ περικλείει τὴν παλαιὰν βυζαντινὴν ἀκρόπολιν ἔχει σήμερον μεταβληθῆ εἰς δημόσιον κῆπον. Ἡ ἀκρόπολις αὐτὴ εἶνε ἀκριβῶς ὁ πρῶτος λόφος τῆς ἑπταλόφου πόλεως. Καὶ κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ Βυζαντίου καὶ μετὰ τὴν δημιουργίαν τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καθ' ὅλην τὴν μακρὰν περίοδον τῆς Βυζαντινῆς αὐτοκρατορίας καὶ ἐπὶ τῶν Ὀσμανλιδῶν σουλτάνων βραδύτερον ὁ λόφος αὐτὸς ἦτο ἀκρόπολις πραγματική. Εἰς τὸ μεταίχμιον τοῦ Κερατίου, τοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς Προποντίδος, μὲ τὴν ὀξεῖάν του ἄκραν ἐστραμμένην πρὸς βορρᾶν, ἦτο τὸ ὀχυρώτερον τῆς Πόλεως σημεῖον καί, κατὰ συνέπειαν, τὸ περιλαμβάνον τὰ διοικητικὰ καὶ τὰ στρατιωτικὰ κτίρια, τὰ θησαυροφυλάκια καὶ τὰ ἀνάκτορα. Καὶ οἱ Σουλτᾶνοι ἐκεῖ μέσα διέμειναν ἔγκλειστοι μέχρι τῶν μέσων σχεδὸν τοῦ παρελθόντος αἰῶνος, ὅταν ἐγκατεστάθησαν ἐπὶ τῆς Εὐρωπαϊκῆς ἀκτῆς τοῦ Βοσπόρου.

Ἀλλὰ καὶ ἀφοῦ οἱ Σουλτᾶνοι ἐγκατέλειψαν τὰ παλαιὰ των ἀνάκτορα, τὰ κτίρια αὐτὰ παρέμειναν κλειστὰ καὶ ἀπροσπέλαστα, ὅπως καὶ ὁλόκληρος ὁ περίβολός των. Καὶ σήμερον ἀκόμη τὰ σαράγια αὐτά, μουσεῖα μιᾶς περιπετειώδους καὶ αἱματηρᾶς ἱστορίας, μένουν κλειστά, κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰς τὸ Κοινόν.

Ὁ κῆπός των, διαρκούσης τῆς Συμμαχικῆς κατοχῆς, μετὰ τὴν ἀνακωχὴν τοῦ Μούδρου, εἶχε χρησιμεύσει ὡς μέρος καταυλισμοῦ καὶ στρατοπεδίας διαφόρων Συμμαχικῶν σχηματισμῶν καὶ ὑπηρεσιῶν καὶ νοσοκομείων. Ἦτο τοῦτο μία ἀρχή. Ὅταν οἱ Σύμμαχοι ἐξεκένωσαν τὴν Πόλιν, ὁ κῆπος διεσκευάσθη εἰς τὸ ὡραιότερον πάρκο τῆς Πόλεως —μοναδικὸν διὰ τὴν θέσιν του.

Καταλαμβάνει τὴν δυτικὴν πλαγιὰν τοῦ λόφου τῆς ἀκροπόλεως. Εἰσέρχεται κανεὶς εἰς αὐτὸ διὰ τῆς παλαιᾶς πύλης τῶν σαραγίων, ποὺ ἀνοίγεται εἰς τὰ ἰσχυρὰ τείχη, τὰ ὁποῖα περιβάλλουν τὴν ἀκρόπολιν αὐτὴν καὶ ἐπὶ τῆς ἐξωτερικῆς πλευρᾶς τῶν ὁποίων εἶνε κολλημένα πολλὰ ξύλινα ἢ πλύνθινα διώροφα ἢ τριώροφα πτωχόσπιτα, κατοικούμενα ἀπὸ Ἑβραίους. Τὰ τείχη εἶνε Βυζαντινὰ καὶ οἱ Σουλτᾶνοι ἁπλῶς τὰ συνετήρησαν διὰ διαφόρων ἐπισκευῶν.

Τὰ κτίρια τοῦ περιβόλου αὐτοῦ δὲν θὰ μᾶς ἀπασχολήσουν. Ἂν ἤθελε κανεὶς νὰ ἐξυπνήσῃ τὴν ἱστορίαν ποὺ κοιμᾶται μέσα ἐκεῖ θὰ ἠμποροῦσε νὰ βυθισθῇ εἰς ἀτελείωτον πέλαγος τρικυμιῶν καὶ δραματικῶν ἐναλλαγῶν. Αὐτὸ εἶνε τὸ χαρακτηριστικὸν γνώρισμα τῆς Κωνσταντινουπόλεως: ἡ ἱστορία της εἶνε μία ἀδιάκοπος ἅλυσος, ἀπὸ τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς κτίσεώς της ἕως σήμερον. Δὲν ἔχει διαλείμματα ὅπως ἡ ἱστορία τῶν Ἀθηνῶν καὶ ἡ ἱστορία τῆς Ρώμης, μὲ τὰς ὁποίας ἡ Πόλις συμμερίζεται τὴν τιμὴν ὅτι ἡ ἱστορία της ἐπέδρασεν ἐπὶ τῶν τυχῶν καὶ τῆς ἐξελίξεως τῆς Εὐρώπης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ.

Πάντως θὰ μᾶς ἀπασχολήσῃ τώρα μόνον ὁ θαυμάσιος αὐτὸς κῆπος ποὺ φαιδρύνει τὴν αὐστηρὰν παλαιοσύνην τῶν ἱστορικῶν τειχῶν, ποὺ κατεβαίνει ἕως τὰ ὑγρὰ κράσπεδα τοῦ Κερατίου, τοῦ Βοσπόρου καὶ τῆς Προποντίδος, ποὺ ἀντικρύζει τὸν ἐναγκαλισμὸν τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Ἀσίας, εἰς τὴν προκυμαίαν τοῦ ὁποίου ἀποβιβάζονται οἱ ξένοι περιηγηταί, εἰσερχόμενοι τοιουτοτρόπως εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς μέσα εἰς ἕνα κόσμον ὀνειρώδη.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖον διατηρεῖται τιμᾷ πραγματικῶς τὰς ἀρχὰς ποὺ τὸν διερρύθμισαν καὶ τὸν φροντίζουν. Μία εὐρεῖα λεωφόρος —μόνον διὰ πεζούς, ἐννοεῖται— τὸν διασχίζει ἀπὸ τὴν πύλην τῶν τειχῶν μέχρι τῆς ἄκρας του, τῆς πρὸς τὴν θάλασσαν. Εἰς τὸ παχύ, ἀργιλλῶδες χῶμα τοῦ λόφου τὰ δένδρα ἔχουν μίαν εὔχυμον καὶ μεγαλόσωμον καὶ πλουσίαν ρωμαλεότητα ποὺ καθηδύνει τὸ μάτι τοῦ περιπατητοῦ. Πλατάνια παχύσκια, ἀγριοκαστανιές, ἀκόμη καὶ ἔλατα πολλά —τὰ ἥμερα, κανονικῶς κωνικὰ ἔλατα τῶν ὑγρῶν μερῶν καὶ τῶν χαμηλῶν ὑψῶν, μὲ τὰ μαλακὰ καὶ μακρυὰ βελόνια τῶν φύλλων των, ἔλατα ἀνοικτοπράσινα, τόσον διαφορετικὰ ἀπὸ τὰ σκληρόφυλλα, ἐντόνως βαθυπράσινα, τραχέως ἀκανόνιστα ἔλατα τῶν ὡραίων Ἑλληνικῶν βουνῶν. Πρασιαὶ δροσερώταται καὶ πλουσιώταται εἰς τὰς αἴθρας τῆς πλαγιᾶς τοῦ λόφου, πράσιναι χαρμοναὶ μέσα εἰς τὴν στεφάνην τῶν ὑψηλῶν δένδρων μὲ τὰ πυκνότατα φυλλώματα. Ἀνθῶνες ἐδῶ κ' ἐκεῖ, καὶ ἄλλα ἄνθη σκορπισμένα εἰς τὰς παρυφὰς πρασιῶν, λικνιζόμενα εἰς τοὺς λεπτοφυεῖς των μίσχους ἀπὸ τὰ ἁβρὰ φυσήματα τῶν ποντιάδων αὐρῶν. Μονοπάτια λιθόστρωτα ἀνηφορικά, ἀνάμεσα ἀπὸ πυκνὰς συστάδας δένδρων καὶ θάμνων, εἰς τὴν πλαγιὰν τοῦ λόφου. Καὶ εἰς ἕνα ἀπὸ τὰ ὡραιότερα σημεῖα τοῦ πάρκου, ἕνας παιδικὸς κῆπος, τοῦ ὁποίου τὰ ἐγκαίνια ἔγιναν μὲ ἀρκετὴν ἐπισημότητα κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Ὀκτωβρίου.

Διότι ἡ Τουρκία προέτρεξεν ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ζήτημα αὐτὸ —καὶ εἰς μερικὰ ἄλλα ἀκόμη. Ἐνῷ εἰς τὰς Ἀθήνας γίνεται ἀπὸ καιροῦ συζήτησις διὰ τὴν δημιουργίαν μερικῶν ἀπαραιτήτων παιδικῶν κήπων, ἡ Τουρκία ἀπέκτησεν ἤδη τὸν πρῶτον ἰδικόν της εἰς αὐτὸ τὸ πάρκο καὶ πρόκειται ν' ἀποκτήσῃ προσεχῶς καὶ ἄλλους εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Γύρω ἀπὸ ἕνα κυκλικὸν κιόσκι μεγάλων διαστάσεων, ποὺ ἠμπορεῖ νὰ προφυλάξῃ μὲ τὴν στέγην του ὁλόκληρον κόσμον παιδιῶν ἀπὸ μίαν ξαφνικὴν βροχήν, ἕνα μεγάλο τμῆμα, ὅπου τὰ δένδρα εἶνε ἀραιά, ἔχει περικλεισθῆ μὲ σύρμα. Μέσα εἰς αὐτὸ τὸ παραλληλόγραμμον ποὺ εὑρίσκεται ἀρκετὰ ὑψηλὰ εἰς τὴν πλαγιὰν τοῦ λόφου, ὥστε νὰ ἔχῃ θέαν ἐξαισίαν πρὸς τὰ κατώτερα σημεῖα τοῦ πάρκου, τὸ ὁποῖον ἀπ' ἐδῶ φαίνεται ὡσὰν δάσος πραγματικόν, ἕνα μικρὸν τετράγωνον περιεκλείσθη μὲ μαρμαροπλίνθους καὶ τὸ ἐσωτερικόν του ἐστρώθη μὲ παχὺ στρῶμα ἄμμου θαλασσίας. Ἐκεῖ μέσα οἱ μικροὶ ἀρχιτέκτονες καὶ μηχανικοὶ μὲ τὰ φτυάρια των καὶ τὰ λοιπὰ σύνεργά των ἠμποροῦν νὰ κτίζουν φρούρια καὶ πόλεις κατὰ τὴν ὄρεξίν των καὶ τὴν φαντασίαν των. Ὀλίγον παραπέρα, ἀπὸ ἕνα ὕψος ξυλίνης ἐξέδρας, γλυστροῦν οἱ μικροὶ μὲ ἀναφωνήσεις θριάμβου εἰς ἕνα εἶδος ἐπικλινοῦς ξυλίνου αὐλακιοῦ, ποὺ τοὺς ἀδειάζει ἁπαλὰ εἰς ἄλλο παχὺ στρῶμα καθαρωτάτης ἄμμου. Τέσσαρες ἢ πέντε κούνιες εἰς ἕνα ἄλλο σημεῖον τοῦ παιδικοῦ κήπου, μία συνεχὴς σειρὰ εἴδους χαμηλῶν μονοζύγων, περιστροφικοὶ κρίκοι διὰ τὰ ὁπωσδήποτε μεγαλύτερα παιδιὰ καὶ ἄλλα παρόμοια μέσα παιγνιδιοῦ συμπληρώνουν τὴν ἁρματωσιὰν τοῦ Τουρκικοῦ αὐτοῦ παιδικοῦ κήπου.

Ὀλίγον παρακάτω, βαθειά, εἰς μίαν ἀπότομην πλευρὰν τοῦ λόφου, κτισμένη ὡσὰν σπηλιά, εὑρίσκεται, κάτω ἀπὸ κισσοὺς καὶ πολυτρίχια ἡ εἴσοδος μιᾶς βυζαντινῆς κινστέρνας μὲ πλῆθος μαρμαρίνων κιόνων ποὺ βαστάζουν τοὺς θόλους της.

* * *

Εἰς τὸ χαμηλότερον σημεῖον τοῦ πάρκου, εἰς τὸ ἀκρωτήριον ἀκριβῶς τοῦ Σαραΐ-Μπουρνοῦ, ὁ κακότεχνος μαρμάρινος ἀνδριὰς τοῦ Μουσταφᾶ Κεμὰλ ἀπειλεῖ βλοσυρῶς τὰς δύο ἠπείρους καὶ τὰ ἄθῳα τοῦ Καταστένου νερά. Ὁ ξένος γλύπτης ἠθέλησε, προφανῶς, νὰ ἐκφράσῃ, κατὰ ρητορικώτατον, ἀντικαλλιτεχνικόν, τρόπον τὴν δύναμιν τῆς θελήσεως καὶ τῆς ἀποφάσεως τοῦ δημιουργοῦ τῆς σημερινῆς Τουρκίας. Καὶ τὸν ὤρθωσεν ἐκεῖ εἰς στάσιν προκλητικήν, μὲ τὸ δεξὶ χέρι σφιγμένο εἰς γρόνθον, μὲ τὸ σακκάκι του —ἢ σμόκιν;— ἀνεμιζόμενον ὀργίλως, μὲ συνεσπασμένους τοὺς μῦς τῶν σκελῶν του κάτω ἀπὸ στενώτατον, κολλητὸ παντελόνι —ἔργον κωμικῶς ἀστοχῆσαν τῆς προθέσεως τοῦ κατασκευαστοῦ του, διότι, ἀντὶ ἀνδριάντος, ἐβγῆκεν ἕνας μαρμαρωμένος προπηλακισμὸς πρὸς τὴν γῆν, τοὺς ἀνέμους καὶ τὰ ὕδατα. Ἡ Κωνσταντινούπολις ἀσφαλῶς δὲν εἶχε τύχην μὲ τὰ νέα γλυπτικά της μνημεῖα, διότι ὅλα εἶνε ὁμοίως ἀποτυχημένα.

Ἀλλὰ διὰ τὴν γλυπτικὴν αὐτὴν ἀπρέπειαν ἀποζημιώνει ἡ θέα ἀπὸ τὴν προκυμαίαν τοῦ πάρκου καὶ τὴν ξυλίνην ἐξέδραν, τὴν πρὸς τὴν Προποντίδα. Ἡ σειρὰ τῶν θαλασσίων βυζαντινῶν τειχῶν, ἡ Προποντὶς μὲ τὰς Πριγκηποννήσους, ἡ νοτία πύλη τοῦ Βοσπόρου, ἡ Χρυσούπολις, ὁ Γαλατᾶς μὲ τὸν πύργον του, τὰ πλοῖα ποὺ διασταυροῦνται διὰ τὴν συγκοινωνίαν τοῦ Βοσπόρου καὶ τῶν νησιῶν, τὰ σκάφη ποὺ ἀγκυροβολοῦν εἰς τὴν εὐρεῖαν αὐτὴν λεκάνην, τὰ κύματα, τῶν ὁποίων οἱ ἀφροὶ φθάνουν κάποτε ἕως εἰς τὰς χαμηλοτέρας τοῦ πάρκου πρασιὰς κάμνουν αὐτὸ τὸ σημεῖον τῆς Πόλεως ἀπεριγράπτως ὡραῖον.

Καὶ εὐτυχῶς ἠμπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ θαυμάζῃ ἀπερίσπαστος ἀπὸ τὴν τύρβην τῆς πολυκοσμίας. Οἱ περιπατηταὶ ἀριθμοῦνται εἰς τὰ δάκτυλα καὶ εἶνε, ὡς ἐπὶ τὸ πολύ, ξένοι. Οἱ Τοῦρκοι δὲν ἐσυνήθισαν ἀκόμη νὰ αἰσθάνωνται τὴν ἀνάγκην τοῦ πάρκου. Πρὸ ὀλίγων ἀκόμη ἐτῶν, ὅταν ἤθελαν νὰ «κάμουν κέφι», ἐφωδιάζοντο μὲ ρακί, μὲ τὸ τσιμπουκί των ἢ τὸν ναργιλέ των, καὶ κατέφευγαν κάτω ἀπὸ τὰ κυπαρίσσια τῶν κοιμητηρίων των. Ἐκεῖ ἔμεναν ἐπὶ ὥρας καπνίζοντες ἢ ἀκούοντες κάποιο σαντοῦρι. Καὶ ἡ ἐπαναστατικὴ μεταβολὴ ὅλων τῶν ἐθίμων των δὲν ἔφθασεν ἀκόμη μέχρι τῆς παρκοφιλίας.

Ν. ΚΑΡΒΟΥΝΗΣ

Αἱ πηγαὶ τοῦ Ἐθνικοῦ μας πλούτου

Πῶς γίνεται ἡ ἁλιεία εἰς τὰς Ἑλληνικὰς θαλάσσας

Ἕνας παραγκωνισμένος κλάδος τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.—Δὲν ὑπάρχει γνώμη περὶ τὸ ζήτημα.—Τὰ χάλια τῶν ἁλιευτικῶν μας μεθόδων.—Ἡ ἁλιεία στὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμούς.—Ἡ ἰχθυοπαραγωγικὴ κατάστασις τῆς Μεσογείου.—Ἡ ἄτονος ἑλληνικὴ παραγωγὴ ἐν σχέσει μὲ τὴν γαλλικὴν καὶ ἰταλικήν.—Αἱ τρεῖς μάστιγες τῆς Ἑλληνικῆς ἁλιείας.

Πῶς καὶ διατὶ δὲν τρώγομεν ψάρια

Α'.

Δὲν γνωρίζω διατί ἀπὸ ἀπόψεως ἐθνικῆς οἰκονομίας εἴμεθα μονόπλευροι. Λεγόμεθα ἔθνος θαλασσινὸν καὶ ὅμως ὁλόκληρον τὸ ἐνδιαφέρον μας ἔχει ἐντοπισθῆ εἰς τὴν ξηράν. Μᾶς κάμνει κατάπληξιν ὅταν διαβάζωμεν εἰς ταξειδιωτικὰς περιγραφὰς ὅτι ὁλόκληροι λαοὶ τοῦ Βορρᾶ ζοῦν ἀπὸ τὸν πλοῦτον τῶν θαλασσῶν των, ὅτι τὸ ψάρεμμα εἶνε ὁ κυριώτερος πλουτοπαραγωγικὸς κλάδος εἰς τὴν ἐθνικήν των οἰκονομίαν. Ἐδῶ ἔχομεν περιβάλει μὲ ἰδιαιτέραν στοργὴν τὸν ἔμπορον, τὸν βιομήχανον, τὸν ἐργάτην καὶ ἔχομεν ἀφήσει εἰς τὸ ἔλεος τοῦ κυρίου τὸν ἀγρότη καὶ τὸν ψαρρᾶ. Καὶ διὰ μὲν τὸν ἀγρότην ἤρχισεν ἤδη κάποια κίνησις μὲ σκοπὸν νὰ τὸν ἀνακουφίσῃ, νὰ τοῦ καλυτερεύσῃ τὰς συνθήκας τῆς ζωῆς του καὶ νὰ τοῦ ὀργανώσῃ καλύτερον καὶ ἐπιστημονικώτερον τὴν ἐργασίαν του, διὰ τὸν ἁλιέα ὅμως δὲν ἔγινε σχεδὸν τίποτε. Μὲ αὐτὸ δὲν θέλω νὰ εἴπω ὅτι ὀλίγοι ἄνθρωποι δὲν εἰσηγήθησαν μέτρα καὶ δὲν ἐπέστησαν τὴν προσοχὴν τοῦ κράτους· ἀλλὰ τί ἠμποροῦν νὰ πράξουν ὀλίγοι ἢ μᾶλλον ἐλάχιστοι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ἕνας ἢ δύο ἐπιστήμονες; Ἂν αὐτοὶ ἦσαν τοὐλάχιστον δημοσιογράφοι ἢ λογοτέχναι, θὰ εἶχαν κατορθώσει περισσότερα, διότι θὰ ἐδημιουργοῦσαν μίαν κοινὴν γνώμην περὶ τὸ ζήτημα, ἡ ὁποία θὰ ἤσκει ψυχολογικὴν πίεσιν ἐπὶ τοῦ κράτους. Μία ἔκθεσις ὅμως, ὅσον δήποτε καὶ ἂν εἶνε φωτισμένη εἶνε καταδικασμένη νὰ ἀχρηστευθῇ εἰς τὸ συρτάρι κάποιου γραφείου, ὅταν ὁ ὑπουργὸς διὰ χιλίους λόγους νομίζει ὅτι δὲν ἐπέστη ἡ κατάλληλος στιγμὴ νὰ τὴν προσέξῃ.

Ἐν τῷ μεταξὺ ὁ λαὸς πεινᾷ, ἡ ἁλιεία εὑρίσκεται εἰς χάλια, ἡ δυναμῖτις τείνει νὰ ἐρημώσῃ ὁλοκλήρους θαλάσσας καὶ χάνεται καὶ μαραίνεται ἕνας κλάδος τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας ποὺ ἠμποροῦσε σημαντικὰ ν' ἀνακουφίσῃ καὶ τὸ δημόσιον καὶ τὸν ἰδιώτην. Μέχρι σήμερον τὸ θαλασσινόν μας πρόβλημα ἦτο πρόβλημα ναυτιλίας. Καράβια πολλά, μεγάλα καὶ μικρά, ἀκτοπλοϊκὰ καὶ ὑπερωκεάνεια, αὐτὰ καὶ μόνον ἐκινοῦσαν τὸ ἐνδιαφέρον μας. Καὶ ναὶ μὲν ἡ ναυτιλία εἶνε μία πηγὴ πλούτου, ἀλλὰ δὲν εἶνε ἡ μόνη. Ἡ θάλασσά μας ἠμπορεῖ νὰ μᾶς προσφέρῃ καὶ ἄλλα πολλά, ἠμπορεῖ νὰ δημιουργήσῃ ἄνετη ζωὴ σὲ ὅλους τοὺς παραλιακοὺς μας πληθυσμούς, ἀρκεῖ νὰ ἤξεραν καὶ νὰ εἶχαν τὰ μέσα αὐτοὶ οἱ πληθυσμοὶ νὰ ἐργασθοῦν ὅπως πρέπει γιὰ νὰ φέρουν εἰς τὴν ξηρὰν τοὺς θησαυροὺς τῶν νερῶν.

Πρὶν ὅμως ὁμιλήσωμεν διὰ τὰ μέτρα ποὺ πρέπει νὰ ληφθοῦν, πρὶν ἐξετάσωμεν τὰς ἀπόψεις καὶ τὰ σχέδια τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἂς ρίξωμε ἕνα βλέμμα στὶς θάλασσές μας.

ΤΑ ΧΑΛΙΑ ΤΗΣ ΑΛΙΕΙΑΣ ΜΑΣ

Πρέπει νὰ ὁμολογήσωμε μιὰ θλιβερὴ ἀλήθεια: Ἡ θάλασσές μας εἶνε πτωχές. Τὸ πρᾶγμα δὲν ὀφείλεται εἰς λόγους φυσικούς, ἀλλὰ εἰς δύο πολὺ συγκεκριμένας ἀφορμάς. Ἐνῷ ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος δὲν πράττομεν τίποτε διὰ νὰ αὐξήσωμεν τὴν ἰχθυοπαραγωγήν, ὅπως γίνεται εἰς ἄλλα μέρη, ἀπὸ τὸ ἄλλο μεταχειριζόμεθα ὅλα τὰ καταστροφικὰ μέσα διὰ νὰ ἐλαττώσωμεν, νὰ ἐξαφανίσωμεν καὶ τὸ λίγο ψάρι ποὺ ὑπάρχει. Ἀδίκως ὁ ποιητὴς βεβαιώνει πώς:

Ἡ Ἔγριπο μὲ τὸ μπουγάζι
ποὺ ἄμετρο ψάρι κατεβάζει.

Τίποτα ἀπὸ ὅλα αὐτά, ψάρια δὲν ὑπάρχουν ἀναλόγως πρὸς τὴν ἔκτασιν τῶν ἀκτῶν ποὺ ἔχει ἡ Ἑλλάς. Ἴσως εἰς πολλοὺς φανῇ παραδοξολογία ὁ ἰσχυρισμὸς τῆς αὐξήσεως τῆς ἰχθυοπαραγωγῆς. Ἀσφαλῶς ὅμως οἱ σκεπτόμενοι τοιουτοτρόπως θὰ ἀγνοοῦν ὅτι ἡ ἰχθυοτροφία εἶναι ἐπιστήμη πλέον, ὅτι ἐφαρμόζονται μέθοδοι αἱ ὁποῖαι ἐξασφαλίζουν τὴν προστασίαν τῆς γονῆς καὶ τὸν πλουτισμὸν τῆς περιοχῆς. Ὁ κ. Παναγιωτόπουλος ἕνας ἀπὸ τοὺς ὀλίγους ἐπιστήμονας τοῦ εἴδους λέγει τὰ ἑξῆς χαρακτηριστικὰ εἰς μίαν λίαν διαφωτιστικὴν ἔκθεσίν του καμωμένην εἰς τὰ 1916, διὰ τὰς ἐκτάσεις γλυκέων ὑδάτων:

«Ἡ φυσικὴ καὶ τεχνητὴ ἰχθυοτροφία παρ' ἡμῖν δὲν ἐφηρμόσθη. Τὰ πορίσματα τῆς ἰχθυοτροφίας τὰ ὁποῖα ἀλλοῦ εὗρῆκαν εὐρυτάτην ἐφαρμογὴν καὶ ἐπλούτισαν τὰς ἐκτάσεις τῶν γλυκέων ὑδάτων εἶναι ἄγνωστα. Ὁ τρόπος τῆς καλλιεργείας τῶν λιμνῶν καὶ τῶν ποταμῶν μας παραμένουν ὡς ἔκπαλαι ἐνῷ εἰς τὰ ἄλλα κράτη ἔχουν ἱδρυθῆ χιλιάδες ἰχθυοτροφικῶν κέντρων, ἅτινα παράγουν φυσικῶς ἢ τεχνητῶς ἰχθῦς πρὸς περαιτέρω καλλιέργειαν εἰς τὰς λίμνας καὶ τὰ ὑδροστάσια».

Τὸ τράβηγμα τῆς τράτας.

Ἀλλὰ δὲν εἶναι μόνον ἡ ἁλιεία εἰς τὰς λίμνας καὶ τοὺς ποταμοὺς ποὺ ἐνεργεῖται κατὰ συστήματα παλαιὰ καὶ κάποτε καταστρεπτικά. Εἰς τὴν θάλασσαν ἡ κατάστασις δὲν εἶναι καλυτέρα.

Ἐνῷ ἡ Μεσόγειος κατὰ τὰς παρατηρήσεις τῶν εἰδικῶν ἔχει τὴν αὐτὴν ἀφθονίαν ἰχθύων ὅσην καὶ ὁ ὠκεανὸς καὶ ἐνῷ εἰς τὰς γαλλικὰς καὶ ἰταλικὰς θαλάσσας ἡ παραγωγὴ εἶνε μεγάλη, εἰς τὰς ἑλληνικὰς εἶναι ὄχι μόνον μικρὰ ἀλλὰ καὶ καθημερινῶς ἐλαττοῦται. Διότι ὅταν ὁμιλοῦμεν περὶ ἁλιείας εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν σκεπτόμεθα τίποτε ἄλλο βέβαια ἀπὸ τὶς ἀνεμότρατες, τὰ πυροφάνια, τὶς λάμπες, τὰ δίχτυα, τὸ καμάκι. Ἔχομεν μίαν ρωμαντικὴν σύλληψιν τοῦ πράγματος, ἐνῷ εἶναι ἐξηκριβωμένον λ. χ. ὅτι τὴν ποσότητα τὴν ὁποίαν ἁλιεύει μία ψαρόβαρκα εἰς 30 ὥρας, ἕνα πλοιάριον ἀτμοκίνητον τὴν ἁλιεύει εἰς 5 μόνον ὥρας. Συνεπῶς τρία εἶναι τὰ κακὰ ποὺ παρουσιάζει ἡ ἑλληνικὴ ἁλιεία: 1) Ἐφαρμόζουσα παλαιὰ μέσα ἐνῷ δὲν αὐξάνει τὴν ἰχθυοπαραγωγὴν τὴν καταστρέφει ὅπως συμβαίνῃ μὲ τὶς τράτες λ. χ. τῆς ξηρᾶς ποὺ πιάνουν μικρότατα ψάρια καὶ καταστρέφουν τὰ αὐγὰ στοὺς βυθούς.

2) Ἡ χρῆσις δυναμίτιδος καὶ φλόμου καταστρέφει τελείως τὴν ἰχθυοπαραγωγὴν καὶ φυγαδεύει τὰ καλὰ ψάρια καὶ

3ον) Ἡ ἔλλειψις ἀτμοκινήτων πλοιαρίων ὑποχρεώνει τοὺς ψαράδες μας νὰ ψαρεύουν πάντοτε πλησίον τῶν ἀκτῶν, νὰ μὴν μποροῦν νὰ ἀνοιχθοῦν εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος ὅπου καὶ ἀφθονώτερον καὶ καλύτερον ψάρι ὑπάρχει. Τὸ ἀτμοκίνητον ἐπίσης πλοιάριον δὲν εἶναι ὑποχρεωμένον νὰ ἐπιστρέφῃ αὐθημερὸν ἀλλὰ ἐξακολουθεῖ εἰς τὸ ἀνοικτὸν πέλαγος τὴν ἁλιείαν καὶ ἐπὶ δεκαήμερον καὶ διατηρεῖ πολὺ καλύτερα τοποθετημένα τὰ ψάρια μέσα εἰς ψυγεῖα καὶ δὲν διακόπτει τὴν ἁλιείαν παρὰ μόνον ἂν ὑπάρξῃ μεγάλη θαλασσοταραχὴ πρᾶγμα ποὺ δὲν εἶναι καθημερινόν.

Ἔχομεν λοιπὸν ἔλλειψιν μέσων καὶ μεθόδων ἀπὸ τὸ ἕνα μέρος καὶ καταστροφικὰ ὄργανα ἁλιείας ἀπὸ τὸ ἄλλο. Αὐτὴ εἶναι μὲ δύο σύντομα λόγια ἡ κατάστασις τῆς ἑλληνικῆς ἁλιείας ποὺ ἠμπορεῖ καθένας νὰ τὴν διαπιστώσῃ ἂν λάβῃ τὸν κόπον νὰ κάμῃ μιὰ μικρὴ ἐκδρομὴ εἰς τὰ νησιά μας ἢ τὰ ἑλληνικὰ παράλια. Διὰ τὴν δυναμίτιδα, τὸν φλόμον, τὶς ἀνεμότρατες κλπ. τὸ κράτος ἔλαβε κατὰ καιροὺς διάφορα προστατευτικὰ μέτρα, ἀλλὰ τὰ μέτρα αὐτὰ δὲν ἐφηρμόσθησαν λόγῳ ἀνυπαρξίας εἰδικῶν ὑπηρεσιῶν. Μόνον τελευταίως ἡ καταδίωξις, διὰ πλοιαρίων τοῦ στόλου, τῆς ἁλιείας διὰ δυναμίτιδος, ἀπέδωκεν ἱκανοποιητικὰ ἀποτελέσματα ἂν καὶ αὐτὰ πρὸ τῆς ὅλης καταστάσεως δὲν εἶναι παρὰ πενιχρὰ ἐλπὶς πρὸς παρηγορίαν. Ἀλλὰ θὰ ἐξακολουθήσῃ αὐτὴ ἡ κατάστασις ἐπ' ἄπειρον; Δὲν πρόκειται ἆρά γε τὸ κράτος νὰ κινηθῇ κάπως ἔντονα καὶ συστηματικά; Καὶ ποῖα ἐν προκειμένῳ ὑπάρχουν σχέδια; Εἶναι ἐρωτήματα εἰς τὰ ὁποῖα θ' ἀπαντήσῃ αὔριον ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Κ. ΜΠΑΣΤΙΑΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ Ἀγγλία εὑρίσκεται κατ' αὐτὰς εἰς μίαν κρίσιμον καμπὴν τῆς ἱστορίας της. Φαίνεται ὅτι ἡ Κυβέρνησις τῶν Ἐργατικῶν ἀπεφάσισε νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὰς Ἰνδίας μίαν εὐρεῖαν αὐτονομίαν — home rule—τόσον εὐρεῖαν, ὥστε οἱ Συντηρητικοὶ ν' ἀνησυχοῦν σοβαρώτατα διὰ τὰς τύχας τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας. Κατὰ τὰς τελευταίας ἐκ Λονδίνου πληροφορίας, οἱ Συντηρητικοὶ θὰ προκαλέσουν εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων ζήτημα ἐμπιστοσύνης τὴν προσεχῆ Τετάρτην. Δι' αὐτοὺς ἡ παροχὴ οἱασδήποτε αὐτονομίας εἰς τοὺς Ἰνδοὺς ἰσοδυναμεῖ πρὸς ἀνατροπὴν τῆς ὅλης βρεττανικῆς παραδόσεως καὶ ὁ ἀγὼν προμηνύεται ὀξὺς καὶ κρατερός. Δὲν θὰ κριθῇ δὲ ἴσως μόνον ἐντὸς τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων, διότι ἐπὶ ζητήματος τοιαύτης σημασίας οἱ Συντηρητικοὶ θὰ κάμουν τὸ πᾶν διὰ νὰ κινήσουν τὴν Κοινὴν Γνώμην ὑπὲρ τῆς ἀπόψεώς των, εἶνε δὲ γνωστὸν ὅτι ὁ κ. Μακντόναλντ δὲν διαθέτει εἰς τὴν Βουλὴν ἀμιγῆ ἐργατικὴν πλειοψηφίαν, ἀλλὰ στηρίζεται καὶ ἐπὶ τῶν Φιλελευθέρων. Καίτοι δὲ αἱ πρόσφατοι δημοτικαὶ ἐκλογαὶ ἔδωκαν καταπληκτικὴν νίκην εἰς τοὺς Ἐργατικούς, δὲν ἀποκλείεται ὁλοσχερῶς ἡ πιθανότης μιᾶς ἥττης τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Βουλήν, ὁπότε, ἀντιθέτως πρὸς ὅ,τι γίνεται ἐν Γαλλίᾳ μὲ τὴν ἀπειρίαν τῶν ὁμάδων καὶ τῶν κομμάτων, θὰ κληθῇ ὁ Ἀγγλικὸς λαὸς νὰ εἴπῃ τὴν τελευταίαν λέξιν διὰ νέων ἐκλογῶν.

Η ΦΟΡΟΛΟΓΙΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

Πρωϊνὴ συνάδελφος παρέταξεν ἀριθμοὺς ἐμφαίνοντας τὴν φορολογικὴν ἐπιβάρυνσιν τοῦ Ἕλληνος πολίτου ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν ἐπιβάρυνσιν τῶν πολιτῶν ἄλλων κρατῶν. Καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν, διὰ χθεσινοῦ ἀνακοινωθέντος του, βεβαιοῖ ὅτι οἱ ἀναγραφέντες ἀριθμοὶ δὲν εἶναι ἀκριβεῖς. Ἡ βεβαίωσις αὐτὴ θὰ ἦτο πλήρης, ἐὰν τὸ ὑπουργεῖον προέβαινεν εἰς τὴν παροχὴν τῶν ἀκριβῶν ἀριθμῶν — πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον ἀποφεύγει ἐπιμελῶς νὰ πράξῃ. Διὰ τοῦτο παραθέτομεν ἡμεῖς τοὺς πραγματικοὺς αὐτοὺς ἀριθμούς— ἀριθμούς, τοὺς ὁποίους δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀμφισβητήσῃ τὸ ὑπουργεῖον, καὶ οἱ ὁποῖοι εἶνε πολὺ διδακτικοί: Ἐπὶ εἰσοδήματος 500 χιλιάδων δραχμῶν ἀναλογεῖ ἐν Ἑλλάδι φόρος καθαρᾶς προσόδου 24.65 τοῖς ἑκατόν. Εἰς τὴν Γαλλίαν ἐπὶ τοῦ ἰδίου ποσοῦ ὁ φόρος εἶνε 19.24 τοῖς ἑκατόν, εἰς τὴν Ἀγγλίαν 16.28 τοῖς ἑκατόν, εἰς τὴν Γερμανίαν 16.09 τοῖς ἑκατὸν καὶ εἰς τὰς Ἡνωμένας Πολιτείας 2.60 τοῖς ἑκατόν. Ταῦτα ἀποδεικνύουν πόσον εἶναι καταθλιπτικὴ ἡ φορολογία εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν συγκρίσει μὲ τὰς ἄλλας χώρας, παρὰ τὰς κυβερνητικὰς τυμπανοκρουσίας.

ΖΗΤΗΜΑ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ

Ἐν συνεχείᾳ τῶν ὅσων ἐγράψαμεν περὶ τῶν συντάξεων, πληροφοροῦμεν τὴν κυβέρνησιν ὅτι τὰ τρία τέταρτα τόσον τῶν στρατιωτικῶν ὅσον καὶ τῶν πολιτικῶν συνταξιούχων ἔχουν προεξοφλήσει τὰς συντάξεις των μέχρι τοῦ προσεχοῦς Ἀπριλίου 1930. Τοῦτ' αὐτὸ συμβαίνει καὶ μὲ τὰ δύο μετοχικὰ Ταμεῖα ξηρᾶς καὶ θαλάσσης καὶ οἱ ταμίαι ἐδήλωσαν ὅτι ἀρνοῦνται νὰ καταβάλλουν ἄλλας προκαταβολάς. Τί θὰ γίνῃ λοιπόν; Θ' ἀφεθοῦν οἱ ταλαίπωροι αὐτοὶ γέροντες ν' ἀποθάνουν τῆς πείνης, διότι τὸ γλίσχρον καὶ ἐξευτελιστικὸν τοῦ ποσοῦ ὅπερ ἐλάμβανον ὡς σύνταξιν τοὺς ἠνάγκαζε νὰ προεξοφλοῦν συνεχῶς τὰ ποσὰ τῆς συντάξεώς των ἢ θὰ δοθῇ εἰς τοὺς ταμίας μία τοὐλάχιστον ἐντολὴ εὐκολιῶν ἀφοῦ μέχρι τῆς ὥρας οὐδεμία σκέψις γίνεται περὶ λογικῆς αὐξήσεως τῆς συντάξεως τῶν δυστυχῶν αὐτῶν ἀνθρώπων; Ὁπωσδήποτε ἡ Κυβέρνησις καλὸν καὶ δίκαιον εἶναι νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὴν ὑπόθεσιν αὐτὴν καὶ νὰ δώσῃ τὴν δικαιοτέραν λύσιν ὥστε οἱ ἄνθρωποι αὐτοὶ νὰ μὴ ζήσουν τὴν πλέον σπαρακτικὴν σελίδα τοῦ δράματός των κατὰ τὰς μεγάλας ἑορτὰς τοῦ χειμῶνος.

ΝΑ ΚΛΕΙΩΝΤΑΙ!

Ἡ Ἀστυνομία εἶχε παρακαλέσει ἄλλοτε τὴν Κυβέρνησιν νὰ τῆς ἐπιτρέψῃ νὰ κλείῃ ὕποπτα κέντρα, ὅπως ἡ «Δροσιά», ψηφίζουσα σχετικὸν νόμον. Δὲν εἰσηκούσθη ὅμως. Προφανῶς ἀπὸ κακῶς ἐννοούμενον δημοκρατισμόν, ἤτοι ἀπὸ τὴν ἀντίληψιν, ὅτι πρέπει νὰ χαίρῃ τῶν ἀγαθῶν τοῦ ἐλευθέρου πολίτου κάθε κακοῦργος μέχρι τῆς τελέσεως τοῦ ἐγκλήματος. Ἴσως νὰ ὑπάρχῃ φόβος αὐθαιρεσιῶν ἐκ μέρους τῆς Ἀστυνομίας, ἂν ψηφισθῇ τοιοῦτος νόμος. Τὸ παραδεχόμεθα. Ἀλλὰ προτιμότεραι αἱ αὐθαιρεσίαι, ἀπὸ τὴν ἀσυδοσίαν τῶν ἐπιδόξων ἐγκληματιῶν. Ὁ λαὸς ἔχει τὴν παροιμίαν: «μαζὶ μὲ τὰ ξηρὰ καίγονται καὶ τὰ χλωρά». Ἀναπόφευκτον, ἐφόσον εἶνε ἀνάγκη τὰ «ξερὰ» νὰ καοῦν. Κατόπιν τῆς ἐκ τῆς «Δροσιᾶς» πείρας, ἂς δο-

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ ἢ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις, ὡς καὶ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

θῆ πλέον εἰς τὴν Ἀστυνομίαν ἡ ἄδεια τῆς... αὐθαιρεσίας, προκειμένου περὶ κλεισίματος τοιούτων ὑπόπτων κέντρων. Ἡ λειτουργία των εἶνε πάντως ἐπιζήμιος εἰς τὴν κοινωνίαν.

ΤΑ ΕΡΓΑ ΠΑΜΙΣΟΥ

Τί συμβαίνει μὲ τὰ ἔργα τοῦ Παμίσου ἐν Μεσσηνίᾳ; Ἔχουν μέχρι τοῦδε ἐξοδευθῆ περὶ τὰ 20 ἑκατομμύρια δι' ἀρδευτικὰς καὶ ἀντιπλημμυρικὰς ἐργασίας, καὶ ὅμως οὐδεὶς γνωρίζει ἂν πρόκειται νὰ ἀχθοῦν εἰς πέρας, ἢ νὰ ἐγκαταλειφθοῦν ἴσως ἐντελῶς. Οἱ μηχανικοὶ δὲν συμφωνοῦν, φαίνεται, ὡς πρὸς τὴν χρησιμότητα τῶν ἀναληφθέντων ἔργων. Οἱ πληθυσμοὶ εἶνε ἀνάστατοι. Ἐρωτοῦν τὸ ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας καὶ τὸ ὑπουργεῖον δὲν ἀπαντᾷ. Ἐν τούτοις πρόκειται περὶ ζωτικωτάτου ζητήματος, θίγοντος ὁλόκληρον ἐπαρχίαν γεωργικήν. Τί γίνεται; Καὶ τί θὰ γίνῃ;

ΤΑ ΑΣΤΕΙΑ ΤΩΝ ΣΩΦΕΡ

Ἡ ὑπηρεσία τῆς Τροχαίας Κινήσεως θὰ πράξῃ ἄριστα ἐὰν ἐντατικώτερον ἐπιβλέπῃ τὰ λεωφορεῖα αὐτοκίνητα, τὰ ἐκτελοῦντα τὴν συγκοινωνίαν μεταξὺ Δημοτικοῦ Θεάτρου καὶ διαφόρων συνοικισμῶν. Διότι ὡς νὰ μὴ ἤρκει τὸ ἀνεπαρκὲς τοῦ ἀριθμοῦ καὶ ἡ φυσικὴ συνέπεια ὁ συνωστισμὸς μὲ ὅλα του τὰ δεινά, πολλοὶ σωφὲρ σκοπίμως καὶ ὅλως αἰφνιδίως ὠθοῦν τὰ αὐτοκίνητα, ὅταν ἀνέρχωνται ἐπ' αὐτῶν γέροντες ἢ γυναῖκες. Ποίους κινδύνους δημιουργοῦν παρόμοια ἀστεῖα εἶνε ἀσφαλῶς εἰς θέσιν νὰ ὑποθέσῃ ἡ ἀστυνομικὴ ὑπηρεσία καὶ πρὶν συμβοῦν δυσάρεστα εἶνε ἀπολύτως σκόπιμον ν' ἀσκηθῇ πλέον συστηματικὴ ἐπίβλεψις καὶ κάποια αὐστηρὰ τιμωρία τῶν οὕτω παρεκτρεπομένων σωφέρ, ὥστε νὰ προστατευθῇ τὸ κοινὸν ἀπὸ θλιβερὰς ἐκπλήξεις.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Μᾶς ἐδόθη ἐδόθη καὶ ἄλλοτε ἀφορμὴ ν' ἀσχοληθῶμεν μὲ τὰ Γραφεῖα Πληροφοριῶν τῶν διαφόρων Ὑπουργείων, ἡ σύστασις τῶν ὁποίων ἐθεωρήθη — ὑπὸ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ τοὐλάχιστον — ὡς ἀπαραίτητον μέτρον ἐξυπηρετήσεως τοῦ Κοινοῦ. Τὰ γραφεῖα ὅμως αὐτὰ — ἐξαιρέσει τοῦ Γραφείου Πληροφοριῶν τοῦ Ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν τὸ ὁποῖον ὁμολογουμένως παρέχει πολύτιμον συνδρομὴν εἰς τὸ Κοινὸν — κατὰ τύπον μόνον ὑφίστανται. Καὶ τὸ πρᾶγμα δὲν θὰ εἶχεν ἄλλον ἀντίκτυπον, ἀπὸ τὴν ἄσκοπον ἀπασχόλησιν ὡρισμένου ἀριθμοῦ ὑπαλλήλων. Μετὰ τὴν διαταγὴν ὅμως ποὺ ἐξέδωκε πρό τινος τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ καὶ συμφώνως πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ὑπαλλήλους τῶν Ὑπουργείων νὰ χορηγοῦν πληροφορίας εἰς τὸ Κοινόν, ἐπιφορτίζονται δὲ μὲ τὴν ἐργασίαν αὐτὴν τὰ Γραφεῖα Πληροφοριῶν ἀποκλειστικῶς, τὸ πρᾶγμα καταντᾷ πλέον σκανδαλῶδες καὶ ἐπικίνδυνον διὰ τὰ συμφέροντα τῶν πολιτῶν. Ἀφοῦ τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον ἐμείωσεν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὰς ὥρας ἐπισκέψεων τῶν πολιτῶν εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα καὶ ἀφοῦ ὁ κ. Πρωθυπουργὸς φαίνεται ἐπιμένων εἰς τὴν ἀπόφασιν αὐτήν, δύο τινὰ ἐπιβάλλονται: Ἢ νὰ ὀργανωθοῦν τὰ Γραφεῖα Πληροφοριῶν κατὰ τρόπον ὥστε νὰ ἀνταποκρίνωνται εἰς τὴν ἀποστολήν των ἢ νὰ καταργηθοῦν ἐντελῶς. Εἴτε ὅμως ὀργανωθοῦν ὅπως χρειάζεται εἴτε ὄχι, ἡ ἀπαγόρευσις τῆς χορηγήσεως πληροφοριῶν καὶ κατὰ τὰς ὥρας ἀκόμη ποὺ ἐπιτρέπεται ἡ εἴσοδος τοῦ Κοινοῦ εἰς τὰ δημόσια γραφεῖα, εἶνε παράλογος καὶ πρέπει νὰ ἀρθῇ.

Ο ΧΩΡΟΣ ΤΟΥ ΒΑΡΒΑΚΕΙΟΥ

Γίνεται λόγος, ἐκτὸς τῆς προσθήκης ὀρόφου εἰς τὰ σημερινὰ κτίρια τῆς Ἀγορᾶς, καὶ περὶ ἐπεκτάσεώς της πρὸς τὴν πλατεῖαν Βαρβακείου. Ἀλλ' ἂς γίνῃ πληρεστέρα καὶ ὁριστικὴ ἡ μεταρρύθμισις αὐτή. Νὰ συμπεριληφθῇ εἰς τὸν ὅλον χῶρον τῆς ἀγορᾶς καὶ τὸ πανάρχαιον κτίριον, τὸ ὁποῖον ἱδρύθη ἄλλοτε ὡς ναυτικὴ σχολὴ καὶ στεγάζει σήμερον δημόσια σχολεῖα, τὰ ὁποῖα μόνον οἱ ἰθύνοντες τὰ τῆς ἐκπαιδεύσεώς μας φαντάζονται καλῶς κείμενα ἐν μέσῳ τῆς ὀχλαγωγίας τῶν μικροπωλητῶν καὶ τῆς τύρβης τῆς ἀγορᾶς. Γνωρίζομεν, ὅτι οὐδέποτε ὑπάρχουν χρήματα διὰ νέα σχολικὰ κτίρια. Ἐν τούτοις, ὁ χῶρος τοῦ Βαρβακείου ἔχει, ὑποθέτομεν, ἀξίαν ἱκανήν. Καὶ ἂν προστεθοῦν εἰς τὸ ἐκ τῆς πωλήσεώς του ποσὸν μερικαὶ ἑκατοντάδες χιλιάδων, ἠμπορεῖ νὰ κτισθῇ κάπου μακρύτερα κτίριον νέον, ὄχι βεβαίως ἐξωτερικῶς καλλιμάρμαρον, ἀλλ' ἐσωτερικῶς χρήσιμον καὶ εὐπρεπές.

ΑΥΡΙΟΝ
Δευτέραν εἰς τὸ
ΑΤΤΙΚΟΝ
Η ΠΡΩΤΗ
ΜΕΓΑΛΗ ΗΧΗΤΙΚΗ
ΤΑΙΝΙΑ
ΛΕΥΚΕΣ
ΣΚΙΕΣ
Καὶ ὁ
ΤΙΤΑ ΡΟΥΦΟ
εἰς τὸν
ΚΟΥΡΕΑ
ΤΗΣ ΣΕΒΙΛΛΗΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ἰσογείῳ δωμάτιον διὰ γραφεῖον ἔχον ἰδιαιτέραν εἴσοδον ἐν τῇ Στοᾷ Πεσμαζόγλου παραδιδόμενον ἀμέσως.
Πληροφορίαι παρὰ τῷ Δικηγόρῳ κ. Ν Χουντρα Στοα Πεσμαζόγλου 11—12 π μ κατ' ἑκάστην.

“Βίλλα Κατίνα„

«Διαβάτα, ποὺ θὰ σὲ θέλξῃ αὐτὴ ἡ ἐπιγραφὴ καὶ ἀναγνῶστα ποὺ θὰ διαβάσῃς μίαν ἑλκυστικώτατη ἀγγελία σὲ κάποια ἐφημερίδα, διαβάτα, στάσου μακρυά, καὶ ἀναγνῶστα, μὴν ξεκινήσῃς καθόλου. Ἀπατοῦν τὰ μάτια κάποτε, καὶ οἱ οἰκοδεσπόται, φεῦ! πάντα!»

Τὸ ἐπίγραμμα αὐτὸ θὰ ἠδύνατο καὶ θὰ ἔπρεπε νὰ στηθῇ σὲ κάποια δημοσία καὶ περαστικὴ θέσι τῶν Ἀθηνῶν, κατὰ προτίμησιν ἀπὸ κάθε ἄλλο μνημεῖον, διὰ νὰ σώζῃ τὸν κόσμο ἀπὸ ἀπογοητεύσεις καὶ τὰ φτωχὰ παπούτσια ἀπὸ ἄδικον χάλασμα.

«Βίλλα Κατίνα. Πέντε βήματα ἀπὸ τὴν ὁδὸν Πατησίων. Στάσις Σαρδελλοπούλου. Μικρὰ χαριτωμένη κατοικία, ἐκ δύο δωματίων, χώλ, κουζίνας, ἠλεκτρικόν, ὕδωρ ἄφθονον, ἐντὸς κήπου, μὲ ἄνθη, φυτά, Χερουβείμ, Σεραφείμ, αὐτοκίνητον, ἀεροπλάνον, καὶ ὅλα τὰ ἄλλα χρειώδη, εἰς τὴν εὐτελεστάτην τιμὴν τῶν δρχμ. 1200. Τρέξατε! Τρέξατε! πρὶν ἐξαντληθῇ!...»

Καὶ οἱ ἄνθρωποι ποὺ ἔπαψαν νὰ πιστεύουν εἰς τὰ θαύματα, πιστεύουν ἐν τούτοις εἰς τὴν γοητευτικὴν αὐτὴν ἀγγελίαν καὶ ξεκινοῦν.

—Βίλλα Κατίνα, παρακαλῶ;...

Στάσις Σαρδελλοπούλου, μοῦ εἶπαν...

Φαιδρὰ μειδιάματα προβάλλουν εἰς τὰ χείλη τῶν ἐρωτευμένων, ἀλλὰ καμμία ἀπόκρισις...

—Βίλλα Κατίνα, παρακαλῶ;...

—Βίλλα Κατίνα;... Τί γυρεύει ἐδῶ!... Ἴσια τὸ δρόμο!... Κοντὰ στὰ σίδερα!...

Στὰ σίδερα;... Σίδερα γιὰ σίδερα!....

Γράψε «λάθος»... Τί τοῦ τράμ, τί τοῦ θηρίου;...

Δρόμο πέρνω, δρόμο ἀφίνω!....

Χαντάκια, ὡραῖα, μοναδικά, ἀπολαυστικά, κουζίνα, χώλ, καὶ τὰ ρέστα..

—Βίλλα Κατίνα, παρακαλῶ;

Μιὰ γρηοῦλα πρόσχαρη, τὸ μόνο πρόσχαρο, μαζὶ μὲ μιὰ γαζία καὶ ἕνα γιασεμί...

—Ἐδῶ εἶνε, παιδί μου!...

—«Μικρὰ ἡμιϋπόγειος κατοικία, χαριτωμένη, ἐκ δύο δωματίων, χώλ, κουζίνας, ἠλεκτρικοῦ, σίτου, οἴνου, ἐλαίου, καὶ ὅλων τῶν ἀγαθῶν τοῦ Ἀβραὰμ καὶ τοῦ Ἰσαάκ;»

—Αὐτὴ ἐδῶ, εἶνε παιδί μου. Κοπιάστε! Κοπιάζω...

Βίλλα Κατίνα, μικρὰ ὑπόγειος χαριτωμένη κατοικία, χαμηλοτάβανη, μὲ κομφὰς διακοσμήσεις ἐξ ὑγρασίας εἰς ὅλους τοὺς τοίχους, καὶ θαυμάσιον ἄρωμα μούχλας, ὅπως θὰ ἔλεγε καὶ «ἡ Κυρία ποὺ ξέρει».. «Σὶκ, ἔξτρα σίκ», εἶδος τρίτου τάφου Τουταγχαμών, ρευματισμοί, κλοπαί, ἀπαγωγαί, λιμός, πνιγμός, καταποντισμός, ὅλα ὁμοῦ δραχμαὶ χίλιαι διακόσιαι!...

Τζάμπα πρᾶμα!... Πῶς;

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Αἱ ἱπποδρομίαι

Τὸ πρόγραμμα τῶν σημερινῶν Ἱπποδρομιῶν ἔχει καταρτισθῆ ὡς ἑξῆς:

1η Ἱπποδρομία 2 μ.μ. 1500 μ. — Σὰν Φρουά 60, Ράντι 57, Χάϊ Τζὶνκς 54 1)2, Φὸξ 53, Ἀγόρι 50 1)2, Κίλεμπο 50 1)2, Βέτο 46.

2α Ἱπποδρομία 2.45' μ.μ. 1600 μ. — Χαλίμ 60, Ἀλμάζα 60, Μογγοὺλ 59, Χαρίσσα 56, Μασχούρ 55 1)2, Μπὲν 54 1)2, Μπαχτιὰρ 53, Μερσὰντ 51, Βουκέφαλος 50 1)2, Ράνλαγκ 48 1)2.

3η Ἱπποδρομία 3. 15' μ.μ. 1600 μ. — Ἀξιὸς 65, Ρωμηὸς 55 1)2, Βέλος 51, Ἡρὼ 50 1)2, Ἀχιλλεὺς 45, Μαρίτσα 45, Ἕλλη 45, Παλληκάρι 45.

4η Ἱπποδρομία 3.45' μ.μ. 1600 μ. —Φρέκλες 60, Ἄϊσμαν 59 1)2, Νίγγερ Γκὲρλ 59, Δὶ Μὶντς 59, Ρανάγκουλους 57 1)2, Λὰ Φεγράνα 54, Μπλίου Λαγγοὺν 54.

5η Ἱπποδρομία 4.30' μ.μ. 1600 μ. — Ἶρις 60, Μ. Ρ. 59, Γκλὰντ Ἄϊ 58 1)2, Σίλβαν Οὐάϊ 58 1)2, Ρὸμπ δὶ Γκράϊντερ 57 1)2 Ντὸλλ 54 1)2, Ἔντα 53 1)2, Μαντούρα 52 1)2, Ἔρως 52 1)2, Μουστάβα 52, Μαριονὲτ 47 1)2.

6η Ἱπποδρομία 5 μ.μ. 1200 μ. — Μπόμπ Μέλτων 64, Διάβολος 57, Σουλτὰν 56, Ἀντελὰντ 55 1)2, Τελαμὼν 50, Κρόνος 49, Σερ-

Ἡ «Μεγάλη Ἑλληνικὴ Ἐγκυκλοπαιδεία»

Κυκλοφορεῖ σήμερον τὸ ὑπ' ἀριθ. 205 τεῦχος περιέχον τὰ ὑπὸ λ. Ἐρινύες μέχρι τῆς λ. ἔρυμα ἄρθρα, 813 τὸν ἀριθμόν, ὧν πολλὰ λίαν ἐνδιαφέροντα. Τοιαῦτα τὰ περὶ Ἑρμῶν, Ἑρμαφροδίτου, ἑρμηνείας, ἑρμηνευτικῆς, Ἑρμοῦ, Ἑρμιόνης, Ἑρμουπόλεως, ἑρπετῶν, ἕρπητος, Ἐρρίκων, ἐρυθήματος, Ἐρυθραίας, ἐρυθρᾶς κλπ. Τὰ πραγματεύονται οἱ κ.κ. Ἀντωνιάδης Ε., Βάρναλης Κ., Γαλανὸς Σ., Ζέπος Π., Λούβαρις Ν., Λυκούδης Σ., Μπρατσιώτης Π., Πλακίδης Σ., Σαουνάτσος Γ., Σκλάβος Γ., Τζωρτζόπουλος Χ., Χὸρς Σ. καὶ ὑπερεκατὸν ἄλλοι ἐπιστήμονες καὶ λόγιοι. Τὸ τεῦχος κοσμοῦν 73 εἰκόνες καὶ σχεδιάσματα.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ ἀπὸ τῆς 30ῆς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. τὸ 106ον τεῦχος τοῦ Τεχνικοῦ Περιοδικοῦ «Ἔργα» μὲ πλουσίαν καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσαν ὕλην ἐπὶ τῶν κυριωτέρων τεχνικῶν ζητημάτων, ὡς «Αἱ σύγχρονοι κατευθύνσεις τῆς χημικῆς βιομηχανίας» ὑπὸ Ἀντ. Ἀθ. Δεληγιάννη, «Ἀ σιδηροτροχιαὶ εἰς τὰς τροχιοδρομικὰς γραμμὰς» ὑπὸ Γ. Β. Μάρκου, «Λειτουργία καὶ συντήρησις τοῦ διαφορικοῦ τοῦ αὐτοκινήτου» ὑπὸ Α.Π. Μπρούμη κλπ. κλπ.

— Ὁ Ἐκδ. Οἶκος Γκοβόστη ἐκυκλοφόρησε τὸ 6ον τεῦχος τοῦ περιοδικοῦ - βιβλίου «Σύγχρονος σκέψις». Εἰς τὸ τεῦχος περιέχεται ἡ μελέτη τοῦ περιφήμου κριτικοῦ Γ. Μπράντες διὰ τὸν Ἐρνέστον Ρενάν, κατὰ μετάφρασιν Ἀδ. Δ. Παπαδήμα.

— Ἐκυκλοφόρησε τὸ 12ον τεῦχος (τέλος τῆς πρώτης χρονιᾶς) τοῦ μηνιαίου λογοτεχνικοῦ περιοδικοῦ «Πνοὴ» μὲ ἀρτίαν ἐμφάνισιν καὶ ἐπιμελημένην ὕλην. Συνεργασία Βάλσα, Σημηριώτη, Γιαλούρη, Μεσολογγίτη, Ἀνθία, Ζώτου κλπ. Ἐκλεκτὲς μεταφράσεις, διηγήματα, ποιήματα, ἀνέκδοτο θεατρικὸ ἔργο, βιβλιοκρισίες, σημειώματα κλπ. Πωλεῖται παντοῦ 3 δρ. τὸ τεῦχος.

Θέατρα

(Ἀπογευματιναὶ - ἑσπεριναὶ)
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Λεφτὰ στὸ δρόμο».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἐρωτόκριτος».
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Μέσα ὅλοι», ἐπιθεώρησις.
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. «Λοβιτούρα».
ΤΡΙΑΝΟΝ. «Ἡ Μὶς Φλόσσυ».

Κινηματογράφοι

ΑΠΟΛΛΩΝ. «Νύχτες πριγκήπων».
ΑΤΤΙΚΟΝ. «Φὸξ-Φολὶ» (ὁμιλῶν).
ΟΥΦΑ. «Φιλῶ τὸ χέρι σας κυρία».
ΠΑΝΘΕΟΝ. «Ὁ ἄνθρωπος ποὺ γελᾷ».
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μυστηριώδης κυρία».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Τελευταία ἐπιδρομή».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Ἡ τυχοδιῶκτις».
Α.Ο.Δ.Ο. «Ἱπποδρόμιον» Σαρλῶ.
ΑΡΗΣ. «Ὅταν ἡ σὰρξ ὑποκύπτῃ»
ΕΤΟΥΑΛ (Καλλιθέα). «Ραμόνα».
ΗΛΥΣΙΑ. «Φωλεὰ ἀετοῦ».
ΚΟΣΜΟΣ. «Ἱππότης πειρατής».
ΛΟΥΞ. «Τελευταῖος τῶν ἀνθρώπων».
ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΟΝ. «Κοζάκος πρίγκηψ».
ΠΑΝΟΡΑΜΑ. «Μέγας τυχοδιώκτης».
ΡΟΖΙΚΛΑΙΡ. «Ἀγαπημένος τῶν γυναικῶν».

Πειραιῶς

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ. (Ὀπερέττα Καντιώτη-Ριτσιάρδη). «Ἡ γυναῖκα τοῦ δρόμου».
ΟΛΥΜΠΙΑ. «Γιολάντα» μὲ ᾆσμα.
ΣΠΛΕΝΤΙΤ. «Μανωλέσκου».

Ἀπὸ τὰ θέατρα

“Ἐρωτόκριτος„

(Διασκευὴ Θ. Ν. Συναδινοῦ)

Θέατρον Κοτοπούλη

Ἡ «Ἐλευθέρα Σκηνὴ» εἶχε προχθὲς μίαν μοναδικὴν ἐπιτυχία μὲ τὴν παράσταση τοῦ «Ἐρωτόκριτου». Οἱ συντονισμένες προσπάθειες τοῦ διασκευαστοῦ τοῦ ἔπους τοῦ Κορνάρου, τοῦ σκηνοθέτη, τοῦ μουσικοῦ, τοῦ σκιτσογράφου, τοῦ μακετίστα, τῶν ἠθοποιῶν ὅλων, ἀπέδωσαν ἕνα σύνολο πραγματικὰ καλλιτεχνικό, ποὺ ἀναπαύει τὴν ἀκοὴ καὶ τὴν ὅραση καὶ τέρπει τὸ πνεῦμα.

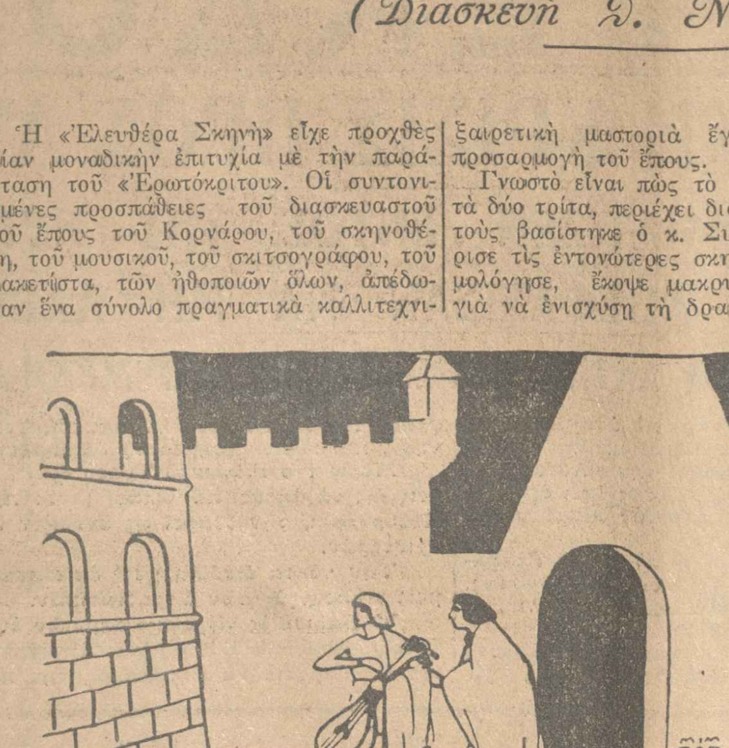
Μία σκηνὴ ἀπὸ τὸν «Ἐρωτόκριτον»

Ποιὸς δὲν τὸν ξέρει τὸν «Ἐρωτόκριτο», τὸ ἐξαίσιο ποίημα τοῦ Βιτζέντζου Κορνάρου; Ὅλοι μας κάποτε πρωτοσυγκινηθήκαμε βαθειά, καὶ συγκινούμαστε πάντα ἀπὸ τὴ ρωμαντικὴ μορφὴ τοῦ ἥρωος αὐτοῦ τῆς ἀγάπης, ὁ ὁποῖος

«ὄντεν ἡ νύχτα ἡ δροσερὴ κάθ' ἄθρωπ' ἀναπεύγει,
καὶ κάθε ζῶ νὰ κοιμηθῇ τόπο νὰ βρῇ γυρεύγει,
ἤπαιρνε τὸ λαγοῦτο του καὶ σιγανὰ ἐπορπάτει,
κ' ἐχτύπαν το γλυκιά, γλυκιά, ἀνάδια στὸ παλάτι.»,

ὅπου κατοικοῦσε ἡ βασιλοπούλα τῆς Ἀθήνας, ἡ Ἀρετοῦσα. Κι' αὐτή, δὲν εἶναι τάχα ἡ ἴδια ἡ ἔκφραση τοῦ πιὸ πιστοῦ ἔρωτα ποὺ ἐθέρμανε ποτὲ ἁγνὰ στήθη γυναικός, ἡ ἡρωΐδα τῆς ἀγάπης ποὺ βασανίζει καὶ χαρίζει τὸν Παράδεισο; Ὑπάρχουν τάχα πολλοὶ στίχοι σ' ὅλες τὶς λογοτεχνίες τοῦ κόσμου, στίχοι ἀγάπης, ποὺ νὰ μποροῦν ν' ἀνθέξουν σὲ μιὰ σύγκριση μὲ τὰ πρῶτα τοῦτα λόγια τῆς Ἀρετούσας στὸν ἀγαπημένο της;

«Κι' ἀρχίζει νὰ τὸν ἐρωτᾷ, κ' ἡ ἐμιλιά τς ἡ πρώτη
τοὖπε: Γιάντα ζγουράφισες τὴν ἄσκημή μου νιότη;
κ' ἐκράτειες τήνε φυλακτὴ εἰς τ' ἀρμαράκι μέσα
μὲ τὰ τραγούδια, πού λεγες, κι' ὅπου πολλὰ μ' ἀρέσα;
Εἶντα ἀφορμὴ ξεκίνησε τὴν ὄρεξή σου 's τοῦτα,
ἀπὸ τὴν πρώτη π' ἄρχισες τραγούδια καὶ λαγοῦτα;
κ' εἰς εἶντα στράτα πορπατεῖς κ' εἰντά 'ναι τὰ γυρεύγεις;
κ' εἰντά χεις μετὰ λόγου μου, καὶ θὲς νὰ μὲ παιδεύγῃς;»

Σίγουρα, ὁ Κορνάρος ἔχει ὑποστῆ ξένες ἐπιδράσεις. Εἶναι ὅμως τόσο μουσικὸς ὁ στίχος του, τόσο ἑλληνικώτατη ἡ φράσι του, κ' ἡ ἔμπνευσή του ἀναβρύζει τόσο κατακάθαρη ἀπὸ τοὺς κόσμους τοὺς ἑλληνικούς, ὥστε ἀδύνατο νὰ μὴ χαρακτηρίσῃς ἐθνικὸ κειμήλιο τὸ ὡραῖο αὐτὸ τραγοῦδι.

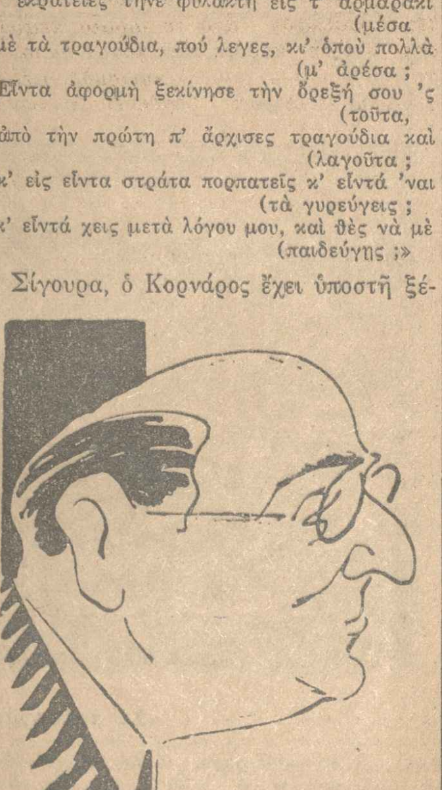
Ὁ δραματοποιήσας τὸν «Ἐρωτόκριτον» κ. Θ. Συναδινός

Ἔχω τὴ γνώμη πὼς πρέπει τὸ θέατρό μας νὰ ριζώσῃ ἀπάνω στὴν ἐθνική μας παράδοση. Ὁ «Ἐρωτόκριτος» προσφέρεται γιὰ δραματοποίηση καὶ μόνο ἀπὸ τὴν ξερὴν ὑπόθεσή του. Ὁ ποιητὴς ὅμως, ποὺ, θέλοντας νὰ πάρῃ γιὰ θέμα του μιὰν ἐρωτικὴν ἱστορία δημοτική, θὰ διασκεύαζε λεύτερα τὸν «Ἐρωτόκριτο», εἶναι ζήτημα ἂν θὰ μποροῦσε νὰ μᾶς ἱκανοποιήσῃ. Ἔπρεπε νὰ εἶναι πολὺ μεγαλύτερος τεχνίτης ἀπὸ τὸν Κορνάρο, γιὰ νὰ μᾶς ἀναγκάσῃ νὰ ξεχάσωμε τοὺς στίχους τοῦ τραγουδιοῦ. Ὁ κ. Συναδινὸς τὸ ἀντελήφθη τοῦτο. Κ' ἔλαβε μιὰ τολμηρὴν ἀπόφαση. Προσήρμοσε ἁπλῶς τὸ τραγοῦδι στὶς θεατρικὲς ἀνάγκες. Ἔφερε ἀτόφιους τοὺς στίχους του στὸ δρᾶμα, μ' ἐλάχιστες μεταβολές, κι' ἀκόμη λιγώτερες δικές του προσθῆκες, ἐκεῖνες μόνο ποὺ ἦταν ἀπαραίτητες γιὰ νὰ δεθοῦν στοιχειωδῶς οἱ σκηνές. Κ' ἔτσι στὸ θέατρο παίχτηκε προχθὲς τὸ ἴδιο τὸ ἔργο τοῦ Κορνάρου.

Ἴσως γεννιέται ἡ ἀντίρρηση, ὅτι ἕνα ποίημα ἐπικολυρικῆς μορφῆς δὲν μπορεῖ νὰ ὑποστῇ χωρὶς ζημιὰ τὴ μεταβολὴ τῆς ἰδίας τῆς ὑφῆς του. Ἀλλάζει τότε ἡ οὐσία του. Τὸ θέατρο ἔχει τὴ δική του τὴν προοπτική, τοὺς δικούς του νόμους. Ἡ θεατρικὴ φράση εἶναι ἀλλιώτικη ἀπὸ τὴ λυρική, ἔχει πλαστικότητα ἔντονη. Ὁ λυρισμὸς δὲ θέλει «παίξιμο», ἀλλὰ μουσική. Ὅλα αὐτὰ εἶναι σωστά. Κι' ὡς τόσο, ἡ προχθεσινὴ παράσταση, χωρὶς νὰ τὰ διαψεύδῃ ἀπόλυτα, τοὺς παρέχει σημασία λεπτομερειακῶν ἀντιρρήσεων. Γιατί μ' ἐξαιρετικὴ μαστοριὰ ἔγινε ἡ σκηνικὴ προσαρμογὴ τοῦ ἔπους.

Γνωστὸ εἶναι πὼς τὸ τραγοῦδι, κατὰ τὰ δύο τρίτα, περιέχει διαλόγους. Σ' αὐτοὺς βασίστηκε ὁ κ. Συναδινός. Ξεχώρισε τὶς ἐντονώτερες σκηνές, τὶς συναρμολόγησε, ἔκοψε μακρυγορίες λυρικὲς γιὰ νὰ ἐνισχύσῃ τὴ δραματικότητα τῶν διαλόγων, συμπλήρωσε κενὰ δανειζόμενος στίχους ἀπὸ τὴν ἀφήγηση τοῦ ποιητοῦ, πολλὲς φορὲς πῆρε δίστιχα χαρακτηριστικὰ ἀπὸ κατοπινοὺς μονολόγους τοῦ ἥρωος κ' ἐνίσχυσε μ' αὐτὰ τὶς κυριώτερες σκηνές. Ἔπειτα, μὲ τὸ ὡραῖο εὕρημα τῶν διαλαλητάδων καὶ τῶν μαντατοφόρων, ἔφερε, στὶς μεγάλες σκηνὲς τοῦ κονταροχτυπήματος καὶ τοῦ πολέμου μὲ τὸ βασιλιᾶ τῆς Βλαχιᾶς, τὴν πνοὴ τοῦ ἔπους στὴ σκηνή. Ἔκαμε ὅ,τι μᾶς δίδαξαν οἱ ἀρχαῖοι τραγικοὶ μὲ τοὺς Ἀγγέλους καὶ τοὺς Ἐξαγγέλους. Ἀντὶ θεατρικοῦ θεάματος, μᾶς ἐδόθη ἡ ποίησις. Ἡ ὡραία ποίησις τοῦ Κορνάρου. Καί, τέλος, κατὰ τὸν τρόπο τῶν δραμάτων τῆς Ἀναγεννήσεως, ἕνας πρόλογος κ' ἕνας ἐπίλογος ἐπλαισίωναν τὸ ἔργο. Καὶ τοὺς ἀπήγγελλεν ὁ Κρητικὸς ποιητής.

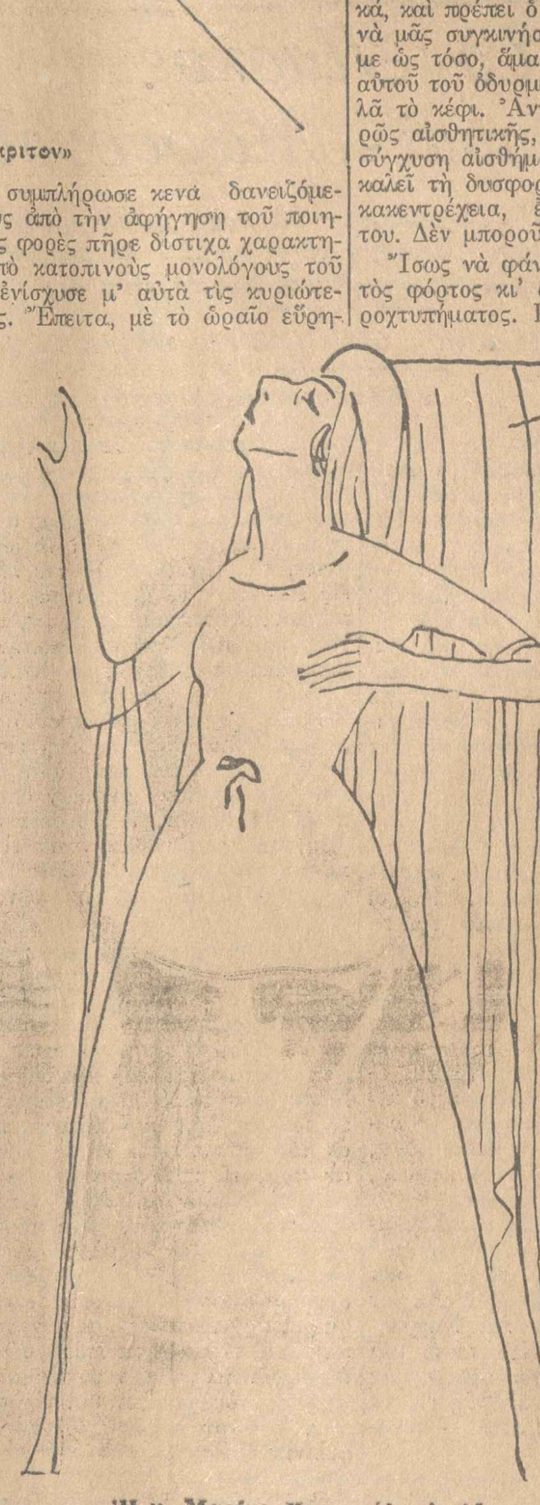
Ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη ὡς Ἀρετοῦσα.

Ἡ ἐργασία αὐτὴ εἶναι καὶ στοχαστικὴ κ' ἐπίπονη. Σ' ἕνα μόνο σημεῖο, τὸ θέατρο, ἐμφανίζοντας ὠμὰ τὴ διαφορά του ἀπὸ τὸ ἔπος, προεκάλεσε δυσάρεστη αἰσθητικὴ σύγχυση. Στὸ τέλος, Ὁ Ἐρωτόκριτος, γιὰ νὰ δοκιμάσῃ ὕστερη φορὰ τὴν ἀγάπη τῆς Ἀρετούσας, μαυρισμένος κι' ἀγνώριστος καθὼς εἶναι ἀπὸ τὸ νερὸ ποὺ τοὔδωσε μιὰ μάγισσα, ἀγγέλλει στὴν ἀνυποψίαστη ἀγαπητική του τὸ θάνατο τοῦ διαλεχτοῦ της. Ἡ Ἀρετὴ ξεσπᾶ σὲ θρῆνο σπαραχτικό, ποὺ παίρνει μορφὴ μοιρολογιοῦ. Ἡ κυρία Μαρίκα Κοτοπούλη ἔπαιξε περίφημα τὴν σκηνὴν αὐτήν, ἂν καὶ κάπως ἄρρυθμα ἀκόμη, —ζήτημα ὀλίγων δοκιμῶν πάρα πάνω, γιὰ νὰ παίρνε πλαστικότητα ἡ ὅλη ὑπόκριση. Κι' ὅμως δὲν ἐσυγκίνησε. Δὲν μποροῦσε νὰ συγκινήσῃ. Γιατί στὸ θέατρο, ἡ ὀντότης τοῦ ὑποκριτοῦ, ἡ φυσική του ὕπαρξη, δίνει ἀξία ὁριστικὴ σ' ἕνα δραματικὸ θρῆνο. Στὸ τραγοῦδι τοῦ Κορνάρου ἡ κατάστασις εἶναι διάφορη. Ἐκεῖ, βάζουμε τ' αὐτί μας στὴν ψυχὴ τῆς Ἀρετούσας, κι' ἂς διηγεῖται φανερὰ καὶ δυνατὰ «μὲ τοὺς ἀναστεναγμοὺς τὰ πάθη ντης». Εἶναι σὰ ν' ἀφουκραζώμαστε τοὺς χτύπους τῆς καρδιᾶς της. Ὁ νοῦς μας, τὰ μάτια τῆς ψυχῆς μας, βλέπουν τὴν ὀδυρομένην Ἀρετοῦσα, κι' ὁ νοῦς μας πάλι ξέρει τὸ μάταιο τῶν θρήνων αὐτῶν. Κ' ἔτσι, καθὼς σμίγουν ὅλα μέσα μας, ὁ θρῆνος δὲν ἔχει ὠμὴ δύναμη. Ἁπλῶς μᾶς τρυφεραίνει, φέρνοντάς μας «δακρυσμένο γέλοιο», εὐχάριστη συγκίνηση ποὺ δὲ βαραίνει. Στὸ θέατρο ὅμως ὑπάρχει τὸ ὠμῶς, τὸ «φυσικῶς» πραγματικό,—ἐντὸς τῶν ὁρίων, βέβαια, τῆς τέχνης. Ἐδῶ ὁ ἠθοποιὸς θρηνεῖ ἀληθινά, φυσικά, καὶ πρέπει ὁ θρῆνος του σκοπὸ νἆχῃ νὰ μᾶς συγκινήσῃ. Πῶς νὰ συγκινηθοῦμε ὡς τόσο, ἅμα ξέρουμε τὴ ματαιότητα αὐτοῦ τοῦ ὀδυρμοῦ; Τὸ ἄσκοπο, μᾶς χαλᾶ τὸ κέφι. Ἀνησυχία, σημασίας καθαρῶς αἰσθητικῆς, μᾶς καταλαμβάνει. Μιὰ σύγχυση αἰσθήματος γεννιέται, ποὺ προκαλεῖ τὴ δυσφορία. Τὸ θέατρο, χωρίς... κακεντρέχεια, ἐμφανίζει τοὺς κανόνες του. Δὲν μποροῦσε νὰ κάμῃ ἀλλιῶς.

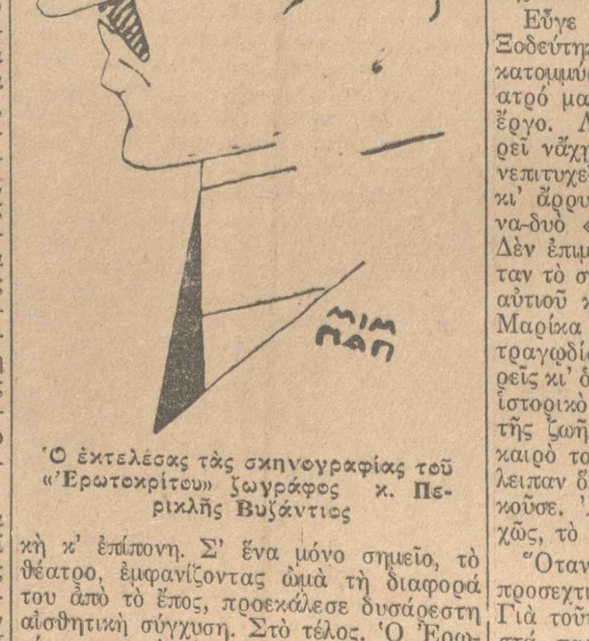
Ὁ ἐκτελέσας τὰς σκηνογραφίας τοῦ «Ἐρωτοκρίτου» ζωγράφος κ. Περικλῆς Βυζάντιος

Ἴσως νὰ φάνηκε πρὸς τούτοις περιττὸς φόρτος κι' ὅλη ἡ σκηνὴ τοῦ κονταροχτυπήματος. Καταλαβαίνω ὅμως πολὺ καλά, γιατί ὁ κ. Συναδινὸς τὴν περιέλαβε στὸ δρᾶμα: τὸ δεύτερο τραγοῦδι τοῦ «Ἐρωτόκριτου», ὅπου ὑπάρχει ἡ ἀφήγηση τῆς γιορτῆς αὐτῆς, εἶναι τὸ ὡραιότερο ἴσως ὅλου τοῦ ἔργου. Κανενὸς διασκευαστοῦ δὲν θὰ τοὔκανε καρδιὰ νὰ τὸ ἀφήσῃ σκηνικῶς ἀνεκμετάλλευτο. Ἔπειτα, προσηρμόσθη καλὰ τώρα στὶς σκηνικὲς ἀνάγκες τὸ ἐπεισόδιο αὐτό. Καὶ παρέχει μιὰ ποικιλία στὸ δρᾶμα, ποὺ κι' αὐτὴ ἔχει τὴν ἀξία της. Ἄλλωστε, σκοπὸς τοῦ κ. Συναδινοῦ ἦταν, φαντάζομαι, νὰ δώσῃ ἀπὸ σκηνῆς τὸ ἔπος τοῦ Κορνάρου. Καὶ τὸ τραγοῦδι αὐτὸ δὲν νοεῖται χωρὶς τὴ «γιόστρα». Ἔχοντας λοιπὸν τὴν ἰδέα, πὼς δὲ μᾶς βλάφτει καθόλου ν' ἀκοῦμε στὸ θέατρο τοὺς λησμονημένους στίχους τοῦ Κορνάρου, βρίσκω ἄσκοπες τὶς λεπτομερειακὲς ἀντιρρήσεις αὐτοῦ τοῦ εἴδους. Δὲν εἶναι περιττὸς φόρτος μιὰ σκηνή, κατὰ τὴν ὁποίαν ἀκούγονται ἑκατοντάδες λαμπροὶ στίχοι. Εὖγε σου, κύριε Συναδινέ. Ἡ σκέψη σου ἦταν πρωτότυπη, ὅσο κ' ἐπικίνδυνη. Κι' ὅμως ἐδούλεψες μὲ προσοχὴ καὶ μὲ μαστοριά. Ἀναγκάζεις τώρα τοὺς Ἀθηναίους ν' ἀκούσουν ποίηση. Κ' ἴσως διαβάσουν, ὕστερα ἀπὸ τὴν παράσταση, τὸ διαμάντι αὐτὸ τῆς νεοελληνικῆς λογοτεχνίας.

Εὖγε καὶ στὴν «Ἐλευθέρα Σκηνή». Ξοδεύτηκε, μόχθησε, πάλαιψε μ' ἕνα ἑκατομμύριο δυσκολίες, —τὸ ξέρω τὸ θέατρό μας—, γιὰ ν' ἀνεβάσῃ ὄμορφα τὸ ἔργο. Λεπτομερειακὲς ἀντιρρήσεις μπορεῖ νἆχῃ, βέβαια, κανείς, γιὰ πολλὲς ἀνεπιτυχεῖς εἰκόνες, γιὰ μερικὰ πρόχειρα κι' ἄρρυθμα «γκρουπαρίσματα», γιὰ κάνα-δυὸ «καρτποσταλικὲς» σκηνογραφίες. Δὲν ἐπιμένω σὲ τέτοια μικροπράματα, ὅταν τὸ σύνολο εἶναι ὡραῖο. Χαρὰ ματιοῦ, αὐτιοῦ καὶ πνεύματος. Ξαναείδαμε τὴ Μαρίκα μας, τὴν παληά, τὴ Μαρίκα τῆς τραγῳδίας, τῆς λυρικῆς δροσιᾶς. Θαρρεῖς κι' ὁ στίχος, ἡ τραγῳδία, τὸ μυθικὸ ἢ ἱστορικὸ ἔργο, εἶναι γι' αὐτὴν ἡ βρύση τῆς ζωῆς. Τὴν ξαναείδαμε, ὅπως στὸν καιρὸ τοῦ Βασιλικοῦ Θεάτρου. Κι' ἂν ἔλειπαν ὅλα τ' ἄλλα, αὐτὸ καὶ μόνο θ' ἀρκοῦσε. Ἀλλὰ ἡ τέχνη της βρῆκε, εὐτυχῶς, τὸ πλαίσιο ποὺ τῆς ἔπρεπε.

Ὅταν ἕνα ἔργο εἶναι καλὸ καὶ παίζεται προσεχτικά, ὅλοι οἱ ἠθοποιοὶ σ' ἀρέσουν. Γιὰ τοῦτο δὲν ἀναφέρω σήμερα ξεχωριστά, παρὰ μόνο τὸ νεαρὸ Κατράκη, ποὺ πρωτοπαρουσιάστηκε τὸ καλοκαῖρι στὸ Παγκράτι καὶ τὸν παίνεσα. Τί φωνή, τί κορμοστασιὰ λεβέντικη, τί χορευτικὴ χάρη! Νὰ ζήσῃς, παιδί μου. Μοῦ θύμισες σ' ὅλα σου τὸν ἀξέχαστο τὸ Μέγκουλα! Ὁ Θεὸς νὰ δώσῃ νὰ τὸν φτάσῃς!

ΦΩΤΟΣ ΠΟΛΙΤΗΣ

Ἀθλητισμὸς

—Τὸ πρωτάθλημα Ἀθηνῶν

Συνεχίζονται σήμερον εἰς τὰ γήπεδα τοῦ «Παναθηναϊκοῦ» καὶ τοῦ «Ἀπόλλωνος» αἱ συναντήσεις διὰ τὸ ποδοσφαιρικὸν πρωτάθλημα τῶν Ἀθηνῶν, μὲ τὸ ἀκόλουθον πρόγραμμα:

α' κατηγορία. 3.30' μ. μ. «Παναθηναϊκὸς»—«Π. Φάληρον» (γήπεδον «Παναθηναϊκοῦ»).

3.30' μ. μ. «Ἕνωσις Κωνσταντινουπόλεως» — «Ἀθηναϊκὸς» (γήπεδον «Ἀπόλλωνος»).

β' κατηγορία. 10.30' π. μ. «Ἑλληνορωσσικὸς» — «Ἀττικὸς» (γήπεδον «Παναθηναϊκοῦ»).

10.30' π. μ. «Δάφνη» — «Γουδί» (γήπεδον «Ἀπόλλωνος»).

γ' κατηγορία. 1.30 μ. μ. «Ἀμαρουσίου» — «Ἐργατικὸς» (γήπεδον «Παναθηναϊκοῦ»).

9. π. μ. («Ἀχιλλεὺς»—«Ἡρακλῆς».

1.30 μ.μ. «Ἠλυσιακὸς» — «Ν. Ἀστὴρ» (ἀμφότεραι αἱ συναντήσεις εἰς τὸ γήπεδον τοῦ «Ἀπόλλωνος»).

9 π. μ. «Νῆαρ Ἤστ» — «Πατήσια» (γήπεδον «Πανελληνίου»).

Αἱ σπουδαιότεραι συναντήσεις θὰ εἶνε αἱ τῆς πρώτης κατηγορίας.

—Τὸ πρωτάθλημα Πειραιῶς

Εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ποδηλατοδρομίου Ν. Φαλήρου συνεχίζονται σήμερον τὴν πρωΐαν καὶ ἀπόγευμα οἱ ποδοσφαιρικοὶ ἀγῶνες διὰ τὸ πρωτάθλημα Πειραιῶς μὲ τὰς ἑξῆς συναντήσεις:

α' κατηγορία. «Ἐθνικὸς» — «Ἄμυνα» 3 μ. μ.

β' κατηγορία. «Ἐθνικὸς» — «Ἄμυνα» (2αι ὁμάδες) 1 μ. μ.

γ' κατηγορία. «Γ' Ὀλυμπιακοῦ»—«Β' Φίλαθλοι» 9 π. μ.

—Ἡ κίνησις Θεσσαλονίκης.

Εἰς τὴν Μακεδονικὴν πρωτεύουσαν συναντῶνται σήμερον τὸ ἀπόγευμα αἱ πρῶται ὁμάδες τοῦ «Μεγάλου Ἀλεξάνδρου» καὶ «Ἄρεως» (γήπεδον «Ἡρακλέους») καὶ «Θερμαϊκοῦ» καὶ «Μακεδονικοῦ» (γήπεδον «Ἄρεως») διὰ τὸ πρωτάθλημα τῆς Θεσσαλονίκης.

Ἀμφότεραι αἱ συναντήσεις εἶνε ἀρκετὰ ἐνδιαφέρουσαι.

—Οἱ ἀγῶνες τοῦ «Πανελληνίου Γ.Σ.»

Εἰς τὸ ἐπὶ τῆς λεωφόρου Ἀλεξάνδρας γυμναστήριόν του ὁ «Πανελλήνιος Γυμναστικὸς Σύλλογος» τελεῖ σήμερον τὸ ἀπόγευμα τοὺς ἐσωτερικοὺς αὐτοῦ ἀθλητικοὺς ἀγῶνας μεταξὺ τῶν παίδων αὐτοῦ ἀθλητῶν οἵτινες θὰ ἀγωνισθοῦν εἰς δύο κατηγορίας. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων περιλαμβάνει δρόμους 50 καὶ 60 μέτρων, ἅλματα εἰς μῆκος καὶ ὕψος, μετὰ φορᾶς καὶ ἄνευ, δίσκον καὶ πάλην.

—Οἱ ἀθλητικοὶ τῶν πυγμάχων

Ὁ Σύνδεσμος Πυγμάχων Ἀθηνῶν συνεχίζει σήμερον τὸ ἀπόγευμα εἰς τὸ Στάδιον τοὺς ἀθλητικούς του ἀγῶνας μεταξὺ τῶν μελῶν του. Τὸ πρόγραμμα περιλαμβάνει τὰ ἑξῆς ἀγωνίσματα:

Δρόμον 100 μέτρων τελικόν, δρόμον 400 καὶ 500 μέτρων, ἅλμα εἰς μῆκος, ἅλμα εἰς ὕψος, δισκοβολίαν, ἀκοντισμὸν καὶ λιθοβολίαν.

—Οἱ πυγμαχικοὶ ἀγῶνες

Εἰς τὸ θέατρον «Ὀλύμπια» τοῦ Πειραιῶς (Πασαλιμάνι) ὁ ἐρασιτεχνικὸς πυγμαχικὸς ὅμιλος τῆς πόλεως διοργανώνει σήμερον τὴν πρωΐαν πυγμαχικοὺς ἀγῶνας μεταξὺ τῶν μελῶν του. Τὸ πρόγραμμα τῶν ἀγώνων ἔχει ὡς ἑξῆς:

Γ. Ἀντωνιάδης κατὰ Γ. Παπουτσιδάκη 4 γύρους 2 λεπτῶν.

Γ. Μιχελάκος κατὰ Γ. Καρύδη 4 γῦροι τῶν 2 λεπτῶν.

Δ. Βακερλῆς κατὰ Π. Ξυραφᾶ 6 γῦροι τῶν 2 λεπτῶν.

Γ. Μυλοποταμάκης κατὰ Κ. Βαμβακᾶ 6 γῦροι τῶν 2 λεπτῶν.

Π. Δημητρίεφ κατὰ Κ. Ξυδᾶ 10 γῦροι τῶν 2 λεπτῶν.

Συναυλίαι

Ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ Ἀρμενικοῦ Κυανοῦ Σταυροῦ δίδεται σήμερον ὥραν 11ην π.μ. εἰς τὸ «Κεντρικὸν» ἡ συναυλία τῆς δ. Μαρὶ Ἀσικιάν, διπλωματούχου τοῦ Ὠδείου τῆς Βιέννης. Εἰς τὸ πιάνο θὰ συνοδεύσῃ τὴν καλλιτέχνιδα ὁ κ. Δ. Μαρῆς.

—Ὡς ἤδη ἀνηγγείλαμεν, σήμερον δίδεται ἡ ἔκτακτος συναυλία τοῦ διασήμου Ἀργεντινοῦ μουσουργοῦ Ἐντουάρτο Μπιάνκο εἰς τὸ «Σπλέντιτ» εἰς τὰς 11 π.μ.

Ἐκθέσεις

Σήμερον γίνονται εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς «Ἑνώσεως τῶν Συντακτῶν» (ὁδὸς Καραγεώργη), τὰ ἐγκαίνια τῆς ἐκθέσεως ἔργων τοῦ πρὸ ὀλίγων μηνῶν ἀποθανόντος ζωγράφου Νικολάου Χειμώνα. Ἐκτίθενται 34 πίνακες, ἐμπνευσμένοι ἀπὸ τὴν ἑλληνικὴν φύσιν.

Θεατρικὰ

Εἰς τὸ θέατρον Παπαϊωάννου ὁ θίασος τοῦ κ. Στυλιανοπούλου παίζει ἀπὸ ἡμερῶν μὲ πολλὴν ἐπιτυχίαν τὴν «Λοβιτούρα». Πρόκειται περὶ τῆς γνωστῆς ἐπιθεωρήσεως, ἡ ὁποία κατὰ τὴν θερινὴν περίοδον εἰς τὸ θέατρον τοῦ «Λαοῦ» ἐσημείωσε τὸν θρίαμβον τῶν 150 παραστάσεων. Τώρα παίζεται μὲ εἴκοσι νέας ἐπικαίρους σκηνάς, εἰς τὰς ὁποίας σατυρίζονται ὅλα τὰ τελευταῖα γεγονότα. Σήμερον θὰ δοθῇ εἰς ἀπογευματινὴν καὶ ἑσπερινὴν παράστασιν.

—Ὑπὸ τοῦ θιάσου Ἀργυροπούλου συνεχίζονται αἱ παραστάσεις τῆς κωμῳδίας «Λεφτὰ στὸ δρόμο». Ὁ θίασος θὰ παραμείνῃ εἰς τὸ «Κεντρικὸν» μέχρι τῆς 20ῆς τοῦ μηνός, κατόπιν δὲ θὰ μεταβῇ εἰς Αἴγυπτον.

—Εἰς δύο παραστάσεις παίζεται σήμερον εἰς τὸ θέατρον «Τριανὸν» ἡ νέα Γαλλικὴ ὀπερέττα «Φλοσσὺ» μὲ τὸν κ. Οἰκονόμου εἰς ἕναν ἐξαιρετικῶς διασκεδαστικὸν ρόλον.

Τὸ τελευταῖο ἔργο τοῦ Ἑταίρου τῆς Γαλ. Κωμῳδίας ΜΩΡΙΣ ΝΤΕ ΦΕΡΩΝΤΥ
Ο ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΣ ΜΟΡΦΑΣΜΟΣ
Ἔργον πλούσιον εἰς πολυτελεῖς ἀμφιέσεις καὶ συνταρακτικὴν ὑπόθεσιν. Ἐπὶ πλέον τὸ νέο τραγοῦδι τοῦ κ. ΣΑΚΕΛΛΑΡΙΔΗ «Γέλα Παληάτσο» ἐν συνδυασμῷ συνοδείᾳ ὀρχήστρας θὰ τὸ τραγουδήσῃ ὁ κ. Κ. ΜΠΑΚΕΑΣ.
ΑΥΡΙΟΝ ΣΤΟ „ΠΑΝΘΕΟΝ"
ΑΛΚ. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Γάμοι

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἐτελέσθησαν εἰς τὸν συνοικισμὸν Ναυστάθμου οἱ γάμοι τοῦ κ. Κωνστ. Τράγκα μετὰ τῆς δ. Πηνιὸς Σαββάκη. Τοὺς νυμφικοὺς στεφάνους ἀντήλλαξεν ὁ κ. Θάνος Κολιαλέξης, βουλευτὴς Ἄργους. Εἰς τοὺς νεονύμφους εὐχόμεθα βίον ἀνθόσπαρτον.

Γ. Τσαγκαράκης.

—Ἡ δ. Ρέννα Α. Λούρου καὶ ὁ κ. Ν. Παππαδόγιαννης, Χημικός, ἐτέλεσαν τοὺς γάμους των, παραστάντος ὡς παρανύμφου τοῦ Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Σ. Μερκούρη.

— Ἐν Πειραιεῖ τὴν 27 Ὀκτωβρίου ἐτελέσθησαν οἱ γάμοι τοῦ Νικολάου Ζωγράφου, καθηγητοῦ τῶν Φυσικῶν, ἐκ Ζωγιάνου, μετὰ τῆς Καλούσας Παπαστάθη, ἐκ Δεσφίνης. Τοῖς εὐχόμεθα μακροβιότητα καὶ εὐτυχίαν.

Ε. Περδίκης

Ἀφίξεις

Ἀφίκετο καὶ κατέλυσεν εἰς τὸ ξενοδοχεῖον τῆς «Μεγάλης Βρεττανίας» ὁ κ. GEIGER, Τεχνικὸς Διευθυντὴς τῶν ἐργοστασίων PHILIPS δι' ἵδρυσιν Ἐργοστασίου Λαμπτήρων ἐν Ἑλλάδι.

Ἰατροὶ

Ὁ Ὑφηγητὴς ἰατρὸς κ. Μαρῖνος Βαλλιάνος δέχεται ἀσθενεῖς ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 4 τρ. εἰς τὴν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ὁμήρου 21α' οἰκίαν του, καθ' ἑκάστην 4—6 μ. μ.

Ὁ διευθυντὴς-ἰατρὸς τοῦ «ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΥ» κ. Β. ΒΟΪΛΑΣ ἐπανέκαμψεν καὶ δέχεται 4—6 ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 58. Τηλέφ. 54—98.

Δικηγόροι

Διωρίσθη δικηγόρος παρ' ἅπασι τοῖς ἐν Ἀθήναις δικαστηρίοις ὁ κ. Ἰωάννης Χ. Καλτσοῦζος, παραιτηθεὶς τῆς θέσεως τοῦ Πρωτοδίκου.

ΑΠΟ ΤΟ ΑΥΡΙΑΝΟ ΜΕΓΑΛΟ ΦΙΛΜ ΤΟΥ ΣΠΛΕΝΤΙΤ

ΤΟ ΧΩΡΙΟ ΤΗΣ ΑΜΑΡΤΙΑΣ

ΑΠΟΛΛΩΝ
ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ
ΑΥΡΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΑΝ
ΠΡΩΤΗ ἐμφάνισις τῆς
ΣΟΥΖΥ ΒΕΡΝΟΝ
Στὸ ἀριστούργημα τοῦ
ΑΝΡΥ-ΡΟΥΣΣΕΛ
ΠΑΡΙ - ΓΚΕΡΛΣ

ΕΝΑ
κινηματογραφικὸν θαῦμα εἶνε
ΤΑ ΠΕΡΙΦΗΜΑ ΨΕΥΔΗ ΤΗΣ ΝΙΝΑ ΠΕΤΡΟΒΝΑ
μὲ τὴν μεγαλυτέραν ἠθοποιὸν τῆς ἐποχῆς
ΜΠΡΙΓΚΙΤΕ ΧΕΛΜ
καὶ τοὺς ἀπαραμίλλους καλλιτέχνας
ΒΑΡΒΙΚ-ΒΑΡΝΤ
ΚΑΙ
ΦΡΑΝΤΣ ΛΕΝΤΕΡΕΡ
ποὺ θὰ προβάλλεται ἀπὸ αὔριον στὸ
ΟΥΦΑ ΠΑΛΑΣ
ΣΗΜ. Τὰ διαρκῆ καὶ αἱ ἀτέλειαι θὰ ἰσχύσουν μόνον τὴν Παρασκευήν.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 380 ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ .. 200 ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ .. 100 ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ. 50
ΕΛΒΕΤΙΑΣ F. S. 60

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΙΜΑΙ ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΩΝ
ΕΜΠΟΡΙΚΑΙ ΑΓΓΕΛΙΑΙ Ο ΣΤΙΧΟΣ ΔΡ. 5.30
ΤΡΑΠΕΖΙΚΑΙ » » » 6—15
ΘΕΑΤΡΩΝ, ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΩΝ } » 6.—
ΚΕΝΤΡΩΝ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΕΩΝ }
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ » 100-200

Πρωτόγονος οὐρανοξύστης

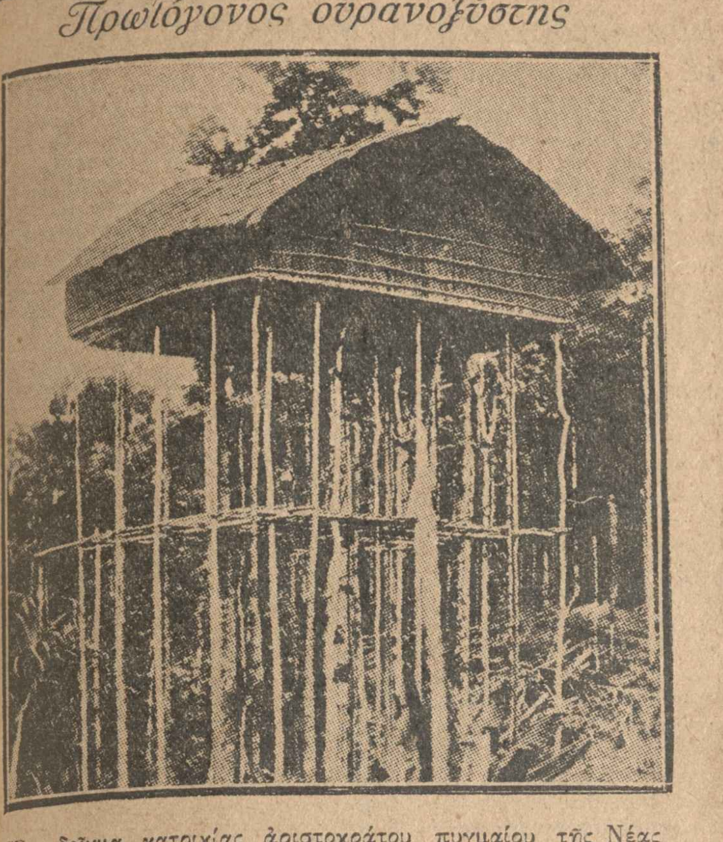
Ἕνα δεῖγμα κατοικίας ἀριστοκράτου πυγμαίου τῆς Νέας Γουϊνέας. Ἡ σμικροτάτη κυρίως οἰκία στηρίζεται ἐπὶ πανυψήλων ξυλίνων στύλων.

Ὁ κ. Οὐΐνστον καὶ ὁ Τσάρλι

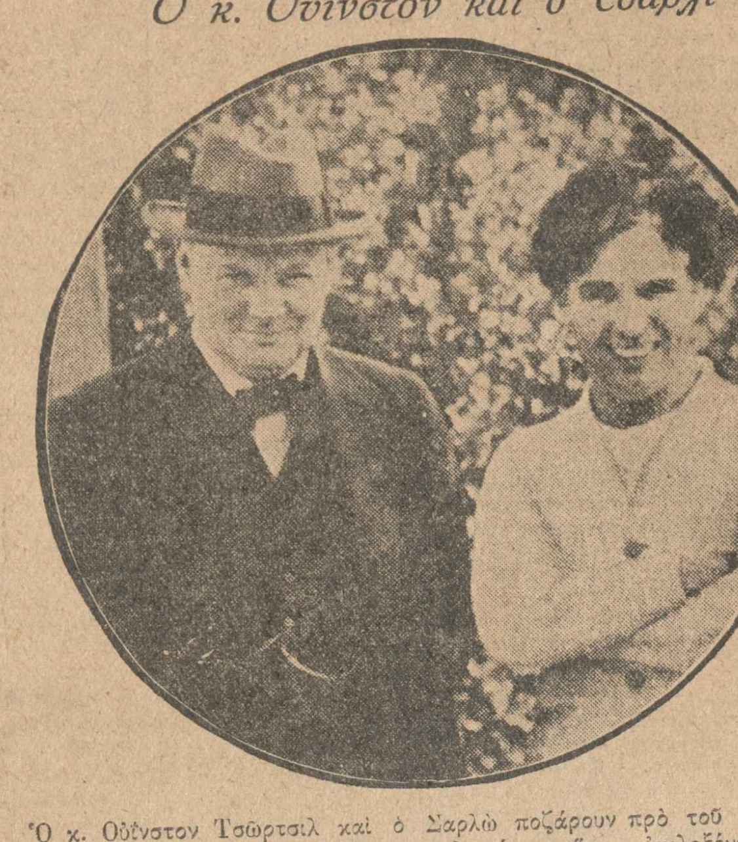
Ὁ κ. Οὐΐνστον Τσώρτσιλ καὶ ὁ Σαρλῶ ποζάρουν πρὸ τοῦ φακοῦ εἰς τὸν κῆπον τῆς βίλλας τοῦ δευτέρου, ὅστις ἐφιλοξένησε τὸν πρῶτον κατὰ τὴν ἐκ Χόλλυγουντ διέλευσίν του.

Κινητὴ Ἔκθεσις κτηνοτροφίας

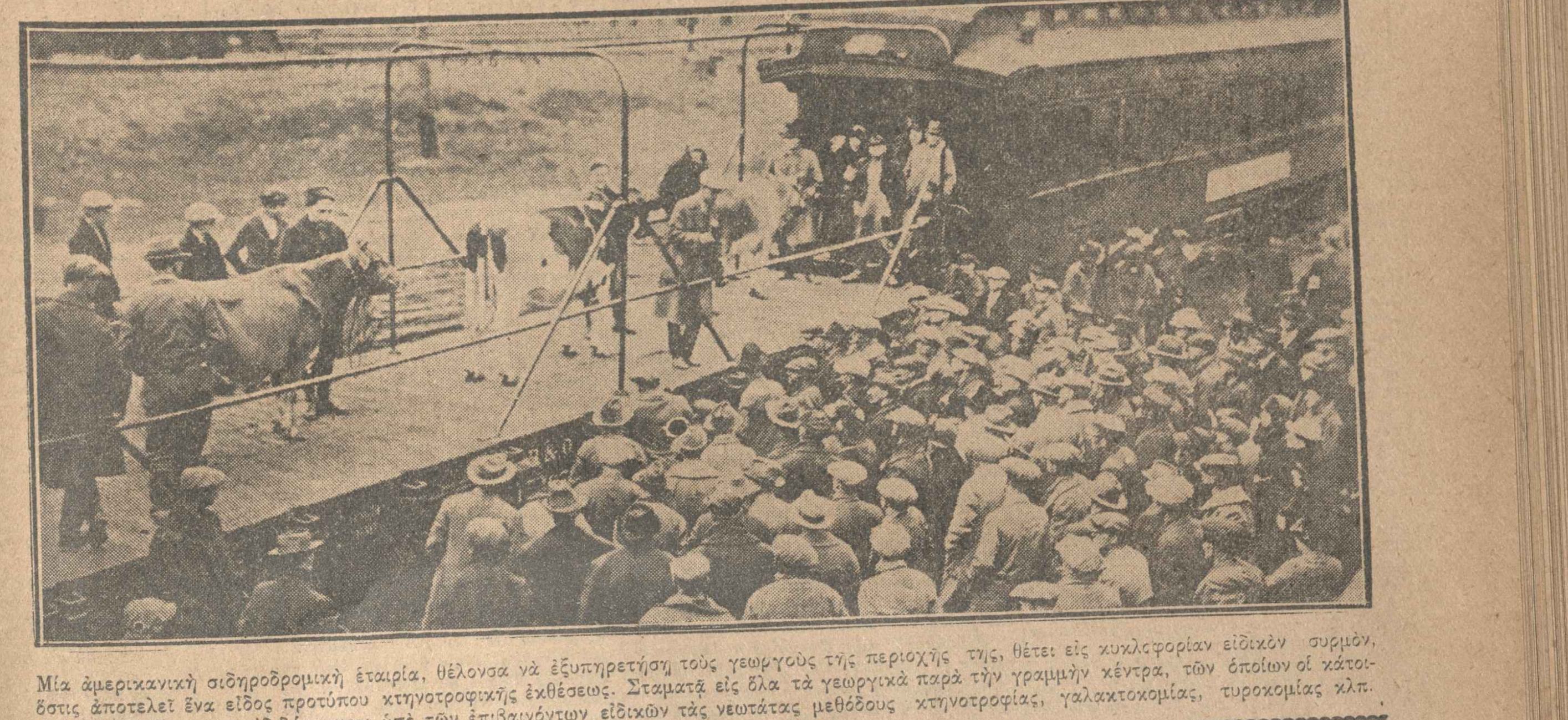
Μία ἀμερικανικὴ σιδηροδρομικὴ ἑταιρία, θέλουσα νὰ ἐξυπηρετήσῃ τοὺς γεωργοὺς τῆς περιοχῆς της, θέτει εἰς κυκλοφορίαν εἰδικὸν συρμόν, ὅστις ἀποτελεῖ ἕνα εἶδος προτύπου κτηνοτροφικῆς ἐκθέσεως. Σταματᾷ εἰς ὅλα τὰ γεωργικὰ παρὰ τὴν γραμμὴν κέντρα, τῶν ὁποίων οἱ κάτοικοι συναθροίζονται καὶ διδάσκονται ὑπὸ τῶν ἐπιβαινόντων εἰδικῶν τὰς νεωτάτας μεθόδους κτηνοτροφίας, γαλακτοκομίας, τυροκομίας κλπ.

Ἀθηναϊκὴ ζωὴ

Τὸ μόνιππον ποῦ φεύγει

Ὅταν ὁ ἀμαξᾶς ἐξέπεσεν ἀπὸ τὴν ὑψηλήν του θέσιν. — «Ἡ ἅμαξα ἡ ἀπὸ ρυτῆρος ἐλαύνουσα» ἄλλοτε, ὁδεύουσα ἤδη πρὸς τὸ Μουσεῖον. — Τὰ λείψανα τῶν Ἀθηναϊκῶν μονίππων.

Τοῦ συνεργάτου μας κ. Δ. Λαμπίκη

Ἀμαξᾶ μου, τράβα
νὰ πᾶμε στὰ Ταταῦλα.

Σίγουρα μόνον γιὰ τὰ Ταταῦλα εἶναι πλέον ὁ ἀμαξᾶς μετὰ τὴν ἔκπτωσίν του ἀπὸ τὴν ὑψηλήν του θέσιν. Καὶ ἴσως μόνον ἐκεῖ μπορεῖ νὰ ἔχῃ θέσιν τὸ μόνιππον μετὰ τὴν ἔξωσίν του ἀπὸ τὰς Ἀθήνας. Ἔξωσιν ὁριστικὴν καὶ ἀμετάκλητον. Ἀλήθεια. Δὲν ἐχάθη μόνον τὸ μόνιππον. Ἐχάθη καὶ ἡ σχετικὴ ποίησις —ἡ ποίησις τῶν συμπαθῶν παλαιῶν πραγμάτων. Ἐχάθη καὶ ἡ ἀλησμόνητη φράσις τοῦ ἀστυνομικοῦ δελτίου, ἡ ὁποία ἐκοσμοῦσε τὰς πλέον ἐνδιαφερούσας ἐσωτερικὰς εἰδήσεις τῶν παλαιῶν ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων: «Ἅμαξα, ἀπὸ ρυτῆρος ἐλαύνουσα, διεμέλισεν...» κτλ. Ἀλλ' ἐπῆλθεν ὁ βενζινοκίνητος τροχὸς καὶ διεμέλισε καὶ τὴν εἴδησιν καὶ ἀπέστειλε καὶ τὸ ἁμάξι εἰς τὸ Μουσεῖον. Ἂν ἀκόμη βλέπετε κανένα μόνιππον μὲ ἐπιβάτην, μὴ ἐκπλαγῆτε καὶ πολύ. Εἶναι οἱ ὀλίγοι —ἴσως μόνον δύο: ὁ Ἀλ. Σκουζὲς καὶ ὁ στρατηγὸς Χριστοδούλου— ἀκόμη Ἀθηναῖοι, οἱ ὁποῖοι οὐραγοῦν μὲ ἀπελπιστικὴν συντηρητικότητα τὸ παρελθὸν τὸ ἀπομακρυνόμενον μὲ τὸ μόνιππον.. Σὲ λίγον καιρὸ ἀκόμη καὶ αὐτοὶ θὰ παύσουν νὰ μᾶς ἐμποδίζουν τὸ βιαστικὸν διάβα μέσα στοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους. Ἂν τώρα ἡ σύγχρονη θεατρικὴ ἐπιθεώρησις ξαναθυμήθηκε τὸ ἁμάξι γιὰ νὰ τὸ εἰρωνευθῇ καὶ νὰ ὁμοιοκαταληκτήσῃ τὸ ἀμαξᾶ τράβα μὲ τὰ... Ταταῦλα καὶ αὐτὸ δὲν εἶναι παρὰ μία ἐπιδρῶς ἀποδοκιμαστικὴ ἰαχὴ πρὸς τὸν ἀπερχόμενον ἡττημένον.

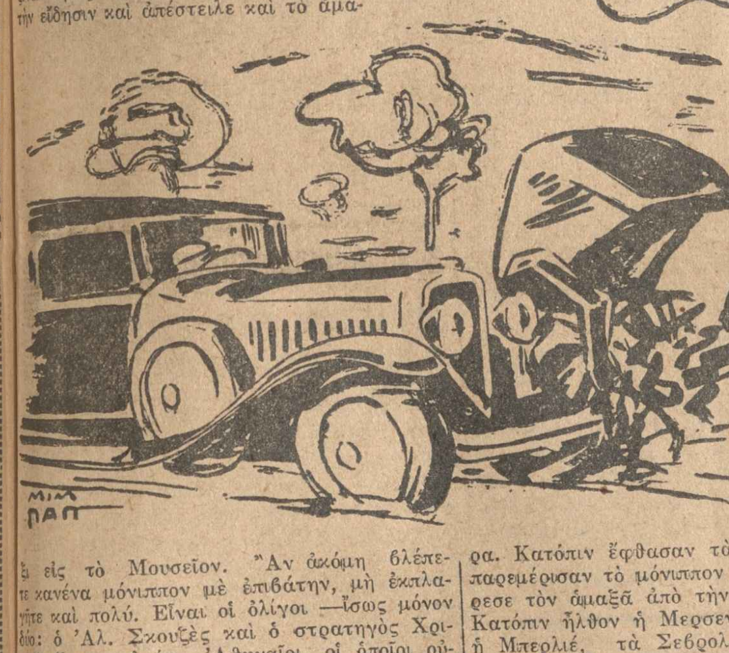

Καὶ νὰ θυμᾶται κανεὶς ὅτι πρὸ ὀλίγων μόλις ἐτῶν ὁ τροφὸς τοῦ μονίππου ἦτο ὁ κινητήριος τροχὸς τῆς ζωῆς μας! Γιὰ τὶς εὐκολίες, γιὰ τὴν ταχύτητα, γιὰ τὴν ἄνεσιν, γιὰ τὴν ἐπίδειξιν, γιὰ ὅλα ὁ τροχὸς τῆς ἁμάξης. Ἡ Ὁμόνοια ἦταν νύχτα καὶ ἡμέρα περιχαρακωμένη ἀπὸ τοὺς τροχοὺς τῶν ἁμαξῶν σὰν περιχαρακωμένη μὲ συρματοπλέγματα ἢ μὲ καφάσια. Οἱ διαβάται ἀλλοιῶς δὲν μποροῦσαν νὰ περάσουν παρὰ κάτω ἀπὸ τὶς κοιλιὲς τῶν ἀλόγων. Ἔξω ἀπὸ τὸ «Πανελλήνιον», εἰς τὴν ὁδὸν Ἀθηνᾶς, εἰς τὸ Μοναστηράκι, εἰς τὸ Σύνταγμα, εἰς τὴν ὁδὸν Ἀκαδημίας— παντοῦ εἰς ὅλα τὰ κεντρικὰ καὶ ἀπόκεντρα μέρη τῆς πόλεως ὑπῆρχον αἱ ὑπαίθριοι σταθμοὶ τῶν ἁμαξῶν, ὁπόθεν ὁ ἀμαξᾶς, παρακολουθῶν μὲ τὸ βλέμμα τοὺς διαβάτες τοὺς ἐκάλει διὰ νὰ τοὺς προσφέρῃ τὰς μεταφορικάς του ὑπηρεσίας:

—Ἁμάξι, κύριος;...

Θυμᾶσθε τοὺς ξεβαμμένους τροχοὺς μὲ τὶς λασπωμένες ἀκτῖνες, μὲ τὸ ραγισμένο κεφαλάρι, μὲ τὸ ἐξωτερικὸ σιδεροστέφανο ξεκαρφωμένο ἢ μὲ τὸ καουτσοὺκ κομματιασμένο, μὲ τὶς μπαλωμένες ἀπὸ λινάτσα καπότες, τὶς σπασμένες σούστες τὶς δεμένες μὲ σύρματα ἢ μὲ σπάγγους. Θυμᾶσθε τὰ κουτσὰ ἄλογα μὲ τοὺς ἐπιδέσμους στὰ πόδια ποὺ ἐκλωτσοῦσαν ξέψυχα τὸ χῶμα ἢ τὴν ἄσφαλτον τοῦ δρόμου. Τὰ θυμᾶσθε: τὸ χειμῶνα μὲ τὴ βροχὴ ἢ μὲ τὸ ξεροβόρι τυλιγμένα μὲ μιὰ παληοκουβέρτα ἢ κανένα τσουβάλι καὶ τὸ καλοκαῖρι μὲ τὴν κωνοειδῆ ψάθα τους στὸ κεφάλι τρέχοντα λαχανιαστὰ εἰς τοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους μέσα στὸ τρομερὸ λιοπύρι. Θυμᾶσθε τὸν ἀμαξᾶν μὲ τὸν ὑψηλόν του πῖλον καθήμενον σοβαροπρεπῶς ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ θώκου του καὶ—ὡς ἄλλον Ποσειδῶνα μὲ τὴν τρίαιναν!— κρατοῦντα ὄρθιον τὸ μακρὸ μαστίγιον, διὰ τοῦ ὁποίου ἐκτυποῦσε καὶ κάποτε ἐτίναζε μερικὲς στράκες εἰς τὸν ἀέρα, ἔτσι γιὰ νὰ κάνῃ τὴ ρεκλάμα του ἢ γιὰ νὰ ὑπενθυμίζῃ στοὺς διαβάτες τὴν παρουσία του.

—Ἁμάξι, κύριος;;

Ἡ ταρίφα ἦταν πενῆντα λεπτὰ γιὰ μιὰ κούρσα ἐντὸς τοῦ κέντρου τῆς πόλεως. Ὁμόνοια-ὁδὸς Φιλελλήνων. Σύνταγμα Μοναστηράκι. Πλατεῖα Κάνιγγος-Πλατεῖα Κυριακοῦ... Ἀλλὰ ἅμα ἦταν σὰν λίγο πάρα πέρα ἡ κούρσα, μιὰ πάροδος πιὸ λοξά, αἵ τότε θὰ ζητοῦσε ὁ ἀμαξᾶς κάτι πάρα πάνω.

—Πόσο θέλεις, ἀμαξᾶ, γιὰ νὰ μᾶς πᾷς στὴ Γαργαρέττα;

—Βρὲ ἀδερφέ, ἔμπα μέσα νὰ πᾶμε τώρα κι' ὅ,τι θέλεις δῶσε... Ντεέ...

Καὶ ὅταν ἐφθάνατε εἰς τὸ τέρμα τῆς διαδρομῆς σας ἐβγάζατε καὶ ἐδίνατε στὸν ἀμαξᾶ ἀρκετὰ πάρα πάνω ἀπὸ τὸ κανονισμένο ἀγῶϊ...

—Τί εἶν' αὐτὰ ποὺ μοῦ δίνεις, ρὲ Χριστιανέ μου; Γιὰ ζητιάνο μὲ πῆρες; σᾶς ἐρωτοῦσε δῆθεν ἔκπληκτος πετῶντας σας κατάμουτρα τὰ λεπτά.

Δὲν ἐπρόφθασαν νὰ τεθοῦν ἀκριβεῖς ταρίφες γιὰ ὅλες τὶς διαδρομές, διότι τότε ἄρχισε νὰ γίνεται λόγος γιὰ τὴν τοποθέτησιν ταξιμέτρων εἰς τὰ ἁμάξια πρὸς ἀποφυγὴν διαφωνιῶν περὶ τὰς ἀποστάσεις καὶ τὰς πληρωμάς! Ἀλλὰ κι' αὐτὰ δὲν ἐπρόφθασαν νὰ τοποθετηθοῦν εἰς τὰ ἁμάξια, διότι κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ἐκπολιτιστικῆς αὐτῆς προσπαθείας ἠκούσθη ἀπὸ μακρὰν κατ' ἀρχὰς τὸ κλάξον τοῦ αὐτοκινήτου. Κατόπιν πλησιέστερα. Κατόπιν ἔφθασαν τὰ πρῶτα Φίατ καὶ παρεμέρισαν τὸ μόνιππον καὶ ὁ σωφὲρ καθήρεσε τὸν ἀμαξᾶ ἀπὸ τὴν ὑψηλήν του θέσιν. Κατόπιν ἦλθον ἡ Μερσεντές, ἡ Ὤβερλαν, ἡ Μπερλιέ, τὰ Σεβρολέ, τὰ Ὠμπέρν, ἡ Ντότσε, ἡ Καντιλλὰκ καὶ τέλος τὸ σμῆνος τῶν Φόρντ.

Ὁ ἀμαξᾶς τότε εὑρέθη εἰς δίλημμα: ἢ νὰ παρατήσῃ τὸ καμτσὶ καὶ νὰ πιάσῃ τὸ τιμόνι, ἢ ἀντὶ ὅλων αὐτῶν τῶν φασαριῶν νὰ προτιμήσῃ τὴν ἐφ' ἅπαξ ἀποζημίωσιν καὶ νὰ ἡσυχάσῃ καὶ αὐτὸς καὶ ἡ πιάτσα. Οἱ γεροντότεροι ἐπροτίμησαν τὸ τελευταῖον, τραπέντες κατόπιν εἰς ἄλλα διάφορα ἐπαγγέλματα. Ἔγιναν ἀσπριτζῆδες, παληατζῆδες, μανάβηδες ἢ παντοπῶλαι εἰς τὰς συνοικίας. Οἱ νεώτεροι ἐπροτίμησαν τὸ βολάν. Ἔγιναν σωφέρ. Ναί, ἔγιναν σωφέρ, ἀλλὰ παρέμειναν ἁμαξᾶδες. Ὄχι διότι μᾶς τὸ λέει τὸ ἐπιθεωρησιακὸν τραγουδάκι, καθ' ὁ νεότευκτος σωφὲρ παραπονεῖται ὅτι τὸ αὐτοκίνητο

....Ἀφηνιάζει
καὶ σ' ἕνα γιαπὶ τὸν μπάζει,

ἀλλὰ διότι καθημερινῶς ἀκούομεν νὰ ἀπευθύνεται εἰς κάθε ἀδέξιον σωφὲρ ἡ τρομερὰ... προσαγόρευσις ἀπὸ τοὺς ὁμοτέχνους του:

—Τράβα δεξιώτερα, φρενάρησε, ρὲ ἀμαξᾶ!

Ἀμαξᾶς. Ἀλήθεια. Παρέμεινε αὐτὸς ἀμαξᾶς φέρων ὡς ὕβριν καὶ ὡς εἰρωνίαν τὸν τίτλον, ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ ἡ παλαιὰ δόξα τοῦ μονίππου τοῦ φεύγοντος ὁλοταχῶς ἀπὸ τὴν πιάτσα, ἐτσαλακώθη κατὰ τὸν οἰκτρότερον τρόπον.

Τὸ κινούμενον αὐτὸ τροχοφόρον ἐρείπιον, τὸ ἄχρηστον διὰ τὴν κίνησιν τῶν συγχρόνων Ἀθηναίων, ὑπεβιβάσθη εἰς τὴν κατηγορίαν τῶν ἀχθοφορικῶν μεταφορικῶν μέσων. Ἡ Πλατεῖα Ἱεροῦ Λόχου ἀποτελεῖ τὸ μοναδικὸν ἤδη ὑπαίθριον.... Μουσεῖον τῶν ἀπομεινάντων μονίππων. Ἡ παλαιὰ σκάφη γιὰ τὸ πότισμα τῶν ἀλόγων ὑπάρχει ἀκόμη ἔξω ἀπὸ τὸ καφενεδάκι πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ὁδοῦ Πραξιτέλους. Ἀλλὰ τὸ νερό της κοντεύει νὰ πιάσῃ πρασινάδες ἀπὸ τὴν... ἀκινησία. Ὁ κουβᾶς μένει καὶ αὐτὸς στεγνός. Τὸ σανοπωλεῖον ἔπαθε καὶ αὐτὸ φρικτὰ κεσάτια. Τὸ μόνιππον ποὺ ἄλλοτε μετέφερε ἐπιδεικτικῶς τὸν μοντέρνον κύριον τῆς παλαιᾶς ἐποχῆς εἰς τοὺς κεντρικοὺς ἀθηναϊκοὺς δρόμους μὲ τὸ ρυθμικὸν κροτάλισμα τῶν πετάλων εἰς τὴν ἄσφαλτον. Τὸ μόνιππον ποὺ περιέφερε τὴν διασκεδάζουσαν παρέαν ἡμέρες καὶ νύχτες μὲ βιολιὰ καὶ μὲ σαντούρια ἀπὸ τὰ κέντρα εἰς τὰ ἔσχατα κράσπεδα τῆς ἀθηναϊκῆς συνοικίας ὑπὸ τὰ ἀδιάκοπα κελεύσματα τῶν εὐθυμούντων ἐποχουμένων:

—Βάρα στράκες, ἀμαξᾶ!

Τὸ μόνιππον ποὺ ἀπετέλει κινητὴ βιτρίνα γιὰ τῆς γάμπες τῶν παλαιῶν κοκοτῶν. Τὸ μόνιππον ποὺ μετέφερε τοὺς συγγενεῖς καὶ φίλους τοῦ κάθε μακαρίτη, τὸν ὁποῖον συνώδευαν εἰς τὴν τελευταίαν του κατοικίαν. Τὸ μόνιππον, περὶ τὸν τροχὸν τοῦ ὁποίου ἐκινεῖτο ὅλη ἡ... ἀθηναϊκὴ ζωὴ τοῦ περασμένου καιροῦ, σήμερα χρησιμοποιεῖται μόνον γιὰ τὴν μεταφορὰν ἐπίπλων. Ἡ πιάτσα του εἶναι εἰς τὴν πλατεῖαν Ἱεροῦ Λόχου —πιάτσα μὲ δυὸ-τρία μόνιππα μονάχα!— καὶ ἡ ἀκτὶς τῆς ἐξερευνητικῆς του δράσεως γιὰ ἀγῶϊ εἰς τὴν ὁδὸν Ἁγίου Μάρκου, ὁδὸν Μιλτιάδου, ὁδὸν Εὐαγγελιστρίας καὶ τὰ τριγύρω, ὅπου πωλοῦνται κρεββάτια καὶ στρώματα. Οἱ μελλόνυμφοι, τὰ πεθερικά, ἡ νοικοκυροῦλες, οἱ φοιτηταί, ὁ ὑπάλληλος ποὺ μετατίθεται εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ θέλει νὰ κάμῃ τὸ νοικοκυριό του. Νὰ οἱ πελάται τοῦ σημερινοῦ μονίππου.

Τὸ παίρνουν ἔξω ἀπὸ τὸ κρεββατάδικο, τὸ φορτώνουν μὲ τὸ κρεββάτι, τοποθετοῦν τὸ στρῶμα στὸ κάθισμα τοῦ ἀμαξᾶ δένουν τὸ σομιὲ πίσω ἀπὸ τὴν καπότα, παίρνουν στὰ χέρια τὸν καθρέπτη —τὸ μεταβάλλουν εἰς ἀποκρηάτικο ἅρμα— καὶ ὁδεύουν οἴκαδε ἐν θλιβερᾷ... πομπῇ καὶ παρατάξει.

—Βάρα, ἀμαξᾶ!

Καὶ ὁ ἀμαξᾶς βαράει μὲ τὸ ξεφτισμένο καμουτσὶ τὸ κουρασμένο ἄλογο καὶ τὸ μόνιππον ἀπομακρύνεται σιγὰ σιγὰ μέσα ἀπὸ τὶς Συμπληγάδες τῶν αὐτοκινήτων ποὺ διασταυρώνονται ἀπειλητικῶς τριγύρω του.

ΔΗΜ. ΛΑΜΠΙΚΗΣ

Μία νέα ἀριστουργηματικὴ βιογραφία

Ἡ Ζωὴ τοῦ Λόρδου Βύρωνος

Τοῦ ἐπιφανοῦς Γάλλου συγγραφέως κ. Ἀντρὲ Μωρουὰ

13ον

Η ΑΔΕΛΦΗ ΤΟΥ ΒΥΡΩΝΟΣ

Ἀπό τινων μηνῶν, ὁ Βύρων εἶχε μιὰν νέαν ἔμπιστον φίλην: τὴν ἑτεροθαλῆ ἀδελφήν του Αὐγούσταν. Πρὸ δεκαὲξ ἐτῶν, καθ' ἣν στιγμὴν ἡ κυρία Μπάϋρον ἐπρόκειτο νὰ γεννήσῃ, ἡ Αὐγούστα ἐστάλη εἰς τὴν ἐκ μητρὸς μάμμην της λαίδην Χόλντερνες, ἡ ὁποία εὐθὺς ὡς ἀνέλαβε τὴν διατροφὴν τῆς παιδίσκης, ἀπηγόρευσε πᾶσαν ἐπαφὴν τῆς κυρίας Μπάϋρον μετὰ τῆς ἐγγονῆς της. Κατὰ συνέπειαν, ἡ τελευταία αὐτὴ δὲν εἶχεν ἴδει ποτὲ τὸν ἀδελφόν της, τὸν «Μπέμπη Μπάϋρον», περὶ τοῦ ὁποίου τοσάκις ἐγίνετο λόγος ἐνώπιόν της. Τῷ 1801, ἡ λαίδη Χόλντερνες ἀπέθανε καὶ ἡ Αὐγούστα, υἱοθετηθεῖσα ὑπὸ τῆς εὐγενοῦς οἰκογενείας της, ἔζη πότε μὲ τοὺς ἑτεροθαλεῖς ἀδελφοὺς καὶ ἀδελφάς της Λήις, πότε μὲ τὸν ἐξάδελφόν της Καρλάϋλ, κηδεμόνα τοῦ Βύρωνος.

Ἀπὸ τοῦ θανάτου τῆς λαίδης Χόλντερνες, ἡ κυρία Μπάϋρον ἐπεζήτησε ν' ἀνασυνδέσῃ τὰς σχέσεις της μὲ τὴν Αὐγούσταν, ἡ κοινωνικὴ θέσις τῆς ὁποίας τὴν ἐθάμβωνε καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ᾐσθάνετο τὴν φυσικὴν συμπάθειαν μιᾶς γυναικὸς πρὸς ἕνα παιδί, διὰ τὸ ὁποῖον ἐφρόντισεν ὅταν ἦτο βρέφος. Ἔγραψε, τῷ 1801, πρὸς τὴν Αὐγούσταν μίαν ἐκ τῶν ἐπιστολῶν ἐκείνων ποὺ ἦσαν ἐκ τῶν προτέρων αἰχμηραὶ δι' ἐκείνους, οἱ ὁποῖοι θὰ ἔπρεπε νὰ τύχουν καλυτέρας μεταχειρίσεως. «Δεδομένου ὅτι ἐπιθυμῶ νὰ θάψω εἰς τὴν λήθην τὸ παρελθόν, θ' ἀποφύγω κάθε κρίσιν δι' ἕνα πρόσωπον, τὸ ὁποῖον ἄλλωστε δὲν ὑπάρχει πλέον. Ἀνεθεώρησα τὴν γνώμην μου γιὰ σᾶς καὶ ἦλθεν ἡ στιγμή, ποὺ θὰ σχηματίσω μίαν ὁριστικήν... Θὰ εἴμεθα εὐτυχεῖς ἐὰν ἠμπορέσωμεν νὰ σᾶς φανῶμεν χρήσιμοι, τώρα ἢ καὶ βραδύτερον. Ἀναλαμβάνω τὴν εὐθύνην διὰ τὸν υἱόν μου· καίτοι σᾶς γνωρίζει πολὺ ὀλίγον, ἐν τούτοις μοῦ ὁμιλεῖ συχνὰ γιὰ σᾶς μὲ πολὺ συμπάθειαν».

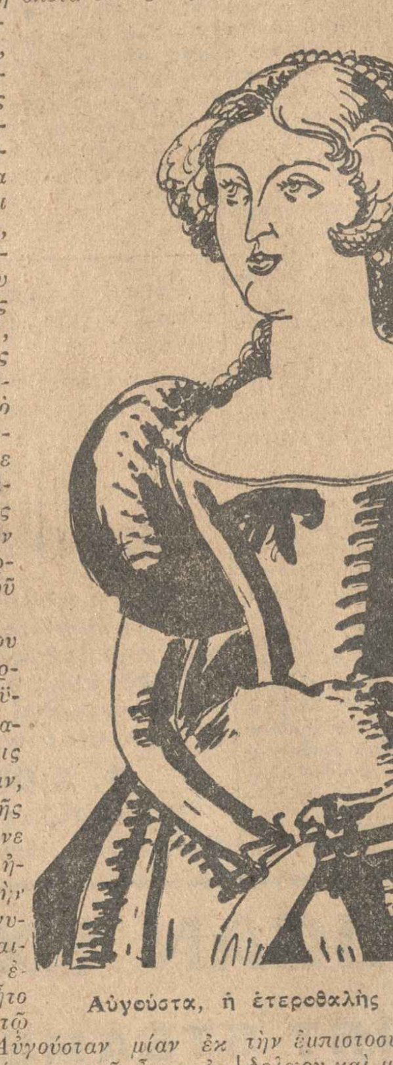
Αὐγούστα, ἡ ἑτεροθαλὴς ἀδελφὴ τοῦ Βύρωνος

Ἡ Αὐγούστα δὲν ἐδικαιολόγησε τὴν προληπτικὴν ἀπαισιοδοξίαν τῆς κυρίας Μπάϋρον· ἔδειξεν αἰφνιδίως ἕνα ζωηρότατον ἐνδιαφέρον διὰ τὸν ἀδελφόν της καὶ αὐτός, ποὺ ἦτο μόνος εἰς τὸν κόσμον μόνος μὲ μίαν ἐπικίνδυνον μητέρα, ἐνεθουσιάσθη ἀνακαλύψας ὅτι εἶχε μίαν ἀδελφήν, μίαν φίλην, κατά τι μεγαλυτέραν του (ἦτο εἴκοσιν ἑνὸς ἐτῶν, ἐνῷ αὐτὸς μόλις δεκαεπτά), ἀλλὰ χαριτωμένην, κομψήν, μὲ τρόπους γλυκεῖς καὶ λεπτούς, μίαν ἀδελφὴν ποὺ ἐταίριαζε τέλος εἰς τὴν οἰκογένειαν, τὴν ὁποίαν ηὔχετο νὰ ἔχῃ καὶ δὲν εἶχε. Μέχρι τῆς στιγμῆς ἐκείνης δὲν τῆς εἶχε γράψει, ἀλλὰ μόλις ἤρχισαν αἱ διακοπαὶ τοῦ Πάσχα, τῆς ἔγραψε διὰ νὰ δικαιολογηθῇ καὶ προσέθετε: «Θὰ καταβάλω τώρα κάθε προσπάθειαν διὰ νὰ σᾶς ἀνταποδώσω τὴν καλωσύνην, ἐλπίζω δὲ ὅτι εἰς τὸ μέλλον θὰ μὲ θεωρήσετε ὄχι πλέον ὡς ἀδελφόν σας, ἀλλὰ καὶ ὡς τὸν πλέον ἀγαπημένον καὶ ἀφωσιωμένον φίλον σας καί, ἐὰν ποτε αἱ περιστάσεις τὸ ἀξιώσουν, ὡς τὸν προστάτην σας. Μὴ λησμονῆτε, πολὺ ἀγαπημένη μου ἀδελφή, πὼς εἶσθε ἡ πλέον στενὴ συγγενὴς ποὺ ἔχω εἰς τὸν κόσμον, καὶ διὰ τοὺς δεσμοὺς τοῦ αἵματος καὶ διὰ τοὺς δεσμοὺς τῆς ἀφοσιώσεως ποὺ μᾶς συνδέουν. Ἐὰν ὑπάρχῃ κάτι, ὅ,τι δήποτε καὶ ἂν εἶναι, διὰ τὸ ὁποῖον ἠμπορῶ νὰ σᾶς ὑπηρετήσω, πῆτέ μού το· ἐμπιστευθῆτε εἰς τὸν ἀδελφόν σας, ὁ ὁποῖος δὲν θὰ προδώσῃ ποτὲ αὐτήν σας τὴν ἐμπιστοσύνην. Ὅταν ἴδητε τὸν ἐξάδελφον καὶ μέλλοντα ἀδελφόν σου Τζὼν Λάϊγκ, νὰ τοῦ εἰπῆτε ὅτι τὸν θεωρῶ ἤδη φίλον μου.» Διότι ἡ Αὐγούστα ἦτον ἀρραβωνιασμένη μὲ τὸν συνταγματάρχην Τζὼν Λάϊγκ, τοῦ 10ου συντάγματος τῶν δραγόνων, υἱοῦ τῆς κυρίας Λάϊγκ, πρὸς τὴν ὁποίαν ἀπηυθύνθησαν αἱ ἐπιστολαὶ ἀπὸ τὴν Βαλανσιέν.

ΜΙΑ ΤΡΥΦΕΡΑ ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Αἱ ἐπιστολαὶ τοῦ Βύρωνος ἤρεσαν πολὺ εἰς τὴν νέαν κόρην. «Ὑπῆρξεν ὁ γοητευτικώτερος τῶν ἐπιστολογράφων ὅσον καιρὸν ἔμεινεν εἰς τὸ Σάουθγουελ.» Καὶ πράγματι, ἦσαν τόσον χαριτωμέναι αἱ ἐπιστολαὶ αὐταί, τόσον τρυφεραί: «Πάντοτε πολυαγαπημένη μου ἀδελφή...» «Πάντοτε ἀγαπημένη μου... Ἡ μεγαλύτερη εὐχαρίστησίς μου εἶναι νὰ γράφω στὴν Αὐγούστα μου...» Ἦσαν γεμᾶτες λεπτὰ αἰσθήματα καὶ παιδικὲς τρυφερότητες: «Διαβιβάσατε πολλοὺς-πολλοὺς χαιρετισμοὺς εἰς τὸ γέρω Μώρρεϋ (ἦτον ὁ θαλαμηπόλος τοῦ κακοῦ λόρδου, ὁ ὁποῖος εἶχε τεθῆ ὑπὸ σύνταξιν πλησίον τοῦ δουκὸς Λήις, ἀναμένων τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν τὸ Νιούστεντ θὰ περιήρχετο καὶ πάλιν εἰς χεῖρας τοῦ Βύρωνος) καὶ πῆτε του ὅτι, ἐφόσον θὰ ζῶ, δὲν θὰ τὸν ἐγκαταλείψω ποτὲ εἰς τὸ γῆρας του.» «Μοῦ γράφετε ὅτι δὲν γνωρίζετε τὸν φίλον μου Νηλάουερ· εἶναι πολὺ νεώτερός μου, ἀλλὰ τὸ πιὸ ἀξιαγάπητο καὶ πιὸ ἔξυπνο παιδὶ τοῦ κόσμου. Εἰς τὰ προτερήματά του ἂς προστεθῇ καὶ μία ἄλλη ἰδιότης, πολὺ μεγάλη εἰς τὰ μάτια τῶν γυναικῶν: εἶναι παραπολὺ ὡραῖος, σχεδὸν περισσότερον ἀφ' ὅ,τι χρειάζεται γιὰ ἕνα παιδί...» «...Δὲν γνωρίζω πότε θὰ φύγω ἀπὸ τὸ Χάρροου...' Ἀγαπῶ πολὺ τὸ σχολεῖον. Ὁ διδάσκαλος, ὁ δόκτωρ Ντρούρυ εἶνε ὁ πιὸ συμπαθητικὸς clergyman ποὺ συνήντησα εἰς τὸν κόσμον. Συνδυάζει τὸν τζέντλεμαν μὲ τὸν σοφόν, χωρὶς καμμίαν προσποίησιν καὶ σχολαστικότητα. Εἰς αὐτὸν καὶ μόνον ὀφείλω τὰ λόγια, ποὺ γνωρίζω καὶ δὲν εἶναι ἰδικό του τὸ λάθος, ἂν δὲν γνωρίζω περισσότερα.» Βραδύτερον ἔγινε τολμηρότερος καὶ ἄρχισε νὰ τῆς ἐμπιστεύεται τὰς ἰδέας του περὶ ἔρωτος. Ὁ Τόμας Λίτλ καὶ ἡ Μαίρη Τσάγουορθ τὸν εἶχαν κάνει σκεπτικόν. Ἀνηγγείλεν εἰς τὴν Αὐγούσταν ὅτι θὰ ἐπήγαινεν εἰς ἕνα χορόν, εἰς τὸ Σάουθγουελ καὶ ὅτι ἐσκόπευε νὰ ἐρωτευθῇ τρελλὰ μίαν, τὴν ὁποιαδήποτε γυναῖκα: Θὰ εἶναι μία διασκέδασις γιὰ νὰ περνᾷ ἡ ὥρα, ἡ ὁποία θὰ μοῦ δώσῃ τοὐλάχιστον τὴν συγκίνησιν τοῦ νέου· ἔπειτα, σὲ μερικὲς ἑβδομάδες, θὰ ἔχω παραδοθῆ τόσον εἰς τὴν ἀπελπισίαν, ὥστε θὰ σκοτωθῶ καὶ θὰ φύγω ἀπὸ τὸν κόσμον αὐτὸν ἐνδόξως.»

ΜΕΤΑ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ Ο ΚΥΝΙΣΜΟΣ

Ὅταν ἡ Αὐγούστα τοῦ ἀπήντα ὅτι ὁ ἔρως εἶναι ἕνα αἴσθημα πολὺ σοβαρὸν καὶ ὅτι αὐτὴ ἡ ἰδία ἀγαποῦσε τὸν συνταγματάρχην τῶν δραγόνων μέχρι δυστυχίας, τῆς ἔγραφε: «Τὸ γεγονὸς ὅτι εἶσθε δυστυχής, ἀγαπημένη μου ἀδελφή, μὲ καθιστᾷ ἐξ ἴσου δυστυχῆ. Ἀλλ' εἰς τὸ τέλος (καὶ συγχωρήσετέ με δι' αὐτό, πολυαγαπημένη μου ἀδελφὴ) αἰσθάνομαι ὀλίγον τὴν ὄρεξιν νὰ γελάσω μαζί σας, διότι ὁ ἔρως, κατὰ τὴν ταπεινήν γνώμην μου, εἶναι ἕνας τέλειος παραλογισμός, ἕνα κωμικὸ μάσημα κομπλιμέντων, ρωμαντισμοῦ καὶ περιποιήσεως· τὸ κατ' ἐμέ, ἐὰν εἶχα πενῆντα μαιτρέσσες, θὰ τὶς ἐλησμονοῦσα ὅλες σὲ δεκαπέντε ἡμέρες καὶ ἐάν, κατὰ τύχην, ἐθυμόμουν κάποτε ἔστω καὶ μίαν, θὰ ἐγελοῦσα σὰν γιὰ ὄνειρο καὶ θὰ εὐλογοῦσα τὸ ἄστρον μου, διότι μὲ ἐλύτρωσεν ἀπὸ τὰ χέρια τοῦ κακοποιοῦ μικροῦ τυφλοῦ Θεοῦ. Δὲν ἠμπορεῖτε νὰ διώξετε αὐτὸν τὸν ἐξάδελφον ἀπὸ τὸ ὡραῖο κεφάλι σας, ἀπὸ τὴν καρδιὰ οὔτε λόγος ἠμπορεῖ νὰ γίνῃ;» Καὶ ἔτσι ὁ κυνισμὸς διεδέχθη τὴν ἐρωτικὴν ἀπογοήτευσιν· κανονικὴ ἐξέλιξις τῆς νόσου.

Ἀλλ' ἡ Αὐγούστα ἦτο κυρίως ἐκείνη εἰς τὴν ὁποίαν ὁ Βύρων ἐνεπιστεύθη τὴν μεγάλην δυστυχίαν τῆς ζωῆς του, «τὴν συμπεριφορὰν τῆς ἀξιαγάπητης αὐτῆς μητέρας, τὸ διαβολικὸ κέφι τῆς ὁποίας ἐμεγάλωνε μὲ τὰ χρόνια καὶ ἀπέκτα μὲ τὸν καιρὸν νέας δυνάμεις.» Ἀπὸ πολλοῦ χρόνου τὴν περιεφρόνει, ἀλλ' ὅταν ἔζη μαζί της κατὰ τὰς διακοπάς, ἔφθανεν εἰς τὸ σημεῖον νὰ τὴν ἀπεχθάνεται. Εὐθύς, καθὼς ὅλοι οἱ ἰδικοί του, δὲν ἐγνώριζε νὰ κρύπτῃ τὰ αἰσθήματά του, πρᾶγμα ποὺ δὲν ἦτο καθόλου κατευναστικὸν τῶν νεύρων του. Σχεδὸν κάθε μέρα ἐξεσποῦσε καὶ ἕνας καυγᾶς, βαρειὰ ἀντικείμενα ἐπετοῦσαν εἰς τὸν ἀέρα καὶ ἡ φωνὲς ἐσήκωναν τὸν κόσμο στὸ πόδι. Ἡ κυρία Μπάϋρον ἔλεγεν ὅτι ὁ γυιός της ἦτον ἕνα τέρας, τὸ ὁποῖον εἶχε συμμαχήσει μὲ τοὺς χειροτέρους ἐχθρούς της: τὸν λόρδον Καρλάϋλ καὶ τὸν Χάσον. Τὸν κατηγοροῦσε διότι ἦλθεν εἰς διάστασιν μὲ τὸν λόρδον Γκράϊη, ἡ δὲ νεανικὴ φαντασία του, ἡ ὁποία ἀνεζήτει παντοῦ δράματα, τὸν ἔκαμνε νὰ πιστεύῃ ὅτι ἡ... γηρὰ ἦτον ἐρωτευμένη μὲ τὸν λόρδον Γκράϊη!

ANDRÉ MAUROIS

ΑΥΡΙΟΝ: Μία ἐχθρότης ποὺ αὐξάνει διαρκῶς. — Ὁ γάμος τῆς Μαίρης Ντώφ. — Ὁ τελευταῖος χαιρετισμὸς πρὸς τὸ πρωϊνὸν ἄστρον τοῦ Ἀνσλεΰ.

ΤΟ ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ
Δέχεται προσφορὰς πρὸς μίσθωσιν τῶν ὑπολειπομένων ἐλαχίστων γραφείων ἐν τῷ ἀνεγερθέντι μεγάρῳ, Σταδίου 4.
Ἡ θέρμανσις θέλει ἐκτελῆται διὰ κεντρικῆς δι' ὕδατος θερμάνσεως, ἡ ἄνοδος ἐν τοῖς γραφείοις θὰ ἐξυπηρετῆται ὑπὸ τριῶν εὐρυτάτων κλιμάκων μαρμαρίνων, τεσσάρων ἠλεκτρικῶν ἀναβατήρων καὶ ἑνὸς τοιούτου συνεχοῦς κινήσεως (Pater Noster). Ἐπίσης δὲ εἰδικὰ μηχανικὰ μέσα διατίθενται διὰ τὴν ἀνάβασιν μικρῶν δεμάτων, ὡς καὶ εἰδικὴ ὑπηρεσία διὰ τὴν καθαριότητα, ἀσφάλειαν καὶ λοιπὰς ἀνάγκας τοῦ μεγάρου τούτου.
Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην (Δ)σιν Κτημάτων Σταδίου 18α).

ΔΙΑ τὰς ΓΕΝΙΚΑΣ ΔΙΑΦΗΜΙΣΕΙΣ ΣΑΣ
ΖΩΗ
ΠΕΤΡΑΚΗ 16
(ΠΑΡΟΔΟΣ ΒΟΥΛΗΣ)
ΤΗΛ. 59-36
ΑΘΗΝΑΙ

Γαλλικὴ λογοτεχνία

Γιὰ μιὰ γυναῖκα

Διήγημα τοῦ Ζὰν Λασσὲρ

«Μέσα σὲ μιὰ δέσμη ἀκτίνων τοῦ φεγγαριοῦ ἡ βαρκοῦλα ἐπρόβαλε χορεύοντας ἐπάνω στὸ σκοτεινὸ κῦμα. Χωρὶς δυσκολία εἶχε περάσει τὰ ρηχὰ ποὺ καθιστοῦν τὴν παραλία ἀπρόσιτη στὰ μεγάλα καράβια. Ἐπήγαινα νὰ σηκωθῶ καὶ νὰ βαδίσω πρὸς τὸ γιαλό, ἀλλὰ ὁ Σκὰρ μ' ἐκράτησε μέσα στὴ βουβὴ σκιὰ τῶν σχοίνων ὅπου, ἀπὸ τὸ σούρουπο, εἴμαστε χωμένοι.

—Θὰ κάμουν ἀκόμα μιὰν ὥρα νὰ φθάσουν, μοῦ ἐσφύριξε στὸ αὐτί.

»Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποὺ ἐπήγαινα ἕως τὴν παραλία δυὸ χρόνια τώρα ποὺ ἐδούλευα γιὰ λογαριασμὸ τοῦ Φρὰνκ Ὁ' Μπρίεν. Νὰ πουλᾷς οἰνοπνευματώδη στὴν πόλι, δὲν εἶνε τίποτε μπροστὰ σ' ὅσα πρέπει νὰ κάμῃς γιὰ νὰ πᾷς νὰ τὰ φέρῃς ἀπὸ τὰ σύνορα ἢ τὴν παραλία. Ὅσα διηγοῦνται γιὰ τοὺς ἀστυνομικοὺς τῆς ἀπαγορεύσεως τῶν οἰνοπνευματωδῶν ποτῶν σᾶς ξαφνιάζουν καὶ σᾶς ἐξεγείρουν, ἀλλὰ εἶνε ἀλήθεια. Καὶ εἶνε ἀλήθεια ἐπίσης ὅσα λέγονται γιὰ τοὺς λαθρεμπόρους: εἶνε ὁ πόλεμος, ὁ τρομερώτερος τῶν πολέμων.

»Ἦταν δυὸ χρόνια ποὺ δὲν εἶχα ἰδῆ, τὸν Φρὰνκ Ὁ' Μπρίεν. Δὲν ἐρχόταν πιὰ σχεδὸν ποτὲ στὴ Νέαν Ὑόρκη, ὅπου εἶχα πρῶτα βγῆ στὸ κλαρὶ μαζύ του ὅταν δὲν ἦταν ἀκόμα ἀρχηγός μας. Μιὰ μέρα ποὺ μ' ἔπιασαν ἐπ' αὐτοφώρῳ σ' ἕνα νυκτερινὸ κέντρο ἐναντίον τοῦ ὁποίου εἴχαμεν ἐπιτεθεῖ, ἐξαναγύρισεν ὁλομόναχος γιὰ νὰ μὲ βοηθήσῃ νὰ στρίψω. Τὸ σπίτι ἦταν γεμᾶτο ἀστυνομικούς: ἐρρίχναμε σὰν τρελλοί. Τέτοια πράγματα δὲν ξεχνιοῦνται. Μερικὲς φορές, ἐρριψοκινδύνευε νἄρθῃ ἕως τὸ Μπαγκόκ, ἀλλὰ δὲν παρουσιαζόταν. Ἐπροτιμοῦσε νὰ ἀρμενίζῃ μὲ τὰ καράβια καὶ νὰ ἀποβιβάζῃ στοὺς ἔρημους ἐκείνους γιαλοὺς τῆς Πολιτείας τοῦ Μαίην τὰ οἰνοπνευματώδη ποτὰ ποὺ κατόπιν ἐμεῖς ἐπουλούσαμε παντοῦ ὅπου μπορούσαμε. Ἐκινδύνευε κι' αὐτός, ὅσο κ' ἐμεῖς. Ἦταν παλληκάρι. Μερικὲς φορὲς ἐπηγαίναμεν ἕως τὸ Σικάγο γιὰ νὰ πλασάρωμε τὸ ἐμπόρευμα. Ἄλλως τε ὁ Φρὰνκ Ὁ' Μπρίεν ἦταν ὁ μεγαλύτερος λαθρέμπορος τῆς στιγμῆς. Ἀφ' οὗ εἴσαστε στὴ Νέαν Ὑόρκη πρὸ τριετίας, κύριε, ἀσφαλῶς θὰ ἀκούσατε νὰ μιλᾶνε γι' αὐτόν;»

**

Ἐκεῖνος ποὺ μοῦ διηγεῖτο αὐτὴν τὴν ἱστορίαν, τὸν ἐσυναντοῦσα κάτω ἀπὸ τὴν αὐλὴ τῆς Μονμάρτρης σὰν βρώμικη πατσαβούρα. Τὸ πρόσωπό του ἦταν κυριολεκτικῶς τσεκουρεμμένο ἀπὸ σημάδια τραυμάτων. Τὸν ἔβλεπες σ' ὅλα τὰ νυκτερινὰ κέντρα ὅπου πηγαίνουν οἱ Ἀμερικανοὶ τοῦ Παρισιοῦ: χορευτές, μουσικοί... Στὰ χέρια του ὑπῆρχαν τὰ ἴδια φρικτὰ σημάδια ποὺ εἶχε στὸ πρόσωπό του. Θὰ ἦταν ἔτσι «δουλεμένο» ὅλο του τὸ κορμί. Ποιὸ τρομερὸ δρᾶμα εἶχεν ἆρά γε τὸ διασχίσει; Κανεὶς δὲν τὤξερε. Ἐκεῖνο τὸ βράδυ, ὅμως, εἶχεν, ὡς φαίνεται, ὄρεξι νὰ κάμῃ ἐκμυστηρεύσεις ἢ ἴσως ἡ νύχτα τοῦ ἐφαινόταν πολὺ μεγάλη καὶ ἀτελείωτη. Ἄλλως τε, ἦταν μεθυσμένος.

**

«Ὁ Φρὰνκ Ὁ' Μπρίεν ἦταν ἕνας ὡραῖος ἄνδρας καμμιὰ σαρανταριὰ χρόνων. Θὰ εἶχε μέσα του αἷμα ἰνδικό. Ὅταν τὸν εὑρήκαμε στὴ σανιδοκαλύβα ὅπου μᾶς εἶχε δώσει ραντεβοῦ, δὲν ἄφηκε τὸν καιρὸ στὸν Σκάρ, ποὺ ἦταν ἕνας ἀπὸ τοὺς παληούς του μακαντάσηδες, νὰ τὸν ἐρωτήσῃ ἂν τὸ ταξεῖδι ἦταν καλό:

»—Ἔχομε δυὸ ὧρες γιὰ νὰ ξεφορτώσωμε. Διπλάσιον καιρὸ ἀπὸ ὅ,τι μᾶς χρειάζεται. Ὅλα πᾶνε καλὰ ἐδῶ;

»Δὲν μὲ εἶχε ἰδῆ ἀκόμα. Ἐπροχώρησα. Πιστεύω πὼς εὐχαριστήθηκε ποὺ μὲ εἶδεν. Ἐχαμογέλασε:

»—Δὲν θέλεις νὰ δουλέψῃς στὴν Νέαν Ὑόρκη;

»Εἴμαστε πέντε συντρόφοι: ἐκτὸς ἀπὸ μένα, οἱ ἄλλοι εἶχαν κάνει πολλὲς φορὲς ξεφόρτωμα. Ὁ Φρὰνκ μοῦ ἔσφιξε τὸ χέρι. Ἦταν ἕνας τύπος σίκ, τὤνοιωθες μονάχα ἀπὸ τὸν τρόπον ποὺ ἅπλωνε τὸ δυνατό του χέρι, γαντωμένο μὲ χονδρὸ πετσί. Μᾶς ἐπρόσφερε τσιγάρα: ἔπρεπε νὰ περιμένωμε νὰ φύγῃ τὸ φεγγάρι. Ἤμουν λιγάκι νευρικός: ὁ ἄνεμος ποὺ φυσάει ἐπάνω στοὺς σχοίνους φαίνεται νὰ σκεπάζῃ χίλιους ἐχθρικοὺς θορύβους, δὲν ξεύρεις τί τρίζει καὶ τί σπάει. Οἱ σύντροφοί μου ἦσαν ἥσυχοι. Γι' αὐτοὺς ἦταν συνειθισμένη δουλειά. Γιὰ μένα, ἡ νύχτα ἦταν ἕνας θόλος γεμᾶτος μυστικὲς φοβέρες, φαντάσματα, ἐχθρούς.... Τὰ σανίδια τοῦ καταφυγίου μας ἐβογγοῦσαν καὶ μέσα στὰ ψηλὰ χορτάρια ὁ ἀέρας τοῦ πελάγου ἐφυσοῦσε σὰν ζῶο ἐν ἐπιφυλακῇ.... Προσθέσετε σ' αὐτὰ τὴ ἀκατάπαυστη βοὴ τῶν κυμάτων ποὺ σπάζουν στὴν ἄμμο. Ὅταν τὰ σκέπτεται κανείς, εἶνε ὡραῖα πράγματα, ἀλλὰ ὅταν τὰ ζῇ, ὅσο γενναῖος καὶ ἂν εἶνε αἰσθάνεται ρῖγος κάτω ἀπὸ τὸ πέτσινο σακκάκι.

»Εἴμαστε λοιπὸν ἐκεῖ, περιμένοντας νὰ ἀποφασίσῃ ὁ Φρὰνκ νὰ ἀρχίσωμε τὸ ξεφόρτωμα. Ἀλλὰ αὐτὸς ἐφαινόταν πὼς ἤθελε νὰ μᾶς εἰπῇ κάτι προτήτερα. Κάποια στενοχώρια ὑπῆρχεν ἀνάμεσά μας. Ὁ Σκὰρ τὸ ἀντελήφθη. Κακὸ πρᾶγμα γιὰ τὴ δουλειά.

»—Εἶσαι βέβαιος πὼς ὅλα πᾶνε καλά, Φρὰνκ; ἐρώτησε.

»—Νά, εἶπεν ὁ Ὁ' Μπρίεν, ἡ γυναῖκά μου εἶνε ἄρρωστη στὸ καράβι. Πρέπει νὰ βγῇ στὴ στεριά. Ὁ γιατρός μας ἐπνίγηκε καθὼς ἔκανε μπάνιο.... Δὲν ὑπάρχει κανεὶς γιὰ νὰ τὴν περιποιηθῇ. Ἔχει πολὺν πυρετὸ καὶ πρέπει νὰ πάῃ σὲ μιὰ πόλι. Ξέρετε πὼς μὲ τὸ καράβι κανένα λιμάνι ἐδῶ δὲν μὲ θέλει... εἶδε μὴ θὰ μᾶς βάλουν φυλακὴ κ' ἐμένα κ' ἐκείνη καὶ τοὺς συντρόφους μας τοῦ καραβιοῦ. Παιδιά, σᾶς ζητῶ μιὰ χάρι, δὲν σᾶς ἐπῆρα στὴ δουλειά μου γι' αὐτό, ἀλλὰ ὅποιος μεταφέρῃ τὴ γυναῖκα μου στὸ Μπαγκὸκ δὲν θὰ βγῇ ζημιωμένος...

»Οἱ σύντροφοί μου δὲν ἀποκρίθηκαν τίποτε. Ἦσαν στενοχωρημένοι. Πραγματικά, εἶχαν προσληφθῆ γιὰ μιὰ δουλειὰ καὶ ὄχι γι' ἄλλη. Μπροστὰ στὴ σιωπή τους, ὁ Φρὰνκ δὲν ἔβγαλε τσιμουδιὰ καί, ἀνάβοντας ἕνα τσιγάρο, ἄρχισε νὰ σφυρίζῃ σὰν νὰ ἔλεγεν: "Ἔ καλά! ἂς μὴ μιλᾶμε γι' αὐτὴ τὴ δουλειά, δὲν εἶνε καὶ σπουδαῖο πρᾶγμα....

»Τότε, δὲν ξέρω γιατί τοῦ εἶπα ἐγώ:

»—Φρὰνκ, εἶμαι δικός σου ἄνθρωπος.

»—Ὅσο καὶ νἆναι... ἔ; κάτι τοὔχωστοῦσα.

»Αὐτὸς ἀναστέναξε καὶ ἦλθε κοντά μου:

»—Ἔλα ἔξω!

»Δὲν ἦταν φλύαρος. Ἀνάμεσα σὲ δυὸ ἀμμολόφους, στὸ μέρος ὅπου ἦσαν δεμένα τὰ ἄλογά μας, μοῦ ἔδωκε τὴ διεύθυνσι κάποιου στὸ Μπαγκόκ, στὸ σπίτι τοῦ ὁποίου ἔπρεπε νὰ μεταφέρω τὴ γυναῖκα του. Ἐπήγαινα νὰ γυρίσω στὴν καλύβα, ἀλλὰ αὐτὸς ἔβαλε τὰ χέρια του στοὺς ὤμους μου. Ἦταν ἕνας ἄνθρωπος ποὺ ἐλάτρευε τὴ γυναῖκα του. Μοῦ εἶπε:

»—Αὐτὴ εἶνε ὅλη μου ἡ ζωή. Ἐὰν μείνῃ στὸ καράβι, θὰ πεθάνῃ ἴσως καί, ἂν τὴν πάω στὸ λιμάνι, θὰ πεθάνω ἐγώ. Σώζεις κ' ἐκείνη κ' ἐμένα. Ἐγγυᾶσαι μὲ τὸ πετσί σου.... Ὁρκίσου μου....

»Τοῦ ὡρκίσθηκα ὅ,τι ἤθελε. Μὲ τρία λόγια, καὶ μὲ μόνο τὸ βλέμμα του, μὲ εἶχεν ὑποδουλώσει.

»—Ἂν κρατήσῃς τὴν ὑπόσχεσί σου, κατέληξε, θὰ εἶσαι γιὰ μένα περισσότερο ἀπὸ ἀδελφός, περισσότερο ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό μου....

»Καὶ μ' ἐφίλησε....

**

Λόφοι ἀτέλειωτοι, ἀνάμεσα στοὺς ὁποίους, τὴ νύχτα, ἕνας παγερὸς ἄνεμος σᾶς γεμίζει τὰ μάτια ἄμμο: ἀναγκάσθηκα νὰ βαδίσω πολλὴν ὥραν κατὰ μῆκος τῆς ἀκτῆς γιὰ νὰ μὴν ἀποκαλύψω στὴν ἀστυνομία ἀπὸ ποῦ ἐρχόμουν καὶ ποῦ συνείθιζαν νὰ συναντῶνται οἱ σύντροφοί μου. Τοὺς εἶχα ἀφήσει τὴ στιγμὴ ποὺ ἔμπαιναν στὴ βάρκα ἡ ὁποία εἶχε φέρει τὴ γυναῖκα τοῦ Φρὰνκ τυλιγμένη μὲ κουβέρτες ἀπὸ τὸ κεφάλι ὡς τὰ νύχια. Δὲν εἴχαμε ἄλογο γι' αὐτήν. Τὴν εἶχα δέσει στὴ σέλλα μου καί, περνῶντας τὸ χαλινάρι στὸ μπράτσο μου, ἔφυγα· τὰ πόδια μου ἐχώνονταν ἕως τὸν ἀστράγαλο μέσα σ' ἐκείνη τὴν ἀεικίνητη ἄμμο.

»Ἂν φαντάζεσθε καλὰ τί εἶνε αὐτὸ τὸ ταξεῖδι, θὰ καταλάβετε, κύριε, πὼς πολλὲς φορὲς ἐφοβήθηκα. Ἕνας φόβος κουτὸς ἀπὸ μιὰ μαύρη σκιὰ ποῦ ἐρχόταν κατεπάνω μου καὶ ποῦ δὲν ἦταν τίποτε· ἀπὸ ἕνα σημάδι ποῦ ἔτρεχεν ἐπάνω στὴν ἄμμο σὰν βῆμα ποῦ μὲ κατεδίωκε· καὶ πρὸ πάντων ἀπὸ ἐκείνη τὴν κολασμένη σιγή, ἐκείνη τὴν τρομερὴ σιγὴ ποῦ κάνει τὴν καρδιά σας νὰ σπαρταρᾷ καὶ σᾶς σφίγγει τὸν λάρυγγα ἀπὸ ἀγωνία, ἐκείνη τὴν σιγὴ τὴν τόσο βαθειὰ ποῦ φοβᾶται ὁ ἄνθρωπος νὰ ἀκούσῃ καὶ τὸν ἴδιο τὸν ἑαυτό του καὶ πνίγει τὰ βήματά του σὰν ἐγκληματίας ἢ σὰν δραπέτης ποῦ φεύγει μέσα στὸν βουρκότοπο καὶ ἀκούει τὴν τρομερὴ κραυγὴ τῶν ἀγρίων ποῦ τὸν καταδιώκουν καὶ ἔχουν ἀνακαλύψει τὰ ἴχνη του.

»Καὶ αὐτὴ ἡ γυναῖκα... Θάλεγες πῶς ἐκουβαλοῦσα ἕνα φάντασμα. Αὐτὸ ἐβάστηξε τρεῖς νύχτες. Ὅσο ἦταν ἡμέρα, ἐσταματοῦσα, ἀλλὰ δὲν ἐτολμοῦσα νὰ κοιμηθῶ. Τῆς ἔδινα νὰ πιῇ. Αὐτὴ ἐκοιμώταν πάντα ἀπὸ τὸ κινίνο. Πῶς δὲν πέθανε, δὲν ξέρω... Νομίζω πῶς θὰ ἐτρελλαινόμουν ἀπὸ ὥρα σὲ ὥρα.

»Τέτοιες ἀναμνήσεις, ὁ ἄνθρωπος τὶς ἀποφεύγει, ἀποφεύγει καὶ τὸν ὕπνο ποῦ τὶς ξαναφέρνει μέσα σὲ ἀτέλειωτους ἐφιάλτες, ἀποφεύγει τὴ νύχτα... καὶ πίνει... καὶ παίζει...

»Τέλος, τὴν τρίτη μέρα, μπόρεσα νὰ μπῶ στὰ χτήματα. Ἀγόρασα ἕνα ἄλογο. Ἐτράβηξα γρήγορα γιὰ τὸ Μπανγκόρ. Ἐπῆγα νὰ χτυπήσω τὴν πόρτα τοῦ σπιτιοῦ ποὺ μοῦ εἶχεν ὑποδείξει ὁ Ὀ' Μπρίεν. Δὲν μοῦ ἔδωκαν ἀπάντησι. Μὲ τὴ λαβὴ τοῦ βούρδουλά μου ἐχτύπησα στὰ παραθυρόφυλλα σὰν κουφός. Τότε μιὰ γειτόνισσα μοῦ εἶπεν ὅτι ὁ ἄνθρωπος ποῦ ἐκαθόταν ἐκεῖ, εἶχε δολοφονηθῇ δυὸ μέρες προτήτερα, ἀλλὰ ὅτι, ἂν δὲν ἤθελα νὰ πεθάνῃ ἡ γυναῖκα μου στὸν δρόμο, τὸ νοσοκομεῖο ἦταν στὴ λεωφόρο, ἀριστερά, μετὰ τὸν δεύτερο δρόμο καὶ τρία ἀκίνητα.

»Εἶχα καταντήσει σὰν κλέφτης. Στὸ νοσοκομεῖο, δὲν θέλησαν κἂν νὰ μὲ ἀφήσουν νὰ μπῶ. Ξάπλωσα κατὰ γῆς τὸν θυρωρό, ἕναν ψευτογραμματιζούμενο μιγάδα. Ὁ Φρὰνκ Ὀ' Μπρίεν μοῦ εἶχε δώσει λεφτά. Ἐνοικίασα ἕνα σπιτάκι κ' ἐπῆρα μιὰ μαύρη γιὰ νὰ περιποιηθῇ τὴν συνοδοιπόρο μου, τὴν ὁποίαν ἐνόμιζα ἑτοιμοθάνατη.

»Ὕστερ' ἀπὸ ὀχτὼ ἡμέρες εἶχε γίνει καλά. Ἀπὸ τί ἦταν ἄρρωστη; Δὲν ξέρω. Δὲν εἶχα ποτὲ πατήσει τὸ πόδι μου μέσα στὸ δωμάτιό της. Ἔπνεα μένεα ἐναντίον της—σὲ τί ἔφταιγε ἡ κακομοίρα — καὶ ἐναντίον τοῦ Φρὰνκ, ἀλλὰ ἐσκεπτόμουν ὅτι ἔπρεπεν ὁπωσδήποτε νὰ τῆς πάω ἕναν παπᾶ, ὅταν ἡ μαύρη ἦλθε νὰ μοῦ εἰπῇ πῶς ἡ «κυρία» ἤθελε νὰ μὲ ἰδῇ.

»Ναί, ὀχτὼ ἡμέρες ἀκριβῶς μετὰ τὴν ἄφιξί μας. Εἶχαν περάσει περίπου δυὸ ἑβδομάδες ἀφ' ὅτου ὁ Φρὰνκ καὶ τὰ συντρόφια μου μοῦ εἶχαν εὐχηθῇ καλὸ ταξεῖδι.

* * *

»Αὐτὴν τὴν γυναῖκα, δὲν θὰ μὲ πιστέψετε! δὲν τὴν εἶχα σχεδὸν κυττάξει. Ἦταν ἡ πρώτη φορὰ ποῦ ἔβλεπα τὸ πρόσωπό της ὁλόκληρο γιατί, στὸ ταξεῖδι, ὅταν τῆς ἔδινα νερό, τσάϊ ἢ κινίνο, τῆς ἐξεσκέπαζα μόνον τὸ στόμα καὶ τῆς τἄρριχνα ὅλα μέσα. Αὐτὴν τὴν φορὰ ὅμως τὴν ἐξέτασα καλά: ἑτοιμοθάνατη ὅπως ἦταν ὡς προχθές, δὲν εἶχε πολὺ χαλασμένη ὄψι. Ἦταν μάλιστα νόστιμο κορίτσι, οὔτε πολὺ μελαχροινή, οὔτε πολὺ ξανθή, εἶχε μάτια ἀρκετὰ ὡραῖα, μποροῦσε νὰ ἀρέσῃ...

»Τὴν συνεχάρην ποῦ ἔγινε τόσο γρήγορα καλὰ καὶ τῆς ἐξήγησα πῶς βρισκόταν μαζί μου.

»Μὲ εὐχαρίστησεν εὐγενικά. Ὡς τόσο εὕρισκα πῶς δὲν ἐφαινόταν νὰ καταλαβαίνῃ τί εἶχα κάμει γιὰ δαύτην. Ἀλλὰ εἴμαστε κύριοι, δὲν εἶνε ἔτσι;... Μὲ ἐπαρακάλεσε κατόπιν νὰ συλλέξω μερικὲς πληροφορίες γιὰ τὸν ἄνθρωπο στὸ σπίτι τοῦ ὁποίου ἐπρόκειτο νὰ τὴν ἀφήσω καὶ ὁ ὁποῖος εἶχε δολοφονηθῇ. Ἦταν, φαίνεται, θεῖος της. Ἐν πάσῃ περιπτώσει, δὲν ἐφαινόταν πολὺ λυπημένη γιὰ τὸν θάνατό του.

»Τὸ ἁπλούστερο θὰ ἦταν νὰ πάω στὸν ἀστυνόμο, ἀλλὰ καταλαβαίνετε ὅτι ἐπροτιμοῦσα νὰ ρωτήσω τοὺς γειτόνους, οἱ ὁποῖοι μοῦ εἶπαν τόσα ἀντιφατικὰ πράγματα ὥστε δὲν ἠμπόρεσα νὰ συγκρατήσω κανένα. Δεδομένου ὅτι δὲν εἶχαν βρῇ τὸν ἔνοχο, ἐφοβήθηκα μὴν πιάσουν ἐμένα. Δὲν εἶχα καμμιὰν ἐπιθυμία νὰ μὲ καλέσουν ἡ ἀρχές: φυσικά, θὰ μποροῦσα νὰ ἀποδείξω τὸ ἄλλοθι, ἀλλὰ τὸ ἄλλοθι αὐτὸ θὰ μ' ἔστελνε στὴν ἀγχόνη. Ἐγύρισα λοιπὸν στὸ σπίτι χωρὶς καμμιὰ πληροφορία καὶ ἕτοιμος νὰ διηγηθῶ καμμιὰ σαχλαμάρα γιὰ νὰ δικαιολογήσω τὴν ἄγνοιά μου. Κανένας ὅμως δὲν μὲ κατέκρινε, γιατὶ στὸ σπίτι δὲν ὑπῆρχε κανένας.

JEAN LASSERRE

(Αὔριον τὸ τέλος)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Θ' ΑΡΘΟΥΝ

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΙΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ;

Εἰς τὸ Πολιτικὸν Γραφεῖον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ἐλήφθη μακροσκελὲς ὑπόμνημα τῆς Ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τοῦ Πειραιῶς, διὰ τοῦ ὁποίου αὕτη τονίζει ὅτι κατόπιν τῶν καταγγελλομένων ἐκτρόπων ποῦ ἔλαβον χώραν κατὰ τὴν διανομὴν τῶν οἰκοπέδων τοῦ Ἁγίου Διονυσίου ὡς καὶ τῆς ἀτασθαλίας ἡ ὁποία γενικῶς ἐπεδείχθη ἐκ μέρους τῶν ἁρμοδίων ὅσον ἀφορᾷ τὸν διακανονισμὸν τοῦ ζητήματος τούτου, προβάλλει ἤδη περισσότερον παρὰ ποτε ἡ ἀνάγκη τῆς γενικῆς ἄρσεως τῶν ἀπαλλοτριώσεων καὶ ἀποδόσεως τῶν ἐν λόγῳ οἰκοπέδων εἰς τὴν ἐνοριακὴν ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία οὕτω θὰ δυνηθῇ νὰ τὰ ἐκμεταλλευθῇ ὑπὲρ τῆς ἐνορίας.

Κατ' ἀσφαλεῖς μας πληροφορίας, καὶ ἡ Λέσχη τῶν Φιλελευθέρων πρόκειται νὰ ζητήσῃ παρὰ τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ ὅπως ἀρθοῦν αἱ ἀπαλλοτριώσεις τοῦ Ἁγίου Διονυσίου, τόσον διότι δὲν ὑπῆρξαν δίκαιαι, ὅσον καὶ διότι ἡ Λέσχη ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ἐπὶ τῶν οἰκοπέδων τούτων ἐγκατάστασιν μεγάλης βιομηχανίας.

—Διὰ νὰ μὴ συμβοῦν καταχρήσεις

Ὡς ἀνεγράφη ἤδη ἐντὸς τῆς προσεχοῦς ἑβδομάδος ἀρχίζει ἡ παράδοσις τῶν ἀνεγερθέντων νέων συνοικισμῶν ὑπὸ τῶν ἁρμοδίων ἐργολάβων, εἰς τὰς καταρτισθείσας ἐπιτροπὰς τοῦ ὑπουργείου τῆς Προνοίας.

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης συνειργάσθη καὶ χθὲς μετὰ τοῦ ἁρμοδίου τμηματάρχου τοῦ ὑπουργείου του, ἐν σχέσει μὲ τὴν κατάρτισιν τοῦ νομοθετικοῦ διατάγματος διὰ τὴν διανομὴν τῶν νέων οἰκημάτων.

Γενικῶς παρὰ τοῦ ὑπουργείου λαμβάνονται μέτρα τοιαῦτα ὥστε εἰς τὴν γενησομένην διανομὴν τῶν ἀνεγερθέντων οἰκημάτων νὰ μὴ ἐπαναληφθοῦν τὰ γνωστὰ ἔκτροπα, τὰ ὁποῖα συνέβησαν ἄλλοτε καὶ κατὰ τὰ ὁποῖα τὰ προσφυγικὰ οἰκήματα διανεμόμενα χωρὶς καμμίαν προσοχὴν καὶ τὴν πρέπουσαν αὐστηρότητα καὶ ἐπιμελῆ ἐξέλεγξιν, ἐδίδοντο εἰς ὄχι πραγματικῶς ἀστέγους πρόσφυγας παρὰ εἰς ἄλλους κατέχοντας καὶ ἄλλο ἀλλοῦ οἴκημα ἢ λαβόντας οἰκόπεδα εἰς ἄλλους συνοικισμούς.

Ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Προνοίας ἀνεκοίνωσε χθὲς τὴν ἑσπέραν ὅτι ἐναντίον ὅλων αὐτῶν τῶν ἐκτρόπων ἔχει λάβει κατάλληλα μέτρα, τὰ ὁποῖα καὶ θὰ ἐφαρμοσθοῦν μὲ τὴν πλέον δυνατὴν αὐστηρότητα.

—Τὰ ἐπίτακτα οἰκήματα Μυτιλήνης

Ἐλήφθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας τηλεγράφημα ἐκ Μυτιλήνης καθ' ὃ ἐν τῇ Νομαρχίᾳ συνεδρίασεν ἡ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἐπιτάκτων οἰκημάτων τῶν κατεχομένων ὑπὸ τῶν προσφύγων.

Ἐν σχέσει πρὸς τὰ οἰκήματα ταῦτα θὰ ἐνεργηθῇ ἔρευνα καὶ κατόπιν θὰ ἐκκενωθῶσι ταῦτα τὸ ταχύτερον, μεταφερομένων τῶν ἐν αὐταῖς παραμενουσῶν οἰκογενειῶν εἰς τὸν προσφυγικὸν συνοικισμόν, ἐφ' ὅσον τυγχάνουν ἄνευ ἀρχηγοῦ καὶ ἄποροι.

—Διὰ τὴν ἔρευναν τῶν ἀνταλλαξίμων

Ὁ ἐκ τῶν ὑπαλλήλων τῆς Προσφυγικῆς Τραπέζης δικηγόρος κ. Θουκυδίδης Δημητριάδης, τέως βουλευτὴς ἐν τῇ τουρκικῇ Βουλῇ, ἀπεστάλη ὑπὸ τῆς ἐν λόγῳ Τραπέζης εἰς Μυτιλήνην ὅπως ἐρευνήσῃ τὰ μουσουλμανικὰ κτήματα καὶ μεταφράσῃ τοὺς τίτλους τῶν ἐγκαταλελειμμένων κτημάτων.

—Ἡ καταβολὴ τῶν ἀποζημιώσεων

Ἀπὸ αὔριον Δευτέραν 4 Νοεμβρίου ἐ.ἔ. ἐκτὸς τῶν μέχρι τοῦδε προσκληθεισῶν Κοινοτήτων θὰ καταβάλλωνται ἐν Ἀθήναις, Νέᾳ Ἰωνίᾳ, Παγκρατίῳ καὶ Καλλιθέᾳ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν δικαιούχων τοῦ πρώτου φύλλου τοῦ συμπληρωματικοῦ μητρῴου τῶν καταγομένων ἀπὸ τὰς κάτωθι Κοινότητας:

	Ἐπαρχίας
Τεπετζηκίου	*Προύσσης*
Τσατάλ-Ἀγήλ	*Νικομηδείας*
Τσινάρ	»
Τσαμπάζ-Κηδείας	»
Τσεϊνερίου	»
Τσουκούρ	*Καισαρείας*
Τασλήκ	»
Ταρσανᾶ	*Πισιδίας*
Τσίτουρε	*Κολωνίας*
Ἁγ. Τρύφωνος	*Σμύρνης*

ΑΙ ΒΟΣΚΗΣΙΜΟΙ

ΕΚΤΑΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΣΥΜΒΑΣΕΩΣ

Κατ' ἀσφαλεῖς μας πληροφορίας, αἱ ἐπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ διακανονισμοῦ τῶν βοσκησίμων ἐκτάσεων τῶν Νέων Χωρῶν συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων τμηματαρχῶν τοῦ ὑπουργείου Γεωργίας, κατέληξαν εἰς τὴν ἀπόφασιν ὅπως διὰ συμβάσεως εἰδικῆς συναπτομένης μεταξὺ τοῦ Ἑλληνικοῦ Δημοσίου ἀφ' ἑνὸς καὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀφ' ἑτέρου, καθορισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀπ' εὐθείας πωλήσεως βοσκησίμων ἐκτάσεων ἐκ τῶν ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτῆς ὑπαγομένων ἢ ὑπαχθησομένων δυνάμει τοῦ ἰσχύοντος νόμου πρὸς τὰς ἐχούσας ἀνάγκην τοιούτων κοινότητας τῶν Ν. Χωρῶν διὰ τὴν ἐξυπηρέτησιν τῆς μικρᾶς ἢ μείζονος κτηνοτροφίας τῶν κατοίκων αὐτῶν.

Ὁ καθορισμὸς τοῦ τιμήματος τῶν τοιούτων πωλήσεων γενήσεται κατὰ τρόπον ἀπολύτως ἐπιεικῆ καὶ ἀνάλογον πρὸς τὴν οἰκονομικὴν ἀντοχὴν ἑκάστης κοινότητος, καὶ ἀνεξαρτήτως τῆς ἐν τῷ γενικῷ κτηματολογίῳ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀναγραφομένης τιμῆς, ἡ δὲ καταβολὴ αὐτοῦ γενήσεται εἰς δεκαετεῖς χρεωλυτικὰς δόσεις.

Ἐπὶ βοσκησίμων γαιῶν καὶ κτημάτων τοῦ χαρακτῆρος τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 2074 νεμομένων δὲ ἀπὸ τῆς παραχωρήσεως αὐτῶν ὑπὸ τῶν δικαιούχων χωρίων καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν ἀποτελεσθέντων δήμων καὶ κοινοτήτων τῶν Νέων Χωρῶν ὡς καὶ ἐπὶ βοσκῶν καὶ ἐν γένει κτημάτων τεθέντων ἢ τεθησομένων ὑπὸ τὴν διοίκησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης εἴτε δυνάμει τοῦ εἰδικῶς καταρτισθέντος νόμου εἴτε τῶν μετὰ τοῦ κράτους συμβάσεων περὶ διαχειρίσεως τῆς ἀνταλλαξίμου περιουσίας, αἱ ἐγειρόμεναι βραδύτερον ἀξιώσεις τῆς διοικήσεως δημοσίων κτημάτων ἐπὶ οἱαδήποτε αἰτίᾳ καὶ εἴτε ἐπὶ ὅλου ἢ μέρους τῶν κτημάτων, κρίνονται μόνον δικαστικῶς καὶ κατὰ τὰς διατάξεις τῆς πολιτικῆς δικονομίας, μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς διοικητικῆς ἀποβολῆς τῶν ἐν τῇ νομῇ αὐτῶν εὑρισκομένων ὀργανισμῶν ἄλλως εἰμὴ εἰς ἐκτέλεσιν δικαστικῆς ἀποφάσεως.

—Διὰ νὰ μὴ μένουν ἀδήλωτα

Μεταξὺ τῶν προσφυγικῶν ὀργανώσεων διεξάγονται συνεννοήσεις ὅπως διὰ κοινῶν ἐνεργειῶν παρὰ τῷ προσφυγικῷ κόσμῳ καταπολεμηθῇ ἡ κρατοῦσα λόγῳ ἀγνοίας ἢ ἄλλων φόβων ἄρνησις τῶν προσφύγων νὰ ἐγγράψουν τὰ τέκνα των εἰς τὰ δημοτολόγια, καὶ κατὰ συνέπειαν ταῦτα παραμένουν ἀδήλωτα.

Αἱ συνέπειαι τῆς τοιαύτης πράξεως τῶν προσφύγων εἶνε ἀνυπολόγιστοι, διότι τὰ ἀδήλωτα προσφυγόπουλα οὔτε εἰς τὰ σχολεῖα δύνανται νὰ ἐγγραφοῦν, οὔτε δημοσίας θέσεις νὰ καθέξουν, ἀλλ' οὔτε καὶ τὰς συνεπείας τῶν νόμων δύνανται νὰ ἀποφύγουν.

ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΠΩΣ ΘΑ ΚΤΙΣΘΟΥΝ ΤΑ 2000 ΣΠΙΤΙΑ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

ΔΗΜ. ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ, ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΩΝ & ΔΗΜΟΣΙΟΓΡΑΦΩΝ

ΜΙΑ ΕΓΚΥΚΛΙΟΣ ΤΟΥ κ. ΣΑΛΤΕΛΗ

Ἡ ἀκρόασις του παρὰ τῷ κ. Προέδρῳ τῆς Κυβερνήσεως

Ἡ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Σαλτέλη Πανελλήνιος Ἕνωσις Ἐφέδρων Ἀξιωματικῶν καὶ Ἀνθυπασπιστῶν Ξηρᾶς καὶ Θαλάσσης (Στοὰ Φέξη 101)

Ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

Α) Ὅτι ἵδρυσε τὸν ὑπ' ἀριθ. 14 Οἰκοδ. Συν)σμόν, ἐγκριθέντα παρὰ τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, καὶ ἀποτελούμενον α) ἀπὸ Ἀξιωματικοὺς καὶ Δημοσίους Ὑπαλλήλους, ἐν ἐνεργείᾳ καὶ Συντάξει, ἐν οἷς Δικαστικοί, Σιδηροδρομικοί, τῶν Τ.Τ.Τ. κλπ. καὶ β) ἀπὸ Ἐφέδρους, Ὑπαλλήλους Τραπεζῶν, Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν καὶ Ἐπιχειρήσεων, ἐν οἷς καὶ τὰ μέλη τῆς Ἑνώσεως Συντακτῶν, Δημοσιογράφων καὶ Ἐφέδρων ὡς οἱ Νόμοι ὁρίζουν.

Β) Ὅτι ὑπαγόμεθα εἰς τὰ εὐεργετήματα τοῦ Νόμου 4202 «περὶ Δανείων καὶ φορολογικῶν ἐν γένει ἀσυδοσιῶν, ἤτοι ἀτελείας ὑλικῶν, φόρων χαρτοσήμου συμβολαίων, οἰκοδομῶν καὶ εἰσοδήματος.

Γ) Ὅτι παρεχωρήσαμεν εἰς τὰ ἀνωτέρω μέλη μας 1000 οἰκόπεδα εὐθηνὰ μὲ τιμὴν ἀπαλλοτριώσεως πρὸς 5, 7, 12 δρχ. τὸν τ. τ. π., ἅτινα καὶ ἀπεπληρώσαμεν μὲ μηνιαίας δόσεις.

Δ) Ὅτι ἱδρύσαμεν τοὺς 4 συγκεντρωμένους Συν)σμοὺς εἰς τὰς ἑξῆς λαμπρὰς ἐξοχικὰς τοποθεσίας μὲ ἐγκεκριμένα σχεδιαγράμματα, κειμένους δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ τῆς ἀσφαλτοστρωμένης ὁδοῦ Μεσογείων, ἤτοι 1) ΤΣΑΚΟΣ ἢ ΧΟΛΑΡΓΟΣ, 2) ΤΣΑΚΟΣ ἢ ΤΡΥΠΙΟ ΛΙΘΑΡΙ, 3) ΤΣΑΚΟΣ ἢ ΠΑΝΑΓΙΑ καὶ 4) ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΝ ΓΟΥΔΙ, ἀπέχοντας 2 καὶ 1)2 χιλιόμετρα περίπου ἀπὸ τοὺς Ἀμπελοκήπους.

Ε) Ὅτι ἐξησφαλίσαμεν τὴν πυκνὴν καὶ οἰκον. συγκοινωνίαν, ἄφθονα νερὰ καὶ ἄπλετον ἠλεκτροφωτισμὸν μὲ διαρκῆ εἰσιτήρια 2 δρχ. κατ' ἄτομον.

ΣΤ) Ὅτι προσυμφωνήσαντες παραχωροῦμεν καὶ ἕτερα 1000 οἰκόπεδα εἰς ἕτερα μέλη εἰς τὰς κάτωθι τοποθεσίας μὲ δόσεις.

Ζ) Ὅτι ὄντες κατὰ πάντα ἕτοιμοι μὲ 1000 οἰκόπεδα ἀποπληρωθέντα καὶ τῆς ἀπολύτου κυριότητος ἡμῶν, ἠτησάμεθα δάνειον τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους 100 ἑκατομ. πρὸς ἄμεσον ἀνέγερσιν τῶν 1000 σπιτιῶν μας ἐκ 4—5 δωματίων.

Η) Ὅτι ἐλλείψει τοιούτου δανείου ἐμεριμνήσαμεν εἰς ξένας Τραπέζας, αἵτινες προσφέρουσι τοιαῦτα εἰς τὸ Κράτος, ἀλλ' ἀποκλειστικῶς διὰ τὴν οἰκοδόμησιν τῶν 1000 σπιτιῶν μας καὶ ἰδίᾳ διότι ἔχομεν τὰ οἰκόπεδα εἰς τὴν ἀπόλυτον κυριότητά μας.

Θ) Ὅτι ἐὰν τὸ Κράτος ἐγκατέλειψε τοὺς ὑπαλλήλους καὶ δὲν ἠγγυήθη διὰ τὰ δάνεια, διότι προυτίμησε νὰ τὰ διαθέσῃ ἐσχάτως ὑπὲρ τῆς περιφήμου Οὔλεν, ἀφῆσαν ἡμᾶς τοὺς γηγενεῖς τοὺς ἀγοράσαντας ἐκ τῶν γλίσχρων μισθῶν καὶ συντάξεών μας μίαν σπιθαμὴν γῆς ἵνα στεγάσωμεν τὴν ἐκ τοῦ πολέμου ἐναπομείνασαν δυστυχίαν μας, ἐκτεθειμένους καὶ πλανηθέντας ἐκ τοῦ 4202 νόμου τῶν δῆθεν δανείων, θὰ παρουσιασθῶμεν εἰς τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως πρὸς ὃν θὰ ὑποβάλωμεν νέας προτάσεις, ἀμέσου στεγάσεώς μας, δι' ὧν ἐπέρχονται τὰ ἑξῆς ἀγαθὰ ἀποτελέσματα:

1) Ἄμεσος ἀνοικοδόμησις 1000 οἰκιῶν μέχρι τοῦ θέρους ἐπὶ οἰκοπέδων περιελθόντων εἰς τὴν κυριότητα τῶν ὑπαλλήλων δι' ἀγορᾶς.

2) Οὐδεμία δέσμευσις ἢ δήμευσις τῶν γλίσχρων μισθῶν καὶ συντάξεών μας ἐπὶ μίαν 25ετίαν ὡς ὁ ἀμελέτητος καὶ ἄστοχος Νόμος 4202 ὁρίζει.

3) Οὐδόλως θίγεται ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Κράτους, οὐδὲ καὶ νέα τις φορολογία ἐπιβάλλεται.

4) Ἕκαστος ὑπάλληλος, στεγαζόμενος εἰς τὴν ἀξιοπρεπῆ μονοκατοικίαν του ἐκ 4—5 δωματίων μὲ κῆπον καὶ καρποφόρα δένδρα ἐντός, θ' ἀποκτᾷ τὴν κυριότητα αὐτῆς εὐθὺς ἅμα τῇ στεγάσει του, ἀποπληρώνων ταύτην ἀντὶ ἐνοικίου 500—600 δραχμῶν μηνιαίως ὡς τοῦτο ἐγένετο εἰς ὅλα τὰ Εὐρωπαϊκὰ Κράτη μετὰ τοὺς πολέμους.

Ι) Οἱ πόροι τῶν ἀναγκαιούντων χρημάτων θὰ γίνωσι γνωστοὶ εἰς τὸν Κύριον Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως κατὰ τὴν ἀκρόασίν μας καὶ ἐλπίζομεν νὰ γίνωσιν ἀποδεκταὶ αἱ προτάσεις μας ἐφ' ὅσον ὁ κ. Πρόεδρος ἐμφορῆται ὑπὸ τῶν ἀγαθωτέρων αἰσθημάτων πρὸς ἄμεσον ἀποκατάστασιν τῶν Δημ. Ὑπαλλήλων.

ΙΑ) Καὶ ἐπειδὴ ἔχομεν τὴν ἀκράδαντον πεποίθησιν εἰς τὴν ἀπόφασιν τοῦ κ. Προέδρου, ἡμεῖς προληπτικῶς προσυμφωνήσαντες, παραχωροῦμεν ἀπὸ σήμερον ἕτερα 1000 οἰκόπεδα εἰς τὰς ἑξῆς λαμπρὰς ἐξοχικὰς τοποθεσίας μὲ ἐγκεκριμένα σχεδιαγράμματα καὶ μὲ μηνιαίας δόσεις κατὰ τ. π. τάσσοντες προθεσμίαν καλύψεως καὶ δηλώσεως αὐτῶν μέχρι τῆς 30ῆς Νοεμβρίου ἐ. ἔ.

1) Εἰς ΤΣΑΚΟΣ πρὸς 7 δραχμάς.

2) Εἰς ΑΕΡΟΔΡΟΜΙΟΝ - ΓΟΥΔΙ πρὸς 12 δραχμάς.

3) Εἰς ΨΥΧΙΚΟΝ-ΑΓΙΑΝ ΒΑΡΒΑΡΑΝ πρὸς 12 δραχμάς.

Διὰ τοὺς εὐπορωτέρους Ὑπαλλήλους:

1) Εἰς ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ πρὸς 35 δραχμάς.

2) Εἰς ΨΥΧΙΚΟ, ἔναντι τοῦ Μεγάρου τῆς Ἀγγλικῆς Πρεσβείας, καὶ Κολλεγίου, κατὰ μῆκος τῆς δεξιᾶς πλευρᾶς Λεωφόρου Κηφισίας, πρὸς 35 δραχμάς.

3) Εἰς Σιδ. Στάσιν ΚΑΤΩ ΠΑΤΗΣΙΩΝ πρὸς 40 δραχμάς.

4) Εἰς ΚΑΜΑΡΕΣ ΑΜΑΡΟΥΣΙΟΥ πρὸς 35 δραχμάς.

5) Εἰς ΝΕΑΝ ΚΗΦΙΣΙΑΝ πρὸς 22 δραχμάς.

6) Εἰς ἐξοχικὸν προάστειον ΚΑΣΤΡΙ πρὸς 25 δραχμάς.

7) Εἰς ΠΟΔΟΝΥΦΤΗΝ πλησίον ἐπαύλεως Γιαλίστρα, μὲ ἰδιαιτέραν συμφωνίαν μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου.

Ἔντυποι ὁδηγίαι καὶ λεπτομερεῖς μετὰ σχεδιαγραμμάτων χορηγοῦνται εἰς τοὺς αἰτοῦντας καὶ ἀποστέλλονται εἰς τὰς ἐπαρχίας ἐκ τοῦ γραφείου ἡμῶν (Στοὰ Φέξη 101).

Ὁ Πρόεδρος
ΧΡ. ΣΑΛΤΕΛΗΣ

Ὁ Γεν. Γραμματεὺς
ΑΡ. ΠΑΠΑΚΩΣΤΑΣ

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

ΚΥΡΙΑΚΗ, 3—11—29

«Ὕδρα» 6 π. μ. Ἀργολικόν.

«Ρουμανικόν» 10 π. μ. Κωνσταντινούπολιν, Κωνστάντζαν.

«Ἰταλικόν» 11 π. μ. Κωνσταντινούπολιν, Σμύρνην.

«Ἐλβίρα» 11 π. μ. Πάτρας, Ἀστακόν, Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Παξούς, Κέρκυραν, Ἡγουμενίτσαν.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — ΜΑΣΣΑΛΙΑ
(Διὰ τοῦ Ἰσθμοῦ)

Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν θαλαμηγῶν ἀτμοπλοίων:

"ΠΑΤΡΙΣ,, II
τὴν 16ην Νοεμβρίου Σάββατον 2 μ.μ.
"ΑΝΔΡΟΣ,,
τὴν 23ην Νοεμβρίου Σάββατον 2 μ. μ.
"ΠΑΤΡΙΣ,, II
τὴν 7ην Δεκεμβρίου Σάββατον 2 μ. μ.
"ΑΝΔΡΟΣ,,
τὴν 14ην Δεκεμβρίου Σάββατον 2 μ. μ.

Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, Ἀπελλοῦ 1, τηλέφ. 57—29 Νέον καὶ εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, Πλατεῖα Καραϊσκάκη, τηλέφ. 227.

ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ Ν. Γ. ΚΥΡΙΑΚΙΔΟΥ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ - ΚΥΠΡΟΣ

Τὸ ἀτμόπλοιον «ΑΛΚΜΗΝΗ» ἀναχωρεῖ ΚΥΡΙΑΚΗΝ 3 τρέχοντος 10 π. μ. κατ' εὐθεῖαν ΚΥΠΡΟΝ.
ΚΥΠΡΙΑΚΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Γ. Α. ΚΑΡΑΚΑΤΖΑΝΗ. Πλατεῖα Καραϊσκάκη Πειραιεύς (ἐντὸς Γενικοῦ Πρακτορείου). Τηλ. 2—56.

Τὰ καλύτερα μυθιστορήματα τῆς συγχρόνου φιλολογίας (29)

Ἡ ἀνώτερη Γυναῖκα

Τῆς Γαλλίδος συγγραφέως Delly

Ἐκεῖνο τὸ πρωῒ ἡ Λιάνα ἐπῆρε μαζί της τὴν Λιλή, ἡ ὁποία εἶχε νὰ κάμῃ μερικὰ ψώνια εἰς τὰ μαγαζιά. Κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς λειτουργίας ἡ Λιλὴ ἐστέκετο κοντὰ στὴν ἐξαδέλφη της σκεπτική. Αὐτὸ τὸ τρυφερὸ πλάσμα ᾐσθάνετο βαθειὰ τὴν καθολικὴν πίστιν.

Καθὼς ἐπερνοῦσαν ἀπὸ τὰ μικρόσπιτα τοῦ Μπρίτζ, ἐπροχωροῦσαν σιγὰ-σιγά, διότι ἐκεῖ ἡ Λιάνα ἐπήγαινε συχνὰ κ' ἐπεσκέπτετο τοὺς δυστυχισμένους καὶ φτωχοὺς διὰ νὰ τοὺς δώσῃ φαγώσιμα ἢ νὰ τοὺς πῇ ὀλίγα καλὰ λόγια, καὶ καθὼς ἐπερνοῦσαν ἐρωτοῦσε γιὰ τὸν ἕνα καὶ τὸν ἄλλον γνωστόν της...

Ὅταν ἔφθασαν εἰς τὰ τελευταῖα σπίτια τοῦ Μπρίτζ, ἡ Λιλὴ εἶπε τῆς Λιάνας:

—Προχθὲς μ' ἐρωτούσατε ποῦ μένει ἡ κυρία Νέφτον. Νά, ἐδῶ εἶναι τὸ σπίτι της.

Τῆς ἔδειξε ἕνα χαμηλὸ σπιτάκι χτισμένο μὲ κόκκινα τοῦβλα, ὅπως εἶναι τὰ περισσότερα σπίτια τοῦ Μπρίτζ. Στὰ κλειστὰ τζάμια ἐκρέμονταν ὁλόλευκοι καθαροὶ μπερντέδες ἀπὸ μουσελίνα... Τὴν στιγμὴν ποῦ ἐπερνοῦσε τὸ ἁμάξι των, μιὰ γυναῖκα ἐπρόβαλε στὸ κατώφλι. Μὲ μίαν αὐθόρμητον σχεδὸν κίνησιν ἡ Λιάνα ἐσταμάτησε τὸ ἄλογο, καὶ ἔσκυψεν ὀλίγον:

—Ἐσεῖς εἶσθε ἡ κυρία Νέφτον; ἐρώτησε τὴν γυναῖκα, ποῦ τὴν ἐχαιρετοῦσε μὲ σεβασμό:

—Μάλιστα, μίς.

Ἦταν μία ὑψηλὴ ἀδύνατη γυναῖκα, μὲ νοικοκυρεμένο ντύσιμο. Τὸ μαῦρο μάλλινο φόρεμά της, φόρεμά της, ἦτο ὁλοκάθαρο. Καὶ τὰ σταχτιὰ μαλλιά της ἦταν θαυμάσια χτενισμένα.

—Εἶμαι πολὺ εὐτυχής, ποῦ σᾶς βλέπω, κυρία Νέφτον, εἶπεν ἡ Λιάνα μ' ἐγκαρδιότητα. Θὰ ἤθελα νὰ μάθω ἀπὸ σᾶς μερικὰ πράγματα γιὰ τὴν θεία μου, ποῦ δὲν ἐγνώρισα καὶ ποῦ ἡ ἀνάμνησίς της μᾶς περιβάλει. Φαντάζομαι ὅτι θὰ ὑπέφερε πολύ, καὶ γι' αὐτὸ θὰ μοῦ ἄρεσε νὰ τὴν εἶχα γνωρίσει.

Τὰ γκρίζα μάτια τῆς κυρίας Νέφτον ἐκύτταζαν τὴν Λιάνα, σὰν νὰ ἤθελαν νὰ διαβάσουν ἕως μέσα στὴν ψυχή της... Ὕστερα ἀπὸ λίγο ἀπεκρίθη μὲ ἠρεμίαν:

—Πράγματι, δεσποινίς, παρ' ὅλην τὴν μεγάλην περιουσίαν της ἡ μυλαίδη εἶχε πολὺ ὀλίγας εὐτυχεῖς στιγμὰς στὴ ζωή της. Ἤμουνα εἰς τὴν ὑπηρεσίαν της ἀπὸ τὰ πρῶτα χρόνια τοῦ γάμου της καὶ παρηκολούθησα ὅλας τὰς θλίψεις της... Ἡ καϋμένη ἡ λαίδη Ἄννα! ἐψιθύρισε μὲ λυγμούς.

Μία ἀκατανίκητος συγκίνησις ἐσκορπίσθηκε ξαφνικὰ στὴν ψυχρὰν φυσιογνωμίαν της. Ἀλλὰ ἦταν μιὰ περαστικὴ λάμψις. Ἡ κυρία Νέφτον ἐπανέκτησεν ἀμέσως τὴν ψυχραιμίαν της:

—Εἶμαι εἰς τὴν διάθεσίν σας γιὰ ὅ,τι μὲ θελήσετε... Καὶ ἐν πρώτοις, δεσποινίδες μου, θέλετε νὰ σᾶς φιλοξενήσω γιὰ ὀλίγα λεπτά;

—Πολὺ εὐχαρίστως, ἀπεκρίθη ἡ Λιάνα ἀφοῦ πρῶτα συνεβουλεύθη μὲ τὴν ματιά της τὴν Λιλή. Δὲν εἴμεθα πολὺ βιαστική, γιατὶ δὲν μᾶς περιμένουν πρὸ τοῦ γεύματος.

Κατέβηκε πρώτη ἡ Λιάνα ἀπὸ τὸ ἁμάξι καὶ ἐβοήθησε κατόπιν καὶ τὴν Λιλή. Ἡ Σουζάνα Νέφτον, ἀφοῦ ἔδεσε τὸ ἄλογο σ' ἕναν κρίκο ποῦ ἦταν στηριγμένος στὸν τοῖχο, ὡδήγησε τὶς κοπέλλες δι' ἑνὸς φρεσκοπλυμένου διαδρόμου εἰς ἕνα μικρὸ δωμάτιον ὑποδοχῆς, ὅπου τὸ μάτι θαμπώνονταν ἀπὸ τὴν καθαριότητα. Ὅλα ἔλαμπαν, ἔπιπλα θερμάστρα, μπερντέδες, ἀκόμη καὶ τὸ πράσινο ξύλινο κλουβὶ ὅπου ἐκελαϊδοῦσαν δύο ζευγάρια πουλάκια.

—Καθῆστε, δεσποινίδες, εἶπεν ἡ κυρία Νέφτον, προσφέροντας δύο πολυθρόνες. Θὰ ἐπιθυμοῦσα ἀπὸ καιρὸ νὰ σᾶς γνωρίσω, μὶς Ζουλιάνα. Ἀγαποῦσα παρὰ πολὺ τὴν μητέρα σας.

—Εἶναι ἀλήθεια, εἴχατε γνωρίσει τὴν ἀγαπημένη μου μαμᾶ, ἀφοῦ εἴσασθε ἀπὸ χρόνια στὸ σπίτι τῆς λαίδης Φήλ! Ἔτσι εἶναι καλά, γιατὶ θὰ μπορέσετε νὰ μοῦ μιλήσετε γιὰ τὴν παιδική της ἡλικία, γιὰ τὴν νεότητά της... Κατοικούσατε πάντοτε εἰς τὸ Ἄλσεμ-Πάρκ;

—Ὢ! ὄχι, δεσποινίς! Ἡ λαίδη Φήλ, μόλις ἔμεινε χήρα, ἐπῆγε κ' ἔμεινε πολὺν καιρὸν στὸ Λονδῖνο, ὕστερα στὸ Ὑόρκ, κ' ἐπειδὴ δὲν τὴν ἐσήκωνε τὸ κλίμα ἐκεῖ, ξαναγύρισε στὸ Ἄλσεμ-Πάρκ, ὅπου κατοικοῦσεν ἔξη μῆνες τὸν χρόνο ὅταν ἀκόμη ἔζουσεν ὁ σὲρ Τζών. Ἡ μὶς Μαίρη ἦταν περίπου δέκα πέντε χρονῶν τὴν ἐποχὴν ἐκείνην, ἡ μὶς Μπέση δεκαέξ. Ποτὲ δὲν εἶχα ἐγκαταλείψει τὴν θείαν των ἀπὸ τῆς ἡμέρας ποῦ μικρὰ ἀκόμη κορίτσια, τὰ ἐπῆρεν ἡ λαίδη Ἄννα ἀπὸ τὸ σπίτι ὅπου ἀπέθανεν ἡ μητέρα των.

—Τότε λοιπὸν γιατί ἐπῆλθεν αὐτὴ ἡ ρῆξις; Ἡ λαίδη Φήλ, ἀφοῦ ἐμεγάλωσε τὶς ἀνεψιές της ἔπρεπε νὰ τὰς ἀγαπάῃ.

Ἡ κυρία Νέφτον ἔμεινε σκεπτική. Τὸ πρόσωπόν της ἐσκυθρώπασε.

—Τ' ἀγαποῦσε, ἀλήθεια, σὰν παιδιά της... Ἀλλὰ πολλὲς φορὲς παρεσύρετο ἀπὸ τὴν εὐπιστία της, καὶ τὸν θυμόν της. Ἐπίστευε σὲ κάποια πληροφορία, ποῦ τῆς ἔδωσαν σχετικῶς μὲ τὴν νεωτέραν της ἀνεψιὰ κ' ἐδήλωσεν ὅτι δὲν ἤθελε νὰ τὴν ξαναϊδῇ ποτέ της.

—Καὶ ποιὸς ἐπῆγε νὰ τῆς εἰπῇ αὐτὸ τὸ ψέμμα; ἐρώτησεν ἡ Λιάνα τρέμουσα.

Ἡ κυρία Νέφτον ἔσφιξε τὰ χείλη της σὰν νὰ ἤθελε νὰ κρατήσῃ ἕνα μυστικό.

—Δὲν μπορῶ νὰ τὸ πῶ, ἀλλὰ ἴσως τὸ μάθετε μιὰ μέρα... Ἀ! μὶς Ζουλιάνα, μιλούσατε πρὸ ὀλίγου γιὰ τὶς στενοχώριες τῆς ἀγαπημένης μου κυρᾶς μου! Ἔ, λοιπόν, αὐτὴ ἡ ὑπόθεσις τῆς ἐπροξένησε τὴν μεγαλύτερη θλῖψι... ἀλλὰ τὸ σκληρότερο γι' αὐτὴν ἦταν ὅταν μιὰ μέρα ἀνεγνώρισε τὸ λάθος της, ὅταν ἀντελήφθη ὅτι ἠπατήθη καὶ ὅτι ἡ γλυκειά της Μαίρη ἦταν ἀθῶα.

—Μὰ τότε λοιπὸν γιατί δὲν ἐπανώρθωσε τὸ σφάλμα της; Γιατί δὲν ἐπανέλαβε τὰς σχέσεις της μὲ τὴν μητέρα μου;

—Πράγματι, γιατί δὲν τὸ ἔκαμε τότε; Γιατί;... Γιατί; ἐψιθύρισεν ἡ κυρία Νέφτον μὲ βαθειὰ ἀπόγνωσι. Ἡ λαίδη Φὴλ ἦτο καλή, γενναιόψυχη, ἦτο ἱκανὴ νὰ κάμῃ τὶς μεγαλύτερες θυσίες, ἀλλὰ τὴν κατέστρεφεν αὐτὴ ἡ ἄτυχη ὑπερηφάνεια της!... Ποτὲ δὲν ἤθελε ν' ἀναγνωρίσῃ τὶς ἀδικίες της καὶ ποτὲ δὲν ἀναιροῦσε τὶς ἀποφάσεις της. Ἀλλὰ πόσον ὑπέφερεν ἡ δυστυχισμένη μυλαίδη!... Ἐπιθυμοῦσε πολὺ νὰ σᾶς γνωρίσῃ, μὶς Ζουλιάνα.

—Ὢ! ἀμφιβάλω! ἀπεκρίθη ἡ Λιάνα! Ἀφοῦ δὲν ἀπεφάσιζε νὰ ξαναϊδῇ τὴν μητέρα της, πῶς ἐπιθυμοῦσε νὰ γνωρίσῃ ἐμένα;

—Μὰ εἴσασθε ἡ κόρη τῆς ἀγαπημένης της Μαίρης!... Ἤθελε νὰ σᾶς πάρῃ εἰς τὸ Ἄλσεμ-Πάρκ ἀμέσως μετὰ τὸν θάνατον τῆς κυρίας ντὲ Λενστάϊν, ἀλλὰ ὁ ἰατρὸς Χέλβιλ ὁ ὁποῖος εἶχεν ἤδη ἀναλάβει τὴν κηδεμονίαν σας, ἠρνήθη νὰ σᾶς δώσῃ στὴν λαίδη Φήλ.

—Πῶς!... Τί λέτε, κυρία Νέφτον, εἶπεν ἡ Λιλὴ ἀναπηδῶντας καὶ κυττάζοντας μὲ ἔκπληκτα μάτια τὴν οἰκονόμον. Ποτὲ δὲν εἶχε γίνει λόγος γι' αὐτὸ τὸ ζήτημα. Ποτὲ ἡ λαίδη Φὴλ δὲν ἐζήτησεν ἀπὸ τὸν πατέρα μου τὴν Λιάνα. Ἀσφαλῶς ἀπατᾶσθε.

Ἡ οἰκονόμος ἦτο ἕτοιμη νὰ διαμαρτυρηθῇ, ἀλλὰ διαβάζοντας τὰ ἀθῶα μάτια τῆς Λιλῆς ἀπεκρίθη ἥσυχα:

—Ναί, ἴσως ἀπατῶμαι, μὶς Χέλβιλ. Ἐσεῖς, βέβαια, εἶσθε καλύτερα πληροφορημένη ἀπὸ μένα... Θέλετε νὰ μοῦ κάμετε τὴν τιμὴν νὰ ἐπισκεφθῆτε τὸ περιβολάκι μου;... Δὲν ἔχει σημάνει ἀκόμη δεκάμισυ, ἔχετε καιρό! εἶπεν εἰς τὴν Λιάνα, τὴν ὁποίαν εἶδε νὰ διευθύνῃ τὸ βλέμμα της πρὸς τὸ κρεμαστὸ ὡρολόγι.

(Ἀκολουθεῖ)

Ποιος ἐπισκέπτεται ἐργαστήρια ἐπισκευῆς, ἐργαστήρια κατασκευῆς μηχανῶν κλπ.; ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΣ ζητεῖται διὰ τεχνικὸν εἶδος πρώτης τάξεως. Προσφοραὶ εἰς γερμανικὴν γλῶσσαν εἰς τὴν διεύθυνσιν: Krey et Co, Hamburg 1, Klostertor 3.

ΜΑΧΑΙΡΟΠΗΡΟΥΝΑ
Τῶν μεγαλυτέρων ἀνεγνωρισμένων ἐργοστασίων εἰς σερβίτσια κομπλὲ καὶ μεμονωμένα.
Μεγάλη παρακαταθήκη
Ἐπισκεφθῆτέ μας καὶ συγκρίνατε ποιότητας καὶ τιμάς.
Φ. ΔΙΟΝΑΤΟΣ
236 Φιλελλήνων 236
(Παραπλεύρως Ἀγγλικῆς Ἐκκλησίας)

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν Κορινθίων

πρὸς τὸν Σεβ. Μητροπολίτην των

ΚΟΡΙΝΘΟΣ. (Ταχ)μικὴ ἀντ)σις). Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον τοῦ Δήμου Κορινθίας συγκείμενον ἐκ τῶν κάτωθι ἀναφερομένων μελῶν αὐτοῦ, νόμιμον ἀποτελούντων ἀπαρτίαν, συνῆλθε σήμερον τὴν 25ην Ὀκτωβρίου 1929 ἔτους, ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 5 μ.μ. εἰς ἔκτακτον συνεδρίασιν ἐν τῷ ἐνταῦθα Δημαρχιακῷ Καταστήματι, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Νικολάου Εἰρήνη, συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 3 ἐ. ἔ. προσκλήσεώς του, κοινοποιηθείσης νομίμως καὶ ἐμπροθέσμως εἰς ἕνα ἕκαστον τῶν Δημοτικῶν Συμβούλων καὶ λαβὸν ὑπ' ὄψει του τὴν πρόσκλησιν τοῦ Προέδρου καὶ τὴν πρότασιν τοῦ κ. Δημάρχου, προτείναντος ὅπως, εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην μας, διὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν στοργήν, ἣν ἐπεδείξατο καὶ ἐπιδεικνύει καὶ τοὺς ἀτρύτους κόπους, οὓς κατέβαλε καὶ καταβάλλει διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς πόλεώς μας καὶ ἐν γένει τὴν ἀνακούφισιν καὶ πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τῶν σεισμοπαθῶν, ἐγχειρίσωσιν αὐτῷ περγαμηνήν, ἔχουσαν ὡς κατωτέρω. Καὶ συσκεψάμενον — ἀποφαίνεται ὁμοφώνως: Ἐγκρίνει, ὅπως, εἰς ἔνδειξιν εὐγνωμοσύνης πρὸς τὸν Σεβασμιώτατον Μητροπολίτην, διὰ τὸ ἐνδιαφέρον καὶ τὴν στοργήν, ἣν ἐπεδείξατο καὶ ἐπιδεικνύει καὶ τοὺς ἀτρύτους κόπους, οὓς κατέβαλε καὶ καταβάλλει διὰ τὴν ἀνοικοδόμησιν τῆς πόλεως Κορίνθου καὶ ἐν γένει τὴν ἀνακούφισιν καὶ πλήρωσιν τῶν ἀναγκῶν τῶν σεισμοπαθῶν, ἐγχειρίσωσι μετὰ τοῦ κ. Δημάρχου Αὐτῷ περγαμηνήν, ἔχουσαν οὕτω:

ΑΡΧΙΕΡΕΙ ΔΑΜΑΣΚΗΝΩ
ΟΤΡΗΡΩ ΘΕΡΑΠΟΝΤΙ ΘΕΟΥ Τ' ΑΝ-
(ΘΡΩΠΩΝ ΤΕ
ΧΕΙΡΙ Δ' ΑΡΧΟΝΤΟΣ ΗΛΙΟΠΟΥΛΟΥ
ΠΟΛΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ ΧΑΡΙΤΑΣ ΕΙΔΥΙΑ
ΤΑΔΕ ΓΡΑΜΜΑΤ' ΑΝΑΤΙΘΗΣΙΝ
ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΘΕΜΕΛΙΟΥ ΛΙΘΟΥ
κζ' ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ ΕΤΟΥΣ αϡκθ'.

τὴν 27ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 6 1)2 μ.μ. καὶ ἀνατίθησι τῷ Προέδρῳ τὴν περαιτέρω ἐνέργειαν.

Ἐγένετο καὶ ἀπεφασίσθη ἐν Κορίνθῳ αὐθημερόν.

Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον

Ὁ Πρόεδρος: ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΕΙΡΗΝΗΣ. Τὰ μέλη: Ἀντώνιος Ἀντωνόπουλος, Ἰωάννης Λαρισινός, Λουκᾶς Περτεπές, Ἀθανάσιος Γεωργίου, Κωνστ. Σωτηρόπουλος, Νικόλαος Κωνσταντᾶτος, Χρῆστος Σκουτέρης, Κωνστ. Ἀθανασόπουλος, Φώτιος Χελιώτης, Σωτήριος Τζαβέλλας, Παναγιώτης Κωστόπουλος, Κωνσταντῖνος Τσέλιος, Γκίκας Θεοδωρόπουλος, Παναγιώτης Κοτσερώνης. Ὁ Γραμματεύς: Εὐάγγ. Θεοδώρου.

Αἱ κοινοτικαὶ ἐκλογαὶ ἐν Ναυπάκτῳ

ΝΑΥΠΑΚΤΟΣ, 2 Νοεμβρίου.— Κατόπιν μακρῶν παρελκύσεων ἐκ μέρους τῆς ἰσχυούσης πολιτικῆς μερίδος ἐγένοντο σήμερον αἱ τελειωτικαὶ κοινοτικαὶ ἀρχαιρεσίαι. Ἐξελέγησαν πρόεδρος τῆς κοινότητος ὁ κ. Παν. Νόβας, πρώην τοιοῦτος, καὶ ἀντιπρόεδρος ὁ κ. Δημ. Ροντήρης, ἀμφότεροι ἀντιβενιζελικοί.

ΘΕΡΑΠΕΥΤΗΡΙΟΝ Ο "ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΜΟΣ,,

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΓΟΝΕΙΣ

Ἀνακοινοῦται ὅτι ἐν τῷ Παιδιατρικῷ Ἰατρείῳ τοῦ «Εὐαγγελισμοῦ» διενεργεῖται ἑκάστην Τρίτην, Πέμπτην καὶ Σάββατον, ὥρᾳ 11 1)2—12 1)2 ἀντιδιφθεριτικὸς ἐμβολιασμός.

(Ἐκ τοῦ Θεραπευτηρίου)

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

[Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων, περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα Ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους εἰς τὸ Τμῆμα Ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.]

κ. Γ. Δημητρούλιαν, Δομοκόν.—Ἡ αἴτησίς σας ἐπρωτοκολλήθη μὲ ἀριθμὸν Ὑπουργείου Προνοίας 87221)1-1-29. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν.

κ. Γ. Μουροῦκον, Θεσσαλονίκην. — Ὁ φάκελλός σας διεβιβάσθη εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 72172) 23-9-29 ἐγγράφου ὑπουργείου Προνοίας. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὴν ὑπόθεσιν.

κ. Γ. Τσόγκαν, Γύθειον. — Τὰ δικαιολογητικά σας ἐστάλησαν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς κοινότητός σας, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 77045)25-10-29 ἐγγράφου ὑπουργείου Προνοίας.

κ. Θωμ. Εὐστρατίου, Θεσσαλονίκην. — Ἐπὶ τῆς ὑποθέσεώς σας διημείφθη ἀλληλογραφία μὲ διαφόρους ἀρχάς. Ἀρκούμεθα ὅμως νὰ σᾶς δώσωμεν τὰ στοιχεῖα τῆς τελευταίας ἐνεργείας. Τὸ ὑπουργεῖον Προνοίας διεβίβασε τὴν σχετικὴν ἀλληλογραφίαν εἰς τὸ Ἐλεγκτικὸν Συνέδριον, διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 66071)12-9-29 ἐγγράφου. Θὰ παρακολουθήσωμεν τὸ ζήτημα.

κ. Εὐαγ. Ρετζέπη, Θεσ)νίκην. — Τὸ συμβούλιον ἐνέκρινε τὴν αἴτησίν σας διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 67716)5-10-29 ἀποφάσεώς του. Τὸ σχετικὸν δίπλωμα θὰ σᾶς σταλῇ ἐντὸς τῶν ἡμερῶν.

κ. Ἀστ. Δρίζην, Θεσ)νίκην. — Ἡ αἴτησίς σας ἀπερρίφθη διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 66633 ἀποφάσεως τοῦ συμβουλίου.

κ. Τ. Γαϊτ., Ἀμαλιάδα.—Μία ἐγκύκλιος δὲν ἠμπορεῖ ποτὲ νὰ καταργήσῃ νόμον. Κατὰ τὸν νόμον λοιπόν, ἀπαιτεῖται τριετὴς ὑπηρεσία εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν. Παράβασις τοῦ νόμου ἑπομένως ἐὰν ἐγένετο, ἔγινεν ἐκ μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὁ ὁποῖος ἂν παραιτεῖται τριετὴς ὑπηρεσία εἰς τὸν αὐτὸν βαθμόν. Παράβασις τοῦ νόμου ἑπομένως ἐὰν ἐγένετο, ἔγινεν ἐκ μέρους τοῦ ἐνδιαφερομένου, ὁ ὁποῖος ἂν παρασκαλίσῃ τὰ πράγματα —πρᾶγμα ποῦ τοῦ συνιστῶμεν νὰ τὸ ἀποφύγῃ— κινδυνεύει νὰ διωχθῇ καὶ ποινικῶς, ὡς παραβὰς τὸν νόμον. Δι' ἐπιστολῆς δὲν ἀπαντῶμεν.

κ. Γ. Α. Γιαλ., Καλάμας. — Δὲν ξέρει κανεὶς ἀκόμη τίποτε τὸ ὁριστικὸν γι' αὐτὰ τὰ πράγματα. Τὸ νομοσχέδιον ὑπέστη καὶ ὑφίσταται πολλὰς τροποποιήσεις. Ἀφῆστε νὰ δημοσιευθῇ καὶ βλέπομεν. Δι' ἐπιστολῆς δὲν ἀπαντῶμεν.

κ. Θ. Μανιάτην, Φιλιατρά.— Ἀποστέλλομεν αἰτηθέντα κανονισμόν.

Παρακαλοῦνται οἱ αἰτοῦντες διαφόρους κανονισμούς, καθὼς καὶ οἱ ἀποστέλλοντες δικαιολογητικὰ πρὸς κύρωσιν ἢ αἰτοῦντες ἔκδοσιν διαφόρων ἀντιγράφων πράξεων νὰ μᾶς ἀποστέλλουν καὶ τὰ ἀνάλογα γραμματόσημα διὰ τὴν ταχυδρόμησιν τῶν ἐντύπων ἢ δικαιολογητικῶν.

ΕΠΙ ΤΗΣ ΠΡΟΣΚΛΗΣΕΩΣ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΓΕΝ. ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΑΝΩΝ. ΠΕΙΡΑΪΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΕΩΝ

Προκειμένου κατὰ τὴν προσεχῆ ἔκτακτον γενικὴν συνέλευσιν τῆς 15ης Νοεμβρίου 1929 τῆς Ἀνων. Πειραϊκῆς Ἑταιρείας Ἐπιχειρήσεων νὰ συζητηθῶσιν ὕψιστα συμφέροντα τῶν μετόχων κατόπιν τῆς ἐπιδιώξεως ὑπὸ τοῦ νέου Διοικ. Συμβουλίου τῆς τροποποιήσεως τοῦ Καταστατικοῦ καὶ τῆς, καθὼς διαδίδεται, δημιουργίας πολυδαπάνων θέσεων καὶ τῆς δεσμεύσεως τῆς Ἑταιρείας διὰ δεκαετοῦς συμβάσεως ἐπιβαρυνούσης ταύτην μὲ ἔξοδα ἑκατομμυρίων δραχμῶν, παρακαλοῦνται οἱ κ.κ. μέτοχοι τῆς εἰρημένης Ἑταιρείας καὶ δὴ οἱ μέχρι τοῦδε ἀμελοῦντες νὰ παρίστανται εἰς τὰς γενικὰς συνελεύσεις, νὰ σπεύσωσι καὶ καταθέσωσι μέχρι τῆς 10ης Ν)βρίου τὰς μετοχὰς ἵνα παρασταθῶσι κατὰ τὴν γενικὴν συνέλευσιν αὐτοπροσώπως πρὸς ὑποστήριξιν τῶν δικαίων αὐτῶν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ Σ. ΙΩΑΝΝΙΔΗΣ
Μέτοχος τῆς Α. Ε.
Πειραϊκῶν Ἐπιχειρήσεων

ΖΗΤΕΙΤΑΙ παρὰ τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας τῆς Λίμνης Κωπαΐδος διὰ τὰ ἐν Ἁλιάρτῳ γραφεῖα αὐτῆς σχεδιαστὴς πρώτης τάξεως, πεπειραμένος δι' οἰκοδομάς, ἀρδευτικά, διοχετευτικὰ καὶ τεχνικὰ ἐν γένει ἔργα, γνώστης τῆς Ἀγγλικῆς καὶ Ἑλληνικῆς γλώσσης. Παραχωρεῖται δωρεὰν κατοικία ἄνευ ἐπίπλων ἐν Ἁλιάρτῳ, θέρμανσις καὶ φωτισμός. Αἰτήσεις τῶν ἐνδιαφερομένων συντεταγμέναι εἰς Ἀγγλικὴν γλῶσσαν, ἐν αἷς ν' ἀναφέρηται ἡ ὑπηκοότης τοῦ αἰτοῦντος, ἡ ἡλικία, ἡ οἰκογενειακὴ κατάστασις, ἡ αἰτουμένη ἀντιμισθία, τὰ προσόντα μετὰ συνημμένων ἀντιγράφων πιστοποιητικῶν, δέον ν' ἀπευθυνθῶσι πρὸς τὴν Γενικὴν Διεύθυνσιν αὐτῆς εἰς Ἁλίαρτον.

AMERICAN EXPORT LINES
THE EXPORT STEAMSHIP CORPORATION
NEW YORK

Τὸ ἀ)π «EXECUTIVE» ἀναμένεται ἐνταῦθα τὴν 15ην Νοεμβρίου πρὸς φόρτωσιν κατ' εὐθεῖαν διὰ Ν. Ὑόρκην.
Τὸ ἀ)π «EXAMINER» προερχόμενον ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀφικνεῖται ἐνταῦθα τὴν 4ην Νοεμβρίου.
Τὸ ἀ)π «EXBROOK» προερχόμενον ἐκ Νέας Ὑόρκης ἀφικνεῖται ἐνταῦθα τὴν 14ην Νοεμβρίου.

ΤΑΚΤΙΚΑΙ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΝΕΑΣ ΥΟΡΚΗΣ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ
ΔΙΑ ΠΕΙΡΑΙΑ ΤΗΝ 5ην, 15ην ΚΑΙ 25ην ΕΚΑΣΤΟΥ ΜΗΝΟΣ

Τὸ ἀ)π «EXIRIA» τὴν 5ην Νοεμβρίου.
» «EXMOUTH» τὴν 15ην Νοεμβρίου
» «EXTAVIA» τὴν 25ην Νοεμβρίου.

AMERICAN EXPORT LINES
Μέγαρον Γαβριὴλ — ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ — Ἀριθμὸς Τηλεφ. 6—06.

ΚΑΙ ΕΦΕΤΟΣ
ΥΠΕΡΕΧΟΜΕΝ ΕΙΣ ΠΟΙΟΤΗΤΑΣ ΚΑΙ ΣΧΕΔΙΑ
ΙΩΑΝ. ΑΗΔΟΝΟΠΟΥΛΟΣ & ΥΙΟΙ
ΠΑΡΕΛΗΦΘΗ ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΛΛΟΓΗ ΧΕΙΜΕΡΙΝΩΝ ΝΤΕΜΙ-ΣΑΙΖΟΝ
ΩΣ ΚΑΙ ΠΑΛΤΩΝ
ΠΩΛΗΣΙΣ ΧΟΝΔΡΙΚΗ
ΚΟΛΟΚΟΤΡΩΝΗ 62
ΠΩΛΗΣΙΣ ΛΙΑΝΙΚΗ
ΑΙΟΛΟΥ 46

Η ΑΜΥΝΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΣΟΒΙΕΤ

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ ΠΟΛΩΝΙΑΣ ΚΑΙ ΡΟΥΜΑΝΙΑΣ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΚΑΙ ΑΙ ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΖΑΛΕΣΚΥ

ΑΙ ΜΕΙΟΝΟΤΗΤΕΣ ΚΑΙ ΤΟ ΑΜΕΤΑΒΛΗΤΟΝ ΤΩΝ ΣΥΝΘΗΚΩΝ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, Ὀκτώβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Πολωνίας εὑρίσκεται ἀπὸ χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὴν ρουμανικὴν πρωτεύουσαν. Ἦλθε νὰ ἀνταποδώσῃ τὴν ἐπίσκεψιν τὴν ὁποίαν ὁ κ. Μιρωνέσκου ἔκαμε κατ τὰς ἀρχὰς τοῦ παρελθόντος Μαρτίου εἰς Βαρσοβίαν.

Αἱ πολωνικαὶ σημαῖαι κυματίζουν ὑπὸ τὸν συννεφώδη οὐρανὸν τοῦ Βουκουρεστίου μαζὶ μὲ τὰς ρουμανικὰς εἰς τὰς κυριωτέρας ἀρτηρίας τῆς πόλεως καὶ τὰ κλειστὰ αὐτοκίνητα μεταφέρουν βιαστικὰ τοὺς ἐπισήμους ἀπὸ τῆς πολωνικῆς πρεσβείας εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ ἀπὸ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὰ Ἀνάκτορα καὶ εἰς τὴν ἕδραν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὅπου λαμβάνουν χώραν ἀκροάσεις, δεξιώσεις, γεύματα, ὑποδοχαὶ καὶ ἐκφωνοῦνται αἱ σχετικαὶ φιλόφρονες προσφωνήσεις.

Τὰ πάντα γίνονται μὲ ἠλεκτρικὴν ταχύτητα. Ὁ κ. Ζαλέσκυ πρέπει νὰ ἀναχωρήσῃ αὔριον εἰς Βαρσοβίαν.

Κατὰ τὰς συνομιλίας, τὰς ὁποίας ἔσχε μὲ τὸν πρόεδρον τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου κ. Μανίου καὶ τὸν Ρουμᾶνον συνάδελφόν του κ. Μιρωνέσκου δὲν εἶχε τίποτε τὸ ἐξαιρετικὸν νὰ συζητήσῃ.

Ο ΚΟΙΝΟΣ ΕΧΘΡΟΣ

Ἡ Ρουμανία καὶ ἡ Πολωνία εὑρίσκονται εἰς ἀρίστας σχέσεις. Συνδέονται διὰ στρατιωτικῆς καὶ πολιτικῆς συμμαχίας, ἡ ὁποία χρονολογεῖται ἀπὸ τοῦ 1921 καὶ ἔχουν ἕνα κοινὸν ἐχθρόν: τὴν Σοβιετικὴν Ρωσσίαν.

Μία ἐλαφρὰ δυσαρέσκεια, ἡ ὁποία ἐγεννήθη μεταξὺ τῶν δύο κρατῶν κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον ἀνήκει πλέον εἰς τὴν ἱστορίαν.

Ὁ κ. Ζαλέσκυ εἶχε δεχθῇ ἐν Βαρσοβίᾳ κατὰ τὰς ἀρχὰς Μαρτίου τὸν κ. Μιρωνέσκου. Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ Πολωνοῦ ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν ἀνεμένετο ἐνταῦθα κατὰ τὸν παρελθόντα Μάϊον. Ὁ κ. Ζαλέσκυ ὅμως εἶχε μεταβῇ τότε εἰς Βουδαπέστην, ἀναβαλὼν τὸ ταξείδιόν του εἰς Βουκουρέστιον δι' εὐθετώτερον χρόνον. Ἐπείγετο νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Βαρσοβίαν, ὅπου ἔπρεπε νὰ ὑποδεχθῇ τὸν κ. Γκράντι καὶ κατόπιν νὰ ἀναχωρήσῃ εἰς Μαδρίτην, ὅπου συνήρχετο τότε ἡ Συνδιάσκεψις τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν, ἡ ὁποία ἐπρόκειτο νὰ συζητήσῃ τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων. Τὸ πρᾶγμα τότε εἶχε ψυχράνει ὀλίγον τοὺς ρουμανικοὺς κύκλους, καίτοι εἶχε δοθῇ μία λαμπρὰ ἐξήγησις εἰς αὐτό: Ὁ κ. Ζαλέσκυ εἶχεν ἐπισκεφθῇ κατὰ πρῶτον τὴν Οὐγγαρίαν ἵνα δυνηθῇ νὰ συζητήσῃ κατόπιν μετὰ τῆς συμμάχου Ρουμανίας ἐπὶ συγκεκριμένων δεδομένων.

Ὅπως καὶ ἂν ἔχουν τὰ πράγματα καὶ ἐν ᾗ περιπτώσει εἶναι ἀληθὲς ὅτι ἡ Πολωνία εἶχε σκεφθῇ πρὸς στιγμὴν νὰ προσχωρήσῃ εἰς ἕνα νέον πολιτικὸν ἀστερισμὸν μετὰ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Οὐγγαρίας, εἰς τὸν ὁποῖον ἐσκέπτετο κατόπιν νὰ προσελκύσῃ καὶ τὴν Ρουμανίαν, ὁ κ. Ζαλένσκυ φαίνεται ὅτι σήμερον ἐγκατέλειψε τὸ σχέδιον τοῦτο καὶ ἡ Πολωνία δύναται νὰ θεωρῆται μία ἀπὸ τὰς μᾶλλον πιστὰς συμμάχους τοῦ βασιλέως Μιχαήλ.

Κατὰ τὴν προσφώνησιν, τὴν ὁποίαν ἀπηύθυνε πρὸς τὸν κ. Μιρωνέσκου εἰς τὸ γεῦμα, τὸ ὁποῖον ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Ρουμανίας παρέθεσε τὴν ἡμέραν τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Ζαλέσκυ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ὁ Πολωνὸς διπλωμάτης εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Δράττομαι μετὰ χαρᾶς τῆς εὐκαιρίας ταύτης, κύριε Ὑπουργέ, ἵνα σᾶς ἐπαναλάβω ἀκόμη μίαν φορὰν ὅτι ἡ φιλία καὶ ἡ πολιτικὴ συμμαχία, διὰ τῆς ὁποίας συνδέονται αἱ χῶραι ἡμῶν, ἀνταποκρίνονται ὄχι μόνον πρὸς ἓν βαθὺ αἴσθημα τοῦ πολωνικοῦ καὶ τοῦ ρουμανικοῦ λαοῦ, ἀλλὰ πηγάζουν ἐπίσης ἐκ τῶν ἐπιβεβλημένων ἀναγκῶν τῆς ζωῆς. Αὗται εἶναι ὄντως αἱ μεγαλύτεραι ἐγγυήσεις διὰ τὴν διατήρησιν τῆς εἰρήνης, καρποὶ ἡρωϊκῶν ἀγώνων, οἵτινες μᾶς ἐπιβάλλουν νὰ ἀγρυπνῶμεν διὰ τὴν διατήρησιν τῶν συνθηκῶν.»

«Δὲν ἀποτελεῖ τοῦτο —γράφει ἡ ἐφημερὶς «Ἀντεβέρουλ»— μίαν ἀπάντησιν εἰς τὸν τύπον τῆς Βουδαπέστης, ὁ ὁποῖος ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς ἐπισκέψεως τοῦ κ. Ζαλέσκυ εἰς τὴν οὐγγρικὴν πρωτεύουσαν διετυμπάνισεν ὅτι ἡ Πολωνία θὰ ὑποστηρίξῃ τὴν Οὐγγαρίαν εἰς τὰς προσπαθείας αὐτῆς ὅπως ἐπιτύχῃ τὴν ἀναθεώρησιν τῆς συνθήκης τοῦ Τριανόν;»

Ἀλλὰ καὶ ἡ Ρουμανία ἔχει ὑποχρεώσεις πρὸς τὴν Πολωνίαν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι ὅταν ὁ κ. Μιρωνέσκου μετέβη εἰς Βαρσοβίαν, ἐλέχθη ὅτι εἶχε μεταβῇ διὰ νὰ ἐκφράσῃ εἰς τὴν Πολωνίαν τὰς εὐχαριστίας τῆς Ρουμανικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν στάσιν τὴν ὁποίαν ἐτήρησε κατὰ τὴν γενομένην εἰς αὐτὴν ἐκ μέρους τῶν Σοβιὲτ πρότασιν περὶ ὑπογραφῆς τοῦ Συμφώνου Λιτβίνωφ. Ἡ Πολωνία ἐζήτησε τότε ἀπὸ τὴν Ρωσσίαν ὅπως τὸ σύμφωνον ὑπογραφῇ καὶ ἀπὸ τὴν Ρουμανίαν. Ἦτο μία ἱκανοποίησις διὰ τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Βουκουρεστίου, τὴν ὁποίαν ὁ κ. Μανίου ἐξετίμησε.

ΤΟ ΝΕΟΝ ΣΥΜΦΩΝΟΝ

«Τὸ μέλλον τοῦ πολιτισμοῦ ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς διατηρήσεως τῆς εἰρήνης».

Αὐτὴ εἶναι ἡ ἀρχὴ τῆς ἐξωτερικῆς των πολιτικῆς ἀπέναντι τῶν γειτόνων αὐτῶν τῆς Ἀνατολῆς καὶ τῆς Δύσεως καὶ αὐτὴ εἶναι ἡ κυριαρχοῦσα φράσις εἰς ὅλους τοὺς λόγους τοὺς ὁποίους ἐξεφώνησαν τόσον οἱ Πολωνοὶ διπλωμάται καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῶν ἐπισήμων δεξιώσεων.

Καὶ διὰ νὰ λάβῃ οὐσιαστικωτέραν μορφὴν ὁ φιλειρηνισμὸς τῶν δύο κρατῶν, ἐπεγράφη χθὲς εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν καὶ τὸ σχετικὸν «σύμφωνον διαιτησίας καὶ συνδιαλλαγῆς» πενταετοῦς διαρκείας.

Θὰ ἦτο ὅμως οὐσιαστικὴ παράλειψις ἐὰν δὲν ἐγίνετο λόγος περὶ τῶν οἰκονομικῶν σχέσεων τῆς Ρουμανίας μὲ τὴν Πολωνίαν καὶ περὶ μερικῶν ζητημάτων οἰκονομικῆς φύσεως, τὰ ὁποῖα συνεζητήθησαν μεταξὺ τῶν Πολωνῶν καὶ τῆς Ρουμανίας μὲ τὴν εὐκαιρίαν αὐτήν.

Μὲ τὰς σημερινὰς πολιτικὰς σχέσεις τῶν δύο κρατῶν, τὰ μᾶλλον ἐνδιαφέροντα ζητήματα εἶναι προφανῶς οἰκονομικῆς φύσεως. Τὸ μόνον, ἄλλωστε, ζήτημα, ἐπὶ τοῦ ὁποίου ὑπάρχουν ἀκόμη μερικαὶ δυσκολίαι πρὸς ἐπιτυχίαν πλήρους συνεννοήσεως εἶναι τὸ ζήτημα τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως. Ἡ σύμβασις αὐτή, διὰ τὴν σύναψιν τῆς ὁποίας διεξάγονται ἀπὸ ἀρκετοῦ χρόνου διαπραγματεύσεις, ἐπρόκειτο νὰ ὑπογραφῇ εἰς τὴν Βαρσοβίαν κατὰ τὸν παρελθόντα Αὔγουστον, διότι ἡ Ρουμανία εἶχε ψηφίσει ἤδη τὸ νέον τελωνειακὸν δασμολόγιον καὶ τὸν νόμον περὶ ἐλευθέρων ζωνῶν.

Οἱ δύο οὗτοι ρουμανικοὶ νόμοι μεγάλως ἐνδιαφέρουν τὴν Πολωνίαν διὰ τὸ διαμετακομιστικόν της ἐμπόριον καὶ τὰς συναλλαγὰς αὐτῆς μετὰ τῆς Ρουμανίας. Ἡ ὑπογραφὴ τῆς συμβάσεως ἀνεβλήθη λόγῳ δυσκολιῶν αἱ ὁποῖαι ἀνεφύησαν τὴν τελευταίαν στιγμήν. Ἡ Πολωνία ἐζήτησε νὰ γίνῃ χρῆσις τῆς νέας ρήτρας περὶ προμηθείας ὡρισμένων προϊόντων πολωνικῆς προελεύσεως.

Ἡ ἐπίσκεψις τοῦ κ. Ζαλέσκυ συνετέλεσε, φαίνεται, εἰς τὴν ἐξομάλυνσιν καὶ τῶν τελευταίων δυσκολιῶν, διότι ἀνεκοινώθη ὅτι εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν ἐμονογραφήθη χθὲς καὶ τὸ σχέδιον τῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως, ἡ ὁποία θὰ ὑπογραφῇ τὸν Νοέμβριον.

ΟΠΩΣ ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ

Τὸ τελευταῖον ζήτημα, τὸ ὁποῖον ἀπετέλεσεν ἀντικείμενον συνομιλιῶν μεταξὺ τοῦ κ. Ζαλέσκυ καὶ τοῦ κ. Μιρωνέσκου, εἶναι τὸ ζήτημα τῶν πολωνικῶν κτημάτων. Οἱ Πολωνοὶ γαιοκτήμονες, ἐγκατεστημένοι εἰς Βεσσαραβίαν καὶ Βουκοβίναν, ὑπέστησαν τὴν τύχην ὅλων τῶν ξένων ἰδιοκτητῶν. Εἶδον τὰς γαίας των ἀπαλλοτριουμένας καθ' ὁλοκληρίαν καὶ ἔλαβον ὡς ἀποζημίωσιν οὔτε τὸ ἓν ἑκατοστὸν τῆς πραγματικῆς ἀξίας τῆς περιουσίας των. Βεβαίως δὲν ἦσαν οὗτοι τὰ μόνα θύματα τῆς ἀγροτικῆς μεταρρυθμίσεως τῆς Ρουμανίας, εὑρίσκονται ὅμως καὶ αὐτοί, ὅπως καὶ οἱ Ἕλληνες γαιοκτήμονες, εἰς μειονεκτικὴν θέσιν τόσον ἀπέναντι τῶν Ρουμάνων γαιοκτημόνων, εἰς τοὺς ὁποίους ἀφέθη ἓν μέρος τῆς ἀγροτικῆς των περιουσίας ὅσον καὶ ἀπέναντι τῶν Γάλλων, Ἄγγλων καὶ Ἰταλῶν ὑπηκόων, οἱ ὁποῖοι ἀπεζημιώθησαν εἰς χρυσόν.

Δὲν εἶναι γνωστὸν ἀκόμη τί ἐπέτυχεν ὑπὲρ τῶν συμπατριωτῶν των γαιοκτημόνων ὁ Ζαλέσκυ, γνωρίζω ὅμως ἐξ ἀσφαλοῦς πηγῆς ὅτι ὁ Πολωνὸς ὑπουργὸς ἔφερε τὸ ζήτημα ἐπὶ τοῦ τάπητος καὶ ἡ στιγμὴ δὲν ἦτο διόλου ἀκατάλληλος διὰ νὰ ἐπιτύχῃ ἂν ὄχι πλήρη ἱκανοποίησιν, ἀλλὰ τοὐλάχιστον μερικὴν τῶν πολωνικῶν ἀπαιτήσεων ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου.

Πρὸς τοὺς Ρουμάνους δημοσιογράφους καὶ τοὺς ἀνταποκριτὰς τῶν ξένων ἐφημερίδων ὁ κ. Ζαλέσκυ ὡμίλησε τὴν ἑπομένην τῆς ἀφίξεώς του.

Μὲ τὸν οἰκειότερον καὶ φιλικώτερον τρόπον συνδιελέχθη περὶ ὅλων τῶν πολωνορουμανικῶν ζητημάτων καὶ ἔθιξε καὶ τὰς σχέσεις τῆς Πολωνίας μὲ τὴν Οὐγγαρίαν, μὲ τὰ Σοβιὲτ καὶ τὴν Μικρὰν Ἀντάντ, χωρὶς νὰ λησμονήσῃ οὔτε τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων.

«Ἡ Πολωνία, εἶπε, δὲν εἶναι μέλος τῆς Μικρᾶς Ἀντάντ, ἀλλὰ εὑρίσκεται εἰς τόσον στενὰς σχέσεις πρὸς αὐτήν, ὥστε δὲν θὰ εὑρίσκετο πλησιέστερον πρὸς τὸν πολιτικὸν αὐτὸν ἀστερισμὸν καὶ ἐὰν ἦτο ἀκόμη μέλος αὐτοῦ.

»Μετὰ τῆς Οὐγγαρίας ἔχομεν φιλικὰς σχέσεις, οὐδεμίαν ὅμως συμμαχίαν ἢ ἰδιαιτέραν πολιτικὴν συνεννόησιν. Ἄλλωστε, πρέπει νὰ τονισθῇ ὅτι ἡ Πολωνία ἀντιτίθεται κατηγορηματικῶς εἰς οἱανδήποτε ἀναθεώρησιν τῶν συνθηκῶν τῆς εἰρήνης, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον εἶπον ἤδη καὶ ἐπαναλαμβάνω τονίζων αὐτὸ ἐκ νέου.

»Μετὰ τῆς Ρωσσίας, εἶπεν, αἱ σχέσεις τῆς Πολωνίας ἐξελίσσονται κανονικῶς. Πιστεύω δὲ ὅτι ἡ ὑπογραφὴ τοῦ συμφώνου Λιτβίνωφ ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν καλυτέρευσιν τῶν σχέσεων τούτων, εἶμαι δὲ βέβαιος ὅτι αὗται θέλουσι βελτιωθῇ οὐσιαστικῶς εἰς τὸ μέλλον.»

Ἡ συμφωνία μὲ τὰς ἀπόψεις τῆς ρουμανικῆς διπλωματίας εἰς τὰ ζητήματα τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, εἶναι πλήρης.

Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸ ζήτημα τῶν μειονοτήτων οὐδεμία ὑπάρχει διαφωνία.

«Δὲν θέλομεν συναινέσει εἰς οὐδεμίαν τροποποίησιν τοῦ σημερινοῦ καθεστῶτος τῶν μειονοτήτων», εἶπεν ὁ κ. Ζαλέσκυ εἰς τοὺς δημοσιογράφους. Μίαν φράσιν δηλαδή, τὴν ὁποίαν θὰ ἐπανελάμβανε κατὰ γράμμα καὶ ὁ κ. Μιρονέσκου, ἐὰν τοῦτο ἦτο ἀναγκαῖον...

Λ. ΚΟΥΖΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΚΑΙΡΙΑ
Λόγῳ ἀναχωρήσεως τοῦ ἰδιοκτήτου πωλεῖται Ξενοδοχ. «Πέρα - Πάλλας», ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 18, πλατ. Λαυρίου, πρώτης κατηγορίας. Πληροφορίαι: Μεσιτικὸν Γραφεῖον Ρένεση, ὁδὸς Θεμιστοκλέους.

ΥΦΑΣΜΑΤΑ

ΜΕΤΑΞΩΤΑ ΚΑΙ ΜΑΛΛΙΝΑ
VELOURS GAZE IMPRIMES καὶ σκέτα, καθὼς καὶ ὅλα τὰ εἴδη τοῦ ΝΕΩΤΕΡΙΣΜΟΥ
Εἰς τὰ ΝΕΩΤΕΡΑ σχέδια καὶ τὰς καλλιτέρας ΤΙΜΑΣ
ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ
ΣΠ. ΠΑΠΑΝΤΩΝΙΟΥ ΚΑΙ ΧΡ. ΚΟΥΜΠΗ
ΚΑΛΑΜΙΩΤΟΥ 2
Ἀγοράζετε μὲ ΜΕΤΡΟΝ καὶ εἰς τιμὰς χονδρικῆς πωλήσεως.

Διὰ τὴν ἀναγέννησιν τῶν λαϊκῶν θεαμάτων

Ὁ Φασουλῆς ἀφέκτησε Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν

Ἕνας περιφρονημένος παιδαγωγὸς

Τὸ πρωτοτυπώτερον μεταπολεμικὸν συνέδριον

UNIMA — εἶνε μία νέα λέξις, ἡλικίας ὀλίγων μόνον ἡμερῶν, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ δημιουργοί της προλέγουν τύχην καλήν. Σημαίνει «Διεθνὴς Ἕνωσις τοῦ Φασουλῆ», ἐσχηματίσθη δὲ ἐκ τῶν ἀρχικῶν γραμμάτων τοῦ γαλλικοῦ τίτλου: «Union Internationales des Marionettes».

Πράγματι, εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ πλήθους τῶν πρωτοτύπων καὶ μὴ διασκέψεων καὶ συνεδρίων, συνεκροτήθη εἰς τὸ Παρίσι τὸ πρωτοτυπώτερον ἀπὸ ὅλα αὐτὰ τὰ συνέδρια: τὸ Διεθνὲς Συνέδριον τοῦ Φασουλῆ. Εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅπου ἐξέλιπε σχεδὸν ὁλότελα τὸ εἶδος αὐτὸ τοῦ λαϊκοῦ θεάματος, θὰ φανῇ παράδοξον ὅτι ὑπάρχουν ἄνθρωποι μὲ ἀξιώσεις σοβαρότητος, οἱ ὁποῖοι ἀσχολοῦνται μὲ τὸ θέατρον τῶν ἀνδρεικέλλων καὶ ἔκριναν μάλιστα ἀναγκαῖον νὰ προπαρασκευάσουν, ἐν μέσῳ πολλῶν δυσχερειῶν, καὶ νὰ συγκροτήσουν τὸ συνέδριον αὐτό, τὸ ὁποῖον ἀπέληξεν εἰς τὴν ἵδρυσιν τῆς «Οὔνιμα» ἤ, ὅπως τὴν ἀπεκάλεσαν, τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν τοῦ Φασουλῆ. Καὶ θὰ φανῇ ἀκόμη παραδοξότερον, ὅτι τὰ μέλη αὐτοῦ τοῦ συνεδρίου ἦσαν πολιτικοὶ — ἐν ἐνεργείᾳ μάλιστα — διαπρεπεῖς παιδαγωγοί, καλλιτέχναι τολμηροὶ καὶ ριζοσπαστικοί, συγγραφεῖς ἀξιόλογοι. Ὅλοι αὐτοί, ἀγόμενοι ἀπὸ ἀγάπην πρὸς τὸ θέατρον τῶν ἀνδρεικέλλων, πιστεύοντες εἰς τὴν καλλιτεχνικὴν ἀξίαν του καὶ εἰς τὴν παιδαγωγικὴν σπουδαιότητά του, ἔθεσαν τὰς βάσεις μιᾶς διεθνοῦς ὀργανώσεως, ἡ ὁποία θὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς διατηρήσεως καὶ ἀνακαινίσεως αὐτοῦ τοῦ θεάματος, ὅπου ὑφίσταται, ὑπὲρ τῆς εἰσαγωγῆς του, ὅπου δὲν ὑπάρχει πλέον καὶ....ὑπὲρ τῆς εἰρήνης!

Μία εἰκὼν ἀπὸ τὴν παράστασιν τοῦ «Οὐρανίου Τόξου» δι' ἀνδρεικέλλων

Δώδεκα ἐθνικαὶ ὀργανώσεις ἀντιπροσώπευσαν δώδεκα χώρας εἰς τὸ συνέδριον. Ἡ Γαλλία, ἡ Γερμανία, ἡ Μεγάλη Βρεττανία, ἡ Τσεχοσλοβακία, ἡ Οὐγγαρία, ἡ Ἰαπωνία, ἡ Ἰταλία, αἱ Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι, τὸ Βέλγιον κλπ. ἀντεπροσωπεύθησαν δι' ἐκλεκτῶν ἐπιστημόνων καὶ καλλιτεχνῶν. Αἱ συζητήσεις ὑπῆρξαν σοβαρώταται. Αἱ δοθεῖσαι, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τοῦ συνεδρίου, διεθνεῖς παραστάσεις δι' ἀνδρεικέλλων, ἐγέννησαν κατάπληξιν καὶ ὑπῆρξαν ἀποκάλυψις διὰ τοὺς ἀδαεῖς. Ἐπαίχθησαν ὀνειροδράματα τῆς «ἀβὰν-γκάρντ», ἐπαίχθησαν θρησκευτικὰ «μυστήρια», ἐπιθεωρήσεις, ἔργα φρίκης κατὰ τὴν παράδοσιν τοῦ γαλλικοῦ Γκρὰν - Γκινιόλ, ἔργα παιδαγωγικά. Οἱ Γερμανοὶ παρουσίασαν ἀνδρείκελλα, τὰ ὁποῖα ἦσαν κυριολεκτικῶς ἀριστοτεχνήματα. Οἱ Τσεχοσλοβάκοι ἐνεφάνισαν μπαλλέτα ἀνδρεικέλλων, τῶν ὁποίων ἡ εἰκινησία καὶ ἡ εὐλυγισία ἐπροξένησαν κατάπληξιν. Καί, γενικῶς, τὸ θέατρον τῶν ἀνδρεικέλλων παρουσίασε τοιαύτην ἐξέλιξιν, ὥστε τὸ γαλλικὸν ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας νὰ ἀναθέσῃ εἰς τὴν ἐπιθεωρήτριαν δίδα Ἀνρουὰ ὅπως καταρτίσῃ μελέτην «Περὶ τῶν Ἀνδρεικέλλων εἰς τὸ Σχολεῖον».

Διότι πρέπει νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν ὅτι, ἂν ἱδρύθη αὐτὴ ἡ νέα Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν, ἡ διεθνὴς κοινὴ γνώμη πρὸς τὴν ὁποίαν ἀποτείνεται, εἶνε ὅλος ὁ μαθηματικὸς μικρόκοσμος, ὁ ὁποῖος, ἀλλοῦ, τυγχάνει τῆς πρώτης μιμήσεως εἰς τὴν τέχνην μὲ μύστην τὸν Φασουλῆν. Τὸ Ἰνστιτοῦτον Μαζάρυκ, τῆς Πράγας, ὅπου ἐκτελεῖται σοβαρωτάτη παιδαγωγικὴ ἐργασία, ἔχει μελετήσει τὸ θέμα μετ' ἐφαρμογῶν, αἱ ὁποῖαι εἶνε ἐνθαρρυντικώταται. Θέατρον, μὲ ζωντανοὺς ἥρωας, γιὰ παιδιὰ δὲν κατέστη δυνατὸν νὰ λειτουργήσῃ πουθενὰ μονίμως. Ὁ παιδαγωγικὸς κινηματογράφος εὑρίσκεται καὶ αὐτὸς εἰς τὰ σπάργανα ἀκόμη. Ἔπειτα, ὁ κινηματογράφος εἶνε πάντοτε κάτι τὸ τεχνικὸν μὲ τὸ ὁποῖον δὲν ἠμπορεῖ εὔκολα νὰ ἐνθουσιασθῇ τὸ παιδί. Ἕνας θίασος ἀνδρεικέλλων, ὅμως, ἕνας θίασος δηλαδὴ ἀπὸ ζωντανὲς κοῦκλες, συγκινεῖ ἀμεσώτερον τὸ παιδί, τὸ μικρὸ παιδί.

Ἀλλὰ μόνον τὸ παιδί; Ὁ Φασουλῆς ἔχει φίλους φανατικοὺς καὶ μεταξὺ τῶν μεγάλων. Ἔχει τίτλους θαυμασμοῦ, διὰ τοὺς ὁποίους δικαίως ὑπερηφανεύονται οἱ ἐργάται του. Ὅπως ἔλεγεν ὁ Γάλλος μυθογράφος Περρώ, «σὲ μερικὲς στιγμὲς τὸ τελειότερον πνεῦμα μπορεῖ νὰ ἀγαπήσῃ, χωρὶς νὰ κοκκινίσῃ, καὶ τὶς μαριονέττες καὶ εἶνε καιροὶ καὶ τόποι, ὅπου τὸ βαρὺ καὶ τὸ σοβαρὸν δὲν ἀξίζουν ὅσον μερικὰ εὐχάριστα ἀστεῖα». Ἔτσι ὁ Βολταῖρος ἦτο θερμὸς θιασώτης τοῦ θεάτρου τῶν ἀνδρεικέλλων. Ὁ Γκαῖτε τὸ ἴδιο, κ.ο.κ.

Ἀλλ' ἂς ἀφήσωμεν νὰ μᾶς ὁμιλήσῃ περὶ τοῦ συνεδρίου καὶ τοῦ θέματός του, ὁ Γάλλος κ. Ζουστὲν Γκοντάρ, γερουσιαστὴς καὶ ἄλλοτε ὑπουργός, ὅστις ἐξελέγη καὶ ἐπίτιμος Πρόεδρος τῆς Διεθνοῦς Ἑνώσεως:

—Ἀπὸ καιροῦ, λέγει, οἱ Φίλοι τοῦ Γκινιὸλ (τοῦ Γάλλου Φασουλῆ) ἐσχημάτιζον τὸ σχέδιον ἑνὸς Συνεδρίου. Ἐγράφη διὰ τὸ συνέδριον αὐτὸ ὅτι ἦτο παιδαριῶδες καὶ συμπαθές. Συμπαθές, βέβαια! Παιδαριῶδες; Ὄχι.. Ἡ λαμπρότης τῶν δοθεισῶν παραστάσεων, ἡ ἀνάγκη ὡρισμένων δευτερευουσῶν συνεννοήσεων ἀφῆκαν εἰς τὴν σκιὰν διὰ τοὺς πολλοὺς ἓν ἀπὸ τὰ σπουδαιότερα σημεῖα τοῦ προγράμματός μας: τὰς ὑπηρεσίας, τὰς ὁποίας δύνανται νὰ προσφέρουν εἰς τὸν παιδαγωγὸν ἡ ἔμψυχες κουκλίτσες μας.

Τὸν καιρὸν τοῦ πολέμου, ὅταν οἱ Ἀμερικανοὶ διωργάνωναν εἰς τὴν Λυὼν ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὸν Δῆμον ἐκστρατείαν ὑπὲρ τῆς ὑγιεινῆς, ἐσκέφθησαν ἀμέσως τὴν ὑποστήριξιν τὴν ὁποίαν ὁ Φασουλῆς ἠδύνατο νὰ παράσχῃ εἰς τοὺς ἰατρούς. Ἐγράφησαν ἐργάκια περὶ τοῦ θηλάσματος τῶν παιδιῶν, τῆς φυματιώσεως.

Εἰς τὴν Ρωσσίαν, σήμερον, σημειοῦται ἀναβίωσις τῶν ἀνδρεικέλλων, τὰ ὁποῖα διεγείρουν ζωηρὸν ἐνδιαφέρον εἰς τὰ σχολεῖα καὶ τοὺς στρατῶνας. Ὁ Πετρούσκα— ὁ Ρῶσσος Φασουλῆς—ἔγινεν ἐρυθρὸς στρατιώτης, κομμουνιστὴς προπαγανδιστής, ἀντιπρόσωπος τοῦ λαοῦ· ὁ Πετρούσκα τὶς βρέχει ἑνὸς κεφαλαιοκράτου, τὸν κλέβει καὶ μοιράζει τὰ ἀγαθά του...

Δὲν σᾶς ἀναφέρω παρὰ αὐτὰ τὰ δύο παραδείγματα. Φαντασθῆτε τώρα μονάχος σας τί θὰ ἔκαμνεν ἕνα θέατρον ἀνδρεικέλλων εἰδικῶς γραμμένον γιὰ τὰ πολὺ μικρὰ παιδάκια. Δὲν θὰ ἔπρεπε νὰ γίνῃ κατάχρησις τούτου, ἀλλὰ διάφορα θέματα—τὰ πιὸ ἀντιπαθητικὰ— θὰ κατενοοῦντο καλύτερα ἐὰν τὸ ἐσχολίαζεν ὁ Φασουλῆς. Εἰς τὴν Τσεχοσλοβακίαν μιὰ προσπάθεια πρὸς τὴν κατεύθυνσιν ταύτην ἔδωκεν ἄριστα ἀποτελέσματα.

Βλέπετε ὅτι ἠμπορεῖ νὰ πάρῃ κανεὶς στὰ σοβαρὰ τοὺς φασουλῆδες. Τὸ εἶπα συχνάκις καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω: τὸ ἀνδρείκελον δὲν εἶναι ἄθροισμα κατὰ τὸ μᾶλλον ἢ ἧττον καλλιτεχνικὸν ξύλου, ὑφάσματος καὶ σπάγγου. Ὑπάρχει μέσα του μιὰ ζωὴ ἀθάνατη, ἡ ζωὴ τοῦ πνεύματος· καὶ μιὰ ψυχή... Τὰ παιδιὰ δὲν γελιῶνται. Μαντεύουν αὐτὴν τὴν ψυχὴν καὶ τρέφουν πρὸς αὐτὴν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην.

«Κι' ἔπειτα... Δὲν πρόκειται ἁπλῶς περὶ συνεδρίου ἀνδρεικέλλων. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν των θὰ ἐργασθῇ ὑπὲρ τῆς εἰρήνης. Μὰ βέβαια!... Τὰ ἀνδρείκελλα ὁμιλοῦν κυρίως στὰ παιδιά. Ἀρκεῖ νὰ τὰ κάμετε νὰ μιλήσουν... Θὰ ἔχουν μάλιστα οἱ χαριτωμένοι φασουλῆδές μας ὅ,τι λείπει ἀπὸ τὴν Κοινωνίαν τῆς Γενεύης: τὸ γέλοιο καὶ τὸ πείραγμα».

Ἰδού, λοιπόν, ὁ σκοπὸς τῆς «Οὔνιμα»: σύσφιγξις τῶν δεσμῶν τῶν ὑφισταμένων μεταξὺ τῶν «ἀνδρεικελλιστῶν» τῶν διαφόρων χωρῶν, σεβασμὸς τῶν συγγραφικῶν δικαιωμάτων, καλλιτεχνικαὶ ἀνταλλαγαί, ὀργάνωσις τακτικῶν συνεδρίων, διατήρησις τῶν λαϊκῶν θεάτρων, ἐπανίδρυσις τοιούτων θεάτρων ὅπου ἐξέλιπον, προγράμματα παιδικῶν ἑορτῶν εἰς τὰ σχολεῖα κλπ. Τὸ προσεχὲς συνέδριον θὰ συνέλθῃ τοῦ χρόνου, εἰς τὴν Βιέννην. Τὸ τρίτον, εἰς τὴν Γερμανίαν, τῷ 1931. Κατόπιν τὰ συνέδρια θὰ συγκροτοῦνται κατὰ τριετίαν.

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Στρατιωτικὴ Σχολὴ Ὑποψ. Ἐφ. Ἀξιωματικῶν προκηρύσσει συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀρ. 17991 καὶ 18218)30)10)29 Δ. Υ. Σ. μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν προμήθειαν 1050 μέτρων ὑφάσματος ἐρέας χακὶ ἀξιωματικῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 7ην Νοεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 11—12 π. μ. καὶ ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Σχολῆς, κειμένοις πλησίον Β' Στρατιωτικοῦ Νοσοκομείου.

Ὅροι συμφωνιῶν καὶ σχετικαὶ πληροφορίαι καθ' ἑκάστην καὶ ἀπὸ τῆς 10—12 ὥρας.

Ἀθῆναι τῇ 30 Ὀκτωβρίου 1929

(Ἐκ τῆς Διοικήσεως τῆς Σχολῆς)

Τὸν Σπόρτσμαν ἐνθουσιάζουν αἱ
ΚΑΛΤΣΟΔΕΤΑΙ PARIS
διὰ τὴν ἀντοχήν των, ἄνεσιν καὶ διάρκειάν των.
Κρατοῦν τὴν κάλτσαν ἀσφαλῶς καὶ δὲν παρουσιάζουν τὸ παραμικρότερον ἐλάττωμα ἀκόμη καὶ εἰς τὰ πλέον ἐπίπονα ἀγωνίσματα.
Κατασκευασταί:
A. STEIN & COMPANY
Chicago, New York, U.S.A.
Γεν. Ἀντιπροσωπεία Ἑλλάδος
Ν. Θ. ΚΑΜΜΕΝΟΣ
Μιαούλη καὶ Νικήτα 21, Πειραιά.

ΥΓΙΕΙΝΗ ΕΚΛΑΪΚΕΥΜΕΝΗ

Ο ΚΑΠΝΟΣ

ΑΡΘΡΟΝ ΕΙΔΙΚΟΥ

Καθὼς ὁ ρωμαντισμὸς ἔχει τοὺς ἐνθουσιώδεις ὑποστηρικτάς του καὶ τοὺς σφοδροὺς ἀντιπάλους του, οὕτω καὶ ὁ καπνὸς μὲ μόνην ὅμως τὴν διαφορὰν ὅτι εἰς τὸν σημερινὸν αἰῶνα τῆς πεζότητος καὶ τοῦ ὑλισμοῦ, οἱ ὑποστηρικταὶ τοῦ πρώτου εἶνε ἐλάχιστοι, ἐνῷ τοῦ δευτέρου ὁσημέραι αὐξάνουν, ἰδίᾳ μεταξὺ τῶν τάξεων τοῦ ὡραίου φύλου. Δὲν εἶμαι λάτρης τοῦ καπνοῦ, μολονότι ὑπῆρξα τοιοῦτος, ἐγνώρισα τὴν μαγνητικὴν δύναμιν τῆς ἕξεως αὐτῆς, ἀπήλαυσα τὴν ἡδονὴν ποὺ μᾶς χαρίζει, ὁμολογῶ δὲ ὅτι δὲν τὸν ἐγκατέλειψα χωρὶς νὰ παλαίσω κατ' ἐμαυτόν.

Ὁ καπνὸς περιέχει ἓν ἀλκαλοειδὲς λίαν τοξικόν, τὴν νικοτίνην, τῆς ὁποίας δέκα ἕως εἴκοσι γραμμάρια κατὰ κιλόν, κατὰ τὰ πειράματα τῶν εἰδικῶν, εἶνε διὰ τὸν κόνικλον καὶ τὸν σκύλον δόσις θανατηφόρος, ἐνίοτε κεραυνοβόλος.

Τελευταίως ὁ φίλος μου Βαλσέρ, περιέγραψε λεπτομερῶς εἰς τὸ «Ἰατρικὸν Δελτίον» τῶν Παρισίων, τὰς διαταραχὰς τὰς ὁποίας προκαλεῖ ὁ καπνός, ἀπὸ τὴν ἁπλῆν ἀδιαθεσίαν τοῦ πρώτου σιγάρου, μέχρι τῆς θανατηφόρου δηλητηριάσεως ἐνίοτε ἐγκληματικῆς. Εἰς τὴν ὀξεῖαν δηλητηρίασιν, τὴν σφαῖραν τοῦ πνευμονογαστρικοῦ νεύρου κυρίως προσβάλλει, παρατηρεῖται τάσις πρὸς ἔμετον, ἔμετος, ταχυκαρδία, ἀδυναμία τοῦ σφυγμοῦ. Ἡ χρονία δηλητηρίασις προσβάλλει τὰ διάφορα συστήματα τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ πρῶτον τὸ νευρικὸν σύστημα. Ὁ ἴλιγγος, ὁ τρόμος, ὁ βόμβος τῶν ὤτων, ἡ διαταραχὴ τῆς ὁράσεως, αἱ νευραλγίαι τῶν βραχιονίων νεύρων εἶνε συμπτώματα τὰ ὁποῖα ἀπαντῶνται εἰς τὴν χρονίαν δηλητηρίασιν. Χωρὶς νὰ μεροληπτήσω καὶ χωρὶς πνεῦμα ἐμπαθείας πρὸς τὸ ἀνατραπὲν εἴδωλόν μου, λέγω ὅτι ἡ ἐπήρεια τοῦ καπνοῦ ἐπὶ τοῦ ἐγκεφάλου εἶνε ὀλεθρία. Ὁ ψυχίατρος Ντυπουὶ εἰς τὸ λαμπρόν του ἔργον οἱ «ὀπιομανεῖς» περιγράφει τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τοῦ καπνοῦ, ἰδίᾳ εἰς τὰς γυναῖκας, τὴν ἐπίδρασίν του εἰς τὴν λειτουργίαν τοῦ ἐγκεφάλου εἰς τὴν ἐλάττωσιν τῆς μνήμης καὶ τῆς διανοητικῆς ἐνεργείας.

Ὁ καπνὸς ὅμως κυρίως προσβάλλει τὸ καρδιοαγγειακὸν σύστημα. Καθ' ὃ εἰδικὸς καρδιολόγος, καθ' ἑκάστην διαπιστῶ τὰ κακὰ ἀποτελέσματα τῆς χρήσεως τοῦ καπνοῦ. Παρὰ τὴν γνώμην τοῦ πολυκλαύστου Τροζουὲ πολλοὶ πειραματισταὶ ὡς ὁ Ἄνιγερ καὶ ὁ Ἔσλερ, διατείνονται ὅτι ἡ νικοτίνη ὡς καὶ ἡ ἀδρεναλίνη προκαλεῖ ἀορτικὰς βλάβας καὶ δὴ ἀθηρωματώδεις. Ἐξ ἄλλου προσβάλλει τὰ νεῦρα τῆς καρδίας καὶ προκαλεῖ καρδιακοὺς παλμούς, διαλείψεις, ἐνίοτε συγκοπήν, πόνους κατὰ τὴν προκάρδιον χώραν, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ ἁπλοῦν κέντημα, δυνατὸν νὰ λάβουν διαστάσεις, νὰ ἐπεκταθοῦν καὶ εἰς τὸν ἀριστερὸν βραχίονα καὶ νὰ μᾶς δώσουν τὴν εἰκόνα στηθάγχης ἐπωδύνου συσφίγξεως τοῦ θώρακος. Ἀλλ' ἡ ἐκ τοῦ καπνοῦ στηθάγχη, εἶνε πάντοτε, καθὼς τὸ ἀπέδειξεν ὁ Πετὲρ ἰάσιμος, μετὰ τὴν παῦσιν τοῦ καπνίσματος. Τὰ τελευταῖα πειράματα τῶν κ. κ. Σιμισῆ καὶ Μάρκου ἐπὶ τῶν καπνιστῶν πούρων, ἀπέδειξαν ὅτι ὁ καπνὸς ὄχι μόνον παράγει αὔξησιν τῆς ἀρτηριακῆς πιέσεως, ἥτις διαρκεῖ ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν ἀφοῦ τὸ ἄτομον παύσῃ νὰ καπνίζῃ, ἀλλὰ καὶ αὔξησιν τῶν σφύξεων κατὰ 20 ἕως 40. Ἐπίσης ἀπέδειξαν ὅτι ὅταν ὁ καπνὸς εἰσροφώμενος διέρχεται ἀπὸ βάμβακα ἐμπεποτισμένον μὲ ὑπερχλωριοῦχον σίδηρον, ἐξουδετεροῦται ἡ τοξικὴ ἐνέργεια αὐτοῦ διὰ τὸ καρδιαγγειακὸν σύστημα. Ἡ συνέπεια τοῦ καπνοῦ ὑπέρτασις προκαλεῖ συχνάκις στηθάγχην εἰς τοὺς ἀρτηριοσκληρωτικοὺς καὶ τοὺς συφιλιδικούς. Τυγχάνει εἰς ὅλους γνωστὸν πόσον εἶνε ἐπικίνδυνος ἡ αὔξησις τῆς ἀρτηριακῆς πιέσεως εἰς τοὺς γέροντας καὶ τοὺς πάσχοντας ἐν γένει ἐκ νοσημάτων τῶν ἀρτηριῶν. Αἱμορραγίαι ἐγκεφαλικαὶ δυνατὸν νὰ συμβοῦν καὶ μετὰ μικρὰν ἀκόμη προσπάθειαν.

Τὸ πεπτικὸν σύστημα δὲν μένει καὶ αὐτὸ ἀπρόσβλητον. Ὁ Μπουϊσὸν πρῶτος ἐπέστησε τὴν προσοχήν μας ἐπὶ τῆς ἐπιδράσεως τὴν ὁποίαν ἔχει ὁ καπνὸς εἰς τὸν καρκῖνον τοῦ χείλους. Αἱ παλαιότεραι στατιστικαὶ μᾶς γνωρίζουν ὅτι ὁ καρκῖνος τοῦ χείλους εἶνε συχνότερος εἰς τοὺς καπνιστὰς ἄνδρας παρὰ εἰς τὰς γυναῖκας...Τοῦτο ὅμως εἰς τὸν καλὸν καιρὸν ποῦ αἱ γυναῖκες δὲν ἐκάπνιζον. Τελευταίας στατιστικὰς δὲν ἔχω πρὸ ὀφθαλμῶν. Ὁ καρκῖνος οὗτος προέρχεται ἐκ τοῦ συνεχοῦς ἐρεθισμοῦ τοῦ βλεννογόνου τοῦ στόματος, ὑπὸ τοῦ καπνοῦ. Ὁ καπνὸς καταστρέφει τὴν λευκότητα τῶν ὀδόντων (προσοχή, κυρίαι καὶ δεσποινίδες) προκαλεῖ ἀνορεξίαν, δυσπεψίαν καὶ δυσκοιλιότητα, ἐνίοτε ἴλιγγον στομαχικῆς φύσεως. Αἱ φαρυγγίτιδες εἶνε συχναὶ εἰς τοὺς καπνιστάς.

Ὅσον διὰ τὸ ἀναπνευστικὸν σύστημα καὶ αὐτὸ προσβάλλεται ἀπὸ τὸν καπνόν, προκαλοῦντα τὰς λαρυγγίτιδας μὲ τὸ βράγχος τῆς φωνῆς καὶ τὸν σπασμωδικὸν βῆχα, τὰς τραχειίτιδας, τὰς βρογχίτιδας. Ἰδίως εἶνε καταστρεπτικὸς εἰς τοὺς ἔχοντας φυματιώδεις βλάβας τοῦ πνεύμονος, προκαλεῖ ἐρεθισμὸν αὐτῶν, βῆχα καὶ αἱμοπτύσεις. Ὁ καπνὸς καθίσταται ἀσυγκρίτως πλέον ἐπικίνδυνος ὅταν ὁ καπνιστὴς τὸν καταπίνῃ, κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον, τὸν εἰσάγει δηλαδὴ ἐντὸς τοῦ βρογχικοῦ του δένδρου.

Εἶμαι βέβαιος ὅτι ἐκθέτων τὸ θέμα αὐτὸ ἀπὸ ὑγιεινῆς καθαρῶς ἀπόψεως, ὄχι μόνον θὰ δυσαρεστήσω, ἀλλ' ἴσως καὶ προκαλέσω τὴν μῆνιν μερικῶν φανατικῶν καπνιστῶν καὶ θὰ μοῦ προβάλουν τὸ ἐπιχείρημα: πόσοι θαλεροὶ γέροντες καθ' ὅλον τὸν βίον των ἦσαν καὶ ἔμειναν φανατικοὶ καπνισταί, ἡ ἐνέργειά του ἐπὶ τῆς μνήμης, τοῦ λογικοῦ καὶ τῶν ἄλλων ψυχικῶν ἰδιοτήτων εἶνε ἀμφίβολος καὶ πόσοι διαπρέψαντες εἰς ὅλους τοὺς κλάδους τῶν ἐπιστημῶν δὲν ἦσαν καθ' ὅλον τὸν βίον των ἀδιόρθωτοι καπνισταί; Συμφωνῶ πλήρως, ὁ ὀργανισμὸς συνηθίζει εἰς τὴν ἐπίδρασιν τοῦ δηλητηρίου, δὲν παύει ὅμως νὰ ὑπόκειται εἰς τοὺς κινδύνους τοὺς ὁποίους προανέφερα. Ἄλλως τε ἡ ἐνέργεια τοῦ καπνοῦ ἐξαρτᾶται καὶ ἐκ τῆς ἰδιοσυγκρασίας ἑκάστου ἀτόμου. Ἄλλοι ἴσως θὰ μοῦ προβάλουν τὴν δικαιολογίαν ὅτι ὁ καπνὸς εἶνε «ὁ μέγας παρήγορος» τῶν ἀπογοητευμένων, τῶν μελαγχολικῶν, οἱ ὁποῖοι καπνίζοντες ἀφίνουν τὰς θλίψεις των νὰ πετοῦν καὶ νὰ σβύνουν ἐπάνω εἰς τὰ κυανόλευκα πτερὰ τοῦ καπνοῦ. Δὲν ὑπάρχουν δι' αὐτοὺς ὑψηλότεραι ἀπασχολήσεις; Τὰ βιβλία, ἡ μουσική, τὸ θέατρον, αἱ συναναστροφαί;

Ἐὰν ὁ καπνὸς εἶνε ἐπικίνδυνος διὰ τοὺς καπνιστάς, ἐνίοτε καθίσταται ἐπιβλαβὴς καὶ διὰ τοὺς... μὴ τοιούτους. «Ἀπαγορεύεται τὸ καπνίζειν» ἀναγινώσκομεν εἰς ἐπικεφαλίδας τῶν τράμ, λεωφορείων, θεάτρων καὶ κινηματογράφων. Οἱ μὴ καπνίζοντες, γυναῖκες περισσότεραι καὶ παιδιά, μία ἀρκετὰ σεβαστὴ πλειοψηφία, ἔχουν τὸ δικαίωμα, νομίζω, νὰ ὑπερασπίσουν τὴν ὑγείαν των. Τὰ τράμ, τὰ θέατρα καὶ ὁ κλειστὸς ἐν γένει χῶρος ἔχουν ἀέρα ἀρκετὰ πτωχὸν εἰς ὀξυγόνον, νὰ τὸν καταστήσωμεν δηλητηριωδέστερον προσθέτοντες καὶ διοξειδίου τοῦ ἄνθρακος ἢ λίαν δηλητηριῶδες αὐτὸ ἀέριον τὸ ὁποῖον ὁ Γκορεὰν εἶνε ὁ πρῶτος ποὺ ἀνεῦρεν εἰς τὰ καπνιστήρια.

Τῆς συνηθείας ὅμως τοῦ καπνίζειν, ἅπαξ ἀποκτηθείσης, ποῖος εἶνε ὁ ρόλος τοῦ ἰατροῦ; Ἔχει καθῆκον νὰ ἐλαττώνῃ τὰ ἐκ τούτου ὀλέθρια ἀποτελέσματα. Ἀπὸ τὰ τρία εἴδη τοῦ καπνίσματος, τὸ τσιγάρο, τὸ πούρον καὶ τὴν πίπα, ἀπὸ ὑγιεινῆς ἀπόψεως τὸ πρῶτον εἶνε προτιμότερον, διότι δι' αὐτοῦ καταναλίσκει τις μικρὰν ποσότητα καπνοῦ. Τὸ πούρον κατασκευάζεται ἀπὸ καπνὸν πλουσιώτερον εἰς ἐπιβλαβῆ συστατικὰ καὶ ὁ καπνιστὴς ἀπορροφᾷ μεγαλυτέραν ποσότητα νικοτίνης. Ἡ πίπα εἶνε καλὴ ὅταν ἔχῃ μακρὸν σωλῆνα, φέρει δὲ θήκην ἐντὸς εἰς ἣν ἐναποτίθεται ἡ διάλυσις τῆς νικοτίνης. Καλὸν εἶνε νὰ ἀποφεύγῃ κανεὶς τὸ κάπνισμα μὲ κενὸν τὸν στόμαχον.

Πότε δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι γίνεται κατάχρησις τοῦ καπνοῦ, ἡ ἀπάντησις εἶνε δύσκολος. Ὁ Ἀρνοῦ λέγει ὅταν ὑπερβῇ τις τὴν ποσότητα τῶν εἴκοσι γραμμαρίων. Νομίζω ὅτι τοῦτο δὲν εἶνε ἀληθές, ἀλλ' ὅτι ἐξαρτᾶται ἐκ τῆς ἰδιοσυγκρασίας ἑκάστου ὀργανισμοῦ, ἄτομα δηλαδή τινα καὶ μὲ ἐλαχίστην ἀκόμη ποσότητα αἰσθάνονται συμπτώματα μὴ ἀνεκτικότητος.

Τέλος ἂς ἱκανοποιήσω ὀλίγον καὶ τοὺς καπνιστάς. Ὁ καπνὸς ἔχει καὶ τινα προτερήματα. Ἐκεῖνο ποῦ ὅσοι ἐκ τῶν φανατικῶν καπνιστῶν γνωρίζουν ἐκμεταλλευόμενοι φέρουν ὡς ἐπιχείρημα. Ἔχει μίαν ἐνέργειαν μικροβιοκτόνον κατὰ τοῦ στρεπτοκόκκου, τοῦ βακίλλου, τῆς διφθερίτιδος, τοῦ πνευμονοβακίλλου τοῦ Φριεδλάνδερ. Ἐξ ἀντιθέτου εὐνοεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ βακίλλου τῆς φυματιώσεως. Δι' αὐτὸν τὸν λόγον καὶ ὅσους προανεφέραμεν, ἀντενδείκνυνται εἰς τὴν φυματίωσιν τῶν πνευμόνων.

ΓΑΛΗΝΟΣ

ΖΗΤΕΙΤΑΙ πρὸς ἐνοικίασιν μονοκατοικία ἐκ δύο ἢ τριῶν δωματίων καὶ λοιπῶν χρειωδῶν, πλησίον τράμ. Πληροφορίαι: Λογ. «Πρωΐας» 9—12 π. μ. καὶ 5—7 μ.μ.

ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΡΥΘΡΟΝ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΝ

Η ΣΟΒΙΕΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ ΚΑΙ ΤΟ ΕΡΓΟΝ ΤΗΣ ΓΚΕΠΕΟΥ

Η ΑΛΥΣΙΣ ΤΩΝ ΕΚΤΕΛΕΣΕΩΝ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, Ὀκτώβριος. (Ἰδιαιτέρα ὑπηρεσία). — Ὅταν τὰ ὄργανα τῆς Γκεπέου δὲν διστάζουν νὰ κυνηγοῦν τὰ θύματά των καὶ μέσα εἰς τὸ Παρίσι, εἶναι εὔκολον νὰ φαντασθῇ κανεὶς τί γίνεται εἰς τὴν Ρωσσίαν. Μέχρι τινὸς ἐπιστεύετο γενικῶς ὅτι οἱ Μπολσεβῖκοι ἐπολέμουν τοὺς πολιτικοὺς ἀντιπάλους των «νομίμως», δηλαδὴ ὅτι τοὺς ἐδίκαζαν εἰς τακτικὰ δικαστήρια, ὅτι κατὰ τὴν δίκην ἐφήρμοζαν ὅλας τὰς διατάξεις τῶν ἰσχυόντων νόμων, ὅτι ἐγίνετο ἀκουστὴ ἡ φωνὴ τῶν μαρτύρων καὶ ὅτι, καὶ ὅταν ἀκόμη ἐπρόκειτο περὶ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως εἰλημμένης ἐκ τῶν προτέρων, οἱ δικασταὶ ἐτήρουν, τοὐλάχιστον, τὰ προσχήματα. Φυσικά, οὐδεὶς ἐξ ὅσων γνωρίζουν τὰ πράγματα ἐν Ρωσσίᾳ δὲν ἐφαντάζετο ὅτι ἡ δικαιοσύνη ἵσταται εἰς τὸ ὕψος της. Ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχὴν ποῦ τὰ νέα μεταδίδονται πολὺ εὔκολα καὶ πολὺ γρήγορα. Ἀκόμη ζῶμεν εἰς μίαν ἐποχὴν ποῦ ἡ δυσπιστία θεωρεῖται ὅπλον... ἀμύνης.

Ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις, ἡ ὁποία διαθέτει τὰ περισσότερα τῶν ἐσόδων της διὰ τὴν προπαγάνδαν τοῦ ἐξωτερικοῦ, κατέβαλε κάθε δυνατὴν προσπάθειαν, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς διεξαχθείσης δίκης τοῦ Βελίσκο, τοῦ Μὸκ καὶ τοῦ Παλβίνσκι, διὰ νὰ πείσῃ τὴν διεθνῆ κοινὴν γνώμην ὅτι ἡ δικαιοσύνη εἰς τὴν Ρωσσίαν λειτουργεῖ θαυμάσια καὶ ὅτι τὰ θρυλούμενα περὶ ἐρυθρᾶς τρομοκρατίας εἶναι ἁπλοῖ μῦθοι, χαλκευόμενοι ἀπὸ τὴν «μπουρζουαζίαν» πρὸς κατασυκοφάντησιν τῆς κομμουνιστικῆς ἰδέας.

Ἐνθυμούμεθα ὅλοι τὰ ἀλλεπάλληλα ἀνακοινωθέντα τῶν σοβιετικῶν πρεσβειῶν διὰ τὴν δίκην τῶν «ἀντεπαναστατῶν ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς περιοχῆς», ποῦ ἀνεφέραμεν παραπάνω. Τὰ ἀνακοινωθέντα αὐτὰ δὲν εἶχον ἄλλον σκοπόν, παρὰ νὰ πληροφορήσουν τὸν κόσμον ὅτι ἐὰν ἡ Ρωσσία δὲν ἔχῃ ἀκμάζουσαν βιομηχανίαν, οἰκονομικὴν εὐρωστίαν, τὸ ἕνα ἢ τὸ ἄλλο, πάντως ἔχει δικαιοσύνην πεπολιτισμένου κράτους! Ἀλλὰ καὶ μόνη ἡ τυμπανοκρουσία αὐτή, τὴν ὁποίαν, ἄλλωστε, οὐδεὶς προεκάλεσε, θὰ ἦτο ἱκανὴ νὰ γεννήσῃ εἰς πάντας τὴν δυσπιστίαν. Εἶναι γνωστὴ ἡ μέθοδος τοῦ κλέφτη ποῦ φωνάζει «πιάστε τον». Καὶ εἶναι κοινὸν μυστικὸν ὅτι ἡ τόσον καλῶς ὠργανωθεῖσα ἐσχάτως ἐκστρατεία τῶν σοβιὲτ ὑπὲρ τῆς δικαιοσύνης των, ἀποβλέπει κυρίως εἰς τὴν ἀπόκρυψιν τῆς πραγματικότητος.

Ὅλοι ἐνόμιζαν ὄχι μόνον εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν Ρωσσίαν, ὅτι τὸ νέον καθεστώς, μετὰ τὴν κατάπαυσιν τοῦ πρώτου ἐπαναστατικοῦ ἀναβρασμοῦ, θὰ ἔθετε κάποιαν τάξιν καὶ ὅτι ἡ Γκεπέου, ὀργάνωσις ἐπιβληθεῖσα ἀπὸ κάποιαν ὑπερτάτην ἀνάγκην, θὰ ἔπαυε νὰ ὑφίσταται, ἢ τοὐλάχιστον θὰ ἔπαυσε νὰ συνεχίζῃ τὸ ἔργον τῆς Τσέκας καὶ νὰ παρατείνῃ τὴν τρομοκρατίαν. Ἐν τούτοις ὄχι μόνον αἱ ἰδιωτικαὶ εἰδήσεις, ἀλλὰ καὶ κάποιοι περίεργοι ἀριθμοὶ παρουσιάζουν τὴν ἐν Ρωσσίᾳ κατάστασιν πολὺ διαφορετικὴν ἀπὸ ἐκείνην ποῦ περιγράφουν αἱ ἐπίσημοι ἀνακοινώσεις τῶν σοβιετικῶν πρεσβειῶν. Συγκεκριμένως, κατὰ τὸ τρέχον ἔτος ἡ Γκεπέου προέβη εἰς τὴν ἐκτέλεσιν πέντε χιλιάδων περίπου προσώπων. Πέντε χιλιάδες ἐπικίνδυνοι ἀντεπαναστάται, ὅσον καὶ ἂν εἶναι μεγάλη ἡ σοβιετικὴ δημοκρατία, δὲν εἶναι εὐκαταφρόνητος ἀριθμός. Φυσικά, μετὰ τὴν νέπ, ἐπηκολούθησεν ὁ νέος πόλεμος τῶν σοβιὲτ ἐναντίον τῶν χωρικῶν ποῦ ἐπλούτισαν καὶ οἱ ὁποῖοι ἀρνοῦνται τώρα νὰ παραδώσουν τὸ σιτάρι των εἰς τὸ κράτος. Ἀλλ' ὅταν μία κυβέρνησις ἀποφασίζῃ τὸν θάνατον πέντε χιλιάδων ἀνθρώπων, θὰ πῇ ὅτι ἠδύνατο νὰ φονεύσῃ καὶ περισσοτέρους καὶ ὅτι οἱ φονευθέντες ἦσαν ἁπλῶς οἱ περισσότερον ἐπικίνδυνοι.

Ἡ σοβιετικὴ κυβέρνησις καὶ οἱ πράκτορές της τοῦ ἐξωτερικοῦ, ἐκθειάζοντες πρὸ καιροῦ τὸ ἔργον τῆς δικαιοσύνης των, ἐπεδίωκον νὰ δημιουργήσουν παρὰ τῇ διεθνεῖ κοινῇ γνώμῃ τὴν ἐντύπωσιν ὅτι οἱ μπολσεβῖκοι δὲν ἠγωνίζοντο πλέον εἰμὴ μόνον ἐναντίον τῶν ὑπολειμμάτων τῶν παλαιῶν ἀριστοκρατικῶν τάξεων καὶ ὅτι αἱ μᾶζαι καὶ ἰδίᾳ οἱ χωρικοί, εἶναι κεκηρυγμέναι ὑπὲρ τοῦ νέου καθεστῶτος. Δικαιολογοῦντες περαιτέρω τὴν ἐντατικὴν δρᾶσιν τῆς Γκεπέου, ἄφιναν τὸν κόσμον νὰ ὑποθέσῃ ὅτι οἱ συλλαμβανόμενοι ὑπὸ τῶν ὀργάνων της ἦσαν εὐγενεῖς ἢ μεγαλοβιομήχανοι, μεγαλογαιοκτήμονες ἢ μεγαλέμποροι, οἱ ὁποῖοι εἶχον ὀργανώσει τὴν λεγομένην «οἰκονομικὴν ἀντεπανάστασιν» καὶ ἔπρεπε νὰ δώσουν λόγον εἰς τὴν δικαιοσύνην τοῦ κράτους. Σήμερον ὅμως εἶναι ἀδύνατον νὰ πείσουν τὸν κόσμον ὅτι ἡ Γκεπέου ἀσχολεῖται ἀκόμη μὲ τὰ ὑπολείμματα τῆς παλαιᾶς ἀριστοκρατίας. Σήμερον εἶναι γνωστὸν ὅτι ἡ κυβέρνησις τῶν σοβιὲτ διεξάγει ἕνα τραχὺν ἀγῶνα ἐναντίον τῶν χωρικῶν καὶ ὅτι ἡ Γκεπέου ἔχει τὴν κυβερνητικὴν ἐντολὴν νὰ κτυπᾷ ἀμείλικτα τοὺς κουλάκους καὶ νὰ ἀναπληρώνῃ τὴν δικαιοσύνην ὁσάκις τὸ κρίνῃ σκόπιμον καὶ ἐπιβεβλημένον. Καὶ τὸ κρίνει πολὺ συχνά, διότι πολλοὶ εἶναι σήμερον μεταξὺ τῶν χωρικῶν οἱ ἀγωνιζόμενοι φανερὰ ἐναντίον τοῦ λεγομένου «μετώπου τοῦ σίτου», τὸ ὁποῖον ὁποῖον ὠργάνωσαν οἱ δικτάτορες τῆς Μόσχας.

Ἡ στατιστική, τὴν ὁποίαν ἐξέδωκεν ἐσχάτως ἡ κεντρικὴ ὑπηρεσία τῆς Γκεπέου, ἀσφαλῶς δὲν ἔχει λόγον νὰ εἶναι ἀκριβής. Ἀσφαλῶς δὲν ἀναγράφει ὅσους ἀριθμοὺς θὰ ἔπρεπε. Πάντως εἶναι ἀρκετὰ διαφωτιστική. Ἀναγράφει τετραψηφίους ἀριθμοὺς ἀνθρώπων καταδικασθέντων εἰς θάνατον καὶ ἐκτελεσθέντων ἀμέσως, πρὸς ἀπόδειξιν τῆς ἀρχῆς ὅτι «τὸ γοργὸν καὶ χάριν ἔχει».

Σημειωθήτω ὅτι ὅλοι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι κατεδικάσθησαν ἀναπολόγητοι καὶ ὅτι δὲν εἰσήχθησαν εἰς δίκην. Ἡ στατιστικὴ τῆς κεντρικῆς ὑπηρεσίας τῆς Γκεπέου ἀναφέρει ἐν συμπεράσματι ὅτι τὰ 20 ο)ο τῶν καταδικασθέντων εἰς θάνατον εἶναι ἀρχηγοὶ τοῦ κινήματος τῶν κουλάκων. Μερικαὶ ἑκατοντάδες ἄλλων ἀνθρώπων παρουσιάζονται ἐκεῖ ὡς ἄξιοι τῆς ἐσχάτης τῶν ποινῶν διότι ἠθέλησαν ν' ἀντιδράσουν εἰς τὴν κυβερνητικὴν «ἐκστρατείαν τοῦ σίτου». Πολλοὶ ἄλλοι, κατὰ τὴν στατιστικήν, ἐξετελέσθησαν διότι προέβαλον... ἔνοπλον ἀντίστασιν εἰς τὰ κυβερνητικὰ ὄργανα. Ἀλλ' οἱ συντάκται τῆς στατιστικῆς δὲν ἀναφέρουν καὶ τὸν λόγον τῆς ἐνόπλου αὐτῆς ἀντιστάσεως.

Πόσον ἁλματωδῶς ἐξαπλοῦται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἡ ἐρυθρὰ τρομοκρατία, τὴν ὁποίαν εἰς μάτην ἀγωνίζονται ν' ἀποκρύψουν αἱ σοβιετικαὶ πρεσβεῖαι, ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν ἑξῆς λίαν εὐγλώττων ἀριθμῶν. Κατὰ τὸν Δεκέμβριον τοῦ παρελθόντος ἔτους ἐξετελέσθησαν ὑπὸ τῆς Γκεπέου 307 ἄτομα, κατὰ τὸν Μάρτιον τρέχοντος ἔτους 605, κατὰ δὲ τὸν Ἰούλιον 1113. Οἱ πλεῖστοι τούτων εἶναι χωρικοὶ καὶ ἱερωμένοι. Οἱ τελευταῖοι αὐτοὶ δὲν ἐκτελοῦνται μόνον ὡς «μεταπράται τοῦ δηλητηρίου τῆς πίστεως», ἀλλὰ καὶ ὡς ὑποστηρικταὶ τοῦ ἀγῶνος τῶν χωρικῶν ἐναντίον τῆς κυβερνήσεως. Ἐννοεῖται ὅμως ὅτι διὰ τοῦ συστήματος αὐτοῦ, μετ' ὀλίγον χρόνον, τὸ σοβιετικὸν καθεστὼς θὰ ἐπιβληθῇ πραγματικῶς εἰς τὴν Ρωσσίαν. Μὲ μίαν μόνον μικρὰν διαφοράν: ὅτι ὁ πληθυσμός της θὰ παρουσιασθῇ ἠλαττωμένος τοὐλάχιστον κατὰ τὸ ἥμισυ.

Ι. Σ. Μ.

SANTÉINE
MONTAGU
PARIS
ΚΑΤΑ ΤΗΣ ΔΥΣΚΟΙΛΙΟΤΗΤΟΣ
ΕΝΕΡΓΕΙ ΗΠΙΩΣ ΑΣΦΑΛΩΣ
ΑΝΕΥ ΚΟΛΙΚΩΝ ΕΝΟΧΛΗΣΕΩΝ
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι
ΖΩΓΡΑΦΟΣ-ΒΑΚΗΣ & Σ^Α
51 Ὁδὸς Ἀθηνᾶς 51

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ τῆς ὑπ' ἀριθ. 6427)1929 ἀποφάσεως. Τὸ Δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν δέχεται τὴν ἀπὸ 30 Αὐγούστου 1929 αἴτησιν τῆς Βασιλικῆς συζύγου Παναγιώτου Καψιμάλη κατοίκου Ἀθηνῶν καὶ διαμενούσης ἤδη ἐν Καρυταίνῃ κατὰ τοῦ συζύγου της, περὶ κηρύξεως τούτου εἰς ἀφάνειαν. Διατάσσει τὴν δημοσίευσιν τῆς παρούσης εἰς τὰς ἐφημερίδας «Πρωΐα» καὶ «Ἐλεύθερον Βῆμα» ἐπὶ 20 ἡμέρας καὶ προσκαλεῖ τὸν ἐξαφανισθέντα καὶ πάντα ἄλλον ἵνα παράσχῃ πρὸς τὸ Δικαστήριον τοῦτο πληροφορίας περὶ τῆς ζωῆς ἢ τοῦ θανάτου τοῦ ἀφανοῦς ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς ἔτους καὶ 2 μηνῶν ἀπὸ τῆς τελευταίας καταχωρήσεως τῆς παρούσης. Ὁ Προεδρεύων: Α. Παπαναστασίου. Ὁ Δικαστ. Γραμματεύς: Π. Οἰκονομίδης. Ὁ Πληρεξούσιος τῆς Αἰτούσης Δικηγόρος Εὐάγγελος Π. Βαρβιτσιώτης.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ἐπίπεδον πιεστήριον μικρὸν ἠλεκτροκίνητον Γερμανικοῦ συστήματος «Φένιξ» ἐντελῶς ἀμεταχείριστον καὶ μὲ εὐκολίας πληρωμῆς. Πληροφορίαι Διαχείρισιν «Πρωΐας».

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΡΟΜΗΝ ΤΩΝ ΔΕΛΦΩΝ

...... Καὶ ὁ Ἀθηναϊκὸς Τύπος, περιγράφων τὰ τῆς ἐκδρομῆς, ἐξέφρασε τὴν πλήρη ἱκανοποίησίν του διὰ τὰ φαγητά μας, ἡ δὲ Ὀργανωτικὴ Ἐπιτροπὴ μᾶς ἐκφράζει τὰς εὐχαριστίας της:

17ον ΔΙΕΘΝΕΣ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ
ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΕΤΑΙΡΕΙΑΝ
ΓΕΝΙΚΟΝ ΕΜΠΟΡΙΟΝ ΤΡΟΦΙΜΩΝ
"ΟΛΥΜΠΟΣ,,
ΧΑΥΤΕΙΑ—ΤΗΛΕΦ. 59-44
ΕΝΤΑΥΘΑ

Ἀγαπητοὶ Κύριοι,

Κατὰ τὴν ἐκδρομὴν εἰς Δελφοὺς τῶν μελῶν τοῦ λήξαντος Διεθνοῦς Συνεδρίου τῆς Εἰρήνης ἀνετέθη εἰς ὑμᾶς ὑπὸ τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Συνεδρίου ἡ προμήθεια τῶν ἀναγκαιούντων τροφίμων διὰ τὸ μεσημβρινὸν ἐν Δελφοῖς γεῦμα αὐτῶν.

Τόσον διὰ τὴν εὐπρεπῆ συσκευασίαν τῶν σχετικῶν δι' ἕνα ἕκαστον δεμάτων, ὅσον καὶ διὰ τὰ ἐν αὐτοῖς ἀρίστης ποιότητος ὑλικά, ἡ ἱκανοποίησις ὑπῆρξε γενικὴ καὶ πλήρης.

Ἐφ' ᾧ καὶ θεωροῦμεν ἐπιβαλλόμενον ὄχι μόνον νὰ συγχαρῶμεν, ἀλλὰ καὶ νὰ σᾶς ἐκφράσωμεν τὰς θερμάς μας εὐχαριστίας.

Μετὰ τιμῆς
Ὁ Διευθυντὴς τῶν Γραφείων
τῆς Ὀργανωτικῆς Ἐπιτροπῆς
Π. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

'Αποστρέφομαι
ΤΟ ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΝ
Ποιὸς ὅμως μπορεῖ νὰ πῆ τὸ ἴδιον καὶ διὰ τὸ
ΖΕΜΑΛΤ

Εἰς τὴν ἐπικίνδυνον αὐτὴν ἐποχὴν ὅπου τὰ κρυολογήματα καὶ οἱ κίνδυνοι τῆς βρογχίτιδος καὶ τῆς περιπνευμονίας γενικεύονται, ἡ πειὸ ἀποτελεσματικὴ ἄμυνα εἶνε τὸ ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΝ τὸ ὁποῖον ὅλοι οἱ ἰατροὶ ἀποδέχονται.

Συνήθως ὅμως τὸ ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΝ εἶνε τὸ βάσανον τοῦ σπιτιοῦ, διότι ὅλα σχεδὸν τὰ παιδιὰ ἀποστρέφονται τὴν ἀηδῆ ὀσμὴν καὶ γεῦσίν του.

Τὸ ΜΟΥΡΟΥΝΕΛΑΙΟΝ λαμβανόμενον ἀκουσίως δὲν χωνεύεται εὐκόλως, ἀναστατώνει τὰ εὐαίσθητα στομαχάκια τῶν μικρῶν, τοὺς κόβει τελείως τὴν ὄρεξιν καὶ τοιουτοτρόπως ἡ ὑπολογιζομένη ὠφέλειά του γίνεται βλάβη.

ΜΗΤΕΡΕΣ, καλῶς μᾶς ἦλθε τὸ ΖΕΜΑΛΤ

Ὄχι πιὰ βασανιστήρια, ὄχι κλάμματα καὶ παρακάλια, ἀλλὰ μὲ γέλοια καὶ μὲ εὐχαρίστησι δίδετε στὰ παιδιά σας τὸ ΖΕΜΑΛΤ εἰς στερεὰν καὶ εὔγευστον μορφὴν χωρὶς καμμιὰ ὀσμὴ ἢ γεῦσιν Μουρουνελαίου.

Τὸ ΖΕΜΑΛΤ παρασκευαζόμενον ἀπὸ τὸ γνησιώτερον Μουρουνέλαιον Νορβηγίας μὲ τὸ παγκοσμίου φήμης, διὰ τὸ θρεπτικὸν καὶ εὔπεπτον ἐκχύλισμα βύνης Dr WANDER εἰς στερεὰν μορφήν, ἔχει τὴν ἐξαιρετικὴν ἰδιότητα:
Νὰ περιέχῃ τὴν διπλῆν ἀναλογίαν Μουρουνελαίου ἀπὸ τὴν περιεχομένην εἰς ἄλλας παρομοίας φύσεως σκευασίας.
Νὰ εἶνε πλούσιον εἰς ΒΙΤΑΜΙΝΑΣ ὡς διατηροῦν ὅλας τὰς εἰς τὸ Μουρουνέλαιον εὑρισκομένας λιπαρὰς οὐσίας τὰς συντελούσας εἰς τὴν αὔξησιν τοῦ βάρους.
Νὰ παίρνεται μὲ εὐχαρίστησι καὶ ἀπὸ τὰ πλέον δύστροπα παιδιά.

Δίνετε στὰ παιδιά σας ΖΕΜΑΛΤ

Dr A. WANDER S. A. BERNE SUISSE
Γενικὸς ἀντιπρόσωπος διὰ τὴν Ἑλλάδα:
Γ. ΣΙΔΕΡΟΠΟΥΛΟΣ 'Αθῆναι—Χαρ. Τρικούπη 9

ΓΕΝΙΚΗ ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ
ΤΩΝ ΑΝΑΠΗΡΩΝ ΠΟΛΕΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΚΑΙ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἡ πρ. ἐπιτροπὴ τῆς Γενικῆς Ἑνώσεως ἀναπήρων πολέμου Ἀττικῆς καλεῖ ὅλους τοὺς ἀναπήρους εἰς γενικὴν συνέλευσιν σήμερον Κυριακὴν καὶ ὥραν 3ην μ.μ. ἀκριβῶς εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν Ἐμποροϋπαλλήλων μὲ θέματα:

1) Λιγοδοσία τῆς ἐπιτροπῆς.
2) Προτάσεις καὶ ἐπερωτήσεις.
3) Ἀρχαιρεσίαι.
4) Ἐκλογὴ ἀντιπροσώπων διὰ τὴν Πανελλαδικὴν διάσκεψιν.
5) Ἐκλογὴ ἀντιπροσώπου διὰ τὸ ταμεῖον θυμάτων πολέμου.
6) Ἐκλογὴ ἀντιπροσώπων διὰ τὴν νομαρχιακὴν ἐπιτροπήν.

Λόγῳ τῆς οἰκτρᾶς καταστάσεως ποὺ διέρχεται ἡ τάξις μας καὶ τῆς σοβαρότητος τῶν θεμάτων ὅλοι οἱ ἀνάπηροι πρέπει νὰ παρευρεθοῦν εἰς τὴν συνέλευσιν.

(Ἡ πρ. ἐπιτροπὴ τῆς Γ.Ε.Α.Π.Α.)

ΓΕΧΩΡΙΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

Ἡ Ἀνώνυμος Ἑταιρεία τῆς Λίμνης Κωπαΐδος, ἔχουσα πρὸς πώλησιν τὰ κάτωθι προϊόντα, παραγωγῆς Κωπαΐδος ἐφετεινῆς ἐσοδείας, θέλει δεχθῆ προσφορὰς παρὰ τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὴν ἀγορὰν τούτων τὴν προσεχῆ Τετάρτην 6ην Νοεμβρίου καὶ ὥραν 12ην μεσημβρίαν εἰς τὰ ἐν Ἁλιάρτῳ γραφεῖα αὐτῆς.

Σῖτος κοινὸς ὀκάδ. 30000 περίπου
Σῖτος δεβὲς ὀκ. 15000 περίπου
Κριθὴ ὀκάδες 50000 περίπου.
Βρώμη λευκὴ ὀκάδες 50000 περίπου
Βρώμη μαύρη ὀκ. 150000 περίπου.
Κουκιὰ ὀκ. 50000 περίπου
Ἀραβόσιτος ὀκάδες 500.000 περίπου.
Βάμβαξ ἐκκοκισμένος ὀκ. 200.000 περίπου.
Βαμβακόσπορος ὀκ. 200000 περίπου.

Οἱ ἐνδιαφερόμενοι δέον νὰ προσέλθωσιν αὐτοπροσώπως πρὸς διαπραγμάτευσιν εἰς τὰ ὡς ἄνω γραφεῖα καὶ λάβωσι γνῶσιν τῆς ποιότητος τῶν προϊόντων ἐν ταῖς ἀποθήκαις. Οὐδεμία ἔγγραφος προσφορὰ θὰ ληφθῆ ὑπ' ὄψιν, οὐδὲ δείγματα τούτων θὰ ἀποσταλῶσιν εἰς τοὺς τυχὸν ζητήσοντας. Ὁ βάμβαξ καὶ βαμβακόσπορος παραδοθήσονται εἰς τὰς ἐν Λεβαδείᾳ ἀποθήκας τῆς Ἑταιρείας, τὰ δὲ λοιπὰ προϊόντα εἰς τὰς ἐν Κωπαΐδι τοιαύτας ἢ ἐπὶ βαγονίου εἰς τοὺς πλησιεστέρους πρὸς αὐτὰς σταθμοὺς τοῦ Σ)δρόμου Λαρίσης.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

HOTEL MINERVA
ΠΛΑΤΕΙΑ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ
ΤΕΛΕΙΩΣ ΑΝΑΚΑΙΝΙΣΘΕΝ
Ἐγκατάστασις θερμοῦ—ψυχροῦ ὕδατος (Eau courante). Καλοριφὲρ κ. λ. π.
ΑΠΟ 1ης ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ TABLE D'HOTE. ΚΟΥΖΙΝΑ ΕΚΛΕΚΤΗ.
Διευθυνταί: ΜΠΑΝΤΟΥΝΑΣ—ΧΑΛΑΣ

Κ. ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ ΚΑΙ Α. ΚΑΒΑΦΑΚΗΣ
ΑΘΗΝΑΙ: ΠΑΤΗΣΙΩΝ 38 ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ: ΦΙΛΩΝΟΣ 61 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: ΛΕΟΝΤΟΣ ΣΟΦΟΥ 15
ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΑΙ ΔΙΖΕΛ ΚΑΙ ΣΟΥΠΕΡ ΔΙΖΕΛ
KÖRTING
ΞΗΡΑΣ & ΘΑΛΑΣΣΗΣ

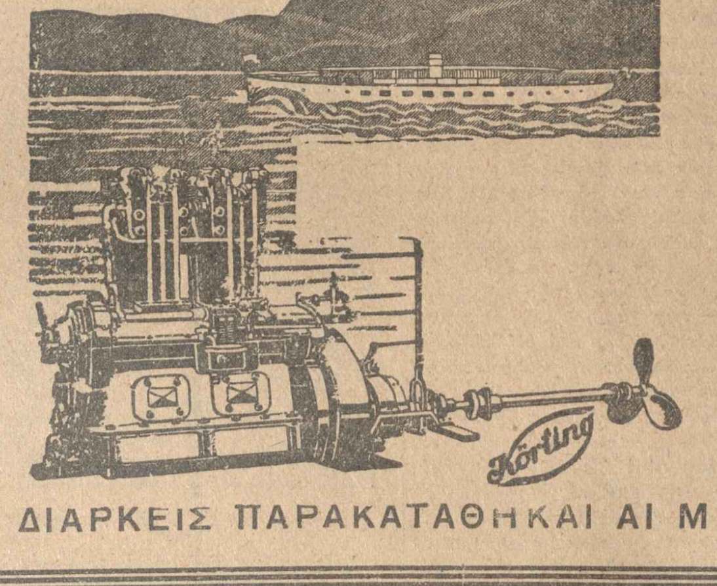

Πετρελαιομηχαναί, βενζινομηχαναί, ἠλεκτρικαὶ ὁμάδες, γαλακτομηχαναὶ τῶν ἀγγλικῶν ἐργοστασίων
ΛΙΣΤΕΡ
ΑΝΤΛΙΑΙ: Κεντρόφυγες, περιστροφικαί, ἐμβολοφόροι. Ἀντλίαι βαθέων φρεάτων. Ἀλευρόμυλοι, καφέμυλοι, ἐλαιοπιεστήρια, ζυμωτήρια, ἠλεκτροκινητῆρες, σκυροθραῦσται κλπ.
ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΑ ΠΑΣΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΣ
Ὡς: Τόρνοι, φρέζαι, τρυπάνια, πλάναι, πριονοταινίαι, διατρητικὰ μηχανήματα (πιστόλες), κινηματογραφικαὶ μηχαναί, ἄξονες, λουριά, κουσινέτα κ. λ. π. κ. λ. π.
ΔΙΑΡΚΕΙΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΑΙ ΑΙ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑΙ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
«ΑΝΑΤΟΛΗ» Σταδίου 44

ΤΑ ΠΙΟ ΦΙΝΑ ΠΑΛΤΑ
ΓΝΗΣΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑ ΥΦΑΣΜΑΤΑ
„UNION-JACK"
39 ΑΙΟΛΟΥ 39
ΤΑ ΠΙΟ ΕΚΛΕΚΤΑ ΚΑΣΜΗΡΙΑ

Η ΗΜΕΡΑ
ΤΟΥ ΕΡΥΘΡΟΥ ΣΤΑΥΡΟΥ

Δώσατε ὅλοι τὸν ὀβολόν σας εἰς τὸν Ἐρυθρὸν Σταυρὸν γιὰ νὰ ἀποτελειώσῃ τὸ Νοσοκομεῖον του.

Χθὲς ἐγένοντο τὰ ἐγκαίνια τῆς Σχολῆς τῶν Νοσοκόμων, ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς συντρέχει μὲ ὅλας του τὰς δυνάμεις τὸ ἔργον τῆς Κυβερνήσεως.

Αὐτὸς ἐκπαιδεύει τὰς νοσοκόμους ποὺ θὰ χρησιμεύσουν εἰς τὴν ἐξυγίανσιν τῆς πόλεως.

Γι' αὐτὸ ἡ εἰσφορά σας ἂς εἶνε ὅσον τὸ δυνατὸ γενναιοτέρα.

ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΔΗΜΟΣΘΕΝΟΥΣ ΧΑΤΖΗΓΙΑΝΝΑΚΗ
ΔΙΠΛΩΜ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ: Γραφεῖα καὶ Ἔκθεσις, Θησέως 18.
Τηλ)κὴ Δ)σις «ΕΛΙΝΧΑ» Ἀριθ. τηλεφ. 53—50
ΓΕΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ:
„ELIN„ ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΔΙ' ΗΛΕΚΤΡΙΚΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ, ΕΔΡΑ ΕΝ ΒΙΕΝΝΗ
ΠΛΗΡΕΙΣ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΙ ΠΟΛΕΩΝ
ΗΛΕΚΤΡΟΚΙΝΗΣΕΙΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ ΚΛΠ.
SUEDDEUTSCHE KABELWERKE Abtlg. d. Heddernheimer Kupferwerk u. Sueddeutsche Kabelwerke G. m. b. H in Mannheim.
Σύρματα μεμονωμένα πάσης φύσεως ὡς καὶ καλώδια ὑπόγεια δι' ἠλεκτρικάς, τηλεφωνικὰς καὶ τηλεγραφικὰς ἐγκαταστάσεις.
I. HIMMELSBACH Freiburg i. Baden
Στῦλοι ἐμπεποτισμένοι (συστήματος Kyan) καὶ μὴ δι' ἠλεκτρικὰς ἐγκαταστάσεις, τηλεγραφικὰς καὶ τηλεφωνικὰς γραμμάς, τραβέρσαι σιδηροδρομικῶν γραμμῶν, ξυλεία γεφυρῶν κ.λ.π.
Dr SIEGFR. GUGGENHEIMER A. G. Nuernberg
Ὄργανα μετρήσεως ὡς βολτάμετρα, Ἀμπερόμετρα κλπ.
KOERTING & MATHIESEN A. G. Leipzig W 35.
(Γεν. Ἀντιπροσωπεία ἐκτὸς Μακεδονίας—Θράκης)
Φωτιστικοὶ ἐξοπλισμοὶ (καταυγαστῆρες, ἀνταυγαστῆρες, προβολεῖς) παντὸς εἴδους.
ΜΕΓΑΛΗ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ
Ἠλεκτροκινητήρων συνεχοῦς καὶ τριφασικοῦ ρεύματος, δυναμομηχανῶν, ἠλεκτραντλιῶν, φωτ. ἐπλισμῶν, αὐτόματων διακοπτῶν, ὀργάνων μετρήσεως κλπ.

ΣΛΟΑΝΣ

SLOAN'S
FAMILY
LINIMENT

Ὁ χειμῶνας θὰ περάσῃ, χωρὶς πόνους, κρυολογήματα, ρευματισμοὺς καὶ ἰσχυαλγίας, ἂν ἔχετε σπίτι σας ἕνα φιαλίδιον Σλόανς

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ ΑΤΤΙΚΟΒΟΙΩΤΙΑΣ

Διακηρύττει ὅτι

Συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 4340)2 ἐ. ἔ. διαταγῆς τοῦ Ὑπουργείου Ἐσωτερικῶν, ἐκτίθεται εἰς μειοδοτικὴν δημοπρασίαν κατὰ τὸ ἄρθρον 220 καὶ ἑπόμενα τοῦ Κανονισμοῦ Οἰκονομικῆς καὶ Λογιστικῆς Ὑπηρεσίας Χωροφυλακῆς ἐν Χωστίοις ἡ τριετὴς μίσθωσις οἰκήματος χρησιμοποιηθησομένου διὰ κατάστημα τοῦ ἐκεῖ Φυλακείου Χωρ)κῆς Χωστίων συγκειμένου:

1) ἐξ ἑνὸς δωματίου καταλλήλου διὰ γραφεῖον.
2 ἐκ δύο δωματίων καταλλήλων διὰ θαλάμους τῶν τε σταθμάρχου καὶ χωροφυλάκων, τοῦ μὲν πρώτου ἐκ μιᾶς κλίνης, τοῦ δὲ δευτέρου ἐκ τεσσάρων τοὐλάχιστον τοιούτων.
3) ἑστιατορίου.
4) μαγειρείου,
5) κρατητηρίου καὶ
6) ἐπαρκοῦς ποσίμου ὕδατος.

Ἡ προκειμένη δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Χωστίοις καὶ ἐν τῷ νῦν καταστήματι τοῦ ἐκεῖ Σταθμοῦ Χωρ)κῆς τὴν 17ην Νοεμβρίου 1929 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ., ἐνώπιον τῆς ὑπὸ τοῦ νόμου προβλεπομένης ἐπιτροπῆς καθ' ἣν οἱ βουλόμενοι νὰ προσφέρωσιν οἴκημα πρὸς τὸν ἀνωτέρω σκοπὸν δύνανται νὰ προσέλθωσι διὰ τὴν προσφοράν.

Οἱ ὅροι συμφωνιῶν εἰσὶν κατατεθειμένοι ἐν τῷ γραφείῳ τοῦ ἄνω Σταθμοῦ καὶ ἐν τῇ Ὑποδιοικήσει Χωρ)κῆς Θηβῶν ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην.

Τὰ κηρύκεια καὶ λοιπὰ δικαιώματα βαρύνουσι τὸν τελευταῖον μειοδότην.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Ὀκτωβρίου 1929.

Ὁ Διοικητὴς τῆς Διοικήσεως
Δ. ΣΚΙΑΔΑΣ

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ὄροφος πολυτελῶς ἐπιπλωμένος, δωμάτια ἕξ, λουτρόν, χρειώδη, τηλέφωνον. Λυκαβηττοῦ 22: μηνιαίως 6500.

Τὸ 1ον δόντι!
ὁ Μπεμπὲς θὰ πάρῃ τὸν 1ον χυλὸν

ΦΩΣΦΑΤΙΝΗΣ ΦΑΛΙΕΡ
τοῦ περιφήμου θρεπτικοῦ ἀλεύρου ποὺ συμπληρώνει τὸ καλὸν γάλα καὶ προσφέρει εἰς τὸ παιδί, ὑπὸ τὴν πλέον εὐχάριστον μορφήν, ὅλα τὰ θρεπτικὰ στοιχεῖα καὶ τὰς βιταμίνας τὰς ἀπαραιτήτους διὰ τὴν τελείαν ἀνάπτυξιν του. — Διευκολύνει τὴν ὀδοντοφυΐαν καὶ τὸν σχηματισμὸν τῶν ὀστῶν. — Δίδει τὴν δύναμιν καὶ τὴν ὑγείαν.
Δὲν ὑπάρχει παρὰ μία μόνον φωσφατίνη
Η ΦΩΣΦΑΤΙΝΗ ΦΑΛΙΕΡ
(Σῆμα κατατεθέν)
Ἀποφεύγετε τὰς ἀπομιμήσεις
ΦΟΙΝΙ

Παρελήφθησαν εἰς πλουσίαν συλλογὴν αἱ γνωσταὶ
ΘΕΡΜΑΣΤΡΑΙ
Ἀσυναγώνιστοι εἰς οἰκονομίαν καυσίμου ὕλης καὶ ἀντοχήν.
ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΧΑΡΙΟΥ & Σια
58Α ΟΔΟΣ ΣΤΑΔΙΟΥ 58Α

ΓΕΝΙΚΗ ΕΚΘΕΣΙΣ ΜΗΧΑΝΗΜΑΤΩΝ
„ΑΘΗΝΑ„ ΑΝΩΝ. ΕΤΑΙΡΙΑ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ ΠΑΤΗΣΙΩΝ 49
ΤΜΗΜΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΟΝ
ΔΙΑΡΚΗΣ ΠΑΡΑΚΑΤΑΘΗΚΗ
„ΜΠΛΑΚΣΤΟΝ„
ΑΓΓΛΙΚΩΝ ΠΕΤΡΕΛΑΙΟΜΗΧΑΝΩΝ
ΑΠΟ 5 ΜΕΧΡΙ 600 ΙΠΠΩΝ

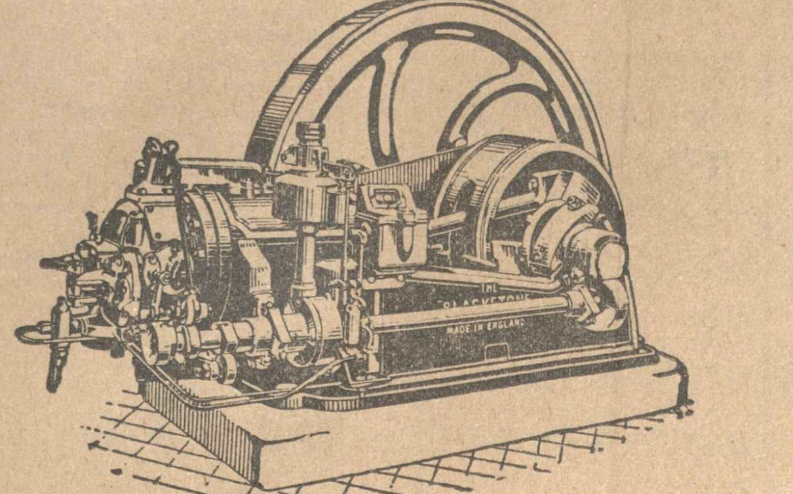

ΑΦΘΑΣΤΟΣ ΣΤΕΡΕΟΤΗΣ
ΑΠΛΟΤΗΣ ΚΑΤΑΣΚΕΥΗΣ
ΕΥΚΟΛΙΑ ΧΕΙΡΙΣΜΟΥ
ΑΙ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΑΙ
ΔΙΑ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΙΚΑΣ
ΕΓΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΚΑΙ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΥΣ
ΠΟΛΕΩΝ
ΑΡΤΙΑ ΤΕΧΝΙΚΗ ΕΞΥΠΗΡΕΤΗΣΙΣ ΤΗΣ ΠΕΛΑΤΕΙΑΣ

ΚΑΘΕ ΠΡΟΚΑΡΚΙΝΩΤΙΚΟΣ
ΟΦΕΙΛΕΙ ΝΑ ΠΑΙΡΝΗ ΤΟ
DELBIASE
Τὸ μόνον προϊὸν τὸ παρασκευαζόμενον συμφώνως μὲ τὰς ὁδηγίας τοῦ ἐν Παρισίοις Καθηγητοῦ PIERRE DELBET. Εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα.
Γενικοὶ ἀντιπρόσωποι καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα:
ΖΩΓΡΑΦΟΣ—ΒΑΚΗΣ & Σια
Ἀθηνᾶς 27—Ἀθῆναι

ΔΕΝ ΘΑ ΠΡΟΣΘΕΣΗ ΣΤΑ ΕΞΟΔΑ ΤΟΥ ΠΑΡΑ 10 ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΗΝ ΗΜΕΡΑ

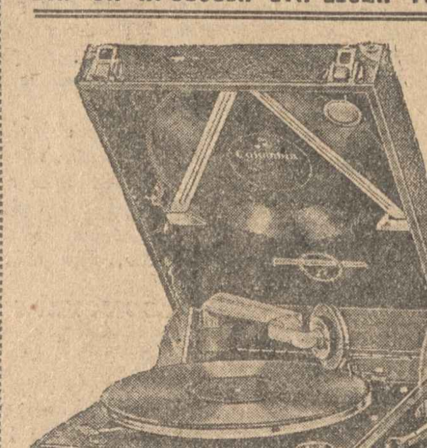

ὅποιος ἀγοράσῃ ἕνα γραμμόφωνον
COLUMBIA
καὶ θὰ χαρίσῃ στὴν οἰκογένειάν του τὴν χαρά, τὴν διασκέδασιν, τὴν εὐτυχίαν.
Μόνον ἡμεῖς πωλοῦμεν διὰ τὰς Ἀθήνας καὶ Πειραιᾶ τὰ παγκοσμίου φήμης γραμμόφωνα COLUMBIA μὲ τὴν νέαν ἐκ δραχμῶν 250 ἔκπτωσίν των καὶ μὲ τὸ νέον τελειότατον διάφραγμά των, ποὺ τὰ κατέστησαν ἀσυναγώνιστα
ΜΕ ΔΟΣΕΙΣ
καθὼς καὶ ὅλους τοὺς νεωτέρους δίσκους, ἑλληνικοὺς καὶ ξένους
ΑΔΕΛΦΟΙ ΦΕΤΣΗ
ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ 51
Ἔναντι Πολυκλινικῆς

ΚΟΝΤΑΡΙΑ, ΠΟΡΤΙΕΡΕΣ, ΣΤΟΡ ΚΑΙ ΠΟΡΤ-ΑΝΠΡΑΣ ΜΠΡΟΝΖ
ΑΠΟ 80 ΔΡΑΧΜΑΣ ΚΑΙ ΑΝΩ
ΥΦΑΣΜΑΤΑ ΕΠΙΠΛΩΣΕΩΣ
Μεταξωτά, σίμιλι, βαμβακερά, μουαρέ, Μεταξωτὰ καὶ σίμιλι, βελοῦδα βαμβακερὰ καὶ μάλλινα, Πλοὺς Ντούμπλ-φὰς καὶ σκέτα, κρετόν, Σατέν, Λινὰ διαδρόμων, Στὸρ φιλὲ καὶ κουρτινάκια εἰς διάφορα σχέδια, Παραπετάσματα ἐταμὲ χρωματιστά. ΜΟΥΣΑΜΑΔΕΣ: δι' ἔπιπλα, μουσαμάδες πατωμάτων, Λινέλαια καὶ φελλοτάπητες. ΤΑΠΗΤΕΣ: βελουτὲ διὰ διαδρόμους καὶ αὐτοκίνητα. ΨΑΘΑΙ: Ποδοκαθαριστικαί, ψάθαι (κοκὸ) δωματίων καὶ διαδρόμων. ΣΤΟΡ ψάθινα παραθύρων. ΛΙΝΑ: διὰ τέντας χρωματιστά, καλύμματα ἐπίπλων, λινὰ διὰ καπότες αὐτοκινήτων. ΒΕΡΓΑΙ: διὰ σκάλες καὶ βὶξ-βὶξ μπρόνζ. ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΕΛΑΤΗΡΙΩΝ (Σουστῶν) καὶ ΥΛΙΚΑ ΤΑΠΕΤΣΑΡΙΑΣ παντὸς εἴδους δι' ἔπιπλα καὶ αὐτοκίνητα.
ΠΕΤΡΟΣ Ι. ΣΙΦΑΛΑΚΗΣ
Κολοκοτρώνη 55—ΑΘΗΝΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΕΘΝΙΚΗΣ ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ
ΕΔΡΑ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΥΠΟΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΑ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ, ΠΑΤΡΑΙΣ, ΣΥΡΩ & ΑΙΓΙΩ
ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΑΙ εἰς τὰς πλείστας πόλεις τῆς Ἑλλάδος καὶ ὅλα τὰ κέντρα ἐξωτερικοῦ
ΕΚΤΕΛΕΙ ΠΑΣΑΝ ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗΝ ΕΡΓΑΣΙΑΝ
ΤΑΜΙΕΥΤΗΡΙΟΝ ΜΕΧΡΙ ΔΡ. 100.000 ΠΡΟΣ 6 0)0

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΚΡΙΣΙΣ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Φίλε κ. Διευθυντά,

Ὀρθότατα ὁ ἀξιότιμος συνάδελφος κ. Μ. Πεσμαζόγλου ἐπεκαλέσθη τὰς ἀποφάσεις ἐπὶ τῶν συναλλαγματικῶν καὶ γραμματίων τοῦ κ. Προέδρου τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν, τὰς διαρκῶς καὶ ἐπικινδύνως αὐξανομένας καθημερινῶς, διὰ ν' ἀποδείξῃ τὴν ὑφισταμένην οἰκονομικὴν κρίσιν. Ἀλλ' ἐλησμόνησε νὰ μνημονεύσῃ καὶ τὰς ἀποφάσεις τῶν ἐξώσεων διὰ τὴν καθυστέρησιν τοῦ μισθώματος. Διότι ἐὰν αἱ πρῶται ἀποδεικνύουν τὴν κρίσιν τοῦ ἐμπορίου, καὶ γενικῶς τῶν ἐμπορευομένων ἀστῶν, αἱ ἀποφάσεις τῶν ἐξώσεων ἀποδεικνύουν τὴν γενικὴν οἰκονομικὴν κρίσιν τῆς κοινωνίας, δεδομένου ὅτι ὁ καθεὶς ἐκ τῶν ἀποδοχῶν του, τὸ ἐνοίκιον προσπαθεῖ νὰ ἐξοικονομήσῃ πρωτίστως διὰ νὰ καταβάλῃ πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην του.

Αἱ ἐξωστικαὶ ἀποφάσεις κατὰ τὴν τελευταίαν τριετίαν ἐνώπιον τοῦ κ. Προέδρου ἔχουσιν ὡς ἑξῆς:

1927 ἀποφάσεις 3726
1928 » 4946
1929 » 3536 μέχρι 30 Ὀκτωβρίου, αἱ ὁποῖαι θὰ ὑπερβῶσιν ἀσφαλῶς κατ' ἀριθμὸν τὰς τοῦ 1928.

Δέον ὅμως σχετικῶς νὰ σημειωθῶσι 1) ὅτι κατὰ τὸ 1929 δὲν εἴχομεν τὰς δίκας περὶ ἀπορίας τῶν μισθωτῶν, 2) τὰς δίκας περὶ θετοῦ μισθώματος παλαιῶν μισθώσεων καὶ 3) τὰς δίκας περὶ ἰδιοκατοικήσεως, διότι αἱ πρὸς ἔγερσιν τῶν ἀγωγῶν αὐτῶν προθεσμίαι ἔληξαν κατὰ τὰ τέλη τοῦ 1927, αἱ δὲ εἰσαχθεῖσαι τότε ἀγωγαί, διὰ νὰ εὕρωσι σειράν, ὡς γνωστόν, ἐξεδικάσθησαν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἔτος 1928.

Ἂν λοιπὸν ἀφαιρεθῇ τὸ 1)3 τῶν 4946 (1928) ἀποφάσεων (ὅσαι δὲν εἰσήχθησαν ἐφέτος ἐκ τῶν ἀνωτέρω αἰτιῶν) βλέπομεν ὅτι τὸ τρέχον ἔτος ηὔξησαν κατὰ τὸ ἴδιον ποσοστὸν αἱ ἀποφάσεις ἐξώσεως διὰ τὴν καθυστέρησιν τῶν μισθωμάτων, ἀσχέτως τοῦ ὅτι, ὡς εἶνε γνωστόν, ἀπὸ τὰς 150 ἀγωγὰς ἑκάστης συνεδριάσεως τοῦ κ. Προέδρου ὅσαι εἰσάγονται, συμβιβάζονται, καταβαλλομένου τότε τοῦ ἐνοικίου, τοὐλάχιστον αἱ ἡμίσεις, καὶ δὲν ἐκδίδονται δι' αὐτὰς ἀποφάσεις.

Ἡ ἰδία ἀναλογία παρατηρεῖται καὶ εἰς τὸ Εἰρηνοδικεῖον διὰ τὰς ἐξωστικὰς ἀποφάσεις, αἱ ὁποῖαι ὀφείλονται ὅλαι, ὡς γνωστόν, εἰς καθυστέρησιν μισθώματος καὶ ἑπομένως ὄχι μόνον ἀπὸ τὰς δίκας τῶν συναλλαγματικῶν ἀποδεικνύεται ἡ οἰκονομικὴ κρίσις τοῦ ἐμπορίου, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τὰς περὶ ἐξώσεως διὰ τὴν καθυστέρησιν μισθώματος δίκας ἀποδεικνύεται γενικωτέρα οἰκονομικὴ κρίσις. Καὶ ταῦτα μόνον ἀπὸ δικαστηριακῆς ἀπόψεως.

Μετὰ τιμῆς
Α. Σ. ΖΕΡΒΟΠΟΥΛΟΣ
Δικηγόρος

31—10—29 Ἀθῆναι

ΕΝΑ ΑΤΟΠΟΝ

Κύριε Διευθυντά,

Ἐπειδὴ βλέπω τοὺς ἀγῶνας τῆς ἀγαπητῆς «Πρωΐας» πρὸς ὅ,τι καλὸν καὶ ὡραῖον, σᾶς κάμω γνωστὸν ἕνα ἄτοπον καὶ ἀντιαισθητικὸν ποὺ γίνεται πρὸ μερικῶν μηνῶν. Εἰς τὸ ὡραῖο δάσος ἀπὸ πεῦκα, δεξιὰ ἐπὶ τῆς Ἱερᾶς Ὁδοῦ καὶ ἀκριβῶς ἀπὸ κάτω ἀπὸ τὸν λόφον τοῦ Προφήτου Ἠλιοῦ πρὸς τὸν Σκαραμαγκᾶ, ρίπτουν τὰ σκουπίδια! Ἐὰν εἶναι δυνατόν! Ὁ ὡραιότερος, κατ' ἐμέ, περίπατος, τώρα μὲ τὸν θαυμάσιον δρόμον καὶ τὰ δάση ἀπὸ πεῦκα, λερώνεται μὲ τὰ σκουπίδια τῶν Ἀθηνῶν ποὺ μεταφέρουν ἀδιακόπως καὶ χύνουν ἐκεῖ τὰ κάρρα τοῦ Δήμου Ἀθηναίων, ἐνῷ εἶναι γνωστόν, πῶς σὲ ὅλα τὰ μέρη τοῦ κόσμου, τὰ σκουπίδια ρίχνονται μέσα σὲ μεγάλους λάκκους καὶ καίονται. Ἀπορῶ μὲ τὸν καλαίσθητον Δήμαρχόν μας, πῶς ἀφίνει, ἀφ' ὅτου παρέλαβε τὴν Δημαρχίαν, νὰ ἐξακολουθῇ τὸ ἄτοπον αὐτό.

Ἡ δὲ Φιλοδασικὴ Ἕνωσις ποῦ εἶναι ἡ δρᾶσίς της καὶ πῶς δὲν προφυλάττει τὰ δάση ἀπὸ τὰς κάμπιας ποῦ καταστρέφουν τὸ πεῦκο τὴν ἄνοιξιν, καὶ ἀφίνει τὰ σκουπίδια νὰ τὰ παίρνῃ ὁ ἀέρας καὶ νὰ γίνεται θρῆνος; Καὶ ὁ τόσον δραστήριος κύριος Παππᾶς, τί λέγει διὰ τὴν ὑγιεινήν; Ἀμ' ὁ Τουρισμός; Δὲν ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν ὡραιότητα τῶν περιχώρων τῶν Ἀθηνῶν, ἀπὸ τὰ ὁποῖα μάλιστα περνοῦν καθημερινῶς τόσοι ξένοι;

Μὲ ἐκτίμησιν
Μία φίλη τῆς «Πρωΐας»

ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ κ. κ. ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟΥΣ ΛΕΙΤΟΥΡΓΟΥΣ

Τὰ ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας KODAK ἐπιδειχθέντα ἐνώπιον τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἀνωτάτων Ἐκπαιδευτικῶν Λειτουργῶν τοῦ Κράτους μηχανήματα προβολῆς φωτεινῶν εἰκόνων καὶ κινηματογράφου σχολείων, δύνασθε νὰ τὰ ἴδητε λειτουργοῦντα εἰς τὴν εἰδικὴν αἴθουσαν προβολῆς τοῦ καταστήματος τῆς Ἑταιρείας, ὁδὸς Σταδίου 18.

ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ KODAK

ΑΝΩΤΕΡΑ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΑ
ΜΑΘΗΜΑΤΙΚΩΝ
ΦΥΣΙΚΗΣ
ΚΑΙ ΧΗΜΕΙΑΣ
ΕΙΣ ΤΟ ΛΥΚΕΙΟΝ ΟΘ. ΡΕΝΤΖΟΥ
(ΠΑΣΑΛΙΜΑΝΙ)—ΠΕΙΡΑΙΑ
ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΗΝ 15ΗΝ ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ
Ἡ σπασμωδικὴ κατὰ τὸ θερινὸν δίμηνον γενομένη συνήθως προπαρασκευὴ διὰ τὰς διαφόρους εἰσιτηρίους ἐξετάσεις δὲν παρέχει οὐδὲν ἀποτέλεσμα. Μόνον ἡ συστηματικὴ καθ' ὅλον τὸ ἔτος προγύμνασις δύναται νὰ σᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐπιτυχίαν εἰς τὰς ΕΙΣΙΤΗΡΙΟΥΣ, ΤΜΗΜΑΤΙΚΑΣ καὶ ΠΤΥΧΙΑΚΑΣ ἐξετάσεις τοῦ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ, ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟΥ, ΑΝΩΤ. ΕΜΠΟΡΙΚΗΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ, ΣΧΟΛΩΝ ΕΥΕΛΠΙΔΩΝ καὶ ΔΟΚΙΜΩΝ. Τμήματα προπαρασκευαστικὰ δι' ἐξετάσεις Γυμνασίων. Ἰδιαίτερα τμήματα θηλέων. Διδασκαλία παρ' ἀνωτέρων ἐκπαιδευτικῶν λειτουργῶν.
ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΚΑΤΩΤΕΡΑ ΠΑΝΤΟΣ ΑΛΛΟΥ ΦΡΟΝΤΙΣΤΗΡΙΟΥ
ΠΑΡΕΧΟΝΤΑΙ ΕΓΓΥΗΣΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΠΙΤΥΧΙΑΝ

ΕΝΑ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΠΟΥ ΜΑΣ ΕΝΔΙΑΦΕΡΕΙ

Η ΑΙΓΥΠΤΟΣ ΚΑΙ ΟΙ ΞΕΝΟΙ
Η ΑΝΗΣΥΧΙΑ ΤΩΝ ΕΥΡΩΠΑΙΩΝ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΟΥΪΛΛΙΑΜ ΜΑΡΤΕΝ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ὡσαύτως, εἰς τὸ τεχνικὸν πεδίον, ὡρισμένοι ξένοι διερωτῶνται ἐὰν οἱ Αἰγύπτιοι διαθέτουν ἀρκετοὺς τεχνικοὺς ἱκανοὺς νὰ διευθύνουν οἱ ἴδιοι τὰς ἀπαραιτήτους εἰς τὴν ὁλότητα ὑπηρεσίας. Θὰ ἐννοήσῃ τις τὴν σπουδαιότητα αὐτοῦ τοῦ ἐρωτήματος ὅταν μάθῃ, ἐπὶ παραδείγματι, ὅτι ὅλη ἡ περιοχὴ τῆς διώρυγος τοῦ Σουέζ, εἰς τὴν ὁποίαν ζοῦν χιλιάδες Εὐρωπαίων, τροφοδοτεῖται εἰς γλυκὺ ὕδωρ ὑπὸ διώρυγος, τῆς ὁποίας ἡ ἀφετηρία εἶνε εἰς τὸ Κάϊρον καὶ τῆς ὁποίας θὰ ἦτο εὔκολος ἡ ἀποκοπή, εἰς στιγμὴν πολιτικῆς ἐντάσεως. Ὥστε δὲν ἀρκεῖ εἰς τοὺς Ἄγγλους νὰ κατέχουν στρατιωτικῶς τὴν διώρυγα, ἐὰν δὲν ἠμποροῦν νὰ ὑπολογίζουν ἐπὶ ἐπαρκοῦς ἀνεφοδιασμοῦ εἰς πόσιμον ὕδωρ.

Εἰς τὸ βάθος ὅλων αὐτῶν τῶν φόβων, ὑπάρχει, πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν, μία βασικὴ ἔλλειψις ἐμπιστοσύνης τοῦ Εὐρωπαίου ἔναντι τοῦ Ἀνατολίτου. Οἱ πλεῖστοι τῶν Εὐρωπαίων, οἱ ὁποῖοι ζοῦν ἀπὸ μακροῦ εἰς τὰς χώρας τῆς Ἀνατολῆς, δὲν πιστεύουν εἰς τὴν ἱκανότητα τῶν ἀνατολικῶν λαῶν ὅπως αὐτοκυβερνηθοῦν. Ὡρισμένα ἐμφανῆ ἐλαττώματα, ὅπως ἡ νωχέλεια καὶ ἡ μισθαρνία, θεωροῦνται ὑπὸ αὐτῶν ὡς συνέπεια ὄχι μιᾶς δεδομένης πολιτικῆς ἢ οἰκονομικῆς καταστάσεως, ἀλλὰ τοῦ κλίματος καὶ τῆς ράτσας, πρᾶγμα ποὺ ἀποκλείει πᾶσαν ἐλπίδα βελτιώσεως.

ΥΠΕΡΒΟΛΙΚΟΙ ΟΙ ΦΟΒΟΙ

Ἀλλὰ ἐπιτρέπεται νὰ διερωτηθῇ τις ἐὰν εἰς τοὺς φόβους τούτους δὲν ὑπάρχῃ κάποια δόσις ὑπερβολῆς.

Ἐν πρώτοις, οἱ Εὐρωπαῖοι γνωρίζουν ἆρά γε καλῶς τοὺς ἀνατολικοὺς λαοὺς ἐν μέσῳ τῶν ὁποίων ζοῦν, ἐνίοτε ἀπὸ μακρῶν ἐτῶν; Δὲν εἶνε βέβαιον· παρατηρεῖται ἐνταῦθα ἕνα φαινόμενον ἀνάλογον πρὸς ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ἠμπόδισε τοὺς ἐμπόρους τῆς Σαγγάης νὰ ἐννοήσουν, ἔστω καὶ κατ' ἐλάχιστον, τὴν Κίναν. Τὰ προνόμια τῶν ὁποίων ἀπολαύουν οἱ ξένοι εἰς τὰς χώρας τῶν διομολογήσεων, τοὺς ἠμπόδισαν νὰ ἀναμιχθοῦν μὲ τὸν πληθυσμόν καὶ νὰ τὸν συναναστραφοῦν ὡς ἴσον. Τὸ συναίσθημα τῆς κατωτερότητος ἀναπτύσσει εἰς τὰ ἄτομα ὡρισμένα ἐλαττώματα χαρακτῆρος καὶ δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι τὸ συναίσθημα τῆς ἀνωτερότητος ἀναπτύσσει ἄλλα ἐλαττώματα. Εἰς τρόπον ὥστε οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες θὰ ὤφειλον νὰ γνωρίζουν καλύτερον τοὺς Αἰγυπτίους, δὲν τοὺς γνωρίζουν ἴσως διόλου.

Δεύτερον, οἱ φόβοι αὐτοὶ θεμελιοῦνται ἐπὶ τῆς ἰδέας ὅτι ἡ ἀγγλοαιγυπτιακὴ συνθήκη θὰ προκαλέσῃ βαθείας μεταβολὰς εἰς τὴν νόμῳ καὶ πράγματι κατάστασιν. Ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ δὲν εἶνε ἀκριβής· κατ' ἀρχὰς τοὐλάχιστον, αἱ μεταβολαὶ θὰ εἶνε ἐλάχισται. Ὁ Βρεττανὸς ὕπατος ἁρμοστὴς θὰ γίνῃ πρεσβευτής, ἀλλὰ τίποτε δὲν ἐπιτρέπει νὰ σκεφθῶμεν ὅτι ἡ γνώμη του θὰ ἀκούεται ὀλιγώτερον· οἱ ξένοι σύμβουλοι τῆς αἰγυπτιακῆς κυβερνήσεως θὰ παραμείνουν εἰς ὡρισμένους κλάδους τῆς διοικήσεως· τέλος εἰς πολλοὺς κλάδους ἡ Αἴγυπτος ἦτο ἤδη οὐσιαστικῶς ἀνεξάρτητος.

Ὅσον ἀφορᾷ τὴν δικαιοσύνην, ἰδιαιτέρως, οὐδὲν ἀποδεικνύει ὅτι αἱ δοσιδικίαι τῶν προξενικῶν δικαστηρίων θὰ μεταβιβασθοῦν εἰς τὰ ἰθαγενῆ δικαστήρια, οὔτε ὅτι, ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει, τὸ ξένον ἐμπόριον θὰ ὑπέφερεν ἐξ αὐτοῦ. Τὰ προξενικὰ δικαστήρια εἶνε λίαν ἀνίσου ποιότητος καὶ δικαιούμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι μερικὰ εἶνε κάκιστα. Δὲν ἔχουν παρὰ ποινικὰς δοσιδικίας καὶ ἡ ὕπαρξίς των δὲν ἐνδιαφέρει πολὺ τὴν οἰκονομικὴν ζωήν. Τέλος, εἶνε πιθανὸν ὅτι αἱ ποινικαὶ δοσιδικίαι των θὰ μεταβιβασθοῦν ὄχι εἰς τὰ ἰθαγενῆ, ἀλλὰ εἰς τὰ Μικτὰ δικαστήρια, ὅπερ θὰ ἀποτελέσῃ τεραστίαν πρόοδον ἀπὸ πάσης ἀπόψεως.

Ἄλλως τε, οἱ ξένοι ἔχουν τὴν τάσιν νὰ παραγνωρίζουν καὶ νὰ ὑποτιμοῦν τὰς διοικητικὰς ἱκανότητας τῶν Αἰγυπτίων. Τί δὲν εἶπαν, ὅταν οἱ σιδηρόδρομοι περιῆλθον, πρὸ ἐξαετίας, εἰς χεῖράς των; Ἐν τούτοις, ὄχι μόνον τίποτε δὲν συνέβη, ἀλλὰ ἡ διοίκησις τῶν σιδηροδρόμων ἀπεναντίας ἐβελτιώθη. Πρέπει νὰ λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ βρεττανικὴ διοίκησις εἶχε νὰ παλαίσῃ κατὰ τῶν συνεπειῶν τοῦ πολέμου. Ἀλλὰ ὅσον καὶ ἂν λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὸ γεγονὸς τοῦτο, ὀφείλομεν νὰ ἀναγνωρίσωμεν ὅτι οἱ Αἰγύπτιοι διεχειρίσθησαν καλῶς μίαν λεπτοτάτην τεχνικὴν ἐπιχείρησιν, ἡ ὁποία περιλαμβάνει τεσσαράκοντα καὶ πλέον χιλιάδας ἐργατῶν. Διατί δὲν θὰ ἠμποροῦσαν νὰ ἐπιτύχουν ἐξ ἴσου καὶ εἰς ἄλλους κλάδους τοῦ δημοσίου βίου;

Η ΠΑΡΟΜΟΙΩΣΙΣ ΜΕ ΤΗΝ ΤΟΥΡΚΙΑΝ

Ἡ παρομοίωσις μὲ τὴν Τουρκίαν, ἡ ὁποία πλανᾶται ὡς ἀπειλὴ ἐπὶ τοῦ πνεύματος τῶν ἐν Αἰγύπτῳ Εὐρωπαίων, εἶνε ἄνευ ἀξίας. Αἱ δύο καταστάσεις δὲν παρουσιάζουν ἀναλογίας. Τὸ ἔργον τῆς τουρκικῆς κυβερνήσεως, τὸ ὁποῖον ἄλλως τε εἴμεθα ὑποχρεωμένοι νὰ ἐπαινέσωμεν, ἐξηγεῖται ὑπὸ γεωγραφικῶν, οἰκονομικῶν καὶ ἠθικῶν λόγων. Ἡ Τουρκία εὑρίσκεται μακρὰν τῶν μεγάλων συγκοινωνιακῶν γραμμῶν· ζῇ ὑπὸ καθεστὼς αὐστηρᾶς δικτατορίας καὶ τοιουτοτρόπως ἠδυνήθη νὰ ἐπιβάλῃ εἰς τὸν λαόν της τὰς σημαντικὰς ὑλικὰς θυσίας, τὰς ὁποίας συνεπάγει ἡ σημερινὴ πολιτική της.

Ἡ Αἴγυπτος εὑρίσκεται ἀπεναντίας εἰς τὸ κέντρον τῆς Μεσογείου. Τὰ ξένα ἐν αὐτῇ συμφέροντα εἶνε τεράστια καὶ ἡ χώρα παρέσχε πρό τινος μόλις τὴν ἀπόδειξιν ὅτι δὲν ἔρρεπε πρὸς τὴν δικτατορίαν. Δὲν βλέπομεν, ὑπὸ τοιαύτας συνθήκας, πῶς θὰ ἠδύνατο νὰ σχηματισθῇ μιὰ ἐξουσία ἀρκετὰ δυνατὴ ὥστε ν' ἀψηφήσῃ, ἐπ' ὀνόματι ἑνὸς ἐθνικιστικοῦ ἰδεώδους, ταὐτοχρόνως, τὰ ξένα συμφέροντα, τὰς ἐλευθερίας τοῦ λαοῦ καὶ τὴν εὐημερίαν της.

Ἐνδέχεται βεβαίως ἡ κατάργησις τῶν διομολογήσεων νὰ προκαλέσῃ κατ' ἀρχὰς μερικὰς δυσχερείας. Οἱ ξένοι ἔχουν τὴν συνήθειαν νὰ μὴ δέχωνται καμμίαν διαταγὴν ἐκ μέρους τῶν Αἰγυπτίων ὑπαλλήλων καὶ νὰ νομίζουν ὅτι ὅλα σχεδὸν ἐπιτρέπονται εἰς αὐτούς· οἱ κατώτεροι ὑπάλληλοι, ἀφ' ἑτέρου, μεταχειρίζονται σατραπικῶς τοὺς ὁμοεθνεῖς των φελλάχους. Εἶνε φανερὸν ὅτι, ἐὰν φερθοῦν κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον πρὸς τοὺς Εὐρωπαίους ἢ ἀκόμη ἐὰν μερικοὶ σκεφθοῦν νὰ ἐκδικηθοῦν εἰς βάρος των διὰ τὰς μακρὰς ταπεινώσεις, ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ἐκραγοῦν ἐπεισόδια.

Ἐνδεχόμενον εἶνε, ἀφ' ἑτέρου, τὰ εὐρωπαϊκὰ κεφάλαια τῶν ὁποίων ἔχει ἀνάγκην ἡ Αἴγυπτος, νὰ φανοῦν ἐπιφυλακτικὰ ἐπί τι διάστημα, μερικὰ δὲ μάλιστα, ἰδιαιτέρως νευρικά, νὰ ἀποσυρθοῦν, προκαλοῦντα πρὸς στιγμὴν κρίσιν.

Ἀλλὰ αἱ δυσχέρειαι αὗται θὰ εἶνε παροδικαί. Ὁπωσδήποτε θὰ ἔφθαναν τὰ πράγματα ἐκεῖ μίαν ἡμέραν, καὶ φρονοῦμεν ὅτι ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἐπέδειξε μεγάλην πολιτικότητα μὴ ἐπιβραδύνουσα ἀνωφελῶς μίαν ἀναγκαίαν ἐξέλιξιν. Τοιουτοτρόπως παρασκευάζει, δι' ἑνὸς περιωρισμένου πειράματος, τὴν ἐγκατάλειψιν τῶν κινεζικῶν διομολογήσεων, ἡ ὁποία ἐπίσης δὲν θὰ βραδύνῃ νὰ καταστῇ ἐπιτακτική.

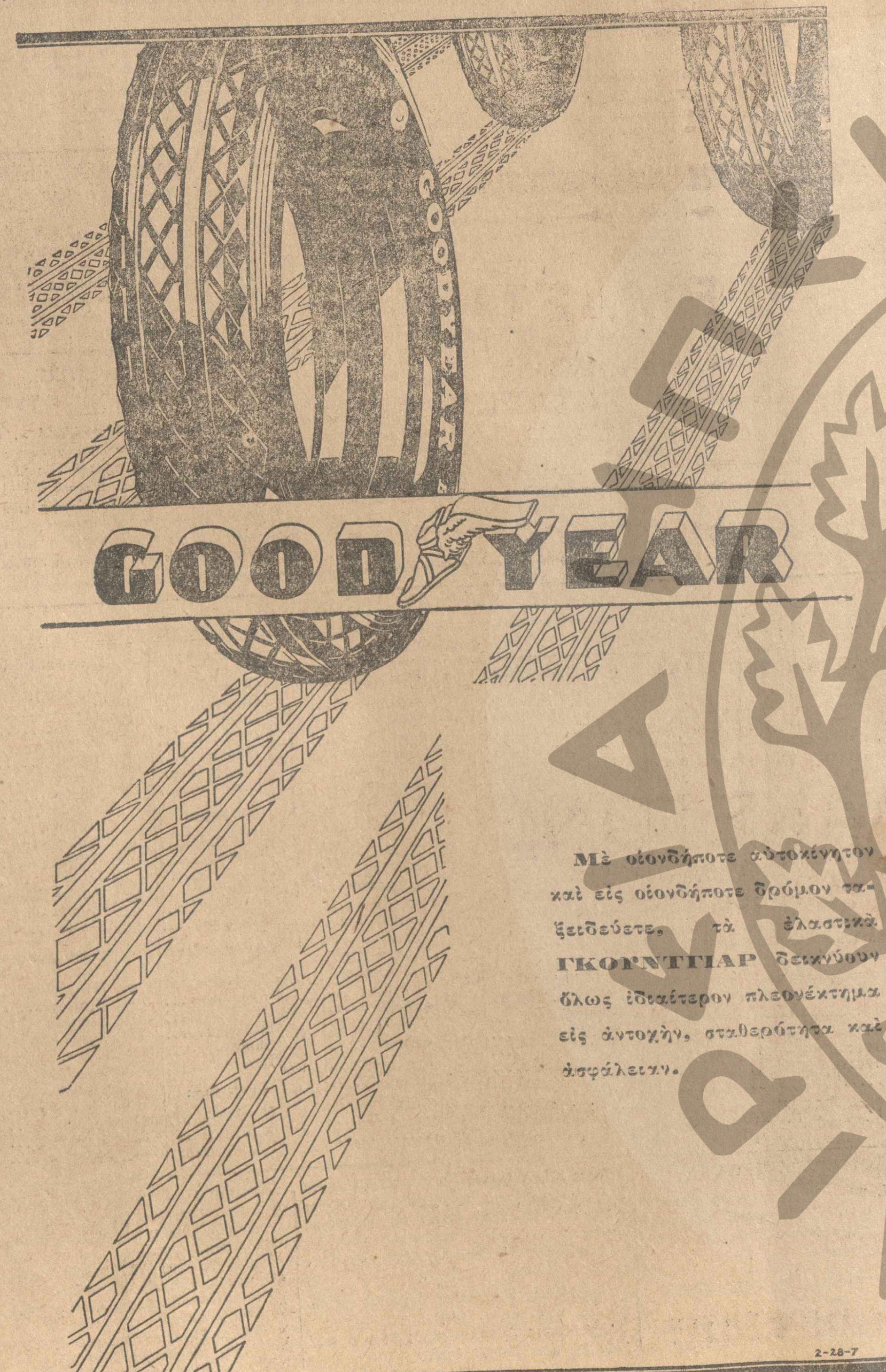

Μὲ οἱονδήποτε αὐτοκίνητον καὶ εἰς οἱονδήποτε δρόμον ταξειδεύετε, τὰ ἐλαστικὰ ΓΚΟΥΝΤΓΙΑΡ δεικνύουν ὅλως ἰδιαίτερον πλεονέκτημα εἰς ἀντοχήν, σταθερότητα καὶ ἀσφάλειαν.
2-28-7

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΕΠΙΘΕΣΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΔΙΚΗΓΟΡΟΥ

Ὁ ἐνωμοτάρχης Σταμόπουλος βοηθούμενος καὶ ὑπὸ δύο ἄλλων συναδέλφων του ἐπετέθη χθὲς εἰς τὸ Πρωτοδικεῖον κατὰ τοῦ δικηγόρου κ. Οἰκονόμου καὶ τὸν ἐκακοποίησεν. Εἰς τὴν πρᾶξίν του ταύτην προέβη ἐπειδὴ ὁ παθὼν εἶχε προσωπικὰς ἀφορμὰς μὲ τὸν ἀδελφὸν τοῦ δράστου δικηγόρον κ. Σταμόπουλον.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἐπὶ τῇ σκληρᾷ ἀπωλείᾳ τοῦ προσφιλοῦς μας ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΠΟΛΙΤΟΥ, εὐχαριστοῦμεν θερμῶς πάντας τοὺς ὁπωσδήποτε συμμετασχόντας εἰς τὸ βαρὺ πένθος μας.

Αἱ οἰκογένειαι: Ἰωάννου Ν. Πολίτη, Ἰωάννου Η. Χαρμαντᾶ, Παναγ. Ν. Πολίτη, Νικολάου Ι. Τσούχλου, Περικλέους Ρεδιάδη, Δευκαλίωνος Ρεδιάδη, Κα Σμαράγδα Ρεδιάδη, Κος Ἡρακλῆς Καρκούλιας.

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΗ ΒΑΦΗ ΤΡΙΧΩΝ
Ἐγκεκριμένη ὑπὸ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, ἐπαναφέρουσα τὸ φυσικὸν χρῶμα τῶν τριχῶν. Δὲν βάφει τὴν ἐπιδερμίδα, δὲν εἶνε ἐπιβλαβής. Κεντρικὴ Ἀποθήκη: Φαρμακεῖον Ν. Χριστοπούλου, Ζωοδόχου Πηγῆς 48. Τιμὴ ἑκάστης φιάλης δρχ. 50, διὰ τὰς ἐπαρχίας δρχ. 60.

ΑΛΛΑΓΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΕΩΣ
Ὁ ὠτορινολαρυγγολόγος ἰατρὸς κ. ΑΝΔΡ. ΤΣΙΤΣΙΚΑΣ μετέφερε τὴν Κλινικὴν του ἀπὸ τῆς ὁδοῦ Ἀκαδημίας 88 εἰς τὴν ὁδὸν Τζὼρτζ 34 (Γωνία Στουρνάρα), ἔνθα δέχεται καθ' ἑκάστην τὰς συνήθεις ὥρας.

ΕΥΚΑΙΡΙΑ
Πωλοῦνται: Τραπεζαρία, κρεββατοκάμαρα, καρέκλες, τραπέζια, πολυθρόναι, φωνόγραφος, μαγκάλι μπρούτζινο, καναπέδες, εἰς τιμὰς εὐκαιρίας. Ὧραι ἐπισκέψεων 4—7 μ.μ. εἰς Ξενοδοχεῖον «Πέρα - Πάλλας» ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 18. Ἐπίσης πωλεῖται πιάνο γερμανικὸ μὲ μισὴ οὐρὰ ἀντὶ 10,000 δραχμῶν, ὀκαζιόν. Ἐνοικιάζονται δωμάτια μετ' ἐπίπλων καὶ εἰς φοιτητὰς μὲ μεγάλας ἐκπτώσεις καὶ εἰς οἰκογενείας μὲ τὸν μῆνα.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΕΙΣ ΤΗΝ
„ΠΕΙΘΑΡΧΙΑΝ"
Ἡ ἀγορά, ἡ Κυβέρνησις καὶ τὸ νόμισμα.—Ἡ πολιτικὴ μας εἰς τὸ Ἑλληνοτουρκικὸν ζήτημα.—Τὸ ἀεροπλάνον ὡς ὅπλον ναυτικοῦ πολέμου.—Ἡ οἰκονομικὴ κρίσις καὶ τὰ μέτρα πρὸς ἀντιμετώπισιν αὐτῆς.—Σκέψεις ἐπὶ τοῦ σχεδίου διὰ τὸ Οἰκονομικὸν Συμβούλιον.—Ἡ μόρφωσις τῶν στελεχῶν τῆς Ἀστυνομίας καὶ Χωροφυλακῆς.—Τὰ σπουδαιότερα γεγονότα τῆς ἑβδομάδος.—Ἡ ἐγκατάλειψις τοῦ δανείου Σέλιγκμαν.—Ἡ σημασία τῆς Γαλλικῆς κυβερνητικῆς κρίσεως.—Τὸ Αὐστριακὸν συνταγματικὸν πείραμα.—Ἡ XIII. Ναυτικὴ Διάσκεψις. — Ἡ ζωγραφική, ἡ μουσική, ἡ φιλολογική, ἡ ἀθλητικὴ καὶ ἡ οἰκονομικὴ ἑβδομάς.

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΩΝ ΚΑΚΟΥΡΓΩΝ ΑΔΕΛΦΩΝ
ΝΕΑΙ ΑΠΟΚΑΛΥΨΕΙΣ ΔΙΑ ΤΗΝ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΗΝ ΔΡΑΣΙΝ ΤΩΝ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΘΑ ΓΙΝΗ ΑΝΑΠΑΡΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ ΦΟΝΟΥ ΤΟΥ ΤΣΑΓΚΑ

Ἐξακολουθοῦν αἱ ἀνακρίσεις ἐν σχέσει μὲ τὴν δρᾶσιν τῆς ἀνακαλυφθείσης σπείρας τῶν ἀδελφῶν Ἀνδρέου καὶ Κούλας Χριστοφιλέα. Σήμερον θὰ γίνῃ ἡ ἀναπαράστασις τῆς δολοφονίας τοῦ σωφὲρ Τσάγκα καὶ τῆς ἐπιθέσεως κατὰ τοῦ σωφὲρ Νικηταρᾶ παρουσίᾳ τοῦ εἰσαγγελέως κ. Κιουρτσάκη καὶ τοῦ ἀνακριτοῦ κ. Σουργιαδάκη, μεταφερομένων τῶν κακούργων εἰς τὴν Βούλαν καὶ εἰς τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν, ὅπου ἐξετελέσθησαν τὰ ἐγκλήματά των ταῦτα.

Χθὲς πρὸ μεσημβρίας προσήχθη καὶ ἀπελογήθη ἐνώπιον τοῦ κ. Σουργιαδάκη ὁ ἀρχηγὸς τῆς σπείρας Ἀνδρ. Χριστοφιλέας. Ἡ ἀπολογία του περιωρίσθη μόνον εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ σωφὲρ Τσάγκα καὶ εἰς τὴν δολοφονικὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ σωφὲρ Νικηταρᾶ εἰς τὸν Ἅγιον Ἀνδρέαν. Ὁ Χριστοφιλέας παρεδέχθη ὅτι αὐτὸς ὠργάνωσε ἀμφότερα τὰ ἐγκλήματα αὐτά, ἀλλὰ εἰς τὴν ὑπόθεσιν Τσάγκα ἐπέμεινεν ὅτι ὁ φονευθεὶς ἀντέστη προηγουμένως κατ' αὐτῶν καὶ ἀπεπειράθη νὰ χρησιμοποιήσῃ περίστροφον.

Ὁ κ. Σουργιαδάκης τοῦ ὑπέμνησεν ὅτι ἡ ἀδελφή του λέγει κατηγορηματικῶς εἰς τὴν κατάθεσίν της ὅτι ὁ Τσάγκας δὲν ἀντέστη διόλου καὶ ὅτι αὐτὸ τὸ εἶχε παραδεχθῆ καὶ ὁ ἴδιος εἰς τὴν κατ' ἀντιπαράστασιν ἐξέτασίν του.

—Ἡ Κούλα, ἀπήντησεν ὁ ἀπολογούμενος, ἴσως ἀπὸ τὴν σύγχυσιν τὴν ὁποίαν ἔπαθεν ἐκείνην τὴν στιγμὴν νὰ μὴ ἀντελήφθη τὰς κινήσεις τοῦ Τσάγκα. Μόλις ἐκόλλησε τὸ αὐτοκίνητον μέσα στὴν ἄμμο καὶ ἐσταμάτησεν εἶπα στὸν σωφὲρ νὰ φύγῃ καὶ νὰ μᾶς ἀφήσῃ τὸ αὐτοκίνητον. Ἐκεῖνος ὅμως τότε ἄνοιξε τὴν πόρτα καὶ εἶδα ὅτι ἔβγαλε ἀπὸ τὴν τσέπην του ἕνα περίστροφον. Τότε γιὰ νὰ μὴ μᾶς σκοτώσῃ αὐτὸς τὸν ἐπυροβόλησα μὲ τὸ περίστροφον.

Παρεδέχθη ἐπίσης ὁ Χριστοφιλέας ὅτι εἰς τὴν δολοφονίαν τοῦ σωφὲρ Τσάγκα παρίστατο καὶ ἕνας σωφὲρ φίλος του, τοῦ ὁποίου ὅμως, ὡς εἶπε, δὲν γνωρίζει τὸ ἐπώνυμον. Εἰς τὴν ἐπίθεσιν κατὰ τοῦ Νικηταρᾶ ἰσχυρίσθη ὅτι αὐτὸς δὲν ἔλαβε καθόλου μέρος, διότι τὴν ὥραν τῆς ἐπιθέσεως αὐτὸς διηύθυνε τὸ αὐτοκίνητον. Ὁ Ντούνης τὸν ἐκτύπησε μὲ ἕνα σίδηρο, ἐνῷ ἡ ἀδελφή του τὸν ἐπυροβόλησε μὲ τὸ περίστροφο τὸ ὁποῖον ἔπαθεν ἀφλογιστίαν. Εἶχαν ἀποφασίσει νὰ τὸν καταστήσουν καὶ αὐτὸν ἀνίκανον πρὸς πᾶσαν ἀντίστασιν γιὰ νὰ τοῦ ἀφαιρέσουν κατόπιν τὸ αὐτοκίνητον.

Ο ΚΑΚΟΥΡΓΟΣ ΜΕΤΑΝΟΕΙ

Μετὰ τὸ τέλος τῆς ἀπολογίας του ὁ Χριστοφιλέας παρεκάλεσε τοὺς συνηγόρους του κ. κ. Ταβουλάρην καὶ Χατζηκώνσταν νὰ κάμουν τὴν δήλωσιν εἰς τοὺς δημοσιογράφους οἱ ὁποῖοι εἶχον εἰσέλθει τὴν στιγμὴν ἐκείνην εἰς τὸ ἀνακριτικὸν γραφεῖον, ὅτι μετενόησε διὰ τὰ ἐγκλήματά του καὶ ὅτι παρακαλεῖ νὰ κριθῇ ἐπιεικῶς ἀπὸ τὴν κοινωνίαν.

Ὁ Χριστοφιλέας παρηκολούθει μὲ περιδεὲς ὕφος τὴν σκηνὴν αὐτὴν καὶ εἰς τὸ τέλος ἐξέσπασεν εἰς δάκρυα.

—Καταλαβαίνω καὶ ἐγὼ ὅτι δὲν ἔκανα καλά, λέγει πρὸς τοὺς δημοσιογράφους. Τώρα μετανοῶ καὶ σᾶς παρακαλῶ νὰ μὲ κρίνετε ἐπιεικῶς.

Η ΑΠΟΛΟΓΙΑ ΤΟΥ ΠΑΤΡΟΣ

Τὸ ἀπόγευμα χθὲς προσήχθη ὅπως ἀπολογηθῇ ὁ πατὴρ τοῦ κακούργου ἀδελφοῦ Νικ. Χριστοφιλέας κατηγορούμενος ἐπὶ ἠθικῇ αὐτουργίᾳ τῶν ἐγκλημάτων τῶν τέκνων του. Οὗτος ὅμως ἔλαβε 48ωρον προθεσμίαν καὶ θὰ ἀπολογηθῇ αὔριον.

ΠΩΣ ΕΓΕΝΕΤΟ Η ΑΠΟΚΑΛΥΨΙΣ

Ἡ Παρασκευὴ Μασουρίδου, ἡ ὁποία κατέδωσε τοὺς κακούργους εἰς τὰς ἀρχάς, διηγήθη χθὲς πρὸς δημοσιογράφους ὡς ἑξῆς τὰς ἀποκαλύψεις τὰς ὁποίας ἔκαμε πρὸς αὐτὴν ἡ Κούλα πρὸ τῆς συλλήψεώς της.

— Ἡ Κούλα, εἶπεν, ἦρθε στὸ δωμάτιο ὅπου ἔμενα πρὸ δύο μηνῶν. Μὲ παρεκάλεσε ὁ πατέρας της νὰ τὴν πάρω. Ἀντελήφθην στὸ διάστημα ποὺ ἔμενε μαζί μου ὅτι τὴν νύχτα ἐπεταγόταν πολλὲς φορὲς στὸν ὕπνο της βασανιζομένη ἀπὸ ἐφιάλτες.

— Πῶς σοῦ ἐμαρτύρησεν ὅτι ἐσκότωσε τὸν Τσάγκα;

— Νὰ σᾶς πῶ: Μιὰ μέρα ἤμαστε ἐγώ, ἡ Κούλα καὶ ἡ φιλενάδα τοῦ Ντούνη, ἡ Ἄννα. Ἡ Κούλα ἅμα ἔπιανε σίδερο στὸ χέρι της, αἰσθανόταν ἕνα ξαφνικὸ πόνο στὸ μπράτσο. Τὴν ἡμέρα ἐκείνη ἀσυναισθήτως ἔπιασε ἕνα σίδερο. Ἀμέσως ἔβγαλε μιὰ δυνατὴ φωνὴ πόνου καὶ ἔπιασε τὸ χέρι της.

— Τί ἔχεις; τὴν ἐρωτᾶμε.

— Νά... μὲ τραβάει... Μὲ τραβάει, μᾶς ἀπαντᾷ.

Καὶ μᾶς ἐκύτταζε περίφοβη.

Ἡ Ἄννα ἔβαλε τὰ γέλια γιατὶ δὲν ἔβλεπε νὰ τὴν τραβάῃ κανείς. Ἐγὼ ὅμως ἔπιασα κατόπιν τὴν Κούλα καὶ τῆς μίλησα:

—Μήπως σ' ἔχει πιάσει κανένα ἀερικό; τῆς λέω. Τί εἶνε αὐτὸ ποὺ παθαίνεις; Νἄρθῃς νὰ σὲ πάω σὲ κανένα παππᾶ νὰ σὲ διαβάσῃ.

Ἡ Κούλα τότε μοῦ λέει μὲ φόβο:

— Δὲν εἶνε ἀερικό. Ἐσκοτώσαμε καὶ ὁ πεθαμένος μὲ τραβάει.

— Ποιὸν ἐσκοτώσατε;

— Τὸν Τσάγκα.

Ἐνόμισα πῶς μοῦ ἔλεγε ἀστεῖα.

— Ποιὸν Τσάγκα; τὴν ρωτῶ.

— Τὸν σωφέρ. Δὲν θυμᾶσαι ποὺ βρῆκαν ἕνα σωφὲρ σκοτωμένο στὴ Βούλα; Καὶ ποὺ ἐγινόταν λόγος γιὰ μιὰ νέα μὲ κόκκινο καπέλλο; Ἤμουν ἐγώ. Τὸν σκοτώσαμε μὲ τὸν Ἀνδρέα καὶ μ' ἕνα ἄλλον.

Καθὼς ἄκουσα αὐτὰ—συνεχίζει ἡ Παρασκευὴ—μοῦ κόπηκε ἡ φωνή μου. Ἡ Κούλα μοῦ λέει ἀμέσως κατόπιν:

— Τὸ νοῦ σου μὴ βγάλῃς λέξι γι' αὐτὰ ποὺ σοῦ εἶπα. Ἂν μάθῃ ὁ Ἀντρέας ὅτι τὰ ξέρεις, θὰ σὲ σκοτώσῃ.

Πράγματι ἐγὼ ἐφαβήθηκα νὰ μαρτυρήσω τίποτε στὴν ἀστυνομία. Τὸ εἶπα μόνο στὴ φιλενάδα τοῦ Ντούνη καὶ τῆς εἶπα νὰ προσέξῃ νὰ μὴν εἰπῇ τίποτε.

Ξέχασα νὰ σᾶς εἰπῶ πῶς ἡ Κούλα μοῦ εἶπε ἀκόμη:

—Ἔχω ἀνακατωθῇ σὲ τρεῖς φόνους ἕως τώρα. Ἅμα σκοτώσω καὶ τέταρτο, θὰ τὸν μαχαιρώσω καὶ θὰ γλύψω τὸ μαχαῖρι. Τότε, ὅπως μοῦ εἶπαν, θὰ μοῦ περάσουν οἱ ἐφιάλτες...

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΝΙΚΗΤΑΡΑ

Καὶ ἡ Παρασκευὴ ἐξακολουθεῖ:

«Στὸ δωμάτιό μου ἐρχόταν κατὰ διαστήματα ὁ Κομπότης καὶ μοῦ ἔκανε φασαρίες. Εἶχε ἔρθῃ τρεῖς φορὲς καὶ μοῦ ἔσπασε τὰ τζάμια. Πρὸ εἴκοσι ἡμερῶν περίπου εἶπα στὸν Ντούνη νἄρθῃ κι' αὐτὸς μὲ τὴν φιλενάδα του, γιὰ νὰ μοῦ κάνῃ συντροφιά. Ἐμέναμε ἔτσι στὸ δωμάτιο ἐγώ, ἡ Κούλα, ὁ Ντούνης καὶ ἡ Ἄννα. Ἐρχόταν ἐπίσης καὶ ὁ Ἀνδρέας, ὁ ἀδελφὸς τῆς Κούλας.

Ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες ἄρχισα νὰ βλέπω μιὰ περίεργη κίνησι, κρυφὲς κουβέντες καὶ συμβούλια. Ἔφεραν στὸ σπίτι περίστροφα, σφαῖρες καὶ κάτι σίδερα.

— Τί θέλετε νὰ κάνετε; τοὺς ρωτάω.

— Ἐσὺ νὰ σκᾶς, μοῦ λέει ὁ Ἀνδρέας. Δὲν εἶνε δική σου δουλειά.

Ἔπειτα ἔφτιαξαν κάτι μάσκες καὶ τὶς δοκίμαζαν.

Ἡ Κούλα ἐξερχομένη τῆς Εἰσαγγελίας

ΕΙΣΑΓΓΕΛΙΑ ΠΡΩΤΟΔΙΚΩΝ

Τέλος ἕνα ἀπόγευμα κατὰ τὶς 4—ἦταν Κυριακὴ μοῦ φαίνεται—ὁ Ἀνδρέας, ἡ Κούλα καὶ ὁ Ντούνης ξεκίνησαν ἀπὸ τὸ δωμάτιο νὰ φύγουν.

— Θὰ πᾶμε νὰ πάρουμε ἕνα αὐτοκίνητο, μοῦ εἶπαν, ἅμα τοὺς ρώτησα. Ἅμα πάρουμε τὸ αὐτοκίνητο, θὰ γίνουμε πλούσιοι. Τὸ νοῦ σου νὰ μὴ βγάλῃς τσιμουδιά.

Πρὶν φύγουν τοὺς ἄκουσα νὰ λένε ὅτι ὁ Ντούνης θὰ κτυπήσῃ τὸν σωφὲρ μὲ τὸ σίδερο καὶ ἡ Κούλα τότε θὰ τὸν πυροβολήσῃ.

Ὅταν ἔφευγαν, μὴ ξεύροντας τί λέω ἀπὸ τὸν φόβο μου, τοὺς εἶπα «καλὴ ἐπιτυχία».

—Βούλωσε τὸ στόμα σου, γρουσούζα, μοῦ λέει ὁ Ἀνδρέας. Ἅμα μᾶς εὔχεσαι σύ, ὅλα πᾶνε στραβά.

Ἐγύρισαν τὴν ἡμέρα ἐκείνη—συνεχίζει ἡ Παρασκευὴ—στὶς τρεῖς τὸ πρωΐ. Ἡ Κούλα ἦταν ξεσχισμένη, τὸ πανταλόνι τοῦ Ντούνη ἦταν ματωμένο καὶ τὰ πόδια ἐπίσης τῆς Κούλας εἶχαν αἵματα.

— Βρέ, τοὺς λέω, τὸν σκοτώσατε;

— Ὄχι, μοῦ ἀπαντᾷ ὁ Ἀνδρέας. Μᾶς ξέφυγε. Πρόσεξε, κακομοίρα, μὴ βγάλῃς λέξι.

»Τὴν ἄλλη ἡμέρα, τὸ πρωΐ, ὁ Ἀνδρέας τὰ ἔβαλε μὲ τὸν Ντούνη, μέσα στὸ δωμάτιο, ποὺ μέναμε ὅλοι.

—Δὲν εἶσαι γιὰ τίποτε, τοῦ λέει. Ὅσες φορὲς ἐπῆγα ἐγὼ μὲ τὴν ἀδερφή μου, τὰ καταφέραμε μιὰ χαρὰ καὶ δὲν πῆρε κανεὶς χαμπάρι.

—Ἀλήθεια, βρὲ Ἀνδρέα, τοῦ λέει ἡ Κούλα. Θυμᾶσαι ὅταν ἐκάναμε τὸν φόνο ἐπάνω στὴν Καισαριανή; Ποὺ σκότωσα τὸν γέρο; Ὁ γέρος εἶχε πέσει στὰ πόδια μου —ἡ Κούλα ἀπηυθύνετο τότε σὲ ὅλους καὶ τὰ διηγεῖτο— καὶ μὲ παρακαλοῦσε κλαίγοντας.

—Λυπήσου με κόρη μου, ἔλεγε. Μὴ μὲ σκοτώνεις. Πάρε ὅ,τι λεφτὰ ἔχω κι' ἄφησέ με νὰ ζήσω.

»Ὁ Ἀνδρέας τὸν λυπήθηκε.

—Ἄστον νὰ ζήσῃ μοῦ λέει. Δὲν θὰ μᾶς προδώσῃ. Γέρος ἄνθρωπος εἶνε.

»Ἀλλὰ ἐγὼ δὲν τὸν ἄκουσα τὸν Ἀντρέα.

—Εἶσαι κουτὸς τοῦ λέω. Θὰ μᾶς προδώσῃ στὰ σίγουρα.

»Καὶ τὸν ξεμπέρδεψα.

»Ἐκτὸς ἀπὸ τὸν γέρο, ἐσυνέχισεν ἡ Κούλα, σκοτώσαμε κ' ἕνα Γάλλο καὶ δὲν μᾶς πῆρε κανεὶς χαμπάρι. Εἴχαμε γίνει πλούσιοι τότε κ' ἐπήραμε κι' αὐτοκίνητο. Ἀλλὰ ὁ ἀδερφός μου δὲν εἶχε μυαλό. Ἔκανε λέσχη καὶ τάχασε τὰ λεπτά».

Αὐταὶ εἶνε αἱ ἀποκαλύψεις τῆς Παρασκευῆς. Ἡ ἀνάκρισις θὰ στραφῇ καὶ πρὸς τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν διὰ νὰ ἐξακριβώσῃ τὴν ἀλήθειαν. Θεωρεῖται ὅμως πιθανώτατον, ὅτι αἱ ἀποκαλύψεις εἶνε ἀληθεῖς διὰ τὸν φόνον τῆς Καισαριανῆς.

Ο ΚΟΜΠΟΤΗΣ
ΣΥΝΕΛΗΦΘΗ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ

Ὁ περίφημος Νικ. Κομπότης ἢ Νομικὸς ἢ Ἀρκούδας, ὁ λιποτάκτης στρατιώτης τοῦ 1ου Πεζικοῦ Συντάγματος Ἀθηνῶν, ὁ ἐνεχόμενος εἰς τὴν σπεῖραν τῶν στυγερῶν κακούργων καὶ δολοφόνων τοῦ κέντρου τῶν Ἀμπελοκήπων ἢ «Δροσιά», ὁ τρομοκρατήσας προχθὲς τὸ ἀπόγευμα τὰς Ἀθήνας, πυροβολῶν εἰς τὴν λεωφόρον Κηφισιᾶς καὶ εἰς τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ, συνελήφθη χθὲς τὴν 2αν ἀπογευματινὴν ὥραν εἰς τὸν Πειραιᾶ ὑπὸ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Φρουραρχείου Πειραιῶς κ. κ. Στουμπιάδη καὶ Σφακιώτη.

Ὁ Κομπότης μετὰ τὴν ἀναστάτωσιν τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ καὶ τὴν διαφυγήν του, κατῆλθεν εἰς Πειραιᾶ, μετέβη δὲ εἰς τοὺς παρὰ τὸν Ἅγιον Διονύσιον οἴκους ἀνοχῆς, ὅπου ἐδημιούργησε ἀλλεπάλληλα ἐπεισόδια, πυροβολήσας κατ' ἐπανάληψιν κατὰ τῶν διωκτῶν του. Ἐν τέλει οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ Φρουραρχείου Πειραιῶς κ.κ. Στουμπιάδης καὶ Σφακιώτης περιπολοῦντες ἀνὰ τὰ ὕποπτα κέντρα τῆς Δραπετσῶνος καὶ τῶν πέριξ, συνήντησαν καθ' ὁδὸν πλησίον τοῦ Ἁγίου Διονυσίου τὸν Κομπότην καὶ τὸν συνέλαβον ἐντελῶς ἀπροόπτως καὶ πρὶν ἢ δυνηθῇ νὰ προτάξῃ ἀντίστασιν. Τὸν ἀφώπλισαν ἀμέσως καὶ τὸν μετέφερον εἰς τὸ Φρουραρχεῖον Πειραιῶς.

Ὁ Κομπότης ἐτόνισεν εἰς τοὺς συλλαβόντας αὐτὸν δύο ἀξιωματικούς, ὅτι θὰ προσήρχετο οἰκειοθελῶς εἰς τὸ Φρουραρχεῖον, διότι ἔμαθεν ἀπὸ τὰς ἐφημερίδας, ὅτι ἡ Ἀστυνομία Ἀθηνῶν τὸν εἶχεν ἐπικηρύξει ἀντὶ 5000 δραχμῶν.

Προσέθηκεν, ὅτι εἰς τὰ ἐγκλήματα τῆς σπείρας Χριστοφιλέα δὲν ἐνέχεται, ἐβεβαίωσε δέ, ὅτι κατὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ σωφὲρ Τσάγκα ἦτο φυλακισμένος. Ὁ Κομπότης εἶνε κληρωτὸς τοῦ 1922.

Ὁ φρούραρχος κ. Τρεπεκλῆς ἅμα τῇ συλλήψει εἰδοποίησεν ἀμέσως τὸν ἀστυνομικὸν διευθυντὴν Ἀθηνῶν κ. Νάσκον. Σήμερον τὴν πρωΐαν ὁ Κομπότης θὰ παραδοθῇ εἰς τὴν ἀστυνομικὴν διεύθυνσιν Ἀθηνῶν.

ΠΩΛΕΙ: 1) 2φον γων. ΠΟΛΥΤΕΛΕΣ δεξιὰ πλατ. Ἀγάμων, εἰσόδ. 120.000 καὶ 7 δωμ. παραδοτέα. Δάνειον 550.000 ἀντὶ 845.000. 2) ΩΡΑΙΟΝ 2φον, εἰσόδ. 63.000 ἢ 24.000 καὶ 4 δωμ. παραδοτέα 425.000 μεγάλη εὐκαιρία. 3) Μονοκατοικίαν γων. 5 δωμ. 325.000, 4) 5φον θαῦμα πολυτελείας μὲ παρκέ, καλοριφέρ, ἀσανσέρ, εἰσόδημα 760.000 ἀντὶ 6.200.000. ΚΤΗΜΑΤΑΓΟΡΑ Σταδίου 8

ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ
ΚΑΙ
ΑΔΙΑΒΡΟΧΑ ΠΑΛΤΑ
ΝΕΑ ΠΑΡΑΛΑΒΗ
ΑΝΔΡΩΝ - ΓΥΝΑΙΚΩΝ - ΠΑΙΔΩΝ
Εἰς τιμὰς Ἐργοστασίου
Διαρκὴς παρακαταθήκη λιανικῆς καὶ χονδρικῆς πωλήσεως εἰς τὸ ὑποκατάστημα τῶν φημισμένων Ἐργοστασίων
ALBRECHTSEN ΚΑΙ CALLSEN
ΕΥΑΓΓΕΛΙΣΤΡΙΑΣ 7 (ἄνω πάτωμα)

ΑΝΔΡΕΣ ΚΑΙ ΓΥΝΑΙΚΕΣ
ΑΝΑΝΕΩΘΗΤΕ ΜΕ ΤΑ ΔΙΣΚΙΑ
OKASA
ΜΟΝΑΔΙΚΟΝ ΕΝΑΝΤΙΟΝ:
Νευρασθενείας πάσης φύσεως ἀνικανότητος, ἀταξίας ἐμμήνων ὑστερισμοῦ
Δισκία ἐπάργυρα διὰ τοὺς ἄνδρας, ἐπίχρυσα διὰ τὰς γυναῖκας.
Εὑρίσκεται εἰς ὅλα τὰ Φαρμακεῖα.
Γενικὴ Ἀντιπροσωπεία—Παρακαταθήκη:
ΦΡΕΙΔ. ΜΑΡΧ, Εὐαγγελιστρίας 7, Ἀθῆναι
Διὰ Μακεδονίαν—Θράκην: Ι. ΜΠΗΤΣΟΣ, Ἑρμοῦ 21, Θεσσαλονίκη

ΕΙΔΗ ΕΠΙΠΛΩΝ
ΑΝΔΡΕΟΥ ΜΕΝΑΝΔΡΟΥ
33—ΟΔΟΣ ΕΡΜΟΥ—33
ΤΑΠΗΤΕΣ, ΒΕΛΟΥΤΕ
ΚΟΥΡΤΙΝΕΣ — ΣΤΟΡ — ΚΟΥΒΕΡΤΕΣ
Κ.Λ.Π. ΕΙΣ ΑΡΙΣΤΗΝ ΠΟΙΟΤΗΤΑ

ΠΡΩΪΑ ΩΡΑ 5η

ΣΥΜΠΛΟΚΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΦΥΛΑΚΙΩΝ ΤΗΣ ΣΕΡΒΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΜΕΘΟΡΙΟΥ

ΕΚΡΥΘΜΟΣ ΓΕΝΙΚΩΣ ΚΑΤΑΣΤΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΕΘΟΡΙΟΝ

ΣΟΦΙΑ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Τὸ ἡμιεπίσημον βουλγαρικὸν πρακτορεῖον ἐδημοσίευσε σήμερον πληροφορίας ἐκ τῆς μεθορίου καθ' ἃς Νοτιοσλαῦοι φρουροὶ ἔρριψαν τὴν νύκτα τῆς 1ης τρέχ. βόμβας καὶ μυδράλια κατὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 10 καὶ 11 βουλγαρικῶν φυλακίων παρὰ τὸ Κιουστενδήλ. Τὰ βουλγαρικὰ φυλάκια ἀντεπυροβόλησαν.

Ἐξακολουθοῦν ἀφ' ἑτέρου νὰ καταφθάνουν ἀνησυχαστικαὶ εἰδήσεις ὅσον ἀφορᾷ τὴν τύχην τοῦ βουλγαρικοῦ πληθυσμοῦ τοῦ Τσάριμπροντ. Ἀπὸ τῆς τελευταίας ἀποπείρας τὰ καταθλιπτικὰ μέτρα ἐπολλαπλασιάσθησαν καὶ αἱ νοτιοσλαυϊκαὶ ἀρχαὶ καταδιώκουν ἀμειλίκτως τοὺς διανοουμένους τῶν ὁποίων μέγας ἀριθμὸς εὑρίσκεται εἰς τὰς φυλακάς. Οἱ Βούλγαροι ὑπήκοοι οἱ ὁποῖοι ἔχουν ἰδιοκτησίας ἐκεῖθεν τῆς μεθορίου διατελοῦν ὑπὸ ἐπαγρύπνησιν ἀδυνατοῦντες νὰ ἐκμεταλλευθοῦν τὰς περιουσίας των.

ΕΠΙΔΟΚΙΜΑΖΕΤΑΙ ΕΝ ΓΑΛΛΙΑ Ο ΣΧΗΜΑΤΙΣΜΟΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ ΤΑΡΝΤΙΕ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΡΙΑΝ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΣΤΑΣΕΩΣ ΤΟΥ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ὁ Τύπος καὶ ἡ κοινὴ γνώμη δέχονται λίαν εὐμενῶς τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως ὑπὸ τὸν κ. Ταρντιὲ τοῦ ὁποίου ἀναγνωρίζουν τὸ ἀναμφισβήτητον κῦρος καὶ ἐπιδοκιμάζουν τὸν τρόπον τῆς ἐνεργείας του διὰ τῆς ἀπ' εὐθείας συσκέψεως μετὰ τῶν ἐνδιαφερομένων. Αἱ ἐφημερίδες παρατηροῦν ὅτι οἱ Ριζοσπάσται δὲν δεικνύουν ἔναντί του ἐχθρότητα, τονίζουν δὲ ὅτι ἄλλως τε ὁ κ. Ταρντιὲ θὰ παραχωρήσῃ εἰς αὐτοὺς 6—7 χαρτοφυλάκια. Ἐν τέλει δὲ ἐκφράζουν τὴν γνώμην ὅτι οἱ Ριζοσπάσται θὰ ἔφερον τὴν εὐθύνην εἰς ἣν περίπτωσιν ἠμπόδιζον τὸν σχηματισμὸν Κυβερνήσεως δημοκρατικῆς δράσεως μὲ ἔντονον προσανατολισμὸν πρὸς τὴν ἀριστεράν.

Ὁ κ. Μπριὰν ἐδήλωσε πρὸς συντάκτην τοῦ Πρακτορείου Χαβᾶς τὰ ἑξῆς! «Δὲν ἐξετάζω ποσῶς τὴν κατάστασιν ἀπὸ πολιτικῆς ἐσωτερικῆς ἀπόψεως, ἀλλ' ἀπὸ ἐξωτερικῆς, ἥτις εἶναι ἡ κυρίαρχος κατάστασις τῆς παρούσης στιγμῆς. Ἐνῷ διεξάγονται διεθνεῖς διαπραγματεύσεις πρωτευούσης σπουδαιότητος διὰ τὴν Γαλλίαν καὶ τὴν εἰρήνην, δὲν ἔχω τὸ δικαίωμα νὰ λιποτακτήσω τῆς θέσεώς μου. Οἱ κ.κ. Νταλαντιὲ καὶ Κλεμαντὲλ καὶ κατόπιν ὁ κ. Ταρντιὲ μοῦ ἐζήτησαν τὴν συνδρομήν μου τὴν ὁποίαν προθύμως παρεχώρησα. Αἱ ἀντίθετοι φῆμαι εἶναι ἀπολύτως ψευδεῖς».

Τ' ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΗΜΟΤΙΚΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΓΛΙΑΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Τηλεγραφικῶς). —Κατὰ τὰς τελευταίας δημοτικὰς ἐκλογάς, τὰς διεξαχθείσας καθ' ἅπασαν τὴν Ἀγγλίαν, οἱ Ἐργατικοὶ κατήγαγον καταπληκτικὴν νίκην, κερδίσαντες 112 ἕδρας καὶ ἀπολέσαντες μόνον 12.

Οἱ Συντηρητικοὶ ἐκέρδισαν 11 ἕδρας, ἀπολέσαντες 76, οἱ δὲ Φιλελεύθεροι ἐκέρδισαν 13, ἀπολέσαντες 29. Οἱ ἀνεξάρτητοι ἀφ' ἑτέρου ἀπώλεσαν 32 ἕδρας, κερδίσαντες μόνον 16, ἐλλείπουν δὲ ἀρκετὰ ἀκόμη ἀποτελέσματα, τὰ ὁποῖα ὅμως δὲν φαίνεται ὅτι θὰ μεταβάλουν τὴν ἀναλογίαν αὐτήν.

ΔΙΑΔΗΛΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΑΥΘΕΝΤΩΝ ΥΠΑΛΛΗΛΩΝ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ παυθέντες ὑπάλληλοι τοῦ Δήμου, μεταβάντες τὴν πρωΐαν εἰς τὴν Δημαρχίαν, ἐδημιούργησαν θόρυβον καὶ προὐκάλεσαν συγκέντρωσιν τῶν περιέργων, μέχρις ὅτου τοὺς διέλυσε δύναμις χωροφυλακῆς. Τὸ ἀπόγευμα μερικοὶ ἐκ τῶν παυθέντων ὑπαλλήλων διῆλθον κάτωθι τῆς Δημαρχίας ἀποδοκιμάζοντες θορυβωδῶς. Ἡ ἀστυνομία συνέλαβε τρεῖς ἐξ αὐτῶν, τοὺς ὁποίους ἀπέλυσεν ἀργότερον.

Ὁ δήμαρχος κ. Μᾶνος ἐδήλωσεν ὅτι οἱ ἄνθρωποι τοῦ Πατρικίου ἐξακολουθοῦν νὰ παρεμβάλλουν προσκόμματα δημιουργοῦντες συχνὰ ἐπεισόδια. Κατηγοροῦν τὴν νέαν δημοτικὴν ἀρχήν, προσέθεσεν, ὅτι προβαίνει ἀδικαιολογήτως εἰς τὴν ἀπόλυσιν ὑπαλλήλων. Ἡμεῖς, ἀπολύομεν, ἐγκρίσει τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, τοὺς ἀργομίσθους.

Η ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΙΣ ΤΩΝ ΚΕΝΩΘΕΙΣΩΝ ΘΕΣΕΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΟΣ

Ἡ ἁρμοδία ὑπηρεσία τοῦ ὑπουργείου τῶν Στρατιωτικῶν παρέδωκεν εἰς τὸν κ. Σοφούλην τοὺς πίνακας τῶν χηρευουσῶν εἰς τοὺς διαφόρους βαθμοὺς τῶν ὅπλων καὶ ὑπηρεσιῶν τοῦ στρατεύματος θέσεων ὡς καὶ τοὺς πίνακας τῶν ἐχόντων σήμερον τὰ πρὸς προαγωγὴν προσόντα ἀξιωματικῶν.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας ὁ κ. ὑπουργὸς θὰ εἰσηγηθῇ τὸ ζήτημα εἰς τὸ ὑπουργικὸν Συμβούλιον, προκειμένου νὰ ἀποφασισθῇ τελικῶς ἂν θὰ συμπληρωθοῦν αἱ ἤδη κεναὶ θέσεις.

ΜΕΤΑΒΟΛΗ ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΩΝ

Καὰ ληφθεῖσαν ὑπὸ τοῦ ἐν Βαρσοβίᾳ συνεδρίου πρὸς καθορισμὸν τῶν δρομολογίων τῶν διεθνῶν σιδηροδρόμων ἀπόφασιν, τὸ Σεμπλὸν Ὀριὰν μεταφέρει μίαν κλινάμαξαν καθ' ἑκάστην μέχρι Θεσσαλονίκης, τετράκις τῆς ἑβδομάδος μέχρι Βουδαπέστης καὶ τρὶς τῆς ἑβδομάδος μέχρι Πράγας καὶ Βερολίνου. Ἐπίσης τὸ Ντιρὲκτ Ὀριὰν θὰ μεταφέρῃ καθ' ἑκάστην μίαν κλινάμαξαν μέχρις Ἀλεξανδρουπόλεως καὶ τρὶς τῆς ἑβδομάδος μέχρι Κων)πόλεως.

Ἐκ Θεσσαλονίκης θὰ ἀναχωρῇ τρὶς τῆς ἑβδομάδος διὰ Πράγαν καὶ Βελιγράδιον.

Ἡ ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Σόφιας διαδρομὴ δὲν θὰ διαρκῇ πέραν τῶν 30 ὡρῶν. Ἀπὸ τὰς Ἀθήνας ἡ ἁμαξοστοιχία θ' ἀναχωρῇ τὴν 13.30 καὶ θὰ φθάνῃ εἰς τὴν Θεσσαλονίκην τὴν 1ην μετὰ μεσονύκτιον καὶ τὴν μεθεπομένην εἰς τὰς 8.40' μ.μ. εἰς Παρισίους.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΑΛΕΥΡΟΒΙΟΜΗΧΑΝΩΝ

Ὑπὸ τῆς εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἐμπειρογνωμόνων ἐπερατώθη χθὲς ὁ ἔλεγχος τῶν βιβλίων τῶν ἀλευροβιομηχάνων διὰ τὸ ζήτημα τῆς ποιότητος τῶν εἰσαχθέντων κατὰ τὰ δύο τελευταῖα ἔτη σιτηρῶν καὶ τῶν ἐξ αὐτῶν παρασκευασθέντων ἀλεύρων.

Ἤδη, τὸ συνεργεῖον τῶν ἐμπειρογνωμόνων θὰ συνεχίσῃ τὸν ἔλεγχον πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς τιμῆς κόστους τῶν ὡς ἄνω σιτηρῶν.

Μολονότι οἱ ἐνεργοῦντες τὸν ἔλεγχον τηροῦν ἀπόλυτον ἐπιφυλακτικότητα, ὑπάρχουν πληροφορίαι σοβαραὶ ὅτι, ἦλθον εἰς φῶς στοιχεῖα ἐπιβαρυντικὰ δι' ὡρισμένους ἀλευροβιομηχάνους.

ΓΕΥΜΑ ΠΡΟΣ ΤΙΜΗΝ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΣΕΡΒΟΥ ΠΡΕΣΒΕΥΤΟΥ

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος παρέθεσε χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὸ «Πτὶ Παλαὶ» γεῦμα πρὸς τιμὴν τοῦ νέου πρεσβευτοῦ τῆς Σερβίας κ. Μπούτκοβιτς.

Εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν ἐπίσης ὁ πρεσβευτὴς κ. Πολυχρονιάδης καὶ ὁ Τοῦρκος ἐπιτετραμμένος Ζεκκῆ βέης.

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 2 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)—Κατεδικάσθησαν τρεῖς κομμουνισταί, διότι διένεμον προχθὲς προκηρύξεις περὶ αὐτονομήσεως τῆς Μακεδονίας, εἰς ἑνὸς ἔτους φυλάκισιν ἕκαστος καὶ εἰς ἑξάμηνον ἐξορίαν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ ἰδιωνύμου.

ΑΙ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΑΙ ΠΕΡΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ ΚΑΤΑΣΚΟΠΕΙΑΣ ΥΠΟ ΤΟΥ κ. ΟΥΣΤΙΝΩΦ

Ὑπὸ τῶν κύκλων τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν κρίνονται ὡς ἀπολύτως σοβαραὶ αἱ δημοσιευθεῖσαι εἰς χθεσινὴν πρωϊνὴν ἐφημερίδα πληροφορίαι περὶ κατασκοπείας τοῦ ἀναχωρήσαντος χθὲς ἐξ Ἀθηνῶν πρεσβευτοῦ τῶν Σοβιὲτ Οὐστίνωφ, διενεργουμένης ἐν Ἑλλάδι κατόπιν συνεννοήσεως τῶν στρατιωτικῶν ἐπιτελείων τῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Τουρκίας.

Κατὰ τὰς ἀντιλήψεις τῶν ἀναφερομένων κύκλων, εἶνε λίαν πιθανὸν νὰ ἔπεσαν θύματα ἐπιτηδείων ἐκμεταλλευτῶν τόσον οἱ δώσαντες ὅσον καὶ οἱ λαβόντες τὰς περὶ ὧν πρόκειται πληροφορίας.

Διὰ τὴν τάξιν ἐν τούτοις θὰ διαβιβασθῇ ὡς ἐδηλώθη, ἐντὸς τῆς αὔριον ἔγγραφον πρὸς τὸν εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικῶν ὅπως ἐπιληφθῇ σχετικῆς ἐρεύνης διὰ νὰ ἀποκατασταθῇ ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἡ ἀλήθεια.

Πάντως ἐτονίζετο ὅτι τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ πιστεύῃ ὅτι πράγματι ὁ κ. Οὐστίνωφ εἶνε ἀναμεμιγμένος εἰς τὰς ἀποδιδομένας εἰς αὐτὸν ἐνεργείας, ἐκθετούσας αὐτὸν ὡς διπλωματικὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ρωσσίας ἐν φίλῃ χώρᾳ.

ΑΙ ΑΝΑΚΡΙΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΜΑΜΟΥΡΗ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν διεβιβάσθη τηλεγράφημα τῆς ἐν Παρισίοις ἑλληνικῆς πρεσβείας διὰ τοῦ ὁποίου γνωστοποιεῖται ὅτι ἐκ τῶν διεξαχθεισῶν ὑπ' αὐτῆς ἀνακρίσεων οὐδὲν ἐπιβαρυντικὸν στοιχεῖον προέκυψεν ἐναντίον τοῦ συνταγματάρχου τοῦ πυροβολικοῦ κ. Μαμούρη.

Προστίθεται ὅτι ἡ πρεσβεία διαβιβάζει εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ πόρισμα τῶν ἀνακρίσεων.

ΣΥΝΤΟΜΑ ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΣΟΦΙΑ 2. — Τὸ Δικαστήριον τοῦ Πλοβντὶβ ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν του εἰς τὴν ὑπόθεσιν τῆς ἐπιθέσεως τῆς ὁποίας ὀλίγου δεῖν ἔπιπτον θύματα πρό τινων μηνῶν ὁ πρωθυπουργὸς Λιάπτσεφ καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων Ἔργων Βασσίλεφ. Ὁ κύριος κατηγορούμενος Μπραμπάροφ κατεδικάσθη εἰς ἰσόβια, οἱ δὲ πέντε συνένοχοί του εἰς ποινὰς ποικιλούσας ἀπὸ 10 μέχρι 15 ἐτῶν φυλακίσεως.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ 2. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Ζυρίχης, ὅτι τὸ Ζέππελιν προσεγειώθη εἰς τὸ ἀεροδρόμιον περὶ ὥραν 15ην. Ἀνεχώρησε περὶ ὥραν 16ην κατευθυνόμενον πρὸς βορρᾶν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Νικαίας ὅτι χθὲς ἤρχισεν ἐκεῖ τὸ συνέδριον τῶν παλαιῶν αἰχμαλώτων.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. — Τηλεγραφοῦν ἐκ Φὲζ ὅτι κατέρρευσεν Ἀραβικὴ οἰκία. Ὑπάρχουν 4 νεκροί.

ΠΡΑΓΑ, 2. — Ἡ κατάργησις τῆς θεωρήσεως τῶν διαβατηρίων μεταξὺ Τσεχοσλοβακίας καὶ Νορβηγίας θὰ ἐφαρμοσθῇ ἀπὸ τῆς 15ης Νοεμβρίου.

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

ΤΑ ΕΞΑΓΟΜΕΝΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΣΥΣΚΕΥΑΖΟΝΤΑΙ ΣΥΝΗΘΩΣ ΥΠΟ ΣΥΝΘΗΚΑΣ "ΑΠΟΤΡΟΠΑΙΩΣ ΡΥΠΑΡΑΣ„

ΑΥΣΤΗΡΑΙ ΣΥΣΤΑΣΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΡΟΣ ΤΑ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΑ

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας δι' ἐγγράφου του πρὸς τὰ ἐμπορικὰ καὶ γεωργικὰ ἐπιμελητήρια ὑπενθυμίζει παλαιάν του ἐγκύκλιον περιέχουσαν ἔκθεσιν τοῦ ἐν Οὐασιγκτῶνι πρεσβευτοῦ περὶ τῆς καταστάσεως τῶν εἰς Ἀμερικὴν εἰσαγομένων ξηρῶν σύκων, ἐν ᾗ περιγράφεται ἡ οἰκτρὰ κατάστασις εἰς ἣν τὸ προϊὸν τοῦτο εἰσάγεται εἰς Ἀμερικήν. Ἀποτέλεσμα ἐκείνης τῆς ἐκθέσεως ὑπῆρξεν ἡ διενέργεια ἐρεύνης εἰς 8 ἢ 10 ἐργοστάσια τῶν Καλαμῶν συσκευασίας τῶν σύκων, ἥτις ἔρευνα ἀπεκάλυψε συνθήκας «ἀποτροπαίως ρυπαράς».

Ἐν συνεχείᾳ τὸ ἔγγραφον ἀγγέλλει τὴν λῆψιν νέας ἐκθέσεως τοῦ ἐν Οὐασιγκτῶνι πρεσβευτοῦ ἐν ᾗ ἀναφέρεται ἡ ἔλλειψις πάσης προνοίας διὰ τὴν στοιχειώδη καθαριότητα τῶν ἀπασχολουμένων εἰς τὴν συσκευασίαν τῶν σύκων καὶ τῶν ἐλαιῶν ἐργατῶν καὶ τὴν ἐλεεινὴν κατάστασιν ἐνίων ἐργοστασίων.

Ἐν τῇ ἐκθέσει του ὁ κ. πρεσβευτὴς ἀναφέρει ὅτι κατὰ πρόσφατον ἐν Νέᾳ Ὑόρκῃ μετάβασίν του πλεῖστοι ὁμογενεῖς τῷ ἐπέδειξαν ἀπροθυμίαν νὰ συμμετάσχωσιν εἰς τὰς ἐνεργείας τὰς γενομένας ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ἀναθεωρήσεως τοῦ ἀμερικανικοῦ δασμολογίου, παρατηροῦντες ὅτι δὲν εἶνε τόσον ἡ αὔξησις τοῦ δασμοῦ, ἥτις ἀπειλεῖ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς εἰσαγωγῆς τῶν ἑλληνικῶν προϊόντων, ἀλλ' ἡ διαγωγὴ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐξαγωγέων.. Τὰ ἀποστελλόμενα ἐξ Ἑλλάδος φορτία σύκων, ἐλαίου, ἐλαιῶν, τυροῦ κλπ. εὑρίσκονται ἀλλοῖα τῶν δειγμάτων καὶ παρεμβάλλονται μερίδες τούτων συχνότατα ἐν τοιαύτῃ ἐλεεινῇ καταστάσει (ἐν ἀποσυνθέσει,σκωληκόβρωτοι,σκωληκοφόροι) ὥστε ν' ἀπορρίπτεται ἐν τῷ τελωνείῳ ὁλόκληρον τὸ φορτίον προκαλουμένων οὕτω κολοσσιαίων ζημιῶν εἰς τοὺς εἰσαγωγεῖς, διότι εἶχον προπληρώσει τὴν ἀξίαν τοῦ ἐμπορεύματος. Ἀναγκάζονται δὲ οὕτω καὶ οἱ ὁμογενεῖς ἔτι εἰσαγωγεῖς ν' ἀπευθύνωνται διὰ τὴν προμήθειαν ὁμοειδῶν προϊόντων εἰς ἄλλας χώρας.

Πλὴν ὅμως τῆς ἐκθέσεως τοῦ ἐν Οὐασιγκτῶνι πρεσβευτοῦ, λέγει ἐν συνεχείᾳ τὸ ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου, καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν ἐπισκεφθεὶς ἐσχάτως τοὺς ἐξαγωγικοὺς οἴκους Καλαμῶν περιγράφει δι' ἐπιστολῆς του τοὺς οἰκτροὺς ὅρους τῆς ἐπεξεργασίας καὶ τῆς συσκευασίας τῶν σύκων ἐν Καλάμαις. Ἀκολούθως τὸ ἔγγραφον τονίζει ὅτι ἡ κρατοῦσα κατάστασις ἔχει ἀποβῆ ἀληθῶς ἀχαρακτήριστος καὶ συνεχίζει ὡς ἑξῆς:

«Ἡ παρὰ τὰς ἐπανειλημμένας ἐκκλήσεις ἡμῶν καὶ προειδοποιήσεις περὶ τοῦ κινδύνου τοῦ ἑλληνικοῦ ἐξαγωγικοῦ ἐμπορίου ἐκ τῆς ἐξακολουθήσεως τῆς καταστάσεως ταύτης, συνέχισις τῆς ὀλεθρίας αὐτῆς τακτικῆς ἐκ μέρους τῶν ἐξαγωγέων, ἀποδεικνύει αὐτοὺς ἐπιλήσμονας ὄχι πλέον ὑποχρεώσεών των ὡς ἐπαγγελματιῶν-ἐμπόρων, ἀλλὰ ὑποχρεώσεων στοιχειωδῶς ἐθνικῶν, ἀποδεικνύει τούτους ἐργαζομένους ἄνευ οὐδεμιᾶς πλέον ἐλαφρυντικῆς δικαιολογίας ἐναντίον τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων.

Εἴμεθα δὲ ὑποχρεωμένοι νὰ διαπιστώσωμεν μετὰ ζωηροτάτης λύπης μας τὸ γεγονὸς ὅτι ἔναντι τῆς καταστάσεως ταύτης ἥτις εἶνε γνωστὴ μέχρι τῶν τελευταίων της λεπτομερειῶν εἰς τοὺς ξένους, ἐπὶ τῆς ὁποίας ἐπανειλημμένως ἐπεστήσαμεν τὴν προσοχήν των, τὸ Ἐμπορικὸν Ἐπιμελητήριον Καλαμῶν ἐδείχθη μέχρι σήμερον ἀπαθὲς καὶ ἀσυγκίνητον, οἱονεὶ ἀδιαφοροῦν πρὸ καταστάσεως τοιαύτης, ἐγκυμονούσης κινδύνους διά τε τὸ ἐξαγωγικὸν ἐμπόριον τῆς περιφερείας του ἀλλὰ καὶ γενικώτερον διὰ τὰ συμφέροντα τοῦ ἑλληνικοῦ ἐμπορίου.

Ἡ κατάστασις ὅμως αὕτη πρέπει νὰ λήξῃ πλέον. Οἱ ἐξαγωγεῖς οὕτως ἐργαζόμενοι θέλουν χαρακτηρισθῆ, ὡς καὶ εἶνε, ἐχθροὶ τοῦ ἐθνικοῦ συμφέροντος καὶ ἐναντίον αὐτῶν θέλουν ληφθῆ μέτρα αὐστηρότητος καὶ ἀποτελεσματικότητος ἴσης πρὸς τὰ λαμβανόμενα πρὸς τοὺς ἐργαζομένους κατὰ τῶν ἐθνικῶν συμφερόντων ἐν οἱαδήποτε ἄλλῃ σφαίρᾳ τῆς ἐκδηλώσεως αὐτῶν. Δὲν εἶνε δυνατὸν πλέον νὰ ἐπιτραπῇ εἰς μερικοὺς ἐξαγωγεῖς διὰ τῶν ἐνεργειῶν των νὰ θέτουν ἐν κινδύνῳ τὴν κολοσσιαίαν προσπάθειαν πρὸς οἰκονομικὴν ἀνόρθωσιν ἣν ὁλόκληρον τὸ Ἔθνος μὲ τὴν κυβέρνησίν του ἐπὶ κεφαλῆς καταβάλλει καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ὁλόκληρος ὁ λαὸς εἰς τοσαύτας θυσίας ὑποβάλλεται.

Ἡ παροῦσα —λέγει ἐν τέλει τὸ ἔγγραφον— ἀποτελεῖ τὴν τελευταίαν προειδοποίησιν πρὸς τοὺς κακοὺς αὐτοὺς ἐμπόρους καὶ κακοὺς πολίτας, οἵτινες δέον νὰ ὦσι βέβαιοι ὅτι διὰ τῶν μελετωμένων μέτρων θέλουν ὁριστικῶς καὶ παντελῶς ἀποβληθῆ τῆς ἐμπορικῆς οἰκογενείας ἐὰν συνεχίσουν τὴν ἀντεθνικήν των δρᾶσιν».

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΚΑΤ' ΑΤΟΜΟΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΚΟΥ ΒΑΡΟΥΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΤΙ, ΚΑΤΑ ΤΟ ΑΝΑΚΟΙΝΩΘΕΝ, ΚΑΘΙΣΤΑ ΒΑΡΥΤΕΡΑΝ ΤΗΝ ΦΟΡΟΛΟΓΙΑΝ

Τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἀνακοινοῖ τὰ ἑξῆς:

«Οἱ ἀναγραφέντες ἀριθμοὶ καὶ συγκρίσεις περὶ τοῦ φορολογικοῦ βάρους ἐν Ἑλλάδι, δὲν εἶνε κατὰ πάντα ἀκριβεῖς. Ὑπερβολικὰ ἰδίᾳ εἶνε τὰ ὑποστηριζόμενα, ὅτι ὁ Ἕλλην ἐπιβαρύνεται μὲ 250 ο)ο ἐπὶ πλέον ἀπὸ ὅ,τι ἐπιβαρύνονται οἱ ἄλλοι λαοί. Τὸ ἀληθὲς εἶνε ὅτι ἐπὶ εἰσοδήματος 500 χιλιάδων δραχμῶν ἡ φορολογία καθαρᾶς προσόδου εἶνε βαρυτέρα ἢ ἀλλαχοῦ. Προκειμένου περὶ εἰσοδήματος 2 ἑκατομμυρίων, σπανίως, ὁμολογουμένως, πραγματοποιουμένου ἐν Ἑλλάδι, ἡ φορολογία εἶνε ὡς καὶ εἰς τὰ λοιπὰ κράτη πλὴν τῆς Βαλκανικῆς ὅπου εἶνε ὀλιγωτέρα.

Ἡ σύγκρισις τοῦ κατὰ κεφαλὴν φορολογικοῦ βάρους καὶ τὸ ποσοστὸν τῆς φορολογίας ἐπὶ τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος δὲν ἐμφανίζει τὴν ἐν Ἑλλάδι φορολογίαν βαρυτέραν τῆς τῶν ἄλλων κρατῶν, τοὐναντίον δὲ εἶνε ἐλαφροτέρα τινῶν κρατῶν καὶ ἐν γένει δὲν ὑπερβαίνει τὸ σύγχρονον ὅριον τῆς φορολογικῆς ἐπιβαρύνσεως τῶν εὐρωπαϊκῶν κρατῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον καθιστᾷ τὴν φορολογίαν βαρυτέραν εἶνε ἡ ἐλάτωσις τοῦ ἐθνικοῦ εἰσοδήματος λόγῳ τῆς μεγάλης κατὰ τὸ παρελθὸν ἐξαντλήσεως τῆς ἐθνικῆς οἰκονομίας καὶ τούτου ἕνεκα τὸ ὑπολοιπόμενον μετὰ τὴν φορολογίαν εἰσόδημα εἶνε μικρότερον κατὰ μέσον ὅρον ἢ εἰς ἄλλα εὐρωπαϊκὰ κράτη.

Ἐπίσης εἶνε ὁλωσδιόλου φανταστικὸς ὁ ἀριθμὸς τῶν 3.500 ἑκατομμυρίων, ἅτινα δῆθεν εἰσεπράχθησαν ἐφέτος ἐκ τῶν φορολογιῶν ἐπὶ πλέον τῶν περυσινῶν. Ἡ ἀλήθεια εἶνε ὅτι ἐκ τῆς φυσικῆς καὶ ἀβιάστου ἀποδόσεως τῶν φορολογιῶν εἰσεπράχθησαν 500 ἑκατομ. ἐπὶ πλέον τῶν περυσινῶν».

Ο ΠΡΟΧΘΕΣΙΝΟΣ ΣΕΙΣΜΟΣ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

ΕΛΑΦΡΟΤΕΡΟΣ ΕΝ ΧΑΛΚΙΔΙ

Ὁ προχθεσινὸς σεισμός, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξεν ἰδιαιτέρως σφοδρὸς ἐν Ρουμανίᾳ καὶ ἀρκετὰ ἰσχυρὸς ἐν Βουλγαρίᾳ, ἐσημειώθη ὑπὸ τοῦ σεισμογράφου τοῦ Ἐθνικοῦ Ἀστεροσκοπείου τὴν 8.59' 15'' πρὸ μεσημβρίας τῆς προχθές. Ἦτο ἐντάσεως τοιαύτης εἰς τὰς ἀνωτέρω χώρας, ὥστε προεκάλεσε μόνον πανικὸν καὶ τὴν πτῶσιν ἀμμοκονιαμάτων ὡς καὶ ἐλαφρὰ ρήγματα τοίχων. Τὸ ἐπίκεντρόν του ἦτο πρὸς τὰ Β. Α. τῶν βαλκανικῶν ὀρέων καὶ παρὰ τὴν πόλιν τῆς Βουλγαρίας Σοὔμλαν, εἰς ἀπόστασιν 650 χιλιομέτρων ἀπὸ τῶν Ἀθηνῶν. Τὴν πρώτην ἰσχυρὰν δόνησιν ἐπηκολούθησε δευτέρα ἀσθενής. Χθὲς τὸ πρωῒ καὶ δὴ περὶ τὴν 7ην καὶ 42' ἐσημειώθη εἰς Χαλκίδα μία ἐλαφρὰ σεισμικὴ δόνησις.

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΥ ΤΩΝ ΣΗΜΕΙΟΥΜΕΝΩΝ ΕΜΠΟΡΙΚΩΝ ΚΑΚΟΠΙΣΤΙΩΝ

Ὁ Εἰσαγγελεὺς Πρωτοδικῶν, ἀπαντῶν εἰς τὴν διατυπωθεῖσαν παρὰ τοῦ Ἐμπορ. Ἐπιμελητηρίου εὐχὴν ὑπὲρ τῆς ταχείας καὶ παραδειγματικῆς τιμωρίας τῶν ὀλίγων εὐτυχῶς ξένων πρὸς τὸ ἐμπόριον στοιχείων ἅτινα διὰ πλαστῶν πτωχεύσεων καὶ δι' εἰκονικῶν μεταβιβάσεων κλονίζουν τὴν καλὴν πίστιν ἧς ἀπολαύει τὸ ἑλληνικὸν ἐμπόριον, ἀπηύθυνεν ἔγγραφον εἰς τὸ ὁποῖον τονίζει μεταξὺ ἄλλων τὰ ἑξῆς:

«Ἡ ἐν τῷ μνησθέντι ἐγγράφῳ ὑμῶν ὑποστηριχθεῖσα ἄποψις περὶ τῆς ἀνάγκης τῆς ἀμέσου διώξεως τῶν θιγόντων τὰ ὅρια τοῦ ποινικοῦ νόμου ἐμπόρων ἐπὶ βλάβῃ οὐ μόνον τῶν δανειστῶν αὐτῶν ἀλλὰ καὶ γενικώτερον τοῦ τιμίου ἐμπορίου καὶ τῆς κοινωνίας, συμπίπτει ὁλοκληρωτικῶς πρὸς τὴν ἀντίληψιν καὶ τὴν γνώμην ἡμῶν, ἐμπράκτως ἄλλως τε ἄχρι τοῦδε εἰς τὰς ἐλαχίστας ἐμφανισθείσας περιπτώσεις δολίας χρεωκοπίας ἢ ἀπάτης ὡς πρὸς τὰ χρέη ἐκδηλωθείσης. Καὶ ἐν τῇ σκέψει τῆς κοινῆς πρὸς τὸ ἐντίμως ἀσκούμενον ἐμπόριον στοργῆς, τῆς ὑποστηρίξεως τούτου, ἀλλὰ καὶ ἐφαρμογῆς τῶν παραβιαζομένων νόμων, παρακαλῶ ὅπως εὐαρεστούμενοι παρέχητε ἑκάστοτε τ' ἀναγκαιοῦντα ἡμῖν στοιχεῖα ἅτινα θὰ ἠδύναντο ν' ἀπαρτίσωσιν ἔρεισμα ἐνεργείας ἡμῶν πρὸς τιμωρίαν καὶ περιστολὴν τῶν ἀδικημάτων, τοσοῦτον δεινῶς συμφέροντα τρίτων ζημιούντων».

ΑΠΕΤΥΧΕΝ Η ΑΠΕΡΓΙΑ ΤΩΝ ΤΡΟΧΙΟΔΡΟΜΙΚΩΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Οἱ τροχιοδρομικοὶ ἔλυσαν τὴν ἀπεργίαν των, ἀρκεσθέντες εἰς τὰς ὑποσχέσεις τῆς ἑταιρείας, ὅτι τὰ αἰτήματά των θὰ γίνουν ἀποδεκτὰ ἀργότερον.

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΑΣ ΧΘΕΣ ΘΑ ΕΥΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΗΝ ΠΡΩΪΑΝ ΕΙΣ ΚΑΒΑΛΛΑΝ

ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΤΩΝ ΚΑΤΟΙΚΩΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ

Ὁ κ. πρωθυπουργός, συνοδευόμενος ὑπὸ τοῦ ὑπουργοῦ τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμη, τῶν ὑφυπουργῶν κ.κ. Παπᾶ καὶ Καραπαναγιώτη, ὡς καὶ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Πολιτικοῦ του Γραφείου, ἀνεχώρησε χθὲς τὴν 2 μ.μ. ἐκ Κερατσινίου διὰ τῆς «Ἕλλης» εἰς Καβάλλαν.

Κατὰ τὰ ἐκεῖθεν χθεσινὰ τηλεγραφήματα, συνεπληρώθη ἡ ὀργάνωσις διὰ τὴν ὑποδοχὴν τοῦ κ. Βενιζέλου, διὰ τὴν ὁποίαν διετέθησαν σημαντικὰ ποσὰ καὶ ἐκ τῆς Λέσχης Φιλελευθέρων καὶ ἐξ ὑποχρεωτικῶν ἐράνων μεταξὺ τῶν πολιτῶν.

Ἅμα τῇ ἀποβιβάσει του εἰς Καβάλλαν, ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ προστῇ τῶν ἐγκαινίων τῶν ἔργων τοῦ λιμένος, θὰ ὁμιλήσῃ δὲ ἐπ' εὐκαιρίᾳ καὶ πρὸς τὸν λαόν. Τὸ ἀπόγευμα σήμερον θὰ δεχθῇ ἐπιτροπάς. Θ' ἀναχωρήσῃ ἐκ Καβάλλας αὔριον τὴν ἑσπέραν.

ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΕΝ ΚΑΒΑΛΛΑ

ΚΑΒΑΛΛΑ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). Τὸ Δημοτικὸν Συμβούλιον συνελθὸν ἐκτάκτως ἀπόψε, ἀπεφάσισε ν' ἀνακηρύξῃ τὸν κ. Βενιζέλον ἐπίτιμον δημότην Καβάλλας. Ὁ δήμαρχος θὰ ἐπιδώσῃ εἰς αὐτὸν τὸ σχετικὸν ψήφισμα.

Ἐξ ἄλλου συνεκεντρώθησαν ἐνταῦθα ἐπιτροπαὶ τῶν πόλεων Μακεδονίας καὶ Θράκης καὶ ὑπέβαλον εἰς τὸν κ. Παπαδᾶτον ὑπόμνημα περὶ τῶν ἀναγκῶν τῶν πόλεών των τὰς ὁποίας θ' ἀναπτύξουν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον. Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐπιτροπῶν, ἀφίκετο καὶ ἡ τοῦ Σιδηροκάστρου, ἡ ὁποία θὰ δηλώσῃ εἰς τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι ἡ ἐπαρχία των ἀποκηρύσσει τοὺς βουλευτὰς τοῦ νομοῦ Σερρῶν, ὡς οὐδὲν πράξαντας διὰ τὴν ἀνακούφισιν τοῦ λαοῦ. Ἡ βάσις τῶν αἰτημάτων, συνοψίζεται εἰς τὰ ἑξῆς: Οἱ ἀγρόται ζητοῦν διανομὴν τῶν γαιῶν καὶ δάνεια. Οἱ ἀστοί, τὴν ἀναβολὴν καταβολῆς φόρων, τὴν ἀνέγερσιν νέων οἰκημάτων, τὴν ἐφαρμογὴν τῆς συμβάσεως μεταξὺ Κράτους καὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης διὰ τὰ ἀνταλλάξιμα καὶ τὴν ρύθμισιν τῶν σχέσεων τῆς Ἀεροπορικῆς Ἀμύνης μετὰ τῶν ἐνοικιαστῶν.

Ὁ κ. Παπαδᾶτος, ἐν συνεργασίᾳ μὲ τοὺς ἀφιχθέντας διευθυντὰς τῶν Ὑπουργείων κατέταξε τὸ ὑπόμνημα κατὰ ὑπουργεῖα.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναμένεται νὰ φθάσῃ αὔριον τὴν 10ην πρωϊνήν. Θὰ προϋπαντήσουν αὐτὸν αἱ ἀρχαὶ καὶ θὰ προσφωνήσῃ ὁ κ. Παπαδᾶτος, ἐκθέτων εἰς αὐτὸν τὰς ἀνάγκας τοῦ λαοῦ. Τὴν 11ην π.μ. θὰ κατατεθῇ ὁ θεμέλιος λίθος διὰ τὰ λιμενικὰ ἔργα.

Η ΟΡΓΑΝΩΣΙΣ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ ΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΩΝ

Κατὰ χθεσινὰς πληροφορίας ὁ κ. Βενιζέλος πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του συνεννοήθη μετὰ τῶν ἐνταῦθα παραγόντων τῆς Λέσχης τῶν Φιλελευθέρων διὰ τὴν ὀργάνωσιν τοῦ κόμματός του «ἐπὶ λαϊκωτέρων βάσεων».

Κατὰ τ' ἀποφασισθέντα, εἰς τὰς ἐπαρχίας θὰ ἱδρυθοῦν φιλελεύθεραι ὀργανώσεις αἱ ὁποῖαι θὰ στέλλουν ἐνταῦθα ἀντιπροσώπους. Ἐξ αὐτῶν 15 ἀντιπρόσωποι θ' ἀποτελέσουν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ κόμματος. Τὸ Συμβούλιον αὐτὸ θὰ ἐκλέγῃ τριμελῆ διοικοῦσαν ἐπιτροπήν, ἡ ὁποία θὰ διευθύνῃ τὰς ἐργασίας τοῦ κόμματος. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ κόμματος θὰ διατηρήσῃ μόνον τὴν γενικωτέραν διεύθυνσιν καὶ θὰ λαμβάνῃ ἀποφάσεις μόνον ἐπὶ τῶν σπουδαιοτέρων ζητημάτων, τὰ ὁποῖα θὰ ἀπαιτοῦν τὴν προσωπικήν του ἐπέμβασιν.

Τὸ διοικοῦν δεκαπενταμελὲς συμβούλιον τοῦ κόμματος θὰ ἀναλαμβάνῃ κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν καὶ ἐν συνεργασίᾳ μὲ τὰς ἐπαρχιακὰς ὀργανώσεις, τὴν ὑπόδειξιν τῶν φιλελευθέρων ὑποψηφίων.

Ἐν τῷ μεταξύ, καὶ μέχρι τῆς ὀργανώσεως τῶν ἐπαρχιακῶν συλλόγων, θὰ καταρτισθῇ 8μελὴς ἐπιτροπὴ ἐνταῦθα ἡ ὁποία καὶ θ' ἀναλάβῃ τὴν διοίκησιν τοῦ κόμματος.

Ο ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΥ

Ὁ κ. Βενιζέλος συνειργάσθη χθὲς μετὰ τοῦ κ. Μαρῆ διὰ τὸν καταρτισμὸν τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ. Ἐλήφθη ἀπόφασις ὅπως ἐκ τῶν ὑποβληθέντων μέχρι τοῦδε εἰδικῶν προϋπολογισμῶν τῶν ὑπουργείων εἰς τὸ Γενικὸν Λογιστήριον, περικοποῦν ὅσον τὸ δυνατὸν περισσότερον αἱ ἀναγραφεῖσαι πιστώσεις, αἵτινες ὑπερέβησαν τὰς τῆς χρήσεως 1929 — 30 κατὰ ἓν περίπου δισεκατομμύριον, οὕτως ὥστε νὰ ἐξασφαλισθῇ τὸ ἰσοζύγιον τοῦ νέου προϋπολογισμοῦ.

ΜΙΚΡΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἡ σύσκεψις τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ὑπαλλήλων Σ.Π.Α.Π. μετὰ τοῦ κ. Γονατᾶ, ἀνεβλήθη δι' αὔριον.

— Ἐπιτροπὴ ἰδιοκτητῶν ἰδιωτικῶν λεωφορείων αὐτοκινήτων, ἐπεσκέφθη χθὲς τὸ ἀπόγευμα τὸν ὑπουργὸν κ. Γονατᾶν καὶ παρεκάλεσεν αὐτὸν ὅπως παραμείνουν εἰσέτι ἐργαζόμενα ταῦτα μέχρι τοῦ 1935. Ὁ κ. Γονατᾶς ἐπεφυλάχθη ν' ἀπαντήσῃ.

— Ἀφικνεῖται αὔριον ἐνταῦθα ὁ κ. Σαλβατόρ, μέλος τοῦ Γαλλικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ὅπως μελετήσῃ τὸ ζήτημα τῆς ἱδρύσεως ἐν Ἑλλάδι Ἀνωτάτου Οἰκονομικοῦ Συμβουλίου.

ΑΝΕΒΛΗΘΗ ΤΟ ΤΑΞΕΙΔΙΟΝ ΤΟΥ κ. ΤΣΑΛΔΑΡΗ

ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΚΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΙΣ

Ἡ προαγγελθεῖσα δι' αὔριον ἀναχώρησις τοῦ κ. Τσαλδάρη εἰς Θεσσαλονίκην ἀνεβλήθη δι' ἀργότερον, καθόσον δὲν συνεπληρώθησαν εἰσέτι αἱ συνεννοήσεις αἱ σχετικαὶ μὲ τὴν ἀναδιοργάνωσιν τῆς τοπικῆς ἐν τῇ μακεδονικῇ πρωτευούσῃ ὀργανώσεως τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ἐπ' εὐκαιρίᾳ τῆς ὁποίας καὶ πρόκειται νὰ μεταβῇ αὐτόθι ὁ κ. Τσαλδάρης.

Κατόπιν τῆς ἀναβολῆς τοῦ ταξειδίου τοῦ κ. Τσαλδάρη, τὸ Συνέδριον τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος θὰ συγκληθῇ ἐντὸς τῆς ἀρξαμένης ἑβδομάδος.

Εἰς τὴν ἐπιστολὴν τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ θ' ἀπαντήσῃ ὁ κ. Τσαλδάρης εὐθὺς μετὰ τὸ Συνέδριον, προκειμένου ἄλλως τε νὰ ληφθῇ κατ' αὐτὸ ἀπόφασις ὁριστικὴ ὅσον ἀφορᾷ τὴν περαιτέρω στάσιν τοῦ κόμματος.

ΑΙ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΑΙ ΕΝ ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ

ΜΕΡΙΣΤΟΣ ΑΡΙΘΜΟΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Τηλεγραφικῶς). — Ὁ ἐν Σόφιᾳ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» τηλεγραφῶν περὶ τῆς δολοφονίας τοῦ Πέτρωφ ὑπὸ ὀπαδῶν τοῦ Μιχαήλωφ, προσθέτει περίληψιν τῶν εἰς τὴν «Βαρδάρ» καὶ ἄλλας ἐφημερίδας δημοσιευθεισῶν ἐπιστολῶν καὶ ἀποκαλύψεων, κατὰ τὰς ὁποίας αἱ Μιχαηλωφικοί, ἐπρόκειτο νὰ δολοφονήσουν τὸν πρόεδρον τῆς Βουλῆς κ. Τσαγκὼφ καὶ τὸν συνταγματάρχην Δαμιὰν Βέλτσεφ, διευθυντὴν τῆς στρατιωτικῆς σχολῆς.

Ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς» ἀναφέρει, ἐπίσης, ὅτι ἡ «Βαρδάρ» ἐδημοσίευσε κατάλογον 40 Πρωτογερωφικῶν, δολοφονηθέντων ὑπὸ τῶν Μιχαηλωφικῶν ἐντὸς ἑνὸς ἔτους μετὰ τὴν δολοφονίαν τοῦ Πρωτογέρωφ. Ὑπενθυμίζει δὲ ὅτι ἡ ἐν Βιέννῃ ἐκδιδομένη βουλγαρικὴ ἐφημερὶς «Μακεδόνσκο Δέλλο», ὄργανον τῶν λεγομένων Φεδεραλιστῶν Μακεδόνων, ἐδημοσίευσε τῷ 1924 κατάλογον 400 Φεδεραλιστῶν δολοφονηθέντων ὑπὸ τῶν Βουλγαρομακεδονικῶν ὀργανώσεων, πρὸς ἐκδίκησιν τοῦ φόνου τοῦ Τόντωρ Ἀλεξάνδρωφ ὑπὸ τῶν μπολσεβικιζόντων Μακεδόνων. Ἤδη, λέγει ὁ ἀνταποκριτὴς τῶν «Τάϊμς», ἐδημοσιεύθη ἄλλος κατάλογος 113 δολοφονηθέντων Φεδεραλιστῶν.

Η ΝΕΑ ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

Χθεσινὸν τηλεγράφημα τοῦ ἐν Παρισίοις πρεσβευτοῦ πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν, ἀναφέρει ὅτι κατὰ τὰς ὑπαρχούσας ἐνδείξεις, ἡ νέα Διάσκεψις διὰ τὴν λῆψιν ὁριστικῶν ἀποφάσεων διὰ τὰς ἐπανορθώσεις θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ συνέλθῃ περὶ τὰ τέλη τοῦ ἀρξαμένου μηνός.

Η ΑΥΞΗΣΙΣ ΤΩΝ ΜΙΣΘΩΝ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Τὴν προσεχῆ ἑβδομάδα ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν θὰ συνεργασθῇ μετὰ τοῦ γενικοῦ ἐπιθεωρητοῦ τῆς Ἐπιμελητείας ὑποστρατήγου κ. Μακκᾶ διὰ τὸν καταρτισμὸν σχεδίου διαβαθμίσεως τῶν αὐξανομένων ἀποδοχῶν τῶν ἀξιωματικῶν.

Ἐν τῷ μεταξὺ διεβιβάσθη εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὸ σχετικὸν ὑπόμνημα τοῦ κ. Μακκᾶ.

2α ΕΚΔΟΣΙΣ

ΣΥΝΕΛΗΦΘΗΣΑΝ 14 ΤΕΝΕΔΙΟΙ ΟΔΗΓΗΘΕΝΤΕΣ ΕΙΣ ΚΩΝ)ΠΟΛΙΝ ΩΣ ΔΗΘΕΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΟΙ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 2 (*Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας*) — **Ὡδηγήθησαν ἐνταῦθα δεκατέσσαρες Τενέδιοι, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἰατρὸς τῆς νήσου, θεωρηθέντες ὡς ἀνταλλάξιμοι, ἂν καὶ ἀπὸ εἰκοσαετίας εἶνε ἐγκατεστημένοι ἐν Τενέδῳ. Ἡ Μικτὴ Ἐπιτροπὴ προβαίνει εἰς σχετικὰς ἐνεργείας.**

ΤΑ ΜΕΤΡΑ ΚΑΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΩΝ ΠΛΟΙΩΝ

Ληφθέντα εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν τηλεγραφήματα ἐκ Κωνσταντινουπόλεως ἀναφέρουν ὅτι παρὰ τὰς διαμαρτυρίας καὶ τὰ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν τῆς Ἀγκύρας διαβήματα, αἱ Τουρκικαὶ ἀρχαὶ ἐξακολουθοῦν παρεμβάλλουσαι δυσχερείας εἰς τὰ ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια κατὰ τὸν διάπλουν των ἐκ τῶν Στενῶν.

Τὰ ἐφαρμοζόμενα μέτρα δικαιολογοῦνται ὡς λαμβανόμενα δι' ὑγειονομικοὺς λόγους ἐξ αἰτίας πανωλικῶν κρουσμάτων, σημειωθέντων δῆθεν ἐν Ἑλλάδι.

Κατὰ γενομένας ἀνακοινώσεις ἐὰν συνεχισθῇ ἡ παρεμβολὴ τῶν δυσχερειῶν, ἡ πραγματοποίησις τῆς ἀποφασισθείσης ἤδη προσφυγῆς τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν θὰ γίνῃ καὶ μάλιστα συντομώτατα.

ΚΑΙ ΕΝ ΡΟΥΜΑΝΙΑ

Χθεσιναὶ τηλεγραφικαὶ πληροφορίαι ἀναφέρουν ὅτι αἱ λιμενικαὶ ἀρχαὶ τῆς Ρουμανίας διέταξαν τὴν λῆψιν ὑγειονομικῶν μέτρων διὰ τὰ καταπλέοντα εἰς τοὺς ρουμανικοὺς λιμένας ἑλληνικὰ ἀτμόπλοια, ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι δῆθεν ἐν Πάτραις ἐσημειώθησαν κρούσματα πανώλους.

Τὸ ὑπουργεῖον τῆς Ὑγιεινῆς θὰ προβῇ, κατὰ τὰς πληροφορίας μας, εἰς τὰ ἀπαιτούμενα διαβήματα ὅπως πιστοποιηθῇ διεθνῶς τὸ ἀβάσιμον τῆς ἀνυποστάτου ταύτης πληροφορίας, ἡ ὁποία προεκάλεσε τὴν ὑπὸ τῶν ρουμανικῶν ἀρχῶν λῆψιν ὑγειονομικῶν μέτρων ἐναντίον τῶν ἐξ Ἑλλάδος προελεύσεων.

Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΘΕΣΕΩΣ ΤΩΝ ΞΕΝΩΝ ΙΔΙΩΤΩΝ ΚΑΙ ΕΤΑΙΡΕΙΩΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 2. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἀγγέλλεται ἐκ Γενεύης ὅτι 32 Κράτη, μέλη τῆς **Κ.Τ.Ε.**, ἀπέστειλαν δηλώσεις συμμετοχῆς καὶ κατάλογον ἀντιπροσώπων εἰς τὴν συνδιάσκεψιν ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς καταστάσεως τῶν ξένων ἰδιωτῶν καὶ τῶν ξένων ἑταιρειῶν. Ἡ Διάσκεψις συνέρχεται ἐνταῦθα, ἀρχίζει δὲ τὴν Τρίτην.

Μεταξὺ τῶν δηλωσάντων συμμετοχὴν Κρατῶν μὴ μελῶν τῆς **Κ.Τ.Ε.** περιλαμβάνεται καὶ ἡ Τουρκία.

Τὴν Ἑλλάδα θ' ἀντιπροσωπεύσῃ ὁ κ. Ν. Πολίτης.

ΜΕΙΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΟΚΟΥ ΕΝ ΓΕΡΜΑΝΙΑ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Ἀσύρμ.). — Ἡ Γερμανικὴ Τράπεζα περιώρισε τὸν προεξοφλητικὸν τόκον ἀπὸ 7 1)2 εἰς 7 ο)ο, τὸν δὲ τῶν δανείων ἀπὸ 8 1)2 εἰς 8 ο)ο.

Η ΕΠΑΝΑΛΗΨΙΣ ΤΩΝ ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΩΝ ΣΧΕΣΕΩΝ ΡΩΣΣΙΑΣ ΚΑΙ ΑΓΓΛΙΑΣ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (*Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας*).—*Ἡ πρότασις τῆς βρεττανικῆς κυβερνήσεως ἐν σχέσει πρὸς τὴν ἐπανάληψιν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς σοβιετικῆς Ρωσσίας καὶ τῆς Μ.Βρεττανίας, ἡ ὑποβληθεῖσα εἰς τὴν Βουλήν, ἔχει ὡς ἑξῆς:*

«Ἡ Βουλὴ τῶν Κοινοτήτων εἶνε τῆς γνώμης ὅτι ἡ ἐπανάληψις κανονικῶν διπλωματικῶν σχέσεων μεταξὺ τῆς Μ. Βρεττανίας καὶ τῆς Ρωσσίας εἶνε εὐκταία καὶ ἐγκρίνει τὴν διαδικασίαν τὴν ἀκολουθητέαν διὰ τὸν διακανονισμὸν τῶν ἐκκρεμῶν ζητημάτων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ζητημάτων τῶν χρεῶν καὶ τῆς προπαγάνδας ὡς περιελήφθησαν εἰς τὸ πρωτόκολλον τῆς 1ης 8)βρίου.» Ἡ πρότασις τοῦ συντηρητικοῦ κόμματος ἀφ' ἑτέρου ἐκφράζει θλῖψιν διὰ τὴν παρέκκλισιν τῆς κυβερνήσεως τῆς Α. Μ. ἀπὸ τοὺς ὅρους τοὺς ὁποίους διετύπωσαν ὁ Πρωθυπουργὸς καὶ ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν διὰ τὴν ἐπανάληψιν τῶν διπλωματικῶν σχέσεων καὶ καταδικάζει τὴν ἐπανάληψιν ἄνευ τῆς πλήρους ἱκανοποιήσεως τῶν ὅρων τούτων.

ΕΓΕΝΕΤΟ ΔΕΚΤΗ Η ΑΙΤΗΣΙΣ ΔΗΜΟΨΗΦΙΣΜΑΤΟΣ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ ΓΙΟΥΓΚ

ΒΕΡΟΛΙΝΟΝ, 2. (Ἀσύρμ.). — Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐγγραφέντων εἰς τὴν αἴτησιν τοῦ δημοψηφίσματος φθάνει ἤδη τὰ 4.136.384 καὶ ἐπειδὴ ὁ ἀναγκαῖος ἀριθμὸς εἶναι 4.127.889 ἡ αἴτησις τοῦ δημοψηφίσματος ἐγένετο δεκτή.

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΑΥΤΟΝΟΜΗΣΕΩΣ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. (Τηλεγραφικῶς).—Κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίασιν τῆς Βουλῆς τῶν Κοινοτήτων ὁ ἀρχηγὸς τῶν Συντηρητικῶν κ. Μπάλντουϊν διέψευσε τὰς πληροφορίας τῆς «Νταίηλυ Μαίηλ» περὶ τοῦ ζητήματος τῆς αὐτονομήσεως τῶν Ἰνδιῶν.

Τὴν προσεχῆ Τετάρτην θὰ διεξαχθῇ εἰς τὴν Βουλὴν τῶν Κοινοτήτων εὐρεῖα συζήτησις ἐπὶ τοῦ ζητήματος τούτου, ἡ δὲ ἀντιπολίτευσις εἶνε ἀποφασισμένη νὰ θέσῃ ζήτημα ἀρνήσεως ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Κυβέρνησιν Μακντόναλντ.

Ἡ ἐφημερὶς «Νταίηλυ Μαίηλ» εἰς κύριον ἄρθρον παρατηρεῖ ὅτι ἡ χώρα διατελεῖ ὑπὸ τὸ κράτος μεγίστης πολιτικῆς δυσφορίας, καθότι οἱ σοσιαλισταὶ διὰ τῆς ἀσυνέτου πολιτικῆς των ἄγουν πρὸς διαμελισμὸν τῆς βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας.

ΚΑΤΑΔΙΚΗ ΕΝΟΣ ΝΕΑΡΟΥ ΠΟΙΗΤΟΥ

Ἕνας νεαρὸς ποιητὴς ὀνόματι Βασίλειος Λαμπρολέσβιος κατεδικάσθη χθὲς ὑπὸ τοῦ Πλημμελειοδικείου Πειραιῶς εἰς φυλάκισιν ἑνὸς μηνὸς καὶ πρόστιμον 900 δρχ., διότι ἕνα ποίημά του ὑπὸ τὸν τίτλον «Νέκταρ» δημοσιευθὲν εἰς κάποιον περιοδικὸν ἀπέδιδεν εἰς τὸν Ἰησοῦν Χριστὸν ἡδονιστικὰς διαθέσεις.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 2ας ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου....	374.25	375.—
Παρισίων...	3.02	3.03
Ν.Ὑόρκης...	76.615	76.795
Ἑλβετίας....	14.867	14.907
Ἰταλία......	4.017	4.03
Ὀλλανδίας...	30.915	31.013
Βρυξελλῶν...	2.145	2.15
Βερολίνου....	18.33	18.395
Βιέννης.....	10.835	10.88
Σόφιας	0.55	0.56
Βουκουρεστίου	0.471	0.476
Πράγας.....	2.28	2.295
Δηνάριον....	1.347	1.355

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 2. — Παρισίων 123.87, Ν.Ὑόρκης 4.8463, Ἑλβετίας 25.21, Ἰταλίας 92.74, Ἱσπανίας 33.25, Ἄμστερνταμ 12.093, Στοκχόλμης 18.152, Βρυξελλῶν 34.90, Βουκουρεστίου 818, Βερολίνου 20.35 καὶ Βιέννης 34.45.

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Ἐκδοτικῆς 7035 — 7060, Χαρτοποιΐας Αἰγίου 310, Ἱπποδρόμου 410, Ἐμπόρων 10 Φὶξ 620, Φῶς 110.

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα : Διεκυμάνθησαν μετρητοῖς μεταξὺ 869—871 καὶ 869.50 (κλείσιμον).

Ἑλλήνων ὑπηκόων: Διεκυμάνθησαν μετρητοῖς μεταξὺ τῶν 415—416.50 καὶ 415.50 (κλείσιμον). Ἐπὶ προθεσμίᾳ μεταξὺ 418 καὶ 417 (κλείσιμον).

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 2)11	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 1)11
Ἐθνικῆς...	62500	62500	62500	62500
Ἀθηνῶν ...	708	700	706	693
Ἀνατολῆς.	1050	1050	1050	1035
Ἐμπορικῆς.	780	773	778	770
Βιομηχανία	467	467	467	467
Ἐθν. Ἀτμοπ.	420	415	415	415
Οἰνοπνευμ.	590	580	580	582
Οἴνων	1210	1180	1185	1190
Ἠλεκτρ.Σιδ	642	640	641	637
Ἠσαΐα....	61	59	59	59
Πυριτιδοπ.	1790	1730	1735	1785
Λιπασμάτω	1500	1450	1450	1480
Ἔργον....	282	282	282	282
Μακρῆ....	1060	1060	1060	1070
Σ.Π.Α.Π.	640	631	632	623
Ἐριουργίας	323	315	320	342
Πειραϊκῶν	241	241	241	241
Χρώματα .	415	415	415	415
Διαμαντοπ.	147	147	147	147
Καπνοῦ...	315	313	315	313
Τέκτων...	195	195	195	195
Ἠλεκτρικῆς	468	460	461	468
Ἀνταλλάξιμ	871.—	869.—	869.50	869.—

Η ΕΚΚΑΘΑΡΙΣΙΣ

Κατὰ τὴν διενεργηθεῖσαν χθὲς ἐκκαθάρισιν τῶν συναλλαγῶν τοῦ β' δεκαπενθημέρου Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡ κίνησις τοῦ Ταμείου Μετρητῶν τοῦ Γραφείου Ἐκκαθαρίσεως ἀνῆλθεν εἰς τὸ ποσὸν τῶν 27.877.216.95 δραχμῶν, αἱ δὲ κατὰ τὸ λῆξαν 15)θήμερον διαφοραὶ εἰς δραχμὰς 2.316.700.

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 2ας Νοεμβρίου 1929

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΟΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ	
5	ο)ο 1881	5060	2 1)2 ο)ο 1898	68.25
5	ο)ο 1884	5060	5 ο)ο 1900	64.—
4	ο)ο 1887	4000	1 ο)ο 1906	53.—
4	ο)ο 1889	3830	6 ο)ο 1917	80.—
5	ο)ο 1890	4950	6 ο)ο 1918	79.50
5	ο)ο 1893	4980	8 ο)ο Α.Β.191[illegible]	82.—
2 1|2	ο)ο 1898	37000	8 ο)ο Γ.Σ.1925	80.75
4	ο)ο 1902	4200	5 ο)ο 1920 π.	198.75
5	ο)ο 1907	1240	5 ο)ο 1920 μ.	203.—
4	ο)ο 1910	4130	6 1)2 ο)ο 1922	95.—
5	ο)ο 1914	5325	6 ο)ο 1926	89.75
7	ο)ο 1924	7240	8 ο)ο 1926	95.50
7	ο)ο 1924	37200	8 ο)ο 1927	417.50
8	ο)ο 1925	79500	Ἀνταλλ. 8 ο)ο	869.50
6	ο)ο 1928	6625	Βουλγαρ. 6 ο)ο	358.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

2.— ο)ο 1925	63.—	7.— ο)ο 1926	265.50
2.50 ο)ο 1912	63.—	7.— ο)ο 1925	264.—
2.50 ο)ο 1904	5570	....	
....	......	....	

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΘΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

Τραπεζῶν		Βιομηχανικ.		Οἰνοποιητικ.		Οἰκοδομικαί	
Ἐθνικῆς.....	62400	Ἑρμῆς.......	200	Οἰνοποιίας...	580	Ἡρακλῆς.....	785
Ἀθηνῶν.....	706	Καπνοῦ......	315	Οἴνων.......	1185	Τιτάν.......	3325
Ἀνατολῆς....	1050	Ἀπόλλων.....	100	Καμπᾶ.......	370	Ξυλείας.....	154
Λαϊκῆς......	5500	Βασιλειάδη...	100	Ἠσαΐα.......	59	Τέκτων......	195
Ἐμπορικῆς...	778	Πυριτιδοπ ...	1735	Ἕνωσις......	165	Ἔρθα........	455
Πειραιῶς....	375	Λιπασμάτων..	1450	Γεωργ. Βιομ..	318	Ἄτλας.......	80
Βιομηχανίας.	467	Χρωμάτων...	412	Κασταλία....	40	Ἔργον.......	282
Οἰκονομίας...	98	Ἄγκυρα	35	Διάφοροι		Κέκροψ......	260
Κεντρικῆς....	295	Βιο.........	259	Ἠλεκτρικῆς ..	461	Κύκλωψ......	135
Κοσμαδοπούλ.	790	Παλλάς......	275	Ἑνιαίας......	260	Ἐργοληπτική .	147
Θεσσαλίας ...	5.—	Ἀβεζάν......	29.—	Τίτλ. Ἱδρυτ..	60	Ὄλυμπος.....	198
Χίου........	735	Χρωμάτων ...	105	Ὑπεγγύων....	4525	ΑΚΑΤΕ......	81
Ἑλ.Ἐμπ.Πίσ.	212	Κυλινδρομ....	40	Κορίνθου.....	500	Πρώτη Οἰκοδ.	250
Ἀγγλοαμερικ.	0.60	Ψυγεῖα Θεσ..	230	Γεν. Ἀποθ....	565	Καψαμπέλη .	122
Καραβασίλη.	8500	Ἀθηνᾶ......	140	Ἀνθρακευτ.		Ἑλλούλ	48
Σάμου.......	16	Παγ. Πατησ.	85	Ἀλιβερίου....	85	Ὑφαντουργ.	
Λακωνίας....	124	Ἀλεξάνδρουλοι..	296	Ἀνθρακωρ ..	6.—	Πειρ. Ἐπιχ...	241
Κτηματικῆς..	2075	Σάντας.......	22.—	Ἐπ. (κοιναί)..	80	Ἐριουργίας...	320
Ἀτμοπλοϊῶν		Κονσέρβαι....	285	Ἐπ. (προν.)..	150	Βερμίου......	432
Κάππαρη	9.—	Ψυγ. Πει	260	Λαυρίου......	10.—	Ἔρια........	155
Ἀχαϊκῆς.....	110	Ἀνατολὴ	135	Ὠρωποῦ.....	80	Ἑλλην. Ταπητ.	120
Ἐθνικῆς	415	Χημ. Βιομηχ..	106	Σιδ)μικαί		Χρυσαλλίς ...	115
Παληοῦ	1	Μακρῆ.......	1060	Θεσσαλίας ...	1310	Βάμβαξ......	100
Μιχαληνοῦ ...	545	Ἅλατος......	95	Σ.Π.Α.Π	632	Ὑφαντουργ...	30
Χιακῆς	345			Ἠλεκτρ. Σιδ..	641	Ἀθηναΐς......	195
Γιαννουλάτου.	135					Ἐμπειρίκος ...	230
Κροκοδείλου..	300					Ναθαναήλ	455

ΣΤΑΦΙΔΑΓΟΡΑ ΠΑΤΡΩΝ

ΠΑΤΡΑΙ, 2. — Ἡ σταφιδαγορὰ ἥσυχος. Πύργου 3250, Ὀλυμπίας 3200, Πατρῶν σκιᾶς 3600, δελτία ἕτοιμα 2895, Δεκέμβριος 2905.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Κατὰ τὴν σημερινὴν συνεδρίαν τοῦ Χρηματιστηρίου, ἐσημειώθησαν αἱ κάτωθι τιμαί:

Σῖτος Χάρντ Βίντερ Νο 2 δολλ. 5.30 κατὰ 100 χιλ. τσὶφ ἕτοιμ. Οὑγγαρίας εἰδ. βάρους 80)81 σελ. 195 κατὰ τόννον τσὶφ φόρτωσις ἄμεσος.

Ἀραβόσιτος Ἠπείρου δρχ. 4.50 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτοβ. ἕτοιμ.

Ἀραβόσιτος Βουλγαρίας δρχ. 4.60 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἕτοιμ. (πωλ.)

Ἀραβόσιτος Λαπλάτα ψιλὸς δρχ. 6 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἕτοιμ. (πωλ.)

Ζάκχαρις Τσεχοσλοβακίας Λ. Στ. 11.5 κατὰ τὸν τσὶφ φόρτ. ἄμεσος ἐκ Τεργέστης.

Κριθὴ Κύπρου δρχ. 5,12 κατ' ὀκᾶν ἐλ. μικτ. ἕτοιμ. (πωλ.)

Κριθὴ Κύπρου ΛΣΤ 71-0-0 κατὰ βαγόν, τσὶφ φόρτ. ἄμεσ. μικτ. (πωλ.)

Βρώμη Μαρόκου δρχ. 5,05 κατ' ὀκᾶν χῦμα ἐλ. ἕτοιμ. (πωλ.)

Ὄρυζα Αἰγύπτου Γκλασσὲ ΛΣΤ 14-15-0 κατὰ τόν. Τσὶφ φόρτ. Νοεμβρίου.

Ὄρυζα Αἰγύπτου Γκλασσὲ ΛΣΤ 14-12-6